

# காச்சிவராயன் நாடகம்



மாதுபாண பாவுடக கலைசாரம் பேரவை



யாழ்ப்பாண மாவட்டக்  
கலாசாரப் பேரவை

## காத்தவராயன் நாடகம்

நாட்டார் கலைக்குழு  
வெளியீடு

1986.

# காத்தவராயன் நாடகம்

பதிப்புரிமை : யாழ், மாவட்டக் கலாசாரப் பேரவை.

பதிப்பாசிரியர் :  
கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்  
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்  
தமிழ்த்துறை  
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

யாழ் - மாவட்டக் கலாசாரப் பேரவை  
நாட்டார் கலைக்குழு வெளியீடு

1986

## BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title of the book	Kaattavarayan Naatakam.
Editor	Dr. E. Balasundaram Senior Lecturer in Tamil University of Jaffna.
Publisher	Folk Arts Panel, Cultural Council, Jaffna District.
Publication Number	One
Language	Tamil
Edition	First
Date of Publication	22nd November 1986
Paper used	White Printing
Size of the book	42×26 c m. s.
Printing types used	10 Points
Number of Copies	1000 Copies
Number of pages	I—XXX + I—72
Number of Photographs	Eight
Price	15 Rupees
Printers	Catholic Press, Jaffna
Binding	Card Board
Artist	Lanka
Subject	Tamil Folklore

## வெளியீட்டுரை

வை. மு. பஞ்சலிங்கம்

தலைவர், யாழ். மாவட்டக் கலாசாரப்பேரவை,  
செயலாளர், மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபை,  
அரசாங்க அதிபர், யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டக் கலாசாரப் பேரவையின் உபகுழுக்களில் ஒன்றுகிய நாட்டார் கலைக்குழுவின் வெளியீடாக “காத்தவராயன் நாடகம்” மலர்கின்றது. இந்நால் கலாசாரப் பேரவையின் 1986ஆம் ஆண்டின் முதல் வெளியீடாக அமையப் பெறுவதிலும் பெருமையடைகிறது.

ஒர் இனத்தின் பொக்கிஷங்கள் அதன் கலைகளே. ஒர் இனத்தின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, பாரம்பரியம் அனைத்தும் அவ்வினத்தின் பிரதிபலிப்பே. இத்தகைய எம் தலைசிறந்த கலைகளைப்பற்றிய பரந்த அறிவை விருத்தி செய்யவும், பேணவும், மக்கள் மத்தியில் உணர்வை யும், ஊக்கத்தையும் ஏற்படுத்தவும் பல ஆக்க முயற்சியினை தமிழ்சார் துணைக்காங்கள், தாபனங்கள், நிறுவனங்கள் பலவகைகளில் மேற்கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் ஒன்று 1959ஆம் ஆண்டில் யாழ்மாவட்டத்தில் “பிரதேசகஸ்மாரம்” என்னும் பெயருடன் உருவாகி, விழாக்கள், கண்காட்சிகள், சமய நிகழ்ச்சிகள், கொண்டாட்டங்கள், வைபவங்கள், கெளரவிப்புகள் ஆகிய பல கலாநிகழ்வுகளை நடத்தியுள்ளதென்பதை நூம் நன்கு அறிவோம். இவற்றிற்கு அரச நிதியுதவியோடு அவ்வகை காலத்திருந்த அரச அதிகாரிகள் பெருமளவு உதவியுள்ளனர். இவர்களின் அபிவரவேஷங்கள் நவீனஅரங்கு, ஒஷியகூடம், நூல்நிலையம், அலுவலகம் முதலியன் இடம் பெற்றிருந்தனவென எமக்குக் கிடைத்த வில்லைப்புகள் கூறுகின்றன.

பிரதேச கலாமன்றத்தின் செயற்பாடுகள் 1959இன் பின் முதல் மூன்றாண்டுகள் சிறப்புற்று விளங்கி, பின் 1955, 1956இல் மறுபடியும் ஒர் உன்னத நிலையில் பணியாற்றியதாக எமது கைக்கெட்டிய கலை விழா மலர்கள் கருத்துரைக்கின்றன. இச் காலகட்டத்தைத் தொடர்ந்து, நாட்டில் நிலவிய பலவித அசம் ராவிதங்களும், இதன் முன்னேடியாக நின்றேரின் இடமாற்றக்கூடும், கலாசாரத்துறையின் மந்திலைக்குக் காரணிகளாயின. இருந்தும் இடையிடையே கலாசார விவகார அமைச்சினுடைய நிதி ஒதுக்கீடுகளின் உதவி யோடு வில்லை.

கலைநிகழ்ச்சிகளை,, பல கலைமன்றங்கள், தனியார் நிறுவனங்கள், வெளி யூர் கலைக்குழுக்கள் இம்மாவட்டத்தில் நடாத்தியுள்ளன. வருடாாதியான அரசநிதி அளிப்பையும் அதன்மூலம் நடந்தேறிய கலாசார விபரங்களையும் ஒன்றுதிரட்டிய ஓர் வரலாற்றுக் குறிப்பையும் குறுகிய காலத்தில் வெளியிட எண்ணியுள்ளோம். யாழ். பிரதேச கலாமன் றத்தினகீழ் அமைந்து இயங்கிய உபகுழுக்கள் நாடகம், இசை, நடனம் ஒவியம் சிற்பம், கைப்பணி ஆகிய ஐந்து கலைத்துறைகளையும் கொண்டிருந்தது. 1981இல் மாவட்ட அபிவருத்திச் சபைச் சட்டம் இல. 35-1980 அமுலாக்கப்பட்டபோது, கலாசாரமும், அச்சட்டத்துக்குட்படுத்தப்பட்ட 15 விடையங்களுள் ஒன்றுக் கொண்டுள்ளது. இதைத் தொடர்ந்து எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளின் பயனாக, பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுவந்த அதேயளவு நிதித்தொகை 1984ஆம் ஆண்டிலிருந்து மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைக்குருக்கும் வழங்கப்பட்டது. எனினும் இக்காலகட்டத்தில், மாவட்டத்தில் நிலவிய தூர்ப்பாக்கிய சம்பவங்களின் காரணமாக, இடையே சில இசை, நடன நிகழ்ச்சிகளை நடாத்த முடிந்ததேயன்றி விரிவான கலாச'ர விருத்திச் செயற்பாடுகளை நாம் மீண்டுமொள்ள முடியவில்லை, கலையுலகிலே நவீனமாக்கப்பட்ட இசைக் கருவிகளும், இசையாளர்களும், பல வேறு துறைகளிலும் மேம்பட்டுள்ளதைக் காணுந்தோறும், கேட்குந்தோறும் நாம் கவலையு த காலங்கள் இல்லாமலில்லை.

“ பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல, கால வகை யினால் ” எனும் நன்றாற்பாவிற்கொப்ப 1986 ஆம் ஆண்டு நடுப் பகுதியிலே, கலாசாரத் துறைக்குப் புத்துயிர் அளிக்க முன்னது, மாவட்டத்தேயுள்ள சமய, சமூக கலைவல்லர்கள் பலரோடும் நாம் கலந்தாலே, சிறுது நிறுவியதே யாழி - மாவட்டக் கலாசாரப் பேரவையாகும். இதன் உபதுமுக்கள் அவ்வத்துறையில் வல்லுநரைக் கொண்டன எாக, இலக்கியம், இசை, நாடகம், நடனம், நாட்டார்கலை, சிற்பம், ஓவியம், தொல்பொருட்கலை, நாகசரம், தவில், புகைப்படம்—தொலைக்காட்சி-திரைப்படம், சமய கலாசாரம் எனும் பதினெட்டு உப முக்களாக அமைக்கப்பட்டன. இத்துறையினர் ஆக்கழூர்வமான செயற்பாடுகளை வருடாந்தியாகச் சமர்ப்பித்து, பேரவையின் ஆலோசனையுடனும், அங்கீரத்துடனும் செயற்படுகின்றனர். இதன் விளைவாக நாட்டார்குழுவின் சீரிய செயலாற்றல்களால் வெளிவருவதே “ காத்தவராயன் நாடகம் ” எனும் இந்தால், இது பழையக்கும் — புதுமைக்கும் ஒரு பாலமாக அமையும் என்பது என் கருத்து.

கலை நிலைபெற. விலைமதிப்பற்ற தலையான பதிப்புக்கள் தொடர்ந்தும் அலை அலையாக வெளிவரவேண்டும். புதுமையின் விழப்பிலே ஓடிக் கொண்டிருக்கும் இச் சமுதாயத்திற் தப் பழமையிலும் புதுமையைக் காட்டுவது மாத்திரமல்லாமல், எமது பாரம்பரியத்தை எடுத்துக்காட்டும் இந்நால், நூல்வல்லார் எல்லோராலும் பாராட்டப்படும் என்பது என்றும்பிக்கை.

வெ. மு. பஞ்சலிங்கம்

## அனிந்துரை

பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்  
துணைவேந்தர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

ஸமத்தில் வாட்கின்ற தமிழர்களைப் பிரதேச ரீதியாக வேறுபடுத்தலாம். ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் வாழும் தமிழர்கள் தத்தமக்கெனத் தனித்துவமான கலாசாரங்களைக் கொண்டுள்ளனர். ஒரு பிரதேசத்திற்குரிய கலாசாரம் போல இன்னொரு பிரதேசக் கலாசாரம் அப்படியே அமைந்து வருவதில்லை. எனினும் பிரதேச வேறுபாடுகளைக் கடந்த கலாசார ஒற்றுமைகளையும் இவர்களிடம் காணக்கூடியதாயும் எனு. இவையே ஸமத்துக் தமிழரின் கலாசாரக் கெனித்துவத்தைக் காட்டும் அம்சங்களாய்மூல்ளன. இத்தகைய கலாசார ஒற்றுமையினையும் தனித்துவத்தையும் காட்டும் கலாசாரக் கூறுகளுள் ஒன்று ஸமத்துக் தமிழரிடையே காணப்படும் கூத்து மரபாகும். யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மன்னூர், முல்லூத்தீவு, தம்பலகாமம், சிலாபம் ஆகிய பகுதிகளில் ஆடப்பட்ட கூத்துக்கள் இருந்து உதாரணங்களாகும். வடமோடிக்கூத்து, தென்மோடிக்கூத்து, கொட்டகைக்கூத்து, வடபாங்குக்கூத்து, தென்பாங்குக்கூத்து என வரும் ஸமத்துக்கூத்து மரபில் ஒன்றே காத்தான் கூத்தாகும். காத்தான் கூத்து காத்தவராயர் வழிபாட்டுடன் சம்பந்தப்பட்டது. இவ்வகையில் ஏனைய கூத்துக்களைப் போல்லிருந்னும் சமயத் தொடர்பு அறுத்தனமையுடையது. காத்தவராயன் வழிபாடு யாழ்ப்பாணம், மூலிலத்தீவு, தம்பலகாமம், திருக்காணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய பகுதிகளில் வழக்கிலுண்டு. காத்தவராயர் வழிபாட்டுடனிணந்த காத்தான் கூத்து யாழ்ப்பாணத்திலும் மூலிலத்தீவிலும் இன்றும் வழக்கிலுள்ள கூத்தாகும். பல பிரதேசங்களிலும் வாழும் தமிழர் மத்தீயில் இவ்வழிபாடு இருப்பதும். இக்கூத்துமறை காணப்படுவதும் ஸமத்துக் தமிழரின் பிரதேசம் கடந்த கலாசார ஒருமைப் பாட்டைக் காட்டும் செய்திகளாகும்.

காத்தவராயர் மாரியம்மனுடன் தொடர்புபடுத்தப்படும் ஒரு தெய்வமாகும். ஸமத்துக் தமிழரிடையே காணப்படும் புராதன சிறுதெய்வ வணக்கங்களுள் மாரியம்மனும் காத்தவராயனும் குரிப்பிடக் கூக்கவர்கள். ஆரியர் வருதையும், பேதாகம வழிபாட்டின் செல்வாக்கும் புராதன சிறுதெய்வங்களைக் கொணர்ந்து விட்டன. எனினும் கிராமிய மட்டத்திலும், மிகச் சாதாரண மக்கள் வாழ்விலும் பின்னிப் பிணைத்து நந்த இச்சிறுதெய்வங்களை அந்றிலிட யாராலும் முடியவில்லை. நமது புராதன பண்பாடு இவ்வகையில் சாதாரண இக்கிராமிய மக்களினும் பாதுகாக்கப்

பட்டு வருகிறது. இவ்வகையில் ஸமத்தமிழர் பண்பாட்டின் ஓர் உபபண்பாடாக இக்கிராமியத் தெய்வ வணக்கங்களும் அவற்றேடு ஒட்டி யெழுந்த கலைகளும் காணப்படுகின்றன. காத்தவராயர் என்னும் யெழுந்த கலைகளும் காணப்படுகின்றன. காத்தவராயர் என்னும் கூத்து தெய்வத்தோடு ஒட்டியெழுந்த ஒருமக்கள் கலையாகவே காத்தான் கூத்தும் காணப்படுகிறது.

ஸமத்துக் தமிழரிடம் வழங்கும் கூத்துக்களில் தென்மோடிக்கூத்து, வடமோடிக்கூத்து, கொட்டகைக்கூத்து என்பனபற்றிய அறி மகங்களும் பதிப்பு முறைகளினால், ஆய்வு புயற்சிகளும் 1960 களில் ஸமத்தில் பதிப்பு கூத்துக்களைப்படு, மன்னூர், சிலாபப் பருதோன்றத் தொடங்கிவிட்டன. மட்டக்களப்பு, மன்னூர், சிலாபப் பருதோன்றத் தொடங்கிவிட்டன. மட்டக்களப்பட்ட பழைய கூத்துக்கள் இக்கால கட்டத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன. இவற்றைத் தொடர்ந்து காமன் கூத்து, மகிடிக்கூத்து, வசந்தன்கூத்து என்பனவும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டதுடன் பல்கலைக்கழக மட்டங்களிலும் இவை ஆய்வுக்குரியனவாயின. இன்று ஸமத்துக் கழக மட்டங்களிலும் இவை ஆய்வுக்குரியனவாயின. இன்று ஸமத்துக் காத்தான் கூத்து அச்சில் வெளிவருகிறது.

தென்மோடி வடமோடிக் கூத்துக்கள் மிக வளர்ச்சியடைந்த கூத்துக்களாகும். மேடையமைப்பு, ஆடல்முறையை, பாடல்வகை, உடையமைப்பு, ஒப்பின், நாடகத்தையளிக்குவது முறையை என்பனவற்றில் இக்கூத்துக்களில் ஒரு முழுமையான வளர்ச்சியடையதென்று காத்தான் கூத்து அந்தளவு முடிமையான வளர்ச்சியடையதென்று கூற முடியாது. எனினும் கனித்துவம் மிக்கதெனவும் தன்னளவில் ஒரு படிமுறை வளர்ச்சியடையதென்றும், சுபுத்துக் கூத்து மரபின் வளர்ச்சியில் ஒரு படிக்கீலியில் நிற்பதென்றும் கூறவாம். சென்னையில், வடமோடிக் கூத்துக்கள் பற்றி நாடக நோக்கடன் நடைபெற்ற புதைய வுகள் இதுவரை காத்தான் கூத்துப்பற்றி நிகழ்த்தப்படவில்லை. எதிர்வுகள் இதுவரை காத்தான் கூத்துப்பற்றி நிகழ்த்தப்படவில்லை. காலத்தில் ஆய்வாளர் இக்கூத்துப் பற்றியும் ஆராயலேண்டும்.

காத்தான் கூத்து ஸத்துக்கூத்துப் பற்றி ஏற்களில் மூன்று விதமான படிமுறை வளர்ச்சிகளை அவதானிக்கலாம் சில இடங்களிற் காத்தவராய சுவாமியாக உருக்கொண்ட ஆடும் ஒருவரை மேலும் கூறுவேற்றும் பொருட்டு அல்லது உற்சாட்டப்படுத்தம் பொருட்டு உடுக்குத்துப் பூசாரிமாராற் காத்தவராயன் பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. இங்கு இக்காத்தவராயன் பாடல்கள் முழுக்க முழுக்க ஒருசமயச் சடங்காக நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

இன்னும் சிலவிடங்களிற் கோயிற் சடங்கு வைபவங்களிற் பலர் குழந்தைந்து கேட்க, ஒருவரே உடுக்கடித்துத் தனியே கானே அபிநித்து காத்தவராயன் பாடல்களைப் பாடிக் கதை விளக்கமளிப்பதைக் காணவாம். இங்கு சமயச் சடங்கினின்று வளர்ச்சிபெற்ற கதாகாலத்தோக்குக் காத்தவராயன் கதை நிகழ்த்தப்படுவதைக் காணவாம்.

இன்னும் சிலவிடங்களிற் கோயில் வெளியில் மேடையமைத்து பலர் வேடமிட்டுப் பாத்திரங்கள் தாங்கி நடித்து, கதை நிகழ்த்து வதைக் காணலாம். இங்கு சமயச் சடங்கினின்றும் வேறுபட்டு ஒரு நாடகமாகக் காத்தவராயன் கதை மாறிவிடுவதனைக் காணலாம். எனினும் இன்னும் சமயத்தினின்றும் காத்தவராயன் கதை விடுபட வில்லை. கோயிற்சடங்கு, நேர்த்திக்கடன் இவற்றிற்காக நடத்தும் நாடகமாகவே அது உள்ளது முதலில் ஒருவரே எல்லாப் பாகத்தையும் நடித்துப் பின்னர் ஒவ்வொரு பாகத்திற்கும் ஒவ்வொருத்தர் நடிக்கத் திதாடங்கிய தன்மையினை நாடக வளர்ச்சிபிற் காணலாம்.

இவ்வகையில் ஒரு நாடகத்தில் படிமுறை வளர்ச்சிப் போக்கினைக் காட்டும் தனித்துவம் கொண்டதொன்றுக்க காத்தான் கூத்து அமைந்துள்ளது. காத்தான் கூத்தினை நாடகநிலை நோக்குடன் இங்ஙனம் நோக்கல் வேண்டும்.

கூத்து என்பது நிகழ்த்துக் காட்டப்படும் ஒரு கலையாகும். (Performing art) இக்கூத்து நூல்களைப் பதிப்பிக்கும்போது அவற்றில் வரும் பாடல்களைப் பாடுவதற்கான இசைக்குறிப்புடன் பதிப்பித்தல் வேண்டும். நாடகங்கள் ஆடப்படும் மேடையமைப்பு, ஆடப்படும் முறையைக் காட்டும் சித்திரங்கள் என்பன இடம்பெறல் வேண்டும். இசைக்குறிப்பு சம்பந்தமாகத் தமிழ்க் கிராமியப் பாடல்களுக்கு இன்னும் அவ்வாறு இசையமைக்கப்படவில்லை. முன்னர் ஆடப்பட்ட வட்ட அரங்கு கைவிடப்பட்டு இன்று நவீன அரங்கியல் முறைகள் கையாள வும்படுகின்றன, இதனால் ஆடல்முறைகளைக் காட்டுவதிற் சிரமம் ஏற்படலாம். நாம் பதிப்பித்த கூத்து நூல்களில் அன்றைய குழந்தையில் இவற்றைக் கொண்டுவரறுடியாத நிலையிருந்தது. எனினும் நமது முன்னுரைகளில் ஆட்டமுறைகள், மேடையமைப்புக்கள் பற்றி விளக்கி யுன்னோம் இன்று பதிப்பு முயற்சிகள் பற்றிய நோக்கும், நாடகம் பற்றிய பார்வையும் இன்னும் அகல விரிந்துள்ளன. சிரமம் பாராது முயன்றுமைத்து இப்பதிப்பு முயற்சியிலீடுபடுபவர்கள் பழைய மேடை நிகழ்வுத் தன்மையினையும் பதிடில் இணைப்பார்களாயின் நாடகத்துறை வளர் மேலும் வாய்ப்புண்டு.

சிலவாண்டுகளாக இலக்கியத்துறையிலும், குறிப்பாகக் கலைத் துறையிலும் அக்கறை காணப்படாதிருந்தது. ஆனால் சென்றவாண் டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து இவ்விரு துறைகளிலும் பேரார்வம் பெருகிப் பலவிலக்கிய நிகழ்ச்சிகளிலும் கலை நிகழ்ச்சிகளிலும் நாட்டம் காணப் பட்டது. பலவிலக்கிய விழாக்களிலும் வெளியீட்டு விழாக்களிலும் பலர் கலந்துகொண்டனர். இசையையும் நாடகத்தையும் பேணும் வகையிற் பல இசைக்கச்சேரிகளும், நாடகங்களும், பாட்டு, வயனின்

ஆகியவற்றின் நாடாப் பதிவுகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. பல கருத்தரங்குகளும் நடைபெற்றுள்ளன, பொதுமக்களிடையே ஏற்பட்ட இவ்விழிப்புணர்ச்சியை அறிக்க அரசாங்க அதிபரும், பலவாண்டுகளுக்குமின் இயங்கிவந்த பிரதேசக் கலாமன்றத்திற்குப் புத்துயிரளித்து, கலாசாரப் பேரவையொன்றை அமைத்து, அதன் ஆலோசனைகளின்படி பல குழுக்களையமைத்து, எப்பொழுதும் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் கலாசாரப் பேரவைச் செயலாளர் திரு. பாலசிங்கத்தின் துரித முயற்சி கலாசாரப் பேரவைக் கலைஞர்களார். பேரவையின் ஆதரவில் இசைவிழா நடைபெற்றது. நாகஸ்வர-தலை பயிற்சி வகுப்புக்கள் தூர்க்காடேதவி தேவஸ்தானத்தில் தொடக்கப்பட்டு ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகின்றது. இது பாராட்டுக்குரிய முயற்சி யாகும். நாட்டியப் பயிற்சி வகுப்புக்களும் நாடகப் பயிற்சி வசுப்புக்களும் விரைவிலே தொடக்கப்படவிருக்கின்றன. வெளியீட்டுத் துறையில் முதிய சிறுகதை எழுத்தாளர் முந்காண்தனின் சிறுகதை களிற் சில தொகுத்து அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்படவிருக்கின்றன. வெளியீட்டு முயற்சியின் இன்னொரு கட்டமாக நாட்டார் கலைக்குழுவினர் 'காத்தவரான் நாடகம்' என்ற நூலை வெளியிடுகின்றனர்.

கலைக்கழக நாடகக்குழுவின் ஆதரவிலும், மன்னார் ஊராட்சி மன்றங்களின் ஆதரவிலும் பல நாட்டுக்கூத்து நூல்களையும் நாட்டுப்பாடல்களையும் 1960 க்கும் 1970 க்குமிடையிற் பதிப்பித்து நாம் வெளியிட்டோம். அதன் தொடர்ச்சியாக யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் திரு. பஞ்சவிந்கம் அவர்கள் கலாசாரப்பேரவையின் ஆதரவில் இவ்வாண்டு இரு நூல்களை வெளியிடுவது சிறப்பான தொண்டாகும்.

உயர் நிலையிற் கவனிக்கப்பட்டாலோழிய இவை மேலும் வளர்வாய்ப்புக்கள் கிடையத் த அவலநிலையில், எமக்கு யாழ்மாவட்டக் கலாசாரப் பேரவையின் உதவியுடன், நாட்டார் இயற்றுறை இளம் ஆய்வாளராக விளங்கும் கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்கள் இக்காத்தான் சூத்தினைப் பதிப்பிக்கின்றார். எமது மாணுக்கரான அவர் இம் முயற்சியிலீடுபடுவது எமக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. பல்கலைக்கழகமுத்திற் பயிற்றும் அவர் தும் மாணுக்கர்களையும் தாம்வாழும் குழலையும் சரியானபடி பயன்படுத்தி இந்நால் வெளிவரக் காலாயுள்ளார். இத்துறையில் மேன்மேலும் அவர் தொடர்ந்து உழைக்க எமது வாழ்த்துக்கள்.

க. வித்தியானந்தன்

## பதிப்புரை

யாழ்ப்பாணப்பிரதேசக் கலைமன்றம் 1961இல் 'வாய்மொழி இலக்கியம்' என்ற நூலை வெளியிட்டிருந்தது. கால் நூற்றுண்டிற்குப் பின்பு இப்போது இப்பேரவை மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றுள்ளது. இதற்குப் புத்துயிர் ஊட்டிய யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் திரு. வெ. மு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் பாராட்டப்படவேண்டியவராவர். கலை - கலாசாரப் பாரம்பரியங்கள் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு ஊக்குவிக்கப்படவேண்டிய இன்றைய காலகட்டத்தில் 10-04-1986 இல் கலாசாரப் பேரவையின் தாய்க்குழு 11 துணைக்குழுக்களைக் கொண்டதாகப் புனரமைக்கப்பட்டது. இப்பதிலேரு துணைக்குழுக்களில் ஒன்றே 'நாட்டார் கலைக்குழு'. இதன் செயற்குழு உறுப்பினராக நானும் திரு. ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை அவர்களும் தெரிவு செய்யப் பெற்றேரும்.

1986ஆம் ஆண்டிற்குரியதாக எட்டு அம்சத்திட்டம் ஆன்றைத் தாய்க்குழுவிடம் சமர்ப்பித்தோம். 10-6-86 இல் எமது செயல் திட்டத்தை நன்கு பரிசீலனை செய்த தாய்க்குழுவினர். எமது பதிப்பு யூயற்சிகளில் ஒன்றுகிய, காத்தவராயன் நாடக (காத்தான்கூத்து)ப் பிரதியை வெளியிடுவதற்குரிய அனுமதியையும். அதற்குரிய நிதியுக்கீட்டையும் அளித்தமைக்காக நாட்டார் கலைக்குழுவின்சார்பில் அவர்களுக்கு நன்றிகூறக் கடப்பாடுடையேன். காத்தவராயன் நாடகப் பிரதிகளைத் தேடிச் சேர்க்கு அவற்றைப் பதிப்பிக்கும் முழுப்பொறுப்பையும் நான் ஏற்றுக்கொண்டமைக்கு அத்துறையிலுள்ள ஈடுபாடு மட்டுமன்றி, ஒரு நிகழ்வும் காரணமாயிற்று.

1973 இல் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் நான் ஆய்வு மேற்கொண்டிருந்த வேளையில் பேராசிரியர் நா. வானமாமலை அவர்கள் தாம் பதிப்பித்த 'காத்தவராயன் கதைப்பாடல்' என்ற நூலை எனக்கணுப்பி அது பற்றிய ஒரு மதிப்பீடு செய்யுமாறு என்னைத் திருடெல்வேலி ஆப்பவுட்ட அரங்கிற்கு அழைத்திருந்தார். மட்டக்களப்புக் கிராமங்களில் மாரியம் மன் வழிபாட்டுக்குரிய சடங்குகளைப் பலமுறை நேரிற்பார்த்த அனுபவமும், அச்சடங்குகளுடன் தொடர்புடைய காத்தவராய கவாமி வழி பாட்டிலக்கியங்களிலுள்ள மைற்சியும் எனக்கு இருந்தமையால், வானமாமலை அவர்களின் நூல்பற்றிக் கருத்துரை கூறக்கூடியதாயிற்று. அத்துடன் யாழ்ப்பாணத்துக் காத்தவராயன் நாடகத்தைக் கொழும்பில் இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் ஒருத்தவை பார்க்கக்கூடிய சந்தர்ப்பமும் எனக்கு வாய்த்திருந்தது. இப்பின்னணியில் வானமாமலை அவர்கள் பதிப்பித்த காத்தவராயன் கதைப்பிரதிக்கும் ஈழத்தில் வழங்கும் காத்தவராயன் கதைக்குமிடையிலான வேறுபாடுகளை 2-9-1973 இல் அழுத்த மாக விளக்கினேன். பேராசிரியர் நா. வானமாமலை அவர்கள் என்னி

டம் அன்று விடுத்த வேண்டுகோளை நிறைவேற்றும் வகையில் இந்நால் இப்போது வெளிவருவதையிட்டு நான் பெருமை அடைகின்றேன்.

1984 இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு நான் மாற்றும் பெற்றுவந்ததும், யாழ்ப்பாணமாவட்ட இடப்பெயர் ஆய்வின் பொருட் டுப் பல்கிராமங்களுக்குத் தம் செல்ல நேரிட்டது அப்போது காத்தவராயன் நாடகம் சம்பந்தமான தகவல்களையும் என்னைத் சேகரிக்கக் கூடியதா நாடகம் சம்பந்தமான தகவல்களையும் என்னைத் சேகரிக்கக் கூடியதா யிற்று. குறிப்பாக மாதனை, நெல்லியடி, அல்வாய், பளை ஆகிய பகுதி களிற் காத்தான்கூத்து ஆண்டுதோறும் ஆடப்பட்டு வந்தமையையும் அறியக் கூடியதாக இருந்தது. ஆயினும் காத்தான் கூத்துப்பிரதிகளைப் பெறுவது அரிதாயிற்று. இக்கூத்துப் பிரதிகளை எங்கெங்கு, யாரிடம் ரெற்றாம் என்ற தகவல்களையும் அவ்வப்போது சேகரித்துக் கொண்டேன். 10-6-86 இல் இந்நாடகத்தைப் பதிப்பிப்பதற்குரிய அனுமதி யை யாழ்ப்பாண மாவட்ட-க் கலாசாரப்பேரவை வழங்கியதும் மிகவும் துரித கதியிற் செயற்பட வேண்டியதாயிற்று.

அளவெட்டிமுதல் வல்லிபுரம் வரை, அரியாலைமுதல் பளையீருகப் படவத்தை காத்தான்கூத்து ஆடப்படும் கிராமங்களுக்குச் சென்று பிரதிகளைச் சேகரிக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டேன். ஏற்கனவே எழுதப்பட்ட முழுமையான நாடகப்பிரதி பளையில் கந்தையா ஆறுமுகம் அன்னைவி யாரிடமிருந்து பெறப்பட்டது. இப்பிரதியைப் பெற்றுக்கொள்வதில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவி வசந்தகுமாரி நடராசா உதவி யளித்தார். அல்வாய் வத்திரியம்பதியைச் சேர்ந்த அமரர் முருகர் கிருஷ்ணபிள்ளை அன்னைவியார் அவர்களின் பிரதியை அல்வாழூர் ம. செ. விவேகானந்தன் அவர்கள் எனக்குத் தந்துதவினர்கள் மாதனை, நெல்லியிலையில் மாதனை, அச்கவேலி, சாவகச்சேரி. அரியாலை ஆகிய பகுதிகளில் எழுதப்பட்ட பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை. இந்நிலையில் மாதனை, நெல்லியடி, முல்லைத்தீவு ஆகிய பகுதிகளிற் காத்தான்கூத்து அன்னைவியாராகப் புகழ் பெற்றவாரும், மாதனையிற் பிறந்து நெல்லியடியில் வாழ்பவருமான சி, கணபதிப்பிள்ளை (60 வயது) அன்னைவியாரின் அறிமுகம் கிடைத்தி, கணபதிப்பிள்ளை அன்னைவியாரின் அறிமுகம் கிடைத்துத் தான். கமார் 40 வருடங்களுக்கு மேலாகக் காத்தவராயன் நாடகத்தித் தோற்கொடுத்து வராக்களைப்படிக்கொடுத்து அன்னைவியார் காத்தவராயன் கிடைத்து வராக்களைப்படிக்கொடுத்து அன்னைவியாரின் தூய்மையையும், அதன் தெய்விக்கத்துண்மையையும் பேணுவதிற் பெரிதும் அதன் தெய்விக்கத்துண்மையையும் பேணுவதிற் பெரிதும் அக்கறையுடையவராகக் காணப்படுகின்றார். ஆனால் அவரிடமே நாடகப்பிரதி இருக்கவில்லை. பிரதி முழுவதையும் மனப்பாடமாகவே வைத்து திருக்கிறார். எனது வேண்டுகோளுக்கிணங்க இருவாரமாக இருந்து அதனை எழுதித்தந்துதவிய அவரது பெருங்குண்டத்தையும் கலையுள்ளத்தை அதனை எழுதித்தந்துதவிய அவரது பெருங்குண்டவேண்டும். அடுத்து சாவகச்சேரியில் வட்ட செல்லர் அன்னைவியாரிடமிருந்து காத்தான் கூத்துப் பிரதியை அவர் வாய் மாழி யாகக் கூறப் படி எடுக்க வேண்டியதாயிற்று. அவரால் எழுத முடியாது.

அந்திலையில் காவகச்சேரியைச்சேர்ந்த க. முருகதாஸ் (பி. ஏ. சிறப்பு) அவர்கள் அண்ணுவியார் கூற முழுப்பிரதியையும் எழுதித் தந்துதனினார்.

மூல்லைத்தீவுப் பகுதிகளிலும் காத்தவராயன் நாடகம் இன்றும் மிகவும் சிறப்பாகப் பேணப்பட்டு வருதல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மாழ்ப்பானத்து அண்ணுவிமாரின் செல்வாக்கு அங்கும் காணப்பட்ட மையால், மூல்லைத்தீவுப் பிரதேச நாடகப்பிரதி ஒன்றையும் பெற்றுக் கொள்ள முனைந்து, அங்குள்ள அண்ணுவிமார்களுடன் கடிதலுமல்தொடர்புகொண்டேன். முள்ளியவீசி. உ. நடன சபாபதி அவர்கள் இதுதொடர்பாகப் பலதகவல்களைத் தந்துகவிஞர்கள். புதுக்குடியிருப்பு, அம்பலவன் பொக்கணைப் பகுதிகளிற் காத்தவராயன் நாடகம் பெரிதும் ஆடப்படுவதால் அங்கிருந்து ஒரு பிரதியை யாற், பல்கலைக்கழக மாணவிபுல்பராணி மார்ஷல் அவர்கள் திரு. த. நாகராசா அண்ணுவியாரிடமின்து பெற்றுத்தந்துதனினார். இல்வாரூகப் பல கண்டங்களின் மத்தியில் அயராது முயன்று இப்பிரதிகளைச் சேரித்ததும், இவற்றில் எப்பிரதியை மூலப்பிரதியாகச் கொள்வது என்பதிற் பல சிக்கல்கள் தோன்றலாயின. ஆயினும் இப்பிரதிள் பெறப்பட்ட முறைமை இவற்றை எழுதித்தந்தோர், இப்பிரதிகளின் முழுமைத்தன்மை, இப்பிரதிகளிலுள்ள நாட்டார் வழக்கியல் அம்சங்கள் என்டவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு சி. கணபதிப்பிள்ளை அண்ணுவியார் எழுதித்தந்த மாதனை-நெல்லியிடப் பிரதியையே மூலப்பிரதியாகக் கொண்டு இந்நாடகம் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பதிப்புக்குப் பயன்பட்ட மூலப் பிரதிகளுக்கு உரிமையுடையோர் விரும்புமே தரப்படுகின்றது:-

அண்ணுவியார் பெயர்

இடம்

சி. கணபதிப்பிள்ளை அண்ணுவியார்  
க. ஆறுமுகம் அண்ணுவியார்  
வ. செல்லர் அண்ணுவியார்  
மு. கிருஷ்ணபிள்ளை அண்ணுவியார்  
த. நாகராசா அண்ணுவியார்

மாதனை — நெல்லியிட.  
பளை.  
சாவகச்சேரி.  
அல்வாய்.  
அம்பலவன் பொக்கணை,  
மூல்லைத்தீவு.

சி. கணபதிப்பிள்ளை அண்ணுவியாரின் நாடகப் பிரதியினைத் தழுவிய போக்குடையவாகவே ஏனைய பிரதிகள் காணப்பட்டனவாயினும், அவற்றிடையே சிற்சில வேறுபாடுகள் காணப்படுதல் நாட்டார் வழக்கியிலின் வழ்மொழி மரபுக்குட்பட்ட இயல்பாயிற்று. இப்பிரதிகளிடையே எங்கெங்கு மாற்றங்கள் காணப்பட்டனவோ அவை அடிக்குறிப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளன. அடிக்குறிப்புத் தரப்படாத இடங்களில் பொதுவாக இந்த ஜந்து பிரதிகளும் ஒத்தே செல்கின்றன. இந்த நாடகப் பிரதிகளில் முக்கியமாகப் பாடல்களிற் காணப்படும் வேறு

பாடுகளே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. கிராமிய நாடகத்தில் வசனங்களில் நிலையான தன்மை என்றுமே பேணப்படுவதில்லை. நடிகர் தாம் விரும்பியவாறு வசனங்களை மாற்றிக்கொள்வது இயல்பாகும். அவ் வசனங்களிடையே காணப்பட்ட வேறுபாடுகளைக் காட்டுதற்கும் இந்நாலின் பக்க அளவு இடந்தரவில்லை.

இந்நாடகப் பிரதிகளைச் சேகரிக்கும் களையுவில் ஈடுபட்டபோது, எனக்குதலிய பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், அமரர் த. சண்முகசுந்தரம், கவிஞர் முருக வே. பரமநாதன், நெல்லீல் க. போன் ஆகியோரைக் கலையுலத என்றும் நினைவிற் கொள்ளும். நாடகப்பிரதிகளைச் சேகரித்த பின்பு அவற்றை ஒப்பீடு செய்து, மூலப்பிரதி-துணைப்பிரதி எனப்பரித்துப் பதிப்புவேலைகளை மேற்கொள்வதற்குரிய அறிவுரைகளைப் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள் மழங்கினார்கள். இந்நாடகப் பிரதி பற்றிய ஆய்வரைக்கு வேண்டிய கருத்துக்களைத் தெளிவுபடுத்தும் வகையிற் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் உதவியும் பெறப்பட்டது. இவையாவற்றுக்கும் மேலாக, கலாசாரப் பேரவையின் தாய்க்குழு உறுப்பினராக இருந்து இந்நாடகம் கட்டாயம் பதிப்பிக்கப்படவேண்டும் என்பதில் அதிக அக்கறை எடுத்து, இந்நால் வெளிவருவதற்குத் துணையாக அமைந்த துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களது பணியினையும் நன்றியுடன் ஈண்பு நினைவு கொள்கின்றேன். பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் அவர்களின் அணிந்துரை இந்நாலை அணிசெய்கின்றது.

இந்நாலிற் காத்தவராயன் நாடகக் காட்சிகளின் புகைப்படங்கள் இடம்பெற வேண்டும் என்ற எனது விரும்பினைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் அதற்குரிய படங்களைப் பெற்றுத்தந்த அல்வாழூர் மு. செ. விவேகானந்தன், நெல்லியடி சி. கணபதிப்பிள்ளை அண்ணுவியார், புதுக்குடியிருப்பு செல்வி புஸ்பராணி மார்ஷல் ஆகியோருக்கும் நன்றி கூறுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கலாசாரப் பேரவையின் செயலாளரும் உதவி அரசாங்க அதிபருமான ச. பொ. பாலசிங்கம் அவர்கள் இந்நாலாக்கத்திற் காட்டிய பேரார்வத்தையும் அக்கறையையும் நன்றியுடன் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். இந்நாலைச் சிறந்தமுறையில் அச்சிட்டுதலிய புனிதவளன் கத்தோலிக் அச்சகத்தாருக்குக் கலையுலகம் என்றும் நன்றியுடையதாகும். எமது கலாசாரப்பேரவை நவீவாராண்டும் இத்தகைய நாட்டார் கலைக்கெல்வங்களை நூலுருவிற் கொண்டுவர முன்வர வேண்டும். ‘கலைகளின் பாதுகாப்பே இனத்தின் பாதுகாப்பாகும்’ என்பதை உணர்ந்து செயற்படுவோமாக.

கலாசாரப் பேரவை,  
யாழ்ப்பாண மாவட்டம்,  
யாழ்ப்பாணம்,  
15-11-1986.

கலாநிதி இ பாலகந்தரம்  
நாட்டார்கலைக்குழுச்  
செயலாளர்.

## ஆய்வுரை

**நாட்டார் கதைகள், விடுகதைகள், பாடல்கள், பழமொழிகள் ஆகி** யன கிராமிய மக்களின் வாழ்வில் மலர்ந்து, வாய்மொழி மறபில் வழங்கி வருவனவாகும். இவற்றிலே கதைகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவற்றைப் புராணக்கதைகள், இதிகாசக்கதைகள், வரலாற்றுக் கதைகள், சமூகக்கதைகள் என நான்காக வகுக்கலாம். முன்னோயார் இக்கதைகளை மற்றவர்களுக்குக் கதையாக உரைநடையில் எடுத்துக் கூறினர்; கதைப்பாடல்களாகப் பாடி மிகுந்தனர்; கூத்து நடனங்களில் பாட்டும் உரையுமாகப் பயன்படுத்தினர். விழாக்காலங்களிலும் சடங்குகளிலும் கதைப்பாடல்கள் (Ballads) மிகமுக்கியத்துவம் பெற வாயின. இக்கதைப் பாடல்கள் அம்மானை, சின்து, கும்மி, வில்லுபுப் பாட்டு, கரகப்பாட்டு, உடுக்குப்பாட்டு எனப் பல வடிவங்களில் அமைய வாயின. நாட்டார் பண்பாட்டுப் பின்னணியில் இக்கதைப்பாடல்களின் பயன்பாடோ பண்ணைப்பட்டதாகும். ஈழத் தமிழ்மக்களின் குடிப்பரம்பலைப் புவியியல் அடிப்படையில் நோக்கும்போது, மிகக்கூடிய பகுதியினர் கிராமிய வாசிகளாகவும், கிராமியத் தொழில்துறைகளிலீடுபட்டவர்களாகவுமே காணப்படுகின்றனர். ஆதலினால் ஈழத்தமிழர் வாழ்வில் இத்தகு கதைப்பாடல்களின் பயன்பாடு கட்சமான இடத்தைப் பெறுகின்றது. இம்மக்களின் சடங்குகள், சமயநுமிக்கைகள். சமுதாய மரபுகள்-நடைமுறைகள், மற்றும் கலை கலாசார விடயங்கள் ஆகியன பற்றி ஆராய்வதற்கு அவர்கள் மத்தியில் வழங்கும் இத்தகு கதைப்பாடல்களும் மூலாதாரங்களாக அமைகின்றன.

மக்கள் வாழ்க்கையில் ஆற்றல்மிக்க சாதனங்களாகச் சமயமும், அதனேயினைந்த கலைகளும் விளங்கிவந்துள்ளன பூர்வீக காலம் முதலாகச் சடங்குகளும் கலைகளும் மக்களாற் போற்றப்பட்டும், பீன்பற்றப்பட்டும் வந்துள்ளன. அக்கலை வடிவங்களில் ஆடலும், பாடலும் முதன்மை பெற்றன. இவை தொடக்காலத்துத் தேவதை வழிபாட்டு முறைகளோடு இரண்டறக் கலந்திருந்தன. தான் லயங்களைக் கொண்டிருந்த பூர்வீக இசைப்பாடல்கள் காலப்போக்கில் தேவோகக் கற்பனையுடன் கலந்த புராணக்கதைகளையும் உள்ளடக்கமாகப் பெறவாயின. இந்தியப் பண்பாட்டில் வேதாகமங்களிலும் புராணங்களிலும் கூறப்பட்ட தெய்வங்களையெய்யாக்கிகொண்டு விரிவான கற்பனைக்கதைகளும், அவற்றை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு கூத்து, நடனம் கரகம். காவடி, வில்லுப்பாட்டு முதலான ஸ்வடிவங்களும் தோற்றம் பெற வாயின. குறிப்பிட்ட சில சடங்குகளிற் புராணக்கதைகள் இசையமைத்து

யுடன் பாடப்பட்டன; வேறுசில சடங்குகளிற் கூத்து—நடனங்களாக நடிக்கப்பட்டன. இப்பின்னணியிலே தோற்றம் பெற்ற கலைவடிவங்களில் ஒன்றே காத்தவராயன் நாடகம்.

காத்தவராயன் நாடகம் தெள்ளிந்தியாவின் சிலபகுதிகளிலே தெருக்கூத்தாகவே ஆப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் ஈழத்தில் ஊர்ப்புறத்துக் கோயில் வீதிகளில் அமைக்கப்பட்ட மேடைகளிற், பயபக்குபோடு. ‘நேர்த்திக்கடன் இறுத்தல்’ என்ற ஆப்படையிற் புனிதமான முறையிலேயே இந்நாடகம் இடம்பெற்று வந்திருக்கிறது என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். காத்தவராயன் கதையைக் கூத்தாக மட்டுமன்றிக், கரகப்பாடல், வில்லுப்பாட்டு, கும்மிப் பாடல் முதலிய வடிவங்களாகவும் ஈழத்திற் பயன்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். காத்தவராயன்கதை இந்துக்களின் மத்தியிற் பெரிதும் வரவேற்கப் பட்டிருந்தமையிலோ போலும் 1930 களிலும் 1960 களிலும் இந்தடவையாகக் “காத்தவராயன்” என்ற திரைப்படமும் வெளிவருவதாயிற்று.

### காத்தவராயன் கதையின் மாற்று வடிவங்கள்

காத்தவராயன் என்ற பெயர் ‘காத்தான்’ எனவும் வழங்கப்படுகின்றது. தமிழகத்தில் இக்கதைப்படன் தொடர்புடைய சில பதிப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன அலையாவன :-

- (i) காத்தவராய் சண்டை என்னும் காத்தமுத்துநாடகம் -சென்னை திருமகள் விலாச அச்சகம், (ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை)
- (ii) காத்தவராய சுவாமிகதை — (நூலின் முதல் 30 பக்கமும், இறுதியில் 173 க்குப் பிற்பட்ட பத்திரிகை எமக்குக் கிடைத்த பிரதியில் இன்மையால் இதன் வெளியீடு சம்பந்தமான தகவலீப் பெற முடியவில்லை இது சென்னை வெளியீடாக இருக்கலாம்.)
- (iii) காத்தவராயன் கதைப்பாடல் — (பதிப்பு - நா. வானமாமலை). மதுரை, மதுரைப் பல்கலைக் கழகவெளியீடு, 1971.

இந்நால்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு காத்தவராயன் பிறப்புப்பறி ஆராயும்போது வேறுபட்ட நிலைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. தெள்ளிந்தியாவில் வழங்கும் காத்தவராயன் கதைகளில் முருகனே காத்தவராயஞை அவதாரம் எடுத்த செய்தி கூறப்படுகின்றது ‘காத்தவராயன் சண்டை என்னும் காத்தமுத்து நாடகம்’ என்ற நூலில், சிவனுடு கட்டளைப்படி, உமை பூலோகத்திற் பிறந்து நந்தவனங்களை

அமைத்துத் தவமிருந்தபோது, அந்த நந்தவனத்தின் காவலாளனாக முருகன் அவதரித்துக் காவல் காத்தமையால் “காத்தவராயர்” என்ற பெயரைப் பெற்றதாகவும் கதை அமைந்துள்ளது. 1 அங்கு காத்தான் உமை பாலனுகின்றன். ஆனால் ஈழத்துக் காத்தவராயன் பாடல்களிற் காத்தான் மாரியின் வளர்ப்புப் பிள்ளையாகக் கூறப்படுகின்றன். அந்த வளர்ப்புப்பிள்ளை, சிவன் பெண்மானாகவும் விழினும் ஆன் மா..கவும் உருவெடுத்து ஈன்ற மான்கள்ரூபம் பிறந்து, குழந்தையாக மாறிய செய் தியும் ஈழத்துக் கதைகளிற் கூறப்படுகின்றது. 2 இவை யாவற்றுக்கும் வேறுபட்ட வகையில் வான்மாமலை பதிப்பித்த ‘காத்தவராயன் கதைப் பாடல்’ என்ற நூலிற் பறையர் குலத்துப் பிறந்தவருக்கக் காத்தானின் கதை பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது :-

‘காத்தவராயன் பறையர்குலத்தைச் சேர்ந்தவன். பிராமணப்பெண் ணெருத்தி அவனைக் காதலிக்க, அவன் அவனை மணஞ்செய்துகொண்டு, அவ்வுரைவிட்டு வேற்றார் சென்று வாழின்றன்; பிராமணர் இது பற்றி அரசனிடம் முறையிடுகின்றனர்; அரசக்ட்டளைப்படி காத்தானின் தந்தை காத்தானைத் தேடிப்பிடித்து அரசனிடம் ஒப்படைக்கின்றன். காத்தவராயனை அரசன் விசாரிக்கிறார்கள். தேவர்களும், தெய்வங்களும் தன்னைப்போல தவறு புரிந்துள்ளார்கள் எனக் காத்தான் வாதிட்டு’ இறுதியில் தன்னைக் கழுமரத்தில் ஏற்றும்படி தானே கேட்கிறார்கள். அவ்விடத்திற் காத்தவராயனின் முற்பிறப்புக்கதை தொடர்புபடுத்தப் படுகின்றது. முற்பிறப்பிற் காத்தவராயன் தேவலோகத்தில் இருந்தபோது அங்கு ஆறு தேவமாதரைக் கண்டு ஆசைகொண்டதாகவும், அதனால் ழுமியிற் பிறந்து அவர்களை மணந்து, கழுவேறிச் சாகவேண்டும் எனச் சிவனிடம் சாபம் பெற்றதாகவும், இறுதியில் காத்தவராயன் தெய்வீகத்தன்மை பெறுவதாகவும் கதை அமைகின்றது.’

நாட்டார் வழக்கியல் அறிஞரான நா. வான்மாமலை அவர்கள், 197 இல் அந்தாலீப் பதிப்பிக்கும்போது, அதற்கு முன்னர் வெளிவந்த காத்தவராயசவாமி கதைபற்றிய ஏணை நூல்களின் விபரங்களைக் குறிப்பிடாமை பெருங்குறையாகவே அமைகிறது. சாதியடிப்படையிலும் சமுதாய சீர்திருத்த நோக்கிலும், இக்கதையின் ஒரு வடிவத்திற்கு

1 சிறுமணலூர் முனிசாமி முதலியார் எழுதிய ‘உலக ரகசியம் என்னும் பிரபஞ்ச உற்பத்தி’ (சென்னை) என்னும் நூலின் 493—497 ஆம் பக்கங்களிற் கூறப்பட்டுள்ள “காத்தவராயனுற்பவம்” என்றபகுதியும் ஈண்டு ஒப்புநோக்கத்தக்கது,

2 இந்தாலீன் 54, 59 ஆம் பக்கங்களைப் பார்க்க.

அவர் விளக்கம் கொடுக்க முயன்றமையினாலேயே, தெய்வாம்சம்கொண்டதும், அதற்கு முன்னர் வெளிவந்ததுமான ‘காத்தவராயசவாமி கதை’ என்ற நூல் தரும் கதைவடிவத்தை அவர் குறிப்பிடாது விட்டார் போலும்.

‘காத்தவராயசவாமி கதை’ என்ற பெயரில் வெளிவந்த நூலின் கதை 12 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தால் வெண்செந்துறை யாப்பில் இயன்றது. அந்தாலே ஈழத்தின் வடமராட்சிப் பகுதியில் மாரி காலங்களில் இரவு வேலோபில் வீடுகளில் ஒருவர் பாடப்பலர் கூடியிருந்து கேட்டின்புறும் மரபொன்று இருந்ததாகக் களாஜயவில் அறியப்பட்டது. 1

‘காத்தவராயன் நாடகம்’ என்ற இந்த நூலின் கதைப்போக்கு மேற்குறிப்பட்ட ‘காத்தவராயசவாமி கதை’ என்ற நூற்பிரதியுடன் ஒத்துக்காணப்படுகின்றது. ஆயினும் கதை நிகழ்வுகளிலே இரு நூல்களுக்கும் இடையில் பெரியவேறுபாடுகளுள்ளன. அவைபற்றி ஆராய்சன்டு இடமின்று. இவ்விரு நூல்களின் கதைப்போக்கிற் காணப்படும் கதைநிகழ்வுகளின் வேறுபாடு, அதற்குரிய காரணங்கள், புதிதாக இடம் பெறும் கதாபாத்திரங்கள் என்பன விரிவாக ஆராயப்படும்போது, நாட்டார் வழக்கில் மக்கள் மத்தியிலிருந்து மரபுகள் நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் என்பனவற்றில் வெற்பட்ட மாற்றங்களை அறிந்து கொள்ளவாய்ப்புண்டு. மேலும் இந்தாற் பிரதியில் முக்கியமாக ஆராயப்பட வேண்டிய விடயங்கள் மூன்றாகும். அவை முறையே நாடகப்பண்பு, இடைப்பண்பு, சமூகப்பின்னணி என்பனவாம்.

### முத்துமாரி அம்மனும் காத்தவராயரும் :

காத்தவராயசவாமி வழிபாடு பற்றி அறிந்துகொள்வதாயின் மாரி அம்மன் வழிபாட்டு முறைகளிலுமாடாகவே புரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்விரு தேவதைகளான தோற்ற வரலாறுகளும் - அவற்றின் செயல்களும் இணைந்தவாகவே காணப்படுகின்றன. ஈழத்திற் காத்தவராயசவாமி வழிபாடு மாரிகோயிலைச் சார்ந்தே பெரிதும் நடைபெற்று வருவதும் ஈண்டு நோக்கற்பாலதாம். மாரி கிராமியத் தேவதையாக விளங்குகின்றன். தொல்மரபுக் கலதகளின்வழி மாரி உழையின் இனைய

1. தகவல் : முருக. வே. பரமநாதன்; ஒப்புபெற்ற ஆசிரியர் கவிஞர், (வயது - ६५) வல்லிபுரத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அந்தாற் பிரதியை அவரே எமக்குத் தேடிப் பெற்றுத்தந்தவர்.

சகோதரியாவாள். உமைவேததெறியிற்போற்றப்படும் தெய்வம். ஆனால் மாரி அம்மனுக்குச் சிராமிய வழிபாட்டுப்பூசை உபசாரங்களே நடாத் தப்படுகின்றன. மாரி திருமணம் ஆகாத கண்ணித்தெய்வம். ஆயினும் தன் தவவிலைமயினுற் சிவனிடம் குழந்தைவரம் பெற்றுக், காத்தவராயனைத் தனது வளர்ப்புப் பிள்ளையாக வளர்த்தவள். மாரியின் வல்ல மையை மிகைப்படுத்திக்காட்டும் நோக்குடன், சிவன், திருமால், உமை, பூமாதேவி முதலிய சகல தெய்வங்களும் மாரிக்குப் பயப்படும் வகையிற் கதை புனையப்பட்டிருத்தல் நோக்கற்பாலது. மாரிஅம்மன் மக்களிடம் கருணை கொண்டவளாகவும், அடியார்களை ஆதரிப்பவளாகவும் காட்டப்படுவதோடு, அகங்காரங்கொண்ட ‘ஆங்காரமாரி’ யாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

மாரியின் வளர்ப்புக் குழந்தையாகச் சித்திரிக்கப்படுவனே காத் தவராயன். மாரிக்குக் குழந்தை கிடைக்கப்படாது எனச் சிவனும் திரு மாலும் கரவாகச் சாபம் போடுகின்றனர். இதனை நாரதர்மூலம் அறிந்த மாரி, குழந்தை வரம் பெறுவதற்காகக் கடுந்தவமிருக்கின்றன். அப் போது சிவன் பெண்மானங்கவும், திருமால் ஆண்மானங்கவும் வடிவெடுத்து மாரியின் அருகே ஒரு மான்கள்றை ஈன, அது குழந்தைபோல் அழ தவமிருந்தமார் குழந்தை அழும் குரலைக்கேட்டு அதனைத் தூக்க, அது ஆண்குழந்தையாக மாறுகிறது. 1 மாரி அக்குழந்தையை எடுத்து வளர்க்கிறார். கங்கை பெருக்கெடுத்து மாரியையும் குழந்தையையும் அழிக்கவந்தபோது குழந்தை தன் காலால் மறித்துத் தாயைக் காப்பாற றியமையால், அக்குழந்தைக்குக் “காத்தான்” என்ற பெயரை மாரி வைக்கின்றார். தாயினுடைய நந்தவனத்தைக் காவல் காத்தமையால் “காத்தான்” என்ற பெயர் வந்ததாகவும் வேறு பிரதிகள் கூறுகின்றன. முருகனே காத்தவராயராகப் பிறந்தார் என்ற கதை மரபும் இங்கு வழங்குகின்றது. 2

‘காத்தவராய்க்வாமி கதை’ என்ற நூலிற் காத்தவராயனுக்குப் “பஞ்சவர்ணம்” என்ற பெயரே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது, அந்நூலிற் காத்தவராயன் சிவனின் பிள்ளையாகவும், சிவவடிவும்—முருகனவடிவும் கொள்பவனுகவும் சித்திரிக்கப்படுகிறான். கறுப்பழகி என்ற பெண்ணைத்

1, “ வெள்ளிமலை வீற்றிருக்கும் விமலன் அருளாலே  
புள்ளிமான் வயிற்றில் பிறந்தோனே.....”

காத்தவராயன் பாடல், பதிப்பு — நா. வானமாமலை  
மதுரை : 1972 : பக. 43.

## 2. இந்நாலின் 160ஆம் பக்கம் பார்க்க.

திருமணம் செய்வதற்காகக் காத்தவராயன், கார்த்திகேயன் என்ற வடிவ கொண்டமையை அந்துளின் 109ஆம் பக்கத்திற் காணலாம்.

## காந்தவராயசுவாமி வழிபாடு :-

கிராமிய ஆண் தேவதைகளில் அண்ணமார், ஜயனார், வைரவர், வதனமார், காத்தவராயர், முனியப்பர், பூதராயர் முதலிய தெய் வங்கள் பிரபலயமானவை. இவற்றில் காத்தவராயசவாமி வழி மாட்டாடு தமிழகத்திலும் சமூத்திலும் பரவலாகக் காணப்படுகிறது, மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் மாரியம்மன் கோயில்களில், காத்தவராய ருக்கும் வழிபாடு நடைபெறும். அங்கு மாரியம்மன் சடங்கு நிகழும் போது, காத்தவராயராக உருக்கொண்டு தெய்வமாடும் பக்தர் பல ருள்ளனர். மலையகப் பகுதிகளிலும் இவ்வாடே மாரி வழிபாட்டு ன், காத்தவராயர் வழிபாடும் நடைபெறுகின்றது. அங்கும் காத்தவராயன் நாடகம் கூத்தாக நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றது.

வன்னிப்பத்திகளில் புதுக்கடியில் படி மாரியம்மன் கோயில், வட்டுவாகல் கண்ணியர் கோயில், திருக்காணமலை சல்லிச்சி அம்மன்கோயில் ஆகியவைற்றில் காத்தவராயசவாமி வழிபாட்டிற்குரியதாகக் கழுமரம் 1 அமைந்து காணப்படுகின்றது. இத்தவங்களிலே சடங்கு காலங்களில் காத்தவராயருக்கெனத் “தனிமடை” (படையல்மடை) போட்டு வழி பட்டு ஏற்கின்றார்கள் ஆனால் வடத்திலங்கையில் மட்டுமே காத்தவராய சவாமிக்குத் தனியாக அமைந்த கோயில்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன.

**சமூகத்தில் காத்தவராயசவாமி கோயில்கள் அமைந்துள்ள தலங்கள் :- 2**

1. கீரிமலை — காத்தவராயசவாமி கோயில்.
2. அல்வாய் வத்ரிக் காத்தவராயசவாமி கோயில்.
3. வல்வெட்டித்துறை—மாரியம்மன் கோயில் முன்புறம் அமைந்துள்ள கழுமரம் சிலனம் உடைய கோயில். வல்வெட்டித்துறை — ஊர்ணியிலும், நெடியகாட்டிலும் தனித்தனியாக அமைந்துள்ள காத்தவராய சவாமி கோயில்.
4. பருத்தித்துறை — கற்கொவளம் மாரியம்மன் கோயிலிலுடன் இணைந்த காத்தவராயர் ஆலயம்.
5. தும்பளை — நெல்லண்டைக்குக் கிழக்கேயள்ள மாரியம்மன் கோயில் முன்பாக கழுமரத்துடன் அமைந்த காத்தவராயர் ஆலயம்.
6. அல்வாய் வடக்கு — வேலிலந்தை முத்துமாரி கோயில் முன்பாக அமைந்த காத்தவராயர் ஆலயம்
7. அல்வாய் — மாயக்கை முத்துமாரி அம்மன் கோயில் ஆகிலுள்ள காத்தவராயர் கோயில்
8. பருத்தித்துறை — புலோலிமேற்கு தம்பசிட்டி பண்டாரி அம்மன் கோயில் அருகே அமைந்த காத்தவராயர் கோவில்.

1. பருத்தித்துறை நெல்லண்டை முத்துமாரி அம்மன் கோயிலிலும் கழுமரமுள்ளது. ஆரியப்பூமாலை பிறக்கும்போதே கழுமரமும் தோன்றிற்று என்பது கதைமரபு. இந்நாலின் 156ஆம், 158ஆம் பக்கங்களைப் பார்க்கவும்.

2. இங்கு எமது ஆய்வில் கிடைத்த இடங்களே குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஏலைய இடங்கள் பற்றிய தகவல்களை எதிர்பார்க்கிறோம்.

9. வராத்துப்பளை — உருத்திராவத்தை காத்தவராயர் கோயில்.
10. தம்பசிடி, வாணக்குடியிருப்பு காத்தவராயர் சவாமி கோயில்
11. திக்கம் காத்தவராயர் சவாமி கோயில்.
12. அளவெட்டி வடக்கு — தவளகிரி அம்மன் கோயிலின் முன்புற மாக அமைந்துள்ள காத்தவராயசவாமி கோயில்.
13. திருகோணமலை — சல்லி — காத்தவராயர் கோயில்.
14. திருகோணமலை — நிலாவெளி மாரியம்மன் கோயிலுடன் இணைந்த கழுமரத்துடன் அமைந்த காத்தவராயா கோயில்.
15. துறுக்காய் — வன்னிவிளாங்குாட் மாரியம்மன் கோயிலருகிலுள்ள காத்தவராயர் கோயில்.
16. நெடுங்கெணி—பனையன்டான் காத்தவராயசவாமி கோயில்.
17. புதுக்கடியிருப்பு—முத்துபாரி கோயிலிலுள்ள காத்தவராய சவாமி கோயில்.
18. மட்டக்களப்பு — ஊர்ணி, கொத்துக்குள் து முத்துமாரி அம்மன் கோயிலிலுள்ள காத்தவராயசவாமி கோயில்.

### கூத்து சடங்கு காத்தவராயர் நாடகம்

கூத்தும் நடன்கலையும் சடங்குகளின் பின்னணையிலேயே தோற்றம் பெற்று வளர்ந்து வந்தமைபற்றி மாண்டலியலாளர்கள் நிறுவியுள்ளார்கள். தமிழ்மகளது கூத்தும் — நடனமும் இவ்வண்மையைப் பிரதிபலிப்பன போன்று சடங்குகளின்டிப்படையிலேயே நிற்கின்து வந்துள்ளன. அத்தகையதொரு குழலிலேயே நாட்டார் கலை வடிவங்களாகிய நாட்டுக்கூத்து, வசந்தங்கூத்து, கரகம், காவடி முதலிய ஆடற்கலை, ஞாம் (தொன்றி வளம்பெற்று வந்தன்னள்), பாரதம் இராமா மாயனம் தழுவிய கூத்துக்கள் பொழுது பாக்க அடிப்படையிலும், அதேவேளையில் கோயில் திருவிழாக்களிலும் டெம்பெறவளாயின. ஆவூல் காத்தவராயன் நாடகம் இவற்றினின்றும் வேறுபட்டதொரு தெவளி கலை குழலிலேயே ஆடப்பட்டு வருகின்றது. இதுபோன்றே வள்ளியம் மன் நாடகம், கோவலன்நாடகம் ஆகியன முறையே முருகன்கோயில் களிலும், கண்ணகியம்மன் கோயில்களாலும் இடப்பெறும் என்பதும் கருத்திற்கொள்ளத்தக்கது. இக்காத்தான் கூத்து பொதுவாக மாரியம்மன் நாடகம், கோவலன்நாடகம் ஆகியன முறையே முருகன்கோயில் களிலும், கண்ணகியம்மன் கோயில்களாலும் இடப்பெறும் என்பதும் கருத்திற்கொள்ளத்தக்கது. இக்காத்தான் கூத்து பொதுவாக மாரியம்மன்

1. மட்டக்களப்பு பிரதேசத்திலுள்ள மாரியம்மன் கோயில்களில் சடங்கு காலங்களில் காத்தவராயசவாமிக்கெனத் தன் ப்பந்தல் போட்டு வழிபாடு நடைபெறுவது வழக்கம்.

கோயில்களிலேயே ஆடப்படுகின்றது. கூத்திலேஇடம்பெறும் தொட்டியத்துச் சின்னங்கள், மாரியம்மன் முதலான பாத்திரங்கள் மேடையில் நடிக்கும்போதே உருவேறி ஆடும் நிகழ்வுகள், திருக்கோணமலை சல்லிச்சி அம்மன் ஆலயத்தில் இடம்பெறும் காத்தான் கூத்தில் அடிக்கடி நிகழ்தல் வழக்கமாகும். கூத்தாடும் நடிகர்கள் மிக்க பயபக்கியோடுதான் கூத்தை ஆடுகின்றனர். அம்மனுக்குச் செய்யும் ஒருவகை வழிபாட்டு நெறி என்ற அடிப்படையிலேயே காத்தவராயன் கூத்து ஆடப்படுகின் ரமை அக்கூத்தின் புனிதத் தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

இவற்றைவிட நவீன தேவைகளின் அடிப்படையிலும் காத்தவராயன் நாடகம் ஆடப்படுதல் களையில் அவதானிக்கப்பட்டது. நேர்த்திக்கடன் வைத்துச் செய்யப்படும் வெளிநாட்டுப் பயணம் வெற்றி பெற்று, அல்லது கடல்வணிகம் வெற்றிகரமாக நடந்தால் அதன் நிமித்தமும் வடமராட்சிப்பகுதியில் காத்தவராயன் நாடகம் ஆடும் மரபு அண்மைக்காலம் வரை நிலைத்துள்ளது.

நேர்த்திக்கடன் நிமித்தம் கூத்து நடாத்தினால், தொடர்ந்தும் ஒவ்வொராண்டும் கூத்து நிகழ்த்தவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையும், அவ்வாறு கூத்து நிகழ்த்தத் தவறுமிடத்து அவ்வரில் தீங்குகள் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையும் வடமராட்சிப் பகுதியிற் காணப்படுகின்றது.

## நேர்த்தியும் கூத்தும்

பூர்வீகக் குடிகளின் வேட்டை நடனங்கள் முதலாகச் சடங்குகள் ஆம், வழிபாட்டு நடைமுறைகளிலும் கூத்தும் நடனமும் இடம்பெற்றே வந்துள்ளன. தமிழர் பண்பாட்டினிடம்பெறும் கொற்றவை வழிபாடு,

வேலன் வெறியாட்டு, சிலப்பதிகாரம் கூறும் வேட்டுவவரி முதலிய இலக்கியச் செய்திகளை நோக்கும்போது தெய்வத்தை வழிபடுவதற்கு “மடை” பரவி, தெய்வத்தின் பொருட்டுச் சூத்து நிகழ்த்தியதைக் காணக்கூடியதாகவள்ளது. இதன் தொடர்ச்சி கிராமிய வழிபாட்டிலே இன்றும் நிலைபெற்றுள்ளது. மாரி, காளி, காத்தவராயர் முதலாந் தேவதைகளுக்குப் பொங்கலும் மடையும் பரவிப் பூசித்து, அதனைத் தொடர்ந்து கோயில் முன்றவில் கூத்து ஆடும்முறை இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. குறிப்பாகக் காத்தான் கூத்து ஆடுவோர், கூத்தாடக் தொடங்க முன்னர், கோயிலுக்குச் சென்று வழிபட்டுவந்த பின்பே கூத்து நிகழ்த்துதலும் கவனித்தற்குரியது.

கிழக்கிலங்கையில் கண்ணகி அம்மன் வழிபாட்டில் போர் த்தேங்கா யடித்தல், கொம்புமுறித்தல், தேர்த்தட்டு எடுத்தல் முதலிய சடங்கு கள் இடம்பெறுகின்றன. திருகோணமலை சல்லியம்மன் கோயிலில் வருடநடோரும் வைகாசித் திங்களில் மடைப்பூசை நிகழும். அந்நா ஸிலே மக்கள் இரவிரவாகப் பொங்கலிடுவார்கள். காவடி, கரகங்கள் நேர்த்திக்காக எடுக்கப்படும். அன்றிரவு காத்தவராயன் கூத்து ஆலய முன்றலில் ஆடப்படுவது வழிக்கம். இச்சடங்குகளும் வழிபாட்டுமுறை சார்ந்தனவேயாகும். நோய் அகற்றவும் வளம் வேண்டவும் இச்சடங்குகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அதுபோன்றே கூத்துக்களும் நோய்போக்கவும், எடுத்தகாரியங்கைடுவும் வழிபாட்டுமுறை அடிப்படையிலேயே இடம்பெற்றுள்ளன. கூத்துக்களம் புனிதமாகப் போற்றிப் பராப்படுதலும், வெள்ளோட்டம் அரங்கேற்றம் முதலிய நிகழ்ச்சி களின் முன்பு இறை சந்திதானத்தில் கூத்துக்காரர் வழிபாடியற்றலும் நோக்கற்பாலன். எனவே கூத்துஎனப்பது ஒரு வழிபாட்டு நடைமுறையேயாகும். இது தொடர்பாக “இத்திமரத்தாள்” என்ற நூல்தரும் கருத்தும் ஈண்டு அழுத்தம் பெறுகிறது. “கோயில் அமைப்புத் தோன்றுவதற்கு முன்னாரை, வழிபாட்டு நடைமுறையில் கூத்து இடம்பெற்றிருக்க வேண்டும். தமது விளைபொருட்களை மட்டுமன்றி ஆடல்பாடல் திறமைகளையும் தெய்வத்திற்கு நிவேதனம் செய்ய எண்ணியபோது, நேர்த்திக்காகக் கூத்தாடும் வழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். மடைபோட்டு விளைபொருட்களை நிவேதித்தனர்; கூத்தின் மூலம் ஆடலையும் பாடலையும் நிவேதித்தனர்.” 1

மாரி என்பது மழை எனவும் பொருள்படும். எனவே மாரி மழையைத்தரும் தெய்வமாகும். மழை பொழிந்து வளப்பத்தைத்

1. சண்முகதாஸ், அ., சண்முகதாஸ், மனோன்மணி “இத்தி மரத் தாள்”, பருத்தித்துறை, 1985, பக். 71.

தருபவளாகவும், குளிர்ச்சியைத் தந்து வரட்சி— வெப்பம் என்பவற் றுல் ஏற்படும் தீமைகளைப் போக்குபவளாகவும் மா' அருள்பாலிக்கிறார். எனவேதான் மாரியை வழிப்படும் பக்தர்கள் மாரிபுதல்வனுன் காத்தான் கூத்தை நேர்த்தியாக நடாத்தி மாரியின் அருள் வேண்டுகின்றவர்.

காத்தவராயன் கூத்து ஆடப்படுவிடங்கள் :-

சமூத்தில் இதிகாசம், புராணம், வரலாறு, சமூகம் என்ற அடிப்படையிலான கதைகள் தழிவிப் கூத்துக்கள் வடமோடி, தென்மோடி, விலாசம் என்ற பாணிகளில் ஆடப்பட்டு வந்துள்ளன. இக்கூத்துக்களின் ஆடல்முறைகளும் பாடல்வகைகளும் இடத்திற்கிடம் வேறுபட்டுக் காணப்படுவத் நாட்டார் கலையின் இயல்பாயிற்று இக்கூத்துப் பாணிகளில் அடங்காத தனிந்துவமான இயல்பு கொண்டதே ‘காத்தான் கூத்துப்பாணி’ ஆகும். இக்கூத்தின் பாடல்கள் நுட்பமான இசைப் பாணிகளைக் கொண்டமைந்துள்ளன அந்த இசைமுறைகளும் இடத்திற்கிடம் வேறுபட்டிருக்கின்றன நோக்கற்பாலது.

காத்தவராயன் கூத்து பரம்பரை பரம்பரையாக ஆடப்பட்டுவரும் ஊர்களை ஈண்டுக் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகும். 1

யாழ்ப்பாண மாவட்டம்

அல்வாய், கரவெட்டி, நெல்லியடி, பருத்தித்துறை, மாதணை, வல் வெட்டித்துறை, காங்கேசனத்துறை, நீர்வேலி, திருநெங்வேலி சாவகச்சேரி, பளை, தாழையடி, அரியாலை, அளவெட்டி, வட்டுக் கோட்டை.

முஸ்லித்தீவு மாவட்டம்

அம்பலவன் பொக்கினை, கொக்கிளாய், குமுளமுனை, கூளாமுறிப்பு, சிலாவத்தை, தண்ணீருற்று, புதுக்குடியிருப்பு, ஹெலங்குளார், முள்ளியவளை, வட்டுவாகல், வற்றுப்பளை, கள்ளப்பாடு, ஒதியாமடு, உடையார்கட்டு, செம்மலை.

திருகோணமலை மாவட்டம்

குச்சவெளி, திரியாய், தெங்னைமரவாடி, நிலாவெளி, சாம்பல்தீவு. பேடை அமைப்பும் அலங்காரமும்

நாட்டுக்கூத்து ‘வட்டக்களரி’ என்ற மேடை அமைப்பிலையே ஆடப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆனால் காத்தான் கூத்துக்களமோ அதி

:- இலங்கையின் மத்திய மலையகப்பகுதிகளிலுள்ள காத்தவராயர் கோயில், மாரியம்மன் கோயில் விழாக்காலங்களில் அவ்வக் கோயில்களில்காத்தவராயன் கூத்து நிகழ்ந்ததாக அறியப்படுகின்றது.

இருந்து வேறுபட்டதாகும். பனை அல்லது தென்னங்குற்றிகளைப் பயன்படுத்தி 2 அல்லது 3 அடி உயரமான மேடை அமைப்புடன் 20' x 15' அளவில்லை நீர்ச்சூர மேடை அமைக்கப்படும். அதன்மேல் 15' உயரமான தூண்கள் நாட்டப்பட்டு அதன்மேல் மூடுபந்தல் போடப்படும். ஓற்பக்கம் சாக்குப்படங்குகளால் மூடி மறைக்கப்பட்டிருக்கும். மேடையின் மூன்று பக்கங்கள் மூடப் பட்டு, ஒருபக்கம் மட்டும் பார்வையாளரைக் கொண்ட மேடையமைப்பு அமைக்கப்படும். மேடையின் ஒன்றியத் திரைச்சிலைகள் மறைத்துக் கொண்டிருக்கும். மேடையின் நடுவே திரைச்சிலை தொங்க விடப்பட்டு முன்னும் பிஸ்னுமாக இரு மேடை அமைப்பினை அமைத்திருப்பார். மேடையின் மூன்றுபக்கத்தே ஒரு காட்சி நடைபெற்று முடிந்ததும், அதனாலே தொடர்புடைய மறுகாட்சி வருமிடத்து நடுவே தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் திரைச்சிலை மேலே இழுக்கப்படும். பின்பக்கத்து மேடையின் பின்புறத்தில் வேறு திரைச்சிலை அக்காட்சிக்குரிய பின்னணியைக் காட்டுவதாக அமைந்திருக்கும். 1980 களில் புத்தாரிலும், அச்சுவேலியிலும் 60' நீளமுடைய மேடை அமைக்கப்பட்டு, அதனை மூன்று மேடைகளாகப் பகுத்து நாடகம் நடாத்தியிருக்கின்றார்கள். காட்சிகளுக்கேற்ப மேடை மாற்றப்பட்டது. இது பார்வையாளருக்குச் சிரமம்தரும் உத்தியாதலால் பின்பு இம்முயற்சி பின்பற்றப்படவில்லை.

நாடகத்தில் ஒன்றி அமைப்பும், ஒவிபெருக்கியும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன நடிக, நடிகையர்களது ஒப்பனைகளை நோக்கும்போது, தென்மோடிக் கூத்தினர் மேற்கொள்ளுவது போன்று மெல்லிய பட்டு ஆடைகளையும், பாரமற்ற பூழுடி காகித அட்டைகளாலான மூடி முதலியனவற்றையுமே நடிகர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். முகத்தை வரணக்கலவைப் பூச்சுக்களால் வேடப மாற்றிக் கொள்கின்றனர். காத்தவராயனுக்கும் தாறுபாய்ச்சிக் கட்டி அரசனுக்குரிய அலங்காரம் செய்வார். மாரிஅம்மனின் ஒப்பனை மரபு அலங்காரமுடையதாக அமைய, ஆரியப்பூமாலை, தோழியா, தேவடியாள் முதலான ஏனைய பெண் பாத்திரம் ஏற்போர் நவீன முறைப்படி சேலைகட்டி அலங்கரித்துக் கொள்வார். ஆன் பாத்திரங்களும் கிராமிய நாடக மரபுக்கமைய அலங்காரஞ்சு செய்து கொள்வார்.

நடிகர்கள்

பாரம்பரியமாகக் கிராமிய நாடகங்களிற் பெண்கள் பங்குபற்றியலே இருந்துவந்திருக்கிறார்கள். 1960 க்குப் பின்னர் பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் பேராதனைப் பல்ச்சைக்கழகத்திற் கிராமிய நாடகங்களை மேடை ஏற்றியபோது பெண்பாத்திரங்களுக்குப் பெண்களையே அறிமுகம்செய்ததைத் தொடர்ந்து பாடசாலைகளிலும், கலாமன்றங்களிலும் செய்து கொள்வார்.

களிலும் கிராமிய நாடகத்திற் பெண்கள் பங்குபற்றும்நிலை அன்மைக் காலமாக இருந்துவருகின்றது. அவற்றின் தாக்கமாக அல்வாயில் விவேகானந்தன் தலைமையிலான காத்தவராயன் நாடகக்குழுவினர் ஆரியப்புமாலீக்கு பெண்மனிழுவரைப் பயன்படுத்தியமை பாராட்டப்படவேண்டிய விடயமாகும்.

ஆயினும் ஆண் பெண் கதாபாத்திரங்கள் யாவற்றுக்கும் ஆண்களே வேடம் போட்டு ஆடும் மரபே பொதுவாகவள்ளது. நடக்கள் தம்குரல் வளத்தால் பெண் பாத்திரங்களுக்குக் களையூட்டி விடுவார்கள். கூத்துப் பழகும்போது, மிகவும் பயபக்கியுடன் அருசிடபாரம்பரியத்தில் அண்ணுவியாருக்குக் கட்டுப்பட்டு நாடகம் பழகுவார்கள். 1 நடிகர்களின் குரல் வளத்திற்கும் உடல் தோற்றுத்திற்குமேற்ப பாத்திரங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்பொறுப்பு அண்ணுவியாரையே சாரும். ஒருவர் தொடர்ந்தும் அதே பாத்திரத்தைப் பல ஆண்களுக்கு ஆடுவருவதே மரபு, அதனால் அவர்களுக்குப் பாத்திரத்தின் பெயரால் பட்டப்பெயர்களும் வழங்குவது மரபாயிற்று. இவ்வகையில் காத்தான்-கந்தையா (அரியாலை), முத்துமாரி-முத்துத்தம்பி (புதுக்குடியிருப்பு), காத்தான் நல்லதம்பி (முள்ளியவளை), நாரதமணியம்—(குழஞ்சூலை), பின்மாரி மாணிக்கர் (வட்டுவாகல்), சுருட்டி சின்னப்பர் (சிலாவத்தை), சிவன்-நவத்தார் (அம்பலவன் பொக்கணை) முதலான பெயர் வழிகளை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

கூத்துப் பழகுவதற்கு ஆரம்பத்தில் நடிகர் அண்ணுவியார் தலைமையில் கோயிலுக்குச் சென்று பூசாரியாரைக்கொண்டு கும்பம்வைத்து திருநீறு பெற்றபின்பே கூத்து ஆட ஆரம்பிப்பது மரபு. இச்செயல் பண்டைய சமய ரிதியான நடவத்தின் தொடர்மரபினைக் குறித்து நிற்கிறது. கூத்துப் பழகிய பின்னர் வெள்ளுடுப்பு அரங்கேற்றுதல் முதலான சடங்கு ரிதியான வைபவங்கள் தொடர்ச்சியாக நடைபெறுவது வழக்கமாகும். கூத்துக்குரிய நடிகர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்பு தினமும் மாலையில் தொடங்கி இரவு 10 அல்லது 11 மணி வரையும் கூத்துப்பழகுவர். ஒவ்வாறு தினமும் ஆடுவதை ‘தினக்கூத்து’ என்பர். நாடகம் நன்கு பயின்றபின்பு அரங்கேற்றத்திற்குச் சில தினங்களுக்கு முன்பு ‘வெள்ளுடுப்பு’ அல்லது ‘வெள்ளோட்டம்’ இடம்பெறும். நாடகத்தினை முழுமையாக வேடும், ஒனி, ஒனி என்பன இன்றி நடித்துப்பார்த்தலே வெள்ளோட்டமாகும். அதனைத்

1. நெல்லியடி — மாதனைப் பகுதிகளில் காத்தான் கூத்துக்கதாபாத்திரங்கள் கூத்தாடுவதை “விளையாடுதல்” என்றே வழக்கமாகும்.

தொடர்ந்து அரங்கேற்றம் நடைபெறும். கூத்தின் முழுச்செலவினையும், அண்ணுவியாருக்குரிய செலவினையும் நடிகர்களே பொறுப்பேற்பார்.

### இசைக்கருவிகள்

கிராமிய நாடகங்களுக்குப் பொதுவாக மத்தளமே முதன்மையான இசைக்கருவியாகும். ஆனால் காத்தவராயன் நாடகத்தில் இரு உடுக்குகள், ஆர்மோனியம், தாளம் என்பன பயன்படுத்தப்படும் இசைக்கருவிகளாகும். நாடகம் தொடக்கமுதல் நாட்டார் கலீப்பாணியாக முதலில் பிள்ளையார் காப்பு நிகழும். அப்போது,

“ உண்ணைநினைந்தல்லவோ பிள்ளையாரே பாலன் உடுக்கெடுத்துப் பாடுகின்றேன் – பிள்ளையாரே கைகடுக்கோ பேசுதில்லை – பிள்ளையாரே இங்கு காட்சிதர வேணுமையா ” (பக்டி)

என்று உடுக்கின் மகிழ்ச்சியும், அதனைப் பேணவேண்டிய அருமையும் பாடப்படும்.

### ஆடலும் பாடலும்

கிராமிய நாடகங்களிலே தென்மோடி நாடகங்களில் ஆடல் நுட்பமும், பாடல் இசை விகற்பங்களும் பொருந்தப்பெற்ற பார்வையாளரைப் பரவசப்படுத்துவானாக அமைந்திருக்கும். அதனாலேயே தென்மோடி நாடகங்கள் யாவராலும் விரும்பப்படுகின்றன. ஆனால் காத்தவராயன் நாடகத்தில் ஆட்டமே இல்லைன்று சொல்லத்தக்க விதத்தில் அக்கத்தில் ஆட்ட விகற்பங்கள் குறிப்பிடத்தக்கதாக இல்லை. பாடப்படும் பாடல்களின் இசைக்கேற்றவாருள் “துள்ளல்நடை” யையே கலை பாத்திரங்களும் பின்பற்றுவதைக் காணலாம். மேடையின் வலதுபக்கமாகவும் இடுதுபக்கமாகவும் நேர்த்திசையாக நடிகர் நகர்ந்து மீண்டும் மேடையின் நடுவேவந்து பாடுவர். பாடியபின்பு மீண்டும் நேர்த்திசையால் வலம்—இடமாக துள்ளல் நடை அல்லது ஒய்யாரநடை ஆட்டத்துடன் கூத்துநிகழும். ஆனால் காத்தவராயன் நாடகத்தின் “உமி” என்று கூறத்தக்கதாக அதன் இசை அமைப்புக் காணப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும் வேறுவேறு இசை விகற்பங்களைப் பயன்படுத்துவதைச் சூலமே பார்வையாளர்களைக் கவர்ந்துகொள்ள விரும்பும். பாடல்களைப் பொதுவாகப் பல்லவி—அனுபல்லவி என்ற அடிப்படையில் இசைவிகற்பழுடையனவாகப் பாடுவர். வட்மோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களிலே பாடல்களுக்குரிய தாள்க்கட்டுக்களின் மையால் அப்பாடல்களை எவ்வாறு பாடவேண்டும் என்பதை அண்ணுவியார் மூலமே அறிந்து கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கின்றது. எனவே

இப்பாடல் முறைகளை எதிர்கால சந்ததியினருக்காக ஓவித்தட்டுக்களில் பேணி வைத்திருக்க வேண்டியதன் அவசியம் உணரப்படுகின்றது.

காத்தான் கூத்து இசைமரபின் நுட்பங்கள் ஆராயப்படவேண்டியவை. சமுத்து நவீன நாடகத் தயாரிப்பாளர்களான “அம்பலத்தாடிகள்” காத்தான்கூத்து இசையமைத்துகளைக்கொண்டு “கந்தன் கருணை” என்ற நாடகத்தையும், இபோய் பத்தாதன் ‘ஏகலைவன்’ என்ற நாடகத்தையும் தயாரித்து மக்களின் அமோக பாராட்டைப் பெற்றமையை ஈண்டுசே சிறப்பாக குறிப்பிடலாம். இசைப் பாரம்பரியமும் இசை நுனுக்கமும் மிகக் காத்தான் கூத்துலே அண்மைக்காலமாக சிவிமா இசையின் தாக்கம் ஏற்பட்டிருத்தல் மிகத் தவறான விடயமாகும்.

காத்தான் கூத்தும் நவீன நாடகங்களும்

மரபுவழி நாடகங்கள் புராண இதிகாச, வரலாற்றுக் கதைகளைத் தழுவி ஆடலும் பாடலும் நிறைந்தனவாக மக்களைக் கவு வனவாகப் பண்டை நாள்முறை வழங்கிவந்துள்ளன. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு விருந்து எமது வாழ்க்கையிலும் கண் இக்கியத் தமைகளிலும் ஏற்பட்ட அந்தியத் தாக்கத்தின் விளைவுகளில் ஒன்றுக் ‘திராமா’ எனப் படும் மேனுட்டு நாடகவகை சிறப்பிடம் பெறுவதாயிற்று. நகர வாழ்க்கையைக் கருப்பொருளாகக் கொண்ட இயற்பண்பு வாய்ந்த இந்த ‘திராமா’ காலகதியில் பார்வையாளர் மத்தியில் வெறுப்பைப் பெற மீண்டும் நாடகத்துவரியில் ஒரு புதனமுங்கி ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டாயிற்று. இச்சூழ்வின் மூலம் சமுத்துச் சிங்களக் கலைஞர்களும், ஒரளவு தமிழ்க் கலைஞர்களும் நாட்டார் கலைவடிவங்களில் நாட்டங் கொள்ளலாயினர். நாட்டுக்கூத்து, நொண்டி நாடகம், பன்று, வில்லுப்பாட்டு, கதாகாலட்சேபம், கரகம், காவடி, சடங்குப்பாடல் ஆசியனவற்றின் ஆடல் பாடல்களைத் தமது நவீன நாடகங்களுக்குப் பயன்படுத்தும் உத்தியைக் கொண்டு மக்களின் அமோக வரவேற்றைப் பூம் பெற்றிருக்கிறார்கள். இவ்வகையில் அம்பலத்தாடிகளின் ‘கந்தன் கருணை’ (1972) என்ற நவீன நாடகம் காத்தவராயன் கூத்து மெட்டுக்களைப் பயன்படுத்தி அமோக வெற்றியைப் பெறுவதாயிற்று. அன்மையில் இடம்பெற்ற ‘மண்குமந்த மேனியர்’ என்ற நாடகத்திலும் காத்தான் கூத்து மெட்டுக்கள் பயன்படுத்தப் பட்டன.

காத்தவராயன் நாடகத்தில் பலவகையான பாடல் மெட்டுக்கள் அமைந்து காணப்படுகின்றன. அவைபாவன : - வணக்கம், தோற்றம் ஆங்காரம், பெருமிதம், தர்க்கம், சல்லாபம், தவம், சிற்றம், ஆந்தம், இரக்கம், கும்மி, தாலாட்டு, ஓப்ப ரி, காவடி’ கரகம் முதலானவை

யாகும். 1 நாட்டுக்கூத்திலே பாடல்களுக்குத் தாள்க்கட்டு அமைத்திருப் பார்கள். அத்தாள்க்கட்டுப்படி அதற்குரிய பாடலைப் பாடிக்கொள்ள வாம். ஆனால் காத்தான் கூத்தில் பாடல்களுக்குத் தாள்க்கட்டுக்கள் தரப்படவில்லை. அவற்றை அண்ணுயியார் மூலமே அறிந்துகொள்ள வேண்டியுள்ளதால், சுச்சித் தித்துவான்கள் இக்கூத்தில் வரும் பாடல்களை இன்கள்கூடு அவற்றின் தாவங்களுக்குப் பெயர் குட்டுவார்களாயின் எதிர்காலத்தில் இப்பாடல்களை நவீன நாடகங்களில் எனிதிற் பயன் படுத்த வாய்ப்பாக இருக்கும்.

காத்தவராயன் நாடகப் பிரபியின் காலம்

காத்தவராயன் கதை பெளராணீகத் தலைமைபெற்றது. ஆனால் தற்போதுள்ள கதைவடிவங்களின் சமூக அமைப்பு, அரசியற் செய்திகள், இசை வடிவங்கள் ஆதியனவற்றின் அடிப்படையில் இக்கதை வழக்குப் பெற்ற காலத்தினைக் கணிப்பிடைக் கூடியதாகவுள்ளது. காத்தவராயன் கதையில் பரத்தைவம் ஒழுக்கம்—அத் திழிவு—பரத்தையர் நடத்தை என்பனவற்றுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழரின் அரசியல் வரலாற்றில், பரத்தை ஒழுக்கத்திற்கு நாயக்கர் காலத் திலையே அரசியல் ரீதியாக அங்கீராம் அளிக்கப்பட்டிருந்தமை ஈண்டுக் குறிப்பிடுதல் பொருந்தும். சங்கால மருதத்தின் இலக்கியம் முதல் சிலப்பதிகாரம் வழியாக ஏணை இலக்கியங்களிலும் பரத்தை ஒழுக்கச்செய்திகள் இடம்பெற்றும், நாயக்கர் காலத் தனிப்பாடல் களிற் கூறப்பட்டவாறு அவை பாடப்படவில்லை. நாயக்கர் காலத்திலே பரத்தைமை ஒழுக்கம் அங்கீரிக்கப்பட்டு, அவர்களது வருவாய்க்கு வரி களும் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. 2 பரத்தையர் பெருஞ் செல்வாக்குடன் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இச்செய்தி சான்றுபடுத்துகின்றது. காத்தவராயன் நாடகத்திலும் இந்திலையே காணப்படுகிறது. அன்றியும் பரத்தையர் சமூகத்தின் சீரழிவும் இந்நாடகத்தால் உணர்த்தப் படுகிறது என்னாம். “வேசையாய்ப் பிறந்தேவில்லை” என்று ஒரு புலவர் பாடக்கூடிய நிலை நாயக்கர் காலத்திலையே காணப்பட்டது. இதனைப் பின்னணியாகக் கொண்டு காத்தவராயன் நாடகத்தை

1. அம்பலத்தாடிகளின் கந்தன் கருணை — காத்தான் கூத்துப்பாணி இசை நாடகம், யாழ்ப்பாணம், 1972; பக. 46.
2. Venkataratnam, Naidu, R., “Social purity and the anti Nauteh Movement” in Indian Social Reform, (Ed.) C. Y. Chintamani, Madras, Minerva, Pt. I, 1909, PP: 249 — 281

## காத்தவராயன் நாடகக் கதாபாத்திரங்கள்

காத்தவராயன்  
ஆரியப்புமாலை  
முத்துமாரி அம்மன்  
சிவன்  
பார்வதி  
பூமாதேவி  
வல்லத்து மாங்காளி  
கறுப்பாசி  
கிருஷ்ணர்  
நாரதர்  
தொட்டியத்துச் சின்னன்  
வைகுரராசன்  
கோப்பிலிங்கி  
சோமசுந்தரம்  
மல்லர்  
சம்பங்கித்தேவடியாள்  
வரவரச்சுருட்டி  
டாப்பர்மாமா  
செட்டியார்  
வண்ணூரநெல்லி பூமாது  
வண்ணூரநெல்லிமகள் பூமாது  
சாராயப் பூதி  
செட்டிப்பெண்  
சப்தகன்னியர்  
செடியர்கள்  
பறையன்  
கறுப்பி  
மாடுமேய்க்கும் சிறுவர்கள்  
குடிமக்கள்  
சேவகன்

## கணபதி காப்பு

பூதலத்தில் யாவர்களும் போதரவாய் எந்தாளும் மாதரசி யென்று வாழ்த்துகின்ற - மாரியம்மன் சீதரனூர் தங்கை சிறப்பான தாலாட்டை காதலூடன் நாம்படிக்க கணபதியும் காப்பாமே. (1)

## பாட்டு

ஓராளைக் கண்ணே கண்ணே - எங்கள் உயையாள் பெற்ற பாலகனே.

ஸ்ராளைக் கண்ணே கண்ணே - எங்கள் இயையாள் பெற்ற பாலகனே.

மூவாளைக் கண்ணே கண்ணே - எங்கள் முதுமொழியாள் பாலகனே.

நாலாளைக் கண்ணே கண்ணே - எங்கள் நாக கண்ணித் தாயாரே.

### 1. பளைப்பிரதி = (ப. பி:)

#### வினாயகர் காப்பு

- |                            |                     |
|----------------------------|---------------------|
| முந்தி முந்தி வினாயகரே     | — பிள்ளையாரே எங்கள் |
| முக்கண்ணனே வாருமையா        | — பிள்ளையாரே        |
| கந்தனுக்கு முன் பிறந்த     | — பிள்ளையாரே எங்கள் |
| கணபதியே வாருமையா           | — பிள்ளையாரே        |
| வேலனுக்கு முன்பிறந்த       | — பிள்ளையாரே எங்கள் |
| வினாயகரே வாருமையா          | — பிள்ளையாரே        |
| பேழை வயிற்றோனே             | — பிள்ளையாரே எங்கள் |
| பெருச்சாளி வாகனரே          | — பிள்ளையாரே        |
| உன்னை நினைந்தல்லவோ         | — பிள்ளையாரே பாலன்  |
| உடுக்கெடுத்துப் பாடுகிறேன் | — பிள்ளையாரே .....  |

ஐந்தாணக்கண்ணே கண்ணே - எங்கள்  
ஜங்கரரே முன் வருவாய்

ஆருளைக்கண்ணே கண்ணே - எங்கள்  
ஆறுமுக வேலவரே

ஏழாணக்கண்ணே கண்ணே - எங்கள்  
ஏழு கண்ணித்தாயாரே

மாரியென்றால் மழைபொழியும் - எங்கள்  
தேவியென்றால் தேன் சொரியும்

வேப்பிலைக்குள்ளிருக்கும் - உங்கள்  
வித்தைகளை யாரறிவார்.

குறுக்கே படித்தோமென்று - எங்கள்  
குரலோசை மங்காமலே

நடுவே படித்தோமென்று - எங்கள்  
நாவோசை தாமறியோம்

ஏட்டில் எழுத்தறியோம் - நாங்கள்  
எழுத்தாணி தாமறியோம்

பாடவகை யறியோம் - நாங்கள்  
பாட்டில் நல்ல பயன்றியோம்

குரவில் குடியிருந்து - அம்மா  
நாவோசை தாருமம்மா

சிற்றுடுக்கோ பேசுதில்லை - எங்கள்  
தேவியரே வாருமம்மா

பெரியஞ்சுக்கோ பேசுதில்லை - எங்கள்  
பேச்சியரே வாருமம்மா

வருந்தி அழைக்கிறோமே - உங்கள்  
வண்ணமுகம் காணவென்று

என்ன குற்றம் செய்தாலுந்தான் - நீங்கள்  
எல்லாம் பொறுத்திடம்மா

மக்கள் நாம் செய்த குற்றம் - எங்கள்  
மாதாவே பொறுத்திடம்மா

பாலர் நாம் செய்த குற்றம் - எங்கள்  
பத்தினியே நீ பொறுப்பாய் ।

### காப்பு

- 1- ப. பி: ஒற்றைக் கொம்பா திருமருகா — எங்கள்  
உமையாள் பெற்ற பாலகளே  
ஓராணக் கண்ணே கண்ணே — எங்கள்  
உத்தமியாள் பாலகளே  
சராணக் கண்ணே கண்ணே — எங்கள்  
சஸ்வரியாள் பாலகளே  
மூவாணக் கண்ணே கண்ணே — எங்கள்  
முக்கண்ணார் தன்மகளே  
நாலாணக் கண்ணே கண்ணே — எங்கள்  
நாயகியாள் பாலகளே .....

- கை உடுக்கும் பேசுதில்லை
  - காட்சி தரவேணுமையா
  - சிற்றுடுக்கும் பேசுதில்லை
  - சிலகலையாய் வாருமையா
  - கற்ற கல்வி நான்படிக்க
  - காட்சிதர வேணுமையா
  - விட்ட குறை நான்படிக்க
  - வெற்றி தரவேணுமையா
  - நாவில் குடி இருந்து
  - நல்ல சத்தம் மங்காமலே
  - குருவில் குடி இருந்து
  - குழந்தைகளைக் காரேணியா
  - நோய்துங்பம் வாராமலே
  - நுட்பமாக காருமையா
  - காருமையா காருமையா
  - கணபதியே காருமையா.
- பிள்ளையாரே இங்கு
  - பிள்ளையாரே
  - பிள்ளையாரே இங்கு
  - பிள்ளையாரே
  - பிள்ளையாரே எனக்கு
  - பிள்ளையாரே
  - பிள்ளையாரே எனக்கு
  - பிள்ளையாரே
  - எங்கள்
  - எங்கள்
  - எங்களை
  - எங்கள்



“காந்தாரன் கணதபடிக்க — எங்கள்  
காரணியே முன் வருவாய்.

— 4 —

நோய் வந்தனுகாமலே - அம்மா  
நுட்பமுடன் காவல் செய்யும்  
  
ஆறுதப்பு நாறுபிழை - நாங்கள்  
அறியாமல் செய்த குற்றம்  
  
காத்தான் கதை படிக்க - எங்கள்  
காரணியே முன்வருவாய்

ஐந்தாணக் கண்ணே கண்ணே — எங்கள்  
ஐங்கரனேர் புத்திரணே  
ஆறுளைக் கண்ணே கண்ணே — எங்கள்  
ஆறுமுக வேவவனே  
எழானைக் கண்ணே கண்ணே — எங்கள்  
இனையகண்னி தாயாளம்மா  
எட்டாளைக் கண்ணே கண்ணே — எங்கள்  
சஸ்வரியே வாவேன் அம்மா  
ஒம்பதாணைக் கண்ணே கண்ணே — எங்கள்  
ஒங்கார மாரி அம்மா  
பத்தாணைக் கண்ணே கண்ணே — எங்கள்  
பத்தினியே வாவேனம்மா  
நாவில் குடியிருந்து — எங்கள்  
நல்ல சத்தம் மங்காமலே  
கற்ற கல்வி நான் படிக்க — எனக்கு  
வெற்றி தரவேணும்மா  
ஏடு தவரூமலே — எங்கள்  
எழுத்தாணிக் கூர் சாயாமலே  
கோடு தவரூமலே — இந்தக்  
குழந்தைகளைக் காரேணம்மா  
சின்னமுத்தோடு பொக்குளிப்பான் — தாயே  
சிதறு முத்து வாராமலே  
நோயும் வந்தனுகாமலே — எங்களோ  
நுட்பமாகக் காரேன் அம்மா  
ஆச்சி கை உடுக்கோ பேசுதில்லை — இங்கு  
காட்சிதர வேணும்மா .....

மாரியம்மன் கதைபடிக்க - உங்கள்  
மகன் காத்தான் காப்பதாமே

தேவியுடை கதைபாட - எங்கள்  
சின்னக்காத்தான் காப்பதாமே

காப்பதாமே காப்பதாமே - எங்கள்  
காரணியே காப்பதாமே

காப்பதாமே காப்பதாமே - எங்கள்  
மாரியரே காப்பதாமே 1

---

சிற்றுடுக்கும் பேசுதில்லை — இங்கு  
சிலகலையாய் வாவேனம்மா  
காரேனம்மா காரேனம்மா — எங்கள்  
காரணியே காரேனம்மா  
மாரி என்றால் மழைபொழியும் — தாயே  
தேவி என்றால் தேன்சரக்கும்  
மாரி அம்மன் கதை பாட — எங்கள்  
மைந்தன் காத்தான் காப்பதமே  
தேவியுட கதை பாட — எங்கள்  
சின்னக் காத்தான் காப்பதமே  
காப்பதமே, காப்பதமே — இந்த  
காரணிக்கு ஓர் காப்பதமே.

1. அஸ்வாய்ப்பிரதி = (அ. பி.)

காப்பதாமே காப்பதாமே எங்கள்  
கணபதிக்கு காப்பதாமே  
அல்வாயில் வீற்றிருக்கும் எங்கள்  
ஆலடியாள் காப்பதாமே.

காப்பதாமே காப்பதாமே - கண்ணகைத்  
தாயாரே காப்பதாமே 1

**முத்துமாரி வரல்**

அக்கானும் மாரி அவதங்கானுமாம் - அவ  
ஆயினைமார் அம்மன் ஏழுபேராம்

ஏழுபேர்க்கும் அம்மன் நேரினோயாள் - அவ  
இடும்பி என்னும் நல்ல மாரியெல்லோ

1.மு. பாவாடைக் காரியே நீ பக்கத்துணை வாவேணம்மா  
காப்பாய் இத்தருணம் சுறுப்பன்னை சிறப்பாய்  
கட்டுக்கடங்காதோர் காத்தவீர சவாமி வாரும்  
தொட்டியத்து வாலைசின்னுன் துரைமகனே ஒடிவாரும்  
மாரியம்மன் தன்கைத்தயை மகிழ்வுடனே பாடுதற்கு  
நாவில் குடியிருந்து தாயே நல்லோசை தாவேணம்மா  
குடியிற் குடியிருந்து தாயே குரலோசை தாவேணம்மா  
பத்தினியாள் பேரேச்சென்னால் அம்மா பட்டமரம்  
பால்சொரியும்  
உத்தமியாள் பேரேச் சொன்னால் உழுத்தமரம் பால்சொரியும்  
உண்டென்றார் வாசல்லே அம்மா ஒளிவிளக்காய் நின்றெரிவாய்  
இல்லையென்றார் வாசலிலே அம்மா இடுவேன் நான்  
சாபமென்பாய்  
வருந்தி அழைக்கின்றேம் உன் வண்ணமுகம் காணவென்றே  
தேடி அழைக்கின்றேம் உன் திருமுகத்தைக் காணவென்றே  
சின்னமுத்து கொப்பளிப்பான் அம்மா சிதறி ஏறியாமலே  
நோய்வந்து அனுகாமலே அம்மா நுட்பழுடன் காருமம்மா  
கூடத்துணையிருந்து தாயே குழந்தைகளைக் காருமம்மா  
இக்கைத்தயைப் பாடுதற்குத் தாயே ஈஸ்வரியே காருமம்மா  
காத்தான் கதைபடிக்க உந்தன் மகன் காத்தான்

காப்பதாமே

தேவிகதை படிக்க உன் சின்னக்காத்தான் காப்பதாமே

நாயகியாள் கதைபடிக்க உந்தன் நடுக்காத்தான்

காப்பதாமே

**முத்துமாரி அம்மன்**



“ஐங்கார நல்ல மரியெல்லோ — அவ  
அகோரமுள்ள நல்ல ஸ்ரீசக்தி.”

கொள்ளிக் கண்ணி நல்ல மாரியெல்லோ - அவ  
குடியேழும் அவா பெண்பிறந்தா 1

ஆங்காரநல்ல மாரியெல்லோ - அவ  
அகோரமுள்ள நல்ல வீரசக்தி

தேசாதி அம்மன் தேசமெல்லாம் - அவ  
திருநடனம் அம்மன் செய்யவென்று

திருநடனம் அம்மன் செய்யவென்று - இங்கே  
தேவியரும் அம்மன் ஓடிவந்தேன் 2

### முத்துமாரி நடனம் 3

முந்திமுந்தி விநாயகற்கோ முத்துமாரிஅம்மன் - அவ  
முக்கண்ணருக்கு முன் பிறந்தா மாரிதேவி அம்மா

#### அம்மன் வரவு

1. ப. பி: குடி கொடுக்கும் நல்ல வீரசக்தி;

மு. பி: குடி ஆளவந்த வீரசக்தி

2. பி. ப. தேவியரும் இங்கு தான் ஓடி வாரேன்

- |                                      |                     |
|--------------------------------------|---------------------|
| 3 (i) பி. ப. துலங்கும் துலங்குமென்றே | — முத்துமாரி அம்மா  |
| தூக்கியடி வைத்தாளாம்                 | — முத்துமாரி அம்மா  |
| துலங்கும் என்ற நாழிகைக்கோ            | — முத்துமாரி அம்மா  |
| தொண்ணாரும் காதவழி                    | — மாரிதேவி அம்மா    |
| இலங்கும் இலங்கு மென்றே               | — முத்துமாரி அம்மா  |
| எட்டியடி வைத்தாளாம்                  | — மாரிதேவி அம்மா    |
| இலங்கும் என்ற நாழிகைக்கோ             | — முத்துமாரி அம்மா  |
| எண்ணாரும் காவழி                      | — மாரிதேவி அம்மா    |
| சந்தனப் பலகையிலே                     | — முத்துமாரி அம்மா  |
| சாய்ந்து விளையாடி வாரூள்             | — மாரிதேவி அம்மா    |
| குங்குமப் பலகையிலே                   | — முத்துமாரி அம்மா  |
| குதித்து விளையாடி வாரேன்             | — மாரிதேவி அம்மா    |
| இந்த தேசாதி தேசமெல்லாம்              | — முத்துமாரி அம்மா  |
| திரு நடனம் செய்துமல்லோ               | — மாரிதேவி அம்மா    |
| திரு நடனம் செய்துமல்லோ               | — மாரிதேவி அம்மா    |
| இந்த தேவியரும் வீற்றிருந்தேன்        | — மாளிகையில் தானும் |

சந்தனப் பலகையிலே முத்துமாரி அம்மன் - அவா  
சாந்துநின்று வேசங்கொண்டா மாரிதேவி அம்மா

குங்குமப் பலகையிலே முத்துமாரி அம்மன் - அவ  
குனிந்துநின்று வேசங்கொண்டா மாரிதேவி அம்மன் 1

### பூமாதேவி வரவு

பூமியைத் துளைத்தெல்லவோ பூமாதேவி அம்மன் - அவ  
பூவாய் மலர்ந்தாவாம் பூமாதேவி அம்மன்

முத்தோமொலு மொலெண்ண பூமாதேவி அம்மன் - தன்னுடைய  
முன்முருதோ சோதிமின்ன பூமாதேவி அம்மன்

### 3. (ii) கா. பி. :- (முன்தொடர்)

அவ - துலங்கும் துலங்கும் என்றே முத்துமாரியம்மன்  
அவ - தூக்கியடி வைத்தாவாம் மாரிதேவியம்மன்  
இலங்குமென்ற நாழிகைக்கோ முத்துமாரியம்மன்  
எண்ணூறும் காதவழி மாரிதேவியம்மன்  
ஒங்கிவளர்ந்த தொரு முத்துமாரி யம்மன்  
உயர்வனமும் தான் கடந்தா மாரிதேவி  
மூங்கில் வனம் கடந்தோ முத்துமாரியம்மன்  
முந்திரிகைச் செடி கடந்தோ மாரிதேவியம்மன்  
இருடி வனம் கடந்தோ முத்திமாரியம்மன்  
இலாமிச்சை உள்புகுந்தா மாரிதேவியம்மன்  
வனமாய் வனம் கடந்தோ முத்துமாரியம்மன்  
பருவனத்தில் வந்து நின்று மாரிதேவியம்மன்  
தன்னுடைய மாவிகையில் முத்துமாரியம்மன்  
தயவுடனே வந்திருந்தா மாரிதேவியம்மன்

1. மு. பி. :- வெப்பிலையும் கைப்பிடித்தோ முத்துமாரி அம்மன் நானும்  
வீசி விளையாடி வாறேன் மாரிதேவி அம்மன்  
பொற்பிரம்பும் கைப்பிடித்தே முத்துமாரி அம்மன் நானும்  
போற்றி விளையாடி வாறேன் மாரிதேவி அம்மன்

பொது வசனம் : அப்போதானே முத்துமாரியம்மன் தன்னுடைய  
மாவிகையில் இருக்கும்போது தமக்கையாகப்பட்ட பூமாதேவியம்மன்  
பூமி பாரம் தாங்குமுடியாமல் தங்கான்டம் முறையிடப்போகிறுவாம்.

தன்னடை கலகலென்ன பூமாதேவி அம்மன் - அவ  
தானேடி வாருவாம் பூமாதேவி அம்மன் 1

பட்டோ பளபளென்ன பூமாதேவி அம்மன் - தன்னுடைய  
பாடக்கால் ஓசையிட பூமாதேவி அம்மன்

சிலம்போ சிலம்பசைய பூமாதேவி அம்மன் - தன்னுடைய  
சிற்சிலம்பு சத்தமிட பூமாதேவி அம்மன்

தங்காள் அரண்மனைக்கோ பூமாதேவி அம்மன் - அவ  
தானேடி வாருவாம் பூமாதேவி அம்மன் 2

**பூமாதேவி வசனம்:-** தங்காள் நீயோ செல்வச் செருக்கினால் விளையா  
தித் திரிகின்றூய். என்னால் பூமி பாரம்தாங்க முடியவில்லை. பிறப்பு  
ஆயிரமும் இறப்பு ஐந்தேனுமில்லையடி தங்காள்.

**முத்துமாரி வசனம்:-** அக்கா அதற்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும்.

1. ப. பி: தன்னடை கலகல என்ன பூமாதேவி அம்மன்  
தனிச்சிலம்பு ஓசையிட பூமாதேவி அம்மன்

2.(i).ப. பி: பாரம் பொறுக்காமலோ பூமாதேவி அம்மன்  
பறந்தோடி வாருளாம் பூமாதேவி அம்மன்  
தாங்க முடியாமலே பூமாதேவி அம்மன்  
தங்கையிடம் போறுளாம் பூமாதேவி அம்மன்  
தங்காள் அரண்மனைக்கோ பூமாதேவி அம்மன்  
தயவுடனே வந்து நின்றேன் பூமாதேவி அம்மன்

(ii).மு. பி:- பட்டுச்சேலை தானுடுத்தோ பூமாதேவி அம்மன் நானும்  
பக்குவமாய் வாறேனல்லோ பூமாதேவி அம்மன்  
தன்னடை கலகலென்னப் பூமாதேவி அம்மன் என்னுடை  
தரிசோ பளபளென்னப் பூமாதேவி அம்மன்  
முத்தோ நிறைந்திலங்க பூமாதேவி அம்மன் என்னுடை  
மோதிரக்கால் சோதி மின்ன பூமாதேவி அம்மன்  
மாரியைத் தேடியெல்லோ பூமாதேவி அம்மன் நானும்  
மகிழ்ந்தோடிப் போறேனல்லோ பூமாதேவி அம்மன்  
சீக்கிரமாய் வாறேனல்லோ பூமாதேவி அம்மன்  
தங்கையரைத் தேடியெல்லோ பூமாதேவி அம்மன் நானும்  
தானேடி வாறேனல்லோ பூமாதேவி அம்மன்  
ஒட்டம் நடையுடனே பூமாதேவி அம்மன் நானும்  
ஒரு நொடியில் வாறேனல்லோ பூமாதேவி அம்மன்

**பூமா. வச. :-** தங்காள் நீ பிறப்பு ஆயிரத்தொன்றும் இறப்பு ஆயிரமுமாக சிவப்பிடது உனது கடமை. நான்சென்று வருகின்றேன். 1

**பூமா. பா. :-** தன்னுடைய மாளிகைக்கோ பூமாதேவி அம்மன் - அவதானேடிப் போருவாம் பூமாதேவி அம்மன் 2

**முத்து. வச. :-** சரி பிறப்பு இறப்பு உண்டு பண்ணுவதாய் இருந்தால் ஆதி பரமேஸ்வர மூர்த்தியை நினைத்துத் தவம் இருக்கவேண்டும். தவம் இருப்பதாய் இருந்தால் வைகைக்கரை செல்லவேண்டும்.

**முத்து. பா. :-** வைகைக்கரை தேடியெல்லோ முத்துமாரி அம்மன்-அவவடிவழகிபோருவாம் மாரிதேவி அம்மன் 3

முத்துமாரி தவம் இருத்தல்

**முத்து. பா. :-** வைகைக்கரை தேடியெல்லோ முத்துமாரி அம்மன் — அவவடிவழகி வந்து நின்றேன் மாரிதேவி அம்மன் 4

#### 1. ப. பி: பூமாதேவி வசனம்:-

அந்த வஸ்குர ராசன் பட்டணத்தில் பிறப்பல்லாது இறப்பு கொஞ்சமேனும் இல்லை. ஆதலால் நாள் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் இறப்பும், ஆயிரத்தில் ஒருபிறப்பும் உண்டாக்கி வைப்பிடது உனது கடமையாகும்.

2. (i) மு. பி: போறேனல்லோ போறேனல்லோ பூமாதேவி அம்மன் என்னுட பொன்னுனதோர் மாளிகைக்குப் பூமாதேவி அம்மன்

(ii) அ. பி: போருவாம் போருவாம் பூமாதேவி அம்மன் - அவதன்னுட பொன்னுனதோர் மாளிகைக்கோ பூமாதேவி அம்மன்

3. ப. பி: அம்மன் பாட்டு: -

ஆற்றங்கரை தேடியெல்லோ முத்துமாரி அம்மன்  
அதிசருக்காய் போருவாம் மாரிதேவி அம்மன்.

4. ப. பி: தவசிருப்பு: -

இநுப்பேன் அருந்தவமோ முத்துமாரி அம்மன்  
எழிலங்கை சோதி மின்ன  
நானும் சாம்பலைப் பூசியெல்லோ முத்துமாரி அம்மன்  
சடையை விரித்திருந்தாள்  
சடைக்கும் சடை நாகமல்லோ முத்துமாரி அம்மன்  
சதுரமெல்லாம் உத்தராட்சம்  
நாகம் குடைபிடிக்க முத்துமாரி அம்மன்  
நற்பிராந்து வட்டமிட .....

**முத்து. வச. :-** சரி வைகைக்கரை வந்துவிட்டேன், இனி தவச இருக்கவேண்டும்.

#### முத்து. பா. :-

இருந்தா அருந்தவச முத்துமாரி அம்மன் — அவஎழிலங்கை சோதிமின்ன மாரிதேவி அம்மன் இனத்தால் பெரியவவாம் முத்துமாரி அம்மன் — அவஇராசாக்கள் வங்சிசமாம் மாரிதேவி அம்மன் குலத்தால் பெரியவவாம் முத்துமாரி அம்மன் — அவகோடி மன்னர் வங்சிசமாம் மாரிதேவி அம்மன் உண்டெண்டார் வாசலிலே முத்துமாரி அம்மன் ஒளிவிளக்காய் நின்றெரிவா மாரிதேவி அம்மன் இல்லையென்றார் வாசலிலே முத்துமாரி அம்மன் — அவஇடுவேன் கான் சாபமென்பா மாரிதேவி அம்மன் கிழக்கே விழுந்தசடை முத்துமாரிக்கங்கே — அதுகீழ்க்கடலைத் தொட்டிடுமாம் மாரிதேவிக்கங்கே தெற்கே விழுந்தசடை முத்துமாரிக்கங்கே — அங்கே தென்கடலைத் தொட்டிடுமாம் மாரிதேவிக்கங்கே மேற்கே விழுந்தசடை முத்துமாரிக்கங்கே — அங்கே மேல்கடலைத் தொட்டிடுமாம் மாரிதேவிக்கங்கே வடக்கே விழுந்தசடை முத்துமாரிக்கங்கே — அங்கே வடகடலைத் தொட்டிடுமாம் மாரிதேவிக் கங்கே சடைக்குச்சடை நாகமெல்லோ முத்துமாரிக்கங்கே — இப்போகொஞ்சி விளையாடிடுமாம் மாரிதேவிக்கங்கே அரனுரைத்தான் நினைந்து முத்துமாரி அம்மன் — இப்போஅருந்தவச தானிருந்தேன் மாரிதேவி அம்மன்

#### (முன்தொடர்)

சேடன் குடைபிடிக்க முத்துமாரி அம்மன்  
செம்பிராந்து வட்டமிட  
அத்தாரைத் தான் நினைத்தோ முத்துமாரி அம்மன்  
அகோரமுள்ள தவசிருந்தாள்  
சிவனுரைத் தான் நினைத்தோ முத்துமாரி அம்மன்  
சிறப்பான தவசிருந்தாள்  
அவகண்டசர மாலை வாங்க முத்துமாரி அம்மன்  
கடும் தவசோ தான் இருந்தாள்.

சிவனுரைத்தேடியெல்லோ முத்துமாரி அம்மன் — ஒரு  
சிறுதவச தான் இருந்தா மாரிதேவி அம்மன். 1

### சிவன் வரவு

காவி உடுத்தெல்லவோ ஆதி சிவனுரும் — ஒரு  
காரணமாய் வேசங்கொண்டார் மாயசிவனுரும்  
  
புலித்தோல் உடுத்தெல்லவோ ஆதிசிவனுரும் — ஒரு  
பூரணமாய் வேசங்கொண்டார் மாயசிவனுரும். 2

1. மு. பி:- வைகைக் கஸரதேடியெல்லோ முத்துமாரி அம்மன் நானும்  
வேகமுடன் போறனல்லோ முத்துமாரி அம்மன்  
மூன்று குளம் முழுகி முத்துமாரி அம்மன் அந்த  
முக்கண்ணானுரைத் தெண்டனிட்டு மாரிதேவி அம்மன்  
வெள்ளிமலைக் கற்பாறையில் முத்துமாரி அம்மன் நானும்  
அன்ளி வந்தேன் வெண்ணீரு மாரிதேவி அம்மன்  
அன்ளி வந்த வெண்ணீற்றை முத்துமாரி அம்மன் நானும்  
அனுஸ்டானம் பார்க்கலுற்றேன் மாரிதேவி அம்மன்  
சிவசிவா என்றல்லவோ முத்துமாரி தேவி அம்மன்  
சிவபூசை செய்யறுற்றேன் மாரிதேவி அம்மன்  
இருந்தேன் அருந்தவச மாரிதேவி அம்மன் - அந்த  
ஸஸ்வரரைத் தான் நினைந்து மாரிதேவி அம்மன்.....  
சேடன் குடைப்பிடிக்க முத்துமாரி அம்மன் நானும்  
செந்தாகம் தாலாட்ட மாரிதேவி அம்மன்  
ஐந்து தலை நாகமல்லோ முத்துமாரி அம்மன் சடையில்  
கொஞ்சி விளையாடுதல்லோ முத்துமாரி அம்மன் - நானும்  
வரித்து விட்டேன் கூந்தலிலே மாரிதேவி அம்மன்  
தவத்தால் பெரியவள்தான் முத்துமாரி அம்மன் நானும்  
தத்துவத்தால் வஸ்வவள்தான் முத்துமாரி அம்மன்  
பன்னிரண்டு தான்வருசம் முத்துமாரி அம்மன் நானும்  
பாரத் தவமிருந்தேன் மாரிதேவி அம்மன்.

2. ப. பி:- மான்தோல் உடுத்தெல்லவோ ஆதி சிவனுரும்  
மாட்டிக் கொண்டார் கக்கத்திலே மாய — சிவனுரும்  
வேலாயுதம் தான்எடுத்து ஆதி — சிவனுரும்  
விக்கி வழிதான் நடந்தார் மாய — சிவனுரும்  
குலாயுதம் தான் எடுத்து ஆதி — சிவனுரும்  
சழுட்டிக் கொண்டு தான் நடந்தார் மாய சிவனுரும்.

### சிவன்



“குலாயுதம் தானொடுத்தே ஆதிசிவன் நானும் — இப்போ  
சழுட்டிவிட்டேன் தவசிமின்ஸுள்ளே மாயசிவன் நானும் ”

இலங்கும் இலங்கு மென்றே ஆதி சிவனுரும் — அவர்  
எட்டிஅடி வைத்தாராம் மாயசிவனுரும்  
துலங்கும் துலங்குமென்றே ஆதி சிவனுரும் — அவர்  
நூக்கிஅடி வைத்தாராம் மாயசிவனுரும். 1

சிவன் வச:- நல்லது அந்த ஆங்காரமாரி அகோர உண்ணிதமான தவச  
இருக்கின்றன. அவள் தவத்தை அழிக்கவேண்டும். அழிப்பதாய  
இருந்தால் எனது வெற்றியென்ற வேலாயுதத்தையும் சக்தியென்  
னும் சூலாயுதத்தையும் விட்டெறிவேன். அவள் இரு தேத்திரத்  
தையும் கெடுத்துவிடும். அவள் என்ன செய்கின்றன பார்ப்போம்.  
இதோ பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றேன்.

சிவன் பா:- வேலாயுதம் தானெடுத்தோ ஆதிசிவன் நானும் — இப்போ  
விட்டெறிந்தேன் தவசியின் முன்னே மாயசிவன் நானும்  
சூலாயுதம் தானெடுத்தோ ஆதிசிவன் நானும் — இப்போ  
சழட்டி விட்டேன் தவசின்முன்னே மாயசிவன் நானும்  
மன்னதிர விண்ணதிர வேலாயுதம் தானும் — அது  
மலை அதிரப்போய் வருமாம் சூலாயுதம் தானும்.

சிவன் வச:- வெற்றி என்னும் வேலாயுதத்தையும் சக்தி என்னும்  
சூலாயுதத்தையும் விட்டெறிந்தேன். திரும்பி இன்னும் வரக்காண  
வில்லை. அதைத்தோடிப் பார்க்கவேண்டும். அப்படித்தேடிப் பார்ப்  
பதாய் இருந்தால் இந்த வடிவத்தோடு செல்லக்கூடாது. நானேர்  
வயோதிபக் கிழவடிவெடுத்துச் செல்லவேண்டும்.

---

1.மு.பி: இந்திரலோகம் விட்டல்லோ ஆதிசிவன் நானும்  
இறுமாப்பாய் வாறனல்லோ மாய சிவனுரும்  
பாம்பணியும் தீரனல்லோ ஆதி சிவனுரும் நானும்  
பட்சமுடன் வாறனல்லோ மாயசிவனுரும்  
ஆதிசேடன் புத்திரனை ஆதி சிவனுரும் நானும்  
ஆபரணமாய் அணிந்தேன் மாய சிவனுரும்  
சந்திரனைச் சூரியனை ஆதி சிவனுரும் நானும்  
திரு நெற்றியில் வைத்துக் கொண்டேன் மாயசிவனுரும்  
கெங்காடேவி அம்மீண்யும் ஆதி சிவனுரும் நானும்  
சடாபாரத்தில் வைத்துக்கொண்டேன் மாயசிவனுரும்  
வேலாயுதம் தானெடுத்து ஆதிசிவனுரும் நானும்  
விசக்கிக் கொண்டு வாறனல்லோ மாயசிவனுரும்  
சூலாயுதம் தானெடுத்து ஆதிசிவனுரும் நானும்  
சழட்டிக் கொண்டு வாறனல்லோ மாயசிவனுரும்.

**சிவன் பா:-** என்ன வடிவெடுத்தேன் ஆதிசிவன் நானும் - தன்னுடைய எண்ணமற்ற சிந்தையிலே மாயசிவன் நானும் தொன்னூறும் பத்தும் சென்ற ஆதிசிவன் நானும் - ஒரு அவண்ட கிழவைப்போல் மாயசிவன் நானும் நானூறும் பத்தும் சென்ற ஆதிசிவன் நானும் - ஒரு நரைத்த கிழவைப்போல் மாயசிவன் நானும் தள்ளாடித்தள்ளாடி ஆதிசிவன் நானும் - ஒரு தடிபிடித்துத் தான்நடந்தார் மாயசிவன் நானும். மாரி தவத்தடிக்கோ ஆதிசிவன் நானும் - இப்போ மன்றென்று ஓடி வந்தேன் மாயசிவன் நானும்.

**முத்து. வச. :-** எனது தவத்தடியில் வயோதிபக் கிழவர் வந்திருக்கிறார் ஞானத்தால் பார்க்கும்போது அத்தார் வந்திருக்கிறார். நான் தவத்தை விட்டிறங்கி அவரை அழைத்து ஆசனத்தில் அமர்த்தி அவருக்கு ஆகவேண்டிய புஷ்பங்கள் எடுத்து வந்து வணங்கி ஆக வேண்டிய வரங்களைப் பெறவேண்டும்.....அத்தாரே இவ் வாசனத்தில் அமருங்கள்.

**சிவன். வச. :-** சரி அப்படியே ஆகட்டும்.

**முத்து. வச :-** சரி அத்தாருக்காக வேண்டிய அறுமலர் எடுக்க வேண்டும். இதோ நந்தவனம் செல்லவேண்டும், இதோ செல்லு கிண்றேன்.

**முத்து. பா:** பூங்காவைத்தேடியெல்லோ முத்துமாரி அம்மன் - அவ போதரவாய்ப் போருவாம் மாரிதேவி அம்மன்.

**முத்து. வச :** இதோ பூங்காவிற்கு வந்துவிட்டேன். இனி புஷ்பங்கள் எடுக்கவேண்டும்.

**முத்து. பா :** தோட்டம் திறந்தெல்லவோ முத்துமாரிஅம்மன் - அவ தொன்னை தைத்துப் பூவெடுத்தேன் மாரிதேவி அம்மன். 1 தெற்பை அரிந்து கட்டி முத்துமாரிஅம்மன் - ஒரு தொன்னைத்ததுப் பூவெடுத்தேன் மாரிதேவி அம்மன். கையாலே பூவெடுத்தால் முத்துமாரி அம்மன் - பூவின் காம்பமுகிப் போகுமென்று மாரிதேவி அம்மன்.

மதியாலே பூவெடுத்தால் முத்துமாரி அம்மன் - பூவின் மடல்வாடிப் போகுமென்று மாரிதேவி அம்மன்.

வெள்ளியினால் ஒரு கொக்கை கட்டி முத்துமாரி அம்மன் விதம் விதமாய்ப் பூவெடுத்தா மாரிதேவி அப்மன்.

**1. மு. பி:** தெற்பை அரிந்து கட்டி மு துமாரி அம்மன் செய்பளிட்டேன் ஒரு பூங்குடலை.....

தங்கத்தினால் ஒரு கொக்கை கட்டி முத்துமாரி அம்மன் தகுந்த மலர் தானெடுத்தா மாரிதேவி அம்மன்

அத்தலரி கொத்தலரி முத்துமாரி அம்மன் - அவ அடுக்கலரிப் பூவெடுத்தா மாரிதேவி அம்மன்.

சீதாளாய் செவ்வரத்தி முத்துமாரி அம்மன் - ஒரு செண்பகப் பூ தானெடுத்தா மாரிதேவி அம்மன்.

மூல்லை இருவாச்சியுடன் முத்துமாரி அம்மன் - ஒரு மூள்ளியாச் செண்மணத்தி முத்துமாரி அப்மன். 1

தண்ணீரிலே பூத்ததொரு முத்துமாரி அம்மன் - ஒரு தாமரைப்பூ தானெடுத்தா மாரிதேவி அம்மன்.

**முத்து. வச. :-** புஷ்பங்கள் எடுத்துவிட்டேன். இனித் தீர்த்தம் எடுக்க வேண்டும்.

**முத்து. பா. :-** ஒடுகிற கெங்கையிலே முத்துமாரி அம்மன் - அவ ஒரு செம்பு நீரெடுத்தேன் மாரிதேவி அம்மன். 2 பாய்ந்து வந்த கெங்கையிலே முத்துமாரி அம்மன் பக்குவமாய் நீர் எடுத்தேன் மாரிதேவி அம்மன்.

**முத்து. வச. :-** புஷ்பமும் தீர்த்தமும் எடுத்துவிட்டேன் - இனி அத்தாரிடம் செல்லவேண்டும்.

**முத்து. பா. :-** அத்தாரைத் தேடியெல்லோ முத்துமாரி அம்மன் அன்புடனே போருவாம் மாரிதேவி அம்மன். சிவனுரைத் தேடியெல்லோ முத்துமாரி அம்மன் சீக்கிரமாய்ப் போருவாம் மாரிதேவி அம்மன்.

**முத்து. வச. :-** சரி இனி அத்தாருக்குப் பன்னீரால் கால்கழுவி பட்டி னால் ஈரம் துவட்டி, கொண்டுவந்த பூக்களைச் சொரிந்து, வேண்டிய வரங்களைப் பெறவேண்டும்,

**1. ப. பி :-** மல்லிகை மூல்லையுடன் முத்துமாரி அம்மன் மருக்கொழுந்தும் பூவெடுத்தா மாரிதேவி அம்மன்.

**2. மு. பி:-** தண்ணீர் எடுக்க வென்றே முத்துமாரி அம்மன் தங்கச் செம்பு நான் எடுத்தேன்..... தளம்பி வந்த கெங்கையிலே முத்துமாரி அம்மன் தங்கச் செம்பால் நீரெடுத்தேன்.

முத்து. பா. :- பாதம் கழுவியெல்லோ முத்துமாரி அம்மன் — அவ பட்டுக்கொண்டு சரம் துடைத்தேன்.  
கொண்டுவத்து பூமலரை முத்துமாரி அம்மன் — அவ குபுகுபுவெனவே சொரிந்தேன்.  
எடுத்து வந்த பூமலரை முத்துமாரி அம்மன் — அவ ஈஸ்வரருக்கேதான் சொரிந்தேன்.

முத்து. வச. :- சரி புஷ்பங்கள் எல்லாம் சொரிந்துவிட்டேன். இனி அத்தாரை வணங்கவேண்டும்.

முத்து. பா. :- முக்கால் வலமாய் வந்து முத்துமாரி அம்மன் மிடிவணங்கித் தொண்டனிட்டா மாரிதேவி அம்மன் நாற்கால் வலமாய்வந்து முத்துமாரி அம்மன் - அவ நமஸ்கரித்துத் தொண்டனிட்டா மாரிதேவி அம்மன் ஜங்கால் வலமாய் வந்து முத்துமாரிஅம்மன் - அவ அடிவணங்கித் தொண்டனிட்டா மாரிதேவி அம்மன் சரணம் சரணமென்று முத்துமாரி அம்மன் - அவ சரணமிட்டா திருவடியை மாரிதேவி அம்மன் பிடிக்கின்றேன் பாதமென்று முத்துமாரிஅம்மன் - அவ பிடித்துவிட்டேன் திருவடியை மாரிதேவி அம்மன்

சிவன். வச. :- பெண்ணே எழுந்திருப்பாய்

சிவன். பா. :- எண்ணிவந்த பெண்ணே காரியத்தை - எந்தன் ஏந்திமையே ஆசை மச்சாள் சொல்லேன்றி

முத்து. பா. :- எண்ணிவந்த அத்தாரை காரியத்தை - உங்கள் ஏந்திமையாள் ஆசைமச்சாள் சொல்லுறங் கேள்

சிவன். பா. :- நினைத்துவந்த மச்சாளே காரியத்தை - எந்தன் நீறணியே ஆசை மச்சாள் சொல்லேன்றி

முத்து. பா. :- நினைத்துவந்த அத்தாரை காரியத்தை - உங்கள் நீறணியாள் ஆசை மச்சாள் சொல்லுறங் கேள்

சிவன். பா. :- கருதிவந்த மச்சாளே காரியத்தை - எந்தன் கண்ணிமச்சாள் ஆசைமச்சாள் சொல்லேன்றி

முத்து. பா. :- கருதிவந்த அத்தாரை காரியத்தை - உங்கள் கண்ணிமச்சாள் ஆசைமச்சாள் சொல்லுறங் கேள்

சிவன். வச. :- பெண்ணே எதற்காக இவ்வளவு நமஸ்காரம்.

முத்து. வச. :- அத்தாரே, தங்கள் கழுத்தில் இருக்கும் கண்டசர மாலையை வாங்குவதற்காகத்தான் இவ்வளவு நமஸ்காரம்.

சிவன். வச. :- நான் கண்ட சுரமாலை தருவதாய் இருந்தால் உனது ஆங்கார ஓங்கார நெற்றிக்கண் இருக்கின்றதல்லவா? அந்த நெற்றிக்கண்ணை எடுத்து எனது திருநெற்றியில் வைப்பாயானால் கண்டசரமாலையைத் தருவேன் பெண்ணே.

முத்து. வச. :- ஆண்புவி அஞ்சிப்பாயும், பெண்புவி ஊடுருவப் பாயும் எல்லாம் பின்னாடிப் பார்ப்போம். எனது கண்ணை எடுத்துத் தங்கள் திருநெற்றியில் வைத்தேன்.

சிவன். வச. :- பெண்ணே! இப்போ எப்படி இருக்கின்றது?

முத்து. வச. :- அத்தாருக்கு முக்கண்ணூய் இருக்கின்றது.

சிவன். வச. :- பெண்ணே! சரி நான் சென்று வருகின்றேன்.

முத்து. வச. :- அத்தாரே! நல்ல காரியம் செய்து விட்டார்கள். மாலையைத் தருவேண்டும்.

சிவன். வச. :- இதோ மாலையைப் பெற்றுக்கொள். நான் சென்று வருகின்றேன்.

முத்து. வச. :- அத்தாரே மாலையைத் தந்தது சரி. மாலையின் மகத்து வத்தைத் தெரிவியுங்கள் பார்ப்போம்.

சிவன். வச. :- மாலையின் மகத்துவத்தைத் தெரிவிப்பதாய் இருந்தால் பொழுதுவிடியும்; பொற்கொழி கூவும்; நிலவு விடியும்; நிலக் கோட்டாள் கத்தும் பெண்டினை.

முத்து. வச. :- காரியமில்லை. தெரிவியுங்கள் அத்தாரே. 1

சிவன். பா. :- காச்சலுடன் தடிமல் பெண்ணே நீ கேளும் கையுணவு நாரிக்குத்து மாரி நீ பாரும். 2

சுளை இருமலடி பெண்ணே நீ கேளும் இடுப்புவலி சந்திக்குத்து நீ பாரும்.

எண்சான் உடம்புகளை பெண்ணே நீ கேளும் இருபிளவாய்க் கட்டி வைக்கும் மாரி நீ பாரும்.

தினை அரிசிச்சாயலைப் போல் பெண்ணே கேளும் சிறுமெடி சின்னமுத்துமாரி நீ பாரும்.

1. ப. பி. :- அம்மன் வகனம் :- அத்தாரே! விடுந்தாலும் பறவாயில்லை. தெரிவியுங்கள் பார்ப்போம்.

2. ப. பி. :- சிவன் பாட்டு:- காய்ச்சலுடன் தடிமல் - பெண்ணே முத்துமாரி கால்மௌவு நாரிவ . கண்ணே முத்துமாரி

பண்ணைப் பழமதுபோல் பெண்ணே நீ கேளும் இடையில் வரும் தொப்பளங்கள் மாரி நீ பாராய்.  
 நாவல் பழமதுபோல் மாரி நீ கேளும் நக்குமெடி தொப்பளங்கள் பெண்ணே நீ பாரும்.  
 தன்னீர்க்குடமதுபோல் பெண்ணே நீ கேளும் தமும்புமெடி தொப்பளங்கள் மாரி நீ பாரும்.  
 என்னெண்யக் குடமதுபோல் பெண்ணே நீ கேளும் எடுக்குமெடி தொப்பளங்கள் மாரி நீ பாரும்.  
 வரகரிசிச் சாயலூப்போல் பெண்ணே நீ கேளும் வருகுமெடி தொப்பளங்கள் மாரி நீ பாரும்.  
 இவ்வளவு நோய்களைல்லாம் பெண்ணே நீ கேளாய் இருக்குதெடி மாலையிலே மாரி நீ பாராய்.

சிவன் வச. :- இதுதான் மாலையின் மகத்துவம். சென்று வருகின்றேன்.  
 முத்து வச. :- அத்தாரே! நல்லது. சரி சவர்த்தரையில் ஒரு முத்தை விதைத்தால் எப்படியிருக்கும்?

சிவன் வச. :- சாவி சப்பட்டையாய்ப் போய்விடும்.

முத்து வச. :- நல்லதரையில் ஒரு முத்தைப்போட்டால் அதை வெட்டி எடுப்பது எப்படி?

சிவன் வச. :- நல்ல மாதிரி வெட்டி எடுக்கலாம்.

முத்து வச. :- வழியில் போறவனுக்கு ஒரு முத்தைப் போட்டால் அவன் என்ன செய்வான்?

சிவன் வச. :- போத்து மொக்காடிட்டு மூலையிலே போய் இருப்பான்.

முத்து வச. :- அதனால் உள்ள மகத்துவம் எனக்கு எப்படித் தெரியும்? தங்களுக்கே போட்டுப் பார்க்கப் போகின்றேன்.

சிவன் வச. :- அடியே சண்டாளி! நன்மை செய்தவனுக்கு தீமை செய்யப் பார்க்கின்றேய். சரி போடு பார்ப்போம்.

முத்து பா. :- மொட்டாக்கைத்தான் திறந்து முத்துமாரி அம்மா மூன்று முத்தைத்தான் ஏறிந்தா ஆதி சிவனுர்க்கு. ஆக்கைத் திறந்தல்லவோ முத்துமாரி அம்மன் அவ ஜந்து முத்தைத்தானெறிந்தா மாயசிவனுர்க்கு. தன்னுடைய மாளிகைக்கோ முத்துமாரி அம்மன் - அவ தானேடிப் போருவாம் மாரிதேவி அம்மன்.

சிவன் வச. :- ஜேயா சண்டாளி, எனச்கா இந்த முத்தை ஏறிந்தாய். 1  
 சிவன் பா. :- மாரியொரு மாரி பெண்பிறந்து பெண்பிறந்து இந்த மானிலத்தோர் குடி கெட்டதெடி.

தேவியொரு மாரி பெண்பிறந்து பெண்பிறந்து இந்தத் தேசத்தோர் குடி கெட்டதெடி, நெருப்போடி உன்சொருபம் உன்சொருபம் - என்னால் நின்றுகொள்ளக் கூடுதில்லை.

அன்லோடி உன்சொருபம் உன்சொருபம் - என்னால் அண்டளிக்கக் கூடுதில்லை. ஆங்கார மாரி போட்ட முத்து போட்டமுத்து - எனக்கு அன்லாய் எரியுதெடி. நெட்டுரேமாரி பெண்பிறந்து பெண்பிறந்து - என்னால் நிற்க முடியுதில்லை.

சிவன் வச. :- ஜேயா நான் இவ்விடத்தில் தனிமையில் புலம்புவதில் பிரயோசனம் இல்லை. எனது மனைவி பார்வதியைக் கூப்பிட்டால் தான் எனது காரியம் வெற்றியாகும்.

சிவன் பா. :- தாவி பறிபோகுதெடி பார்வதியே பெண்ணே உந்தன் தலைவன் இங்கே மாழுகின்றேன் உத்தமியே பெண்ணே. 2

1. ப. பி: சிவன் வசனம் : - மாலையை வாங்கியதும் அல்லாமல் அதிலே உள்ள நோய்கள் எல்லாவற்றையும் எனக்கே போட்டுவிட்டுப் போய்விட்டாள். என்னால் நோயின் வேதனையைத்தாங்க முடிய வில்லை.

2. (i) ப. பி: சிவன் பாட்டு :

தாவி இழந்தாயடி.	— பார்பதி பெண்ணே
உந்தன் தலைவனையோ நீ இழந்தாய்	— உத்தமியே பெண்ணே
கூறை இழந்தாயடி.	— உத்தமியே பெண்ணே
உந்தன் கொழுந்தனையோ நீ இழந்தாய்	— உத்தமியே பெண்ணே
மாலை இழந்தாயடி.	— உத்தமியே பெண்ணே
மணவாளனையோ நீ இழந்தாய்	— உத்தமியே பெண்ணே
ழுவிழந்தாய் பொட்டிமந்தாய்	— உத்தமியே பெண்ணே
புருசனையும் நீ இழந்தாய்	— உத்தமியே பெண்ணே

கூறை பறிபோகுதடி பார்ப்பதியே பெண்ணே — உந்தன் கொழுனன் இங்கே மாழுகின்றேன் உத்தமியே கண்ணே. பூவிழந்தாய் பிஞ்சிழந்தாய் பார்வதியே பெண்ணே — உந்தன் புருஷனையோ நீயிழந்தாய் உத்தமியே பெண்ணே. பட்டிழந்தாய் பணி இழந்தாய் பார்வதியே பெண்ணே — உந்தன் 1 பரமசிவனை நீயிழந்தாய் உத்தமியே கண்ணே. எல்லாம் இழந்தாயெடி பார்வதியே பெண்ணே — நீயும் என்னையுமோ விட்டிழந்தாய் உத்தமியே கண்ணே. காலால் நடவாமலே பார்ப்பதியே பெண்ணே நீயும் காற்றுய்ப் பறந்து வாவேன் உத்தமியே கண்ணே. 2

(முன்தொடர்)

காய் இழந்தாய் கனியிழந்தாய்	— உத்தமியே பெண்ணே
கணவளையோ விட்டிழந்தாய்	— உத்தமியே பெண்ணே
எல்லாம் இழந்தாயெடி	— பார்ப்பதியே பெண்ணே
என்னையுமோ விட்டிழந்தாய்	— உத்தமியே பெண்ணே.

(ii) மு. பி.: - கணவன் படுந்துயரம் பார்வதியே பெண்ணே உந்தன் காதுகவிற் கேட்கலையோ உத்தமியே கண்ணே புருஷன் படுந்துயரம் பார்வதியே கண்ணே எந்தன் பூவையரே கேட்கலையோ உத்தமியே கண்ணே அபயக்குரல் கேட்கலையோ பார்வதியே பெண்ணே நீயும் அதிகருக்காய் ஓடிவாடி உத்தமியே கண்ணே.

(1) சா. பி. சிவன் பாட்டு:-

எடி சேலை பறிபோகுதல்லோ பார்வதியே பெண்ணே உன்னுடை சிவஞர் இங்கே மாழுகிறூர் பார்வதியே பெண்ணே எடி மாலை பறிபோகுதடி பார்வதியே பெண்ணே உன்னுடை மணவாளன் மாழுகிறேன் பார்வதியே பெண்ணே ஜையோ அபயம் அபயமல்லோ பார்வதியே பெண்ணே அதி சீக்கிரமாய் வா பெண்ணே உத்தமியே கண்ணே நீயும் ஓட்டம் நடையுடனே பார்வதியே பெண்ணே நீயும் ஒரு நொடியில் வாபெண்ணே உத்தமியே கண்ணே நீயும் அவையென்ற நாழிகைக்கோர் பார்வதியே பெண்ணே நீயும் அதி சீக்கிரமாய் வாரும் பெண்ணே உத்தமியே கண்ணே.

(2) ப. பி. சிவன் வச: - பெண்ணே! பானுமதி இவ்விடம் ஒடோடிவாரும்.

சிவனுரைத்தேடி பார்வதி வருதல்

பார்வதி பா. :- மோதிரக்கால் அசைய பாருபதிஅம்மன் — அவ மொலுமொலென்ன வாருவாம் பாருபதிஅம்மன் தண்டை கலகலென்ன பாருபதிஅம்மன் — அவ தானேடி வாருவாம் பாருபதி அம்மன். பட்டோ பளபளென்ன பாருபதிஅம்மன் — அவ பாடகக்கால் ஒசையிட பாருபதி அம்மன். 1 முத்தோ மொலுமொலென்ன பாருபதி அம்மன் — அவ முன்முருதோ சோதி மின்ன. பாருபதி அம்மன். அபயக்குரல் கேட்டல்லவோ பாருபதி அம்மன் — அவ அதி சூருக்காய் வாருவாம் பாருபதி அம்மன். காலால் நடவாமலே பாருபதி அம்மன் — அவ காற்றுய்ப்பறந்து வாரு பாருவதி அம்மன். என்ன துன்பம் நேர்ந்ததுவோ பர்த்தாவே சொல்லும் எந்தனுக்குரைக்கொண்டுதோ பர்த்தாவே சொல்லும். பார். வச. :- நாதா நமஸ்கரிக்கின்றேன்... நாதா எதற்காக என்ன அழைத்தீர்கள்?

சிவன் வச. :- பெண்ணே தெரிவிக்கின்றேன். இவ்வாசனத்தில் அமரு வாய்.

சிவன் பா.:- மாரியொரு பெண்பிறந்து பெண்பிறந்து — இந்த மானிலத்தோர் குடி கெட்டதெடி. தேவியொரு தேவி பெண்பிறந்து பெண்பிறந்து — இந்த தேசத்தோர் குடி கெட்டதெடி. 2 நெட்டுரோமாரி பெண்பிறந்து பெண்பிறந்து — என்னால் நின்டலீக் கூடுதில்லை.

1. ப. பி. பானுமதி அம்மன் பாட்டு:

அரண்மனைக்கோ	— பானுமதி அம்மன்
சீக்கிரமாய்ப் போருவாம்	— பானுபதி அம்மன்
நாதன் அரண்மனைக்கோ	— பானுமதி அம்மன்
தான் ஓடிப் போருவாம்	— பானுமதி அம்மன்
2. ப. பி: சண்டாள மாரிமுத்து போட்டமுத்து — போட்டமுத்து தண்லாய் எரியுதடி	
கொள்ளீக் கண்ணி மாரி போட்டமுத்து — போட்டமுத்து கொழுந்தாய் எரியுதடி .....	

சிவன் வச. :- பெண்ணே! இதுமாத்திரமா இன்னும் தெரிவிக்கின்றேன்.

சிவன் பா. :- தாலி பறிபோகுதெடி பார்பதியே பெண்ணே

— உந்தன் 1

தலைவன் இங்கே மாழுகின்றேன் உத்தமியே கண்ணே  
தாலி இழந்தக்கை பார்பதியே பெண்ணே — உள்ளே  
தனித்தெல்லவோ கேட்கப்போகிறூர் உத்தமியே கண்ணே.

கூறை இழந்தாயெடி பார்பதியே பெண்ணே — உந்தன்  
கொழுந்தனேயோ நீ இழந்தாய் உத்தமி கண்ணே.

தாங்க முடியவில்லை பார்பதியே பெண்ணே — என்னை  
சாத்திப் பிடியென்டி உத்தமியே கண்ணே.

பார். வச. :- நாதா ஏதற்காக இவ்வளவு வேலைசெய்தாள்? 2

(முன்தொடர்)

அன்லோடி என் சொருபம் — என்சொருபம்  
அன்டவிக்கக் கூடுதில்லை

நெருப்போடி என் சொருபம் — என்சொருபம்  
நீதி சொல்லக் கூடுதில்லை.

1. மு. பி :- தாலி இழந்தாய் எடி பார்வதியே பெண்ணே உன்னுடைய  
தலைவனையே நீயிழந்தாய் உத்தமியே கண்ணே

கூறை இழந்தாய் எடிபார்வதியே பெண்ணே உன்னுடைய  
கொழுந்தனையே நீயிழந்தாய் உத்தமியே கண்ணே  
தாலி இழந்தக்கை பார்வதியே பெண்ணே உன்னைத்  
தனித்தலவோ கேட்பாரடி உத்தமியே கண்ணே  
கூறை இழந்த ககை பார்வதியே பெண்ணே உன்னைக்  
கூப்பிட்டல்லவோ கேட்பார்கள் ஊரவர்கள் தானும்

நாடிழந்தாய் நகரிழந்தாய் பார்வதியே பெண்ணே  
உன்னுடைய

நாதனையும் விட்டிழந்தாய் உத்தமியே கண்ணே  
காடிழந்தாய் கடலிழந்தாய் பார்வதியே பெண்ணே  
உன்னுடைய

கணவனையும் விட்டிழந்தாய் உத்தமியே கண்ணே

2. ப. பி. சிவன் வச : பெண்ணே; உன்து தங்கை மாரியானவள் இருக்கிறாரா அல்லது இறந்துவிட்டாரா?

பார்வதி வச : அவள் இருக்கிறார்தான் அதற்கென்ன நாதா?

சிவன் வச : அவள் எனக்கு செய்தவேலை தெரியுமா?

சிவனும் பார்வதியும்



“மாரியாரு பெண்பிறந்து பெண்பிறந்து — இந்த  
மானிலத்தோர் குடி கெட்டதெடி.”

சிவன் வச. :- உன்தங்கை ஆங்காரமாரி இருக்கின்றன் அல்லவா. அவள் என்னிடம் உள்ள கண்டசுரமாலை வேண்டினதுமல்லாமல் அதில் உள்ள கொடிய கொடிய நோய்களையும் கொடுத்துவிட்டாள். நோயின் வேதனை தாங்கமாட்டாது உன்னை இவ்விடம் அழைத் தேன்.

பார். வச. :- அதற்கு நான் என்ன செய்வது?

சிவன் வச. :- உனது தங்கை ஆங்காரமாரியிடம் சென்று நீ போட்ட முத்தின் வேதனை தாங்காது புலம்புகின்றார் என்று சொல்லி நீ போட்ட நோயை எடுக்கும்படி தெரிவித்துவா பெண்ணே.

பார். வச. :- சரி நான் சென்று வருகின்றேன்.

காட்சி முடிவு.

### முத்துமாரி மாளிகை

பார். வச. :- தங்காள்!

முத்து வச. :- அக்காள் வாருங்கள். இவ்வாசனத்தில் அமருங்கள், எதற்காக வந்தீர்கள்.

பார். வச. :- எனக்கு நாதன் உனக்கு அத்தார் அல்லவா. அவருக்கு என்னவேலை செய்தாய்.

முத்து வச. :- என்னவேலை செய்தேன்.

### (முன்தொடர்)

பானுபதி வச: தெரியவராது நாதா. தெரிவியுங்கள்.

சிவன் வச: அந்த மாரியானவள் எனது கழுத்தில் இருந்த கண்டசுரமாலையை வாங்கியதும் அல்லாமல் அதிலேயுள்ள நோய்கள் எல்லாவற்றையும் எனக்கே போட்டுவிட்டாள். என்னால் நோயின் வேதனை தாங்கமுடியவில்லை. நான் முன்னமே விட்ட சத்தி எனப்பட்ட வேலாயுதத்தையும் வெற்றி எனப்பட்ட குலாயுதத்தையும் விட்டு அவளை சரிக்கப் போகிறேன்.

பானுபதி வச: நாதா அப்படிச் செய்யவேண்டாம். நான் அவளிடம் சென்று உங்கள்மேல் போட்ட முத்தை எடுப்பித்து விடுகிறேன்.

1. (i) ப. பி. பானுமதி பாட்டு:

தங்காள் அரண்மனைக்கோ	தங்காள் ஒடிப்போருவாம்
தான் ஒடிப்போருவாம்	மாரி அரண்மனைக்கோ
மாரி அரண்மனைக்கோ	மகிழ்ச்சியுடன் போருவாம்
மகிழ்ச்சியுடன் போருவாம்	தேவி அரண்மனைக்கோ
தேவி அரண்மனைக்கோ	சீக்கிரமாய் போருவாம்

பானுபதி அம்மன்	பானுபதி அம்மன்

பார் வச. :- அவர் கழுத்தில் இருக்கும் கண்டசரமாலை வேண்டியதையும் அல்லாது அம்மாலையில் உள்ள நோய்களையும் கொடுத்துவிட்டாய். அவர் நோயின் வேதனை தாங்காது பலம்புகின்றூ ஏரடி தங்காள். அந்த நோயை எடுத்துவிட வேண்டும். 1

(முன்தொடர்)

(ii) மு. பி: தங்கையைத் தேடியெல்லோ பார்வதியம்மன் நானும் தயவுடனே போறேனல்லோ பார்வதி அம்மன் மாரியைத் தேடியெல்லோ பார்வதி அம்மன் நானும் மளமளவென்றும் போறேனல்லோ பார்வதி அம்மன் தேவியரைத் தேடியெல்லோ பார்வதி அம்மன் வெகு சிக்கிரமாய் வந்தண்ண்டேன் பார்வதி அம்மன்.

வேறு — தரு

(iii) ப. பி: மாங்கிலியப் பிச்சையடி தங்கையரே எனக்கு மடிப்பிச்சை தாவேனடி தங்கையரே நானும் தாலி இத்தேனடி நானும் தலைவிரிக்க நாளும் ஆச்சோ கூறை இழந்தேனடி தங்கையரே நானும் கொழுந்தண்யும் நான் இழந்தேன் எல்லாம் இழந்தேனடி தங்கையரே எனக்கு என் கணவனையே தாவேனடி.

1. மு. பி. பார்வதி பாட்டு

பாணுக்கம் தந்திடுவேன்  
பசித்தாகம் தீர்த்திடுவேன்  
நீர்மோரும் கொண்டுவந்து  
நித்தவிடாய் தீர்த்திடுவேன்  
பால் பழமோ கொண்டுவந்து  
பசி தாகம் தீர்த்திடுவேன்  
நாலு குற்றம் நூறுபிழை  
நன்கு பொறுத்திடடி

தங்கையரே உனக்குப்  
தங்கையரே உனக்கு  
தங்கையரே உனக்கு  
தங்கையரே உனக்குப்  
தங்கையரே உனக்கு  
தங்கையரே நீயும்  
தங்கையரே நீயும்

— 25 —

முத்து வச. :- நான் அத்தார்மேஸ் போட்ட முத்தை எடுப்பதாய் இருந்தால் எனக்கு ஆகவேண்டிய பொங்கல்பூசை செய்துதா வேண்டும். 1

பார். வச. :- இவ்விடம் இருந்துகொள் பொங்கல்பூசை செய்து தரு கின்றேன்.

பார். பா. :- பொற்சருவம் தாவெடுத்தோ பார்பதி அம்மன் — அவ பொங்கல் உலைவாத்து வைத்தா பார்பதி அம்மன்.

பயறு கலந்தரிசி பார்பதி அம்மன் — அவ பக்குவமாய் பொங்கல் செய்தா பானுமதி அம்மன். 2

சர்க்குப்போல் சம்பாதேதி பார்வதி அம்மன் — அவ இன்பமுடன் பொங்கல் செய்தா தங்கையர்க்குத் தானும். 3

1. ப. பி. யாரி வசனம் : அக்காள், நான் அவருடைய மேனியில் போட்ட நோயை எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு நான் என்ன தன்னந்தனியஞக வந்திருக்கின்றேனு? நரலாயிரத்து நாநாற்றி நாற்பத்தெட்டு சேவகப்படைகளுடன் வந்திருக்கின்றேன். அவர் களுக்கு நல்ல பொங்கல்மடை கொடுத்தாயானால் அவருடைய மேனியில் போட்ட அந்த நோயை எடுத்துக்கொண்டு செல்வேன்.

2. ப. பி. பானுபதி அம்மன்பாட்டு:

பொற்சருவம் தான் எடுத்தோ  
பாலை உலைகழுவி  
பக்குவமாய் பொங்கல் செய்தாள்  
எள்ளுக்கலவந்தரிசி  
இன்பமுடன் பொங்கல் செய்தாள்  
உடைக்க நல்ல தேங்காயாம்  
ஒராயிரம்தான் குவியல்  
மூலையிலே கும்பம் வைத்து  
முக்கண்ணரைத்தான் நினைத்தாள்  
பொங்கல் பூசைதான் முடித்து  
தங்கையரைத்தான் நினைத்தாள்

பானுபதி அம்மன்  
பானுபதி அம்மன்

3. சா. பி. ஈனு வாழையிலே பார்வதி அம்மன்  
இடைக்கதவி தேன்பழமாம் பார்வதி அம்மன்  
மொந்தன் இடைப்பழமாம் பார்வதி அம்மன்  
முழுப்பயறு சர்க்கரையாம் பார்வதி அம்மன்  
வேரில் வெடித்ததொரு பார்வதி அம்மன்  
வெடியாப் பலாப்பழமாம் பார்வதி அம்மன்.

கழுகம்பூச் சம்பாதேடி பார்பதிஅம்மன் — அவ கழுவி உலையில் இட்டாவாம் தங்கையர்க்குத்தானும். எட்டுமுடாப் பொங்கல் செய்தா பார்பதிஅம்மன் — அவ இன்பமுடன் பொங்கல் செய்தா தங்கையர்க்குத்தானும். பத்துமுடாப் பொங்கல் செய்தோ பார்பதிஅம்மன் — அவ பக்குவமாய் தான்படைத்தா தங்கையர்க்குத்தானும்.

பார். வச. :- பொங்கல் செய்து படைத்துவிட்டேன். இனிமேல் காய் மடை, பூமடை படைக்கவேணும்.

பார். பா. :- கட்டோடு வெத்திலையாம் பார்வதிஅம்மன் — அங்கே கழுகோடினப்பாக்காம் தங்கையர்க்குத்தானும். கொப்போடு மாங்காய்களாம் பார்வதிஅம்மன் — அவ குலையோடு செவ்விளனீர் தங்கையர்க்குத்தானும். வேரில் வெடித்ததொரு பானுபதிஅம்மன் — அங்கே வெடியாப் பலாப்பமாம் தங்கையர்க்குத்தானும். சீவிவைத்த செவ்விளனீர் பானுபதிஅம்மன் — அங்கே சேர அங்கே ஆயிரமாம் தங்கையர்க்குத்தானும். மாங்கனியும் தேங்கனியும் பானுபதி அம்மன் — அவ மகிழ்வுடனே தான் படைத்தா தங்கையர்க்குத்தானும். ஈனத வாழையிலே பானுபதிஅம்மன் — அவ இணக்கதிலித்தேன் பழமாம் தங்கையர்க்குத்தானும். வெள்ளிமலைக் கற்பூரம்தான் பானுபதிஅம்மன் — அவ பக்குவமாய்த் தான்கொழுத்தி பானுவதி அம்மன்.

பார். வச. :- தங்காள்! உனக்கு ஆகவேண்டிய பொங்கல் செய்துவிட்டேன். பொங்கல்பூசையை ஏற்றுக்கொண்டும் அத்தார்மேல் போட்ட முத்தை எடுத்துக்கொண்டும் பூலோகத்தின் கண்ணே சென்று விளையாடிவாடி தங்காள்.

முத்து. வச. :- அக்கா! இந்தப்பொங்கல்பூசை தொட்டுப்பொட்டிட வும் கானுது; எனக்கு அரபலியும் நரபலியும் தரவேண்டும். 1

1. ப. பி. அம்மன் வசனம்: அக்கா நானே ஆயிரம் இரண்டாயிரம் பரிகலத்தோடு கூடிப்பிறந்த எனக்கு நீங்கள் செய்த பொங்கல் பூசைகள் எனக்குத் தொட்டுப்போட்டுப் போடவும் கானுது. ஆத லால் எனக்கு அரபலி, நரபலி தரவேண்டும்,

பார். வச. :- தங்காள்! என்னிடம் ஆடுமாடு கோழி இல்லை. ஆன படியால் நீ நாலுதிகையிலும் கற்றிப்பார்த்து உனக்கு ஆக வேண்டிய அரபலியும் நரபலியும் எடுத்துக்கொண்டும் அத்தார் மேலிட்ட நோயை எடுத்துக்கொண்டும் பூலோகத்திற் சென்று விளையாடிவாடி தங்காள்.

முத்து. வச. :- சரி! அப்படியே ஆகட்டும். சென்றுவாருங்கள். நான் இதோ பொங்கல்பூசையை ஏற்றுக்கொண்டும் அத்தாரின்மேல் போட்ட நோயை எடுத்துக்கொண்டும் பூலோகத்தில் விளையாடி வருவேன்.

முத்து. பா. :- மனி மந்திர வாளெடுத்தோ முத்துமாரிஅம்மன் - அவ மாட்டிக்கொண்டா உறைதனிலே மாரிதேவி அம்மன். 1 பரமசிவன் வாசலிலே முத்துமாரிஅம்மன் — ஒரு பாற்பசுவைக் காவுகொண்டா மாரிதேவி அம்மன். இயமதேவன் வாசலிலே முத்துமாரிஅம்மன் — ஒரு எருமைக்கடாக் காவுகொண்டா மாரிதேவி அம்மன். பிரம்மதேவன் வாசலிலே முத்துமாரிஅம்மன் — ஒரு வெள்ளை அன்னம் காவுகொண்டா மாரிதேவி அம்மன். அத்தாரின்மேல் போட்டமுத்தை முத்துமாரிஅம்மன் — அவ அன்புடனே தான் எடுத்தா மாரிதேவி அம்மன்.

முந்து. வச. :- இந்த முத்துக்களையெல்லாம் அளந்து கட்டவேண்டும் அடை மல்லர்காள்.

மல்லர் வச. :- அம்மா நமஸ்கரிக்கின்றேம். எதற்காக அழைத்தீர்கள். முத்து வச. :- இந்த முத்துக்களை அளந்து கட்டுங்கள். ஸ்லர் வச. :- சரி அப்படியே அம்மா..... அம்மா எங்களால் அளந்து கட்ட முடியவில்லை.

### 1. ப. பி: அம்மன் பாட்டு

பரமசிவன் வாசலிலே  
ஒரு பாற்பசுவைக்காவு கொண்டேன்  
எமதர்மர் வாசலிலே  
ஒரு எருமைக்கடாக் காவுக்கொண்டேன்  
இந்திரனுர் வாசலிலே  
ஒரு சிறிய அன்னம் காவுகொண்டேன்  
அத்தாரின்மேல் போட்ட முத்தை  
அதையும் எடுத்துக்கொண்டேன்  
மாட்டின்மேல் முத்தெடுத்தோ  
மதுரைநகர் பேறேன் அல்லோ

முத்துமாரி அம்மன் மாரிதேவி அம்மன்  
முத்துமாரி அம்மன் மாரிதேவி அம்மன்.

முத்து வச. :- எதற்காக.....

மல்லர் வச. :- அம்மா அக்கினிச் சவாலீயாக எரிகின்றது.

முத்து. வச. :- சரி சென்றுவாருங்கள். நானே அளந்து கட்டுகிறேன்.

முத்து. பா. :- முக்காலி மேலிருந்தோ முத்துமாரிஅம்மன் மூன்றுபடி முத்தளந்தா.

நாற்காலி மேலிருந்தோ முத்துமாரிஅம்மன் நாலுபடி முத்தளந்தா.

முத்தளந்த கொத்தையெல்லாம் — அவ விட்டெறிந்தா பட்டணமே.

முத்தளந்த கையுடனே முத்துமாரிஅம்மன் மூன்களத்தைப் பார்க்கவுற்று.

முத்து. வச. :- மூன்களத்தைப் பார்க்கும்போது மூன்று முத்து எஞ்சி யிருக்கிறது. அதில் ஒரு முத்தை எடுத்து ஆகாயத்தில் ஏறிந்து விடுவோம். ஆகாயத்தில் ஏறிந்த முத்து நட்சத்திரங்களாக இருக்கின்றது. மற்றமுத்தை எடுத்துக் கடவிலே ஏறிந்துவிடுவோம். கடவிலே ஏறிந்தமுத்து முருகைக்கறகளாக மாறி இருக்கிறது. மற்றமுத்தை எடுத்துப் பூமியிலே ஏறிந்துவிடுவோம். பூமியிலே ஏறிந்த முத்து அறுகில் கிழங்குகளாகவும், கற்பாறையில் போறைகளாகவும் இருக்கின்றது. சரி நல்லது வைகுரராசன் என்பவன் தேவருக்கும் முனிவருக்கும் அஞ்சாது இராச்சியம் செய்துவருகின்றன. அவனை நான் ஒருமுறை பார்ப்பதாக இருந்தால் இந்த வடிவத்தோடு செல்லக்கூடாது. நான் ஒரு குஷ்டரோகக்கிழவியிடவெடுத்துச் செல்லவேண்டும்.

முத்து. பா. :- கண்டாளன் பட்டணத்தை முத்துமாரிஅம்மன் — அவ தான் பார்க்கவேண்டுமென்று மாரிதேவிஅம்மன்.

பொல்லாதான் பட்டணத்தை முத்துமாரிஅம்மன் — அவ

போய்ப்பார்க்கவேண்டும் என்று மாரிதேவிஅம்மன், என்னவடிவெடுத்தாமுத்துமாரி அம்மன் — அவ என்னைமற்ற சிந்தையிலே மாரிதேவி அம்மன்.

நானூறும் பத்தும் சென்ற முத்துமாரிஅம்மன் — அவ நரைத்த கிழவியைப்போல் மாரிதேவிஅம்மன்.

தொண்ணூறும் பத்தும்சென்ற முத்துமாரிஅம்மன் - ஒரு துவண்ட கிழவியைப்போல் மாரிதேவிஅம்மன்.

தள்ளாடித் தள்ளாடி முத்துமாரிஅம்மன் — ஒரு தயிபிடித்து தான் நடந்தா மாரிதேவிஅம்மன்.

இராசாவின் மாளிகைக்கோ முத்துமாரிஅம்மன் — ஒரு இராசகண்ணி போருவாம் மாரிதேவிஅம்மன்.

காட்சி முடிவு

வைகுரராசன் அரண்மனை

வைகுரன் பாட்டு. :-

தங்கப்பல்க்கில் ஏறியெல்லோ வைகுரராசன் — அவர் தானேடி வாரூராம் வைகுரராசன்.

முத்துப்பல்க்கில் ஏறியெல்லோ வைகுரராசன் — இப்போ மொலுமொலென்ன வாரூராம் வைகுரராசன்,

மல்லர்கள் முன்னிறக வைகுரராசன் — இப்போ மன்னலும் நான் ஒடிவாறேன் வைகுரராசன்

ஆணை படைகுழு வைகுரராசன் — இப்போ அரசனும் நான் ஒடிவாறேன் வைகுரராசன்

செங்கோல் ஒன்று கைப்பிடித்து வைகுரராசன் - இப்போ சீக்கிரமாய் வந்துநின்றேன் வைகுரராசன்.

சிம்மாசனம் தேடியெல்லோ வைகுரராசன் — இப்போ சீக்கிரமாய் வந்தமர்ந்தேன் வைகுரராசன். 1

மல். வச. :- மகாராசா நமஸ்கரிக்கின்றேம். 2

1. மு. பி: வைகுரன் வசனம்:-

சர்வத்யாபர சிவபிரான் திருவருளால் அரிதாகிய மாணிடப் பிறப் பில் விக்கினமின்றி அவதரித்து பிதாமாதாக்கள் பெயர் விளங்க இச் சிம்மாசனத்தில் இருந்து செங்கோல் செலுத்தி வருகின்றேன் குடிமக்களின் சேமலாபங்களை விசாரிக்க வேண்டும்.

2. ப. பி: வைகுரன் வச. அமைச்சரே!

மந்திரி வச: அரசே!

வைகுரன் வச: நமது நாட்டின் விசாரணைகளை விசாரிக்க ஆவல் கொண்டுள்ளேன். பதில் அளிக்க சித்தமாய் இருக்கிறீர்களா?

மந்திரி வச: எவ்விதமான கேள்விகளைக் கேட்டாலும் தகுந்த பகில் அவிக்கச் சித்தமாய் இருக்கிறேன் அரசே.

வெ. வச. :- அடே மல்லர்காள் நான் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு விடையளிக்கச் சித்தமாக இருக்கிறீர்களா?

மல். வச. :- ஆம் மகாராசா.

வெ. வச. :- அடே மல்லர்களே! தேவாலயம், பிரமாலயம், வீஷ்ணு ஆலயம் இவ்வாலயங்களில் ஆறுகாலப்பூசை நெய்வேத்தியம் குறைவின்றி நடந்து வருகின்றதா?

மல். வச. :- குறைவின்றி நடந்து வருகின்றது மகாராஜா.

வெ. வச. :- சபாஷ் மெசினேஸ் மல்லர்காள். அன்னசத்திரங்களில் என்றும் வரும் ஏழைகளுக்கு குறைவின்றி அன்னமளித்து வருகின்றார்களா?

மல். வச. :- குறைவின்றி அன்னமளித்து வருகின்றார்கள்.

வெ. வச. :- மிகவும் சந்தோசம். அடே மல்லர்காள் ஆசாரவாசவில் கவனமாகக் காவல் செய்யுங்கள்.

மல். வச. :- உத்தரவு மகாராசா.

முத்து. பா. :- இராசாவின் வாசலுக்கோ முத்துமாரிஅம்மன்-இப்போ இராசகண்ணி வந்து நின்று மாரிதேவி அம்மன். 1

முத்து. வச. :- ஆரப்பா வீட்டுக்காறர்! ஆரப்பா வீட்டுக்காறர்.

வெ. வச. :- அடே மல்லர்காள். ஆசாரவாசவில் ஏதோ சத்தம் கேட்கின்றது அறிந்து வாருங்கள்.

மல். வச. :- சரி அப்படியே..... மகாராசா ஒரு குஷ்டரோகக்கிழவி வந்து நிற்கின்றார்கள்.

### 1. ப. பி. அம்மன் பாட்டு

நானுரூறும் பத்தும்சென்ற  
நரைத்த கிழவியானேன்  
தொன்னூறும் பத்தும் சென்ற  
தூங்கல் கிழவியானேன்  
தள்ளாடித் தள்ளாடி  
தடிபிடித்தோதான் நடந்தாள்  
வைகுரராசன் வாசலுக்கு  
வடிவழகி வந்து நின்றேன்

முத்துமாரி அம்மன்  
மாரிதேவி அம்மன்  
முத்துமாரி அம்மன்  
மாரிதேவி அம்மன்  
முத்துமாரி அம்மன்  
மாரிதேவி அம்மன்  
முத்துமாரி அம்மன்  
மாரிதேவி அம்மன்.

வெ. வச. :- என்ன குஷ்டரோகக்கிழவியா? அவளை இவ்விடம் அழைத்துவாருங்கள்.

மல். வச. :- உத்தரவு..... கிழவி இதோ வா.  
மகாராசா இதோ.....

வெ. வச. :- அடியே சண்டாளி.

வெ. பா. :- ஆர்குடி கெடுக்கவந்தாய் சண்டாளத்துரோகி — நீயும் ஆண்டிவேசம் பூண்டுவந்தாய் அப்பாலே செல்.

பாலர்குடி கெடுக்கச் சண்டாளத்துரோகி — நீயும் பாவி இங்கு வந்தாயோடிப்போ போ... போ.

அம்மையுடன் கொப்பளிப்பான் சின்னமுத்துகள் — நீயும் அணுகாத நோய்க்கொல்லாம் கொண்டுவந்தாய் செல்.

வெ. வச. :- அடியே சண்டாளி! காகம் பறவாது. கரிக்குருவி நாடாது. அப்பேர்ப்பட்ட நோயில்லா ஊருக்கு நோய்களைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றாய். அடியே உண்ணேச் சும்மா விடுவேண் என்று என்னுடே. அடே மல்லர்காள் இவளை அடுத்த கானகத்தில் கொண்டு போய் வாளால் வெட்டி இரத்தம் கொண்டுவந்து காட்டுங்கள். செல்லுங்கள் சீக்கிரம். 1

மல். வச. :- அப்படியே மகாராசா..... கிழவி நட.

1. ப. பி. மல்லர் வகனம்: ஐயா மகாராசா! பயமாக இருக்கிறது.

### வைகுரன் பாட்டு:

அஞ்ச வேண்டாம் மல்லர் அஞ்சவேண்டாம் - நீங்கள்  
அறுங்களடா கிழவி கழுத்தத்தை  
பதறவேண்டாம் மல்லர் பதறவேண்டாம் - நீங்கள்  
பஞ்சபஞ்சவாய் பார்த்துக் குத்துங்கோடா  
கிழவி என்று மல்லர் பாராமலே - நீங்கள்  
கிடத்தி எல்லோ மல்லர் வெட்டுங்கோடா  
அருண்டகாடு மல்லர் இருண்ட வனம் - நீங்கள்  
அருவனத்தில் கொண்டுபோய் வெட்டுங்கோடா  
கொலைக்களத்தை மல்லர் தேடி எல்லோ - நீங்கள்  
கொண்டுபோயோடி மல்லர் வெட்டுங்கோடா.

மல். பா. :- நடவும் நடவுமென்றே மல்லர் இருபேரும் — கிழவியை நடத்திக்கொண்டு போகுராம் மல்லர் இருபேரும்.  
முன்கட்டாய்க் கட்டியெல்லோ மல்லர் இருபேரும்  
—இப்போ முன்னும் பின்னும் இழக்கலுற்றேரும் மல்லர் இருபேரும். பின்கட்டாய்க் கட்டியெல்லோ மல்லர் இருபேரும்-இப்போ பிடரியில் அடிக்கலுற்றேரும் மல்லர் இருபேரும். பக்கக்கட்டாய்க் கட்டியெல்லோ மல்லர் இருபேரும்  
— இப்போ பளுப்பஞ்சாய் இழக்கலுற்றேரும் மல்லர் இருபேரும். அந்தவனம் கடந்து மல்லர் இருபேரும் — ஒரு அப்பால்வனம் தான் கடந்தோம் மல்லர் இருபேரும். ஒங்கி வளர்ந்தவனம் மல்லர் இருபேரும் — ஒரு மூங்கிள்வனம் தான் கடந்தோம் மல்லர் இருபேரும் சிங்கம் உறங்கும்வனம் மல்லர் இருபேரும் — இப்போ சிறுகுரங்கு தூங்கும் வனம் மல்லர் இருபேரும் கொலைக்களத்தைத் தேடியெல்லோ மல்லர் இருபேரும்  
— இங்கு கொண்டுவந்து விட்டோமே மல்லர் இருபேரும். 1

மல். வச. :- அடியே கிழவி உன் குலதெய்வத்தை நினைத்துக் கழுத்தை நீட்டு. உன்னை வெட்டப்போரேயும்.

முத். வச. :- இன்னும் சற்றுநேரம் பேசாமல் இருப்பேனேயானால் என்னை வெட்டிப்போடுவார்கள்.

முத். பா. :- சிறி எழுந்தாவாம் முத்துமாரிஅம்மன் — நானும் சீக்கிரத்தில் பார்ப்பேன்டா உங்களுடைய கூத்து நாராயம் காய்ச்சியெல்லோ மல்லர்களே கேளும்-உங்கள் நடுச்செவியில் வைப்பேன்டா மல்லர்களே கேளும்.

#### 1. அ. பி. மல்லர் பாட்டு:-

பாதிரி முல்லை வனம் மல்லர் இருபேரும் — ஒரு பருத்தவனம் தான்கடந்தோம் மல்லர் இருபேரும்.

கடுகாடு தேடியல்லோ மல்லர் இருபேரும் — ஒரு சிறுவனமோ தான்கடந்தோம் மல்லர் இருபேரும்.

செப்பூசி காய்ச்சியெல்லோ மல்லர்களே கேளும் — உங்கள் திருச்செவியில் வைப்பேன்டா மல்லர்களே கேளும். பொங்குதெடா கோபமெல்லாம் மல்லர்களே கேளும் — எங்குப் பொரியுதடா செந்தணலாய் மல்லர்களே கேளும். சீமாட்டிபிள்ளை பத்தும் மல்லர்களே கேளும் — நானும் குலைதெரிய வைப்பேன்டா மல்லர்களே கேளும். I

முத். வச. :- அடே மல்லர்களே! என்னை வெட்ட வந்தனீர்கள் அல்லவா வெட்டிவிடுங்கள்.

மல். வச. :- வெட்டமாட்டோம் தாயே.

முத். வச. :- எதற்காக?

மல். வச. :- இப்போதுதான் தாயார் என்று அறிந்தோம்.

முத். வச. :- சரி சென்று வாருங்கள்.

1. சா. பி: அவ சீறி நிமிர்ந்தாவாம் முத்துமாரியம்மன் அடே சீக்கிரத்தில் பார்ப்பேன்டா மல்லர்களே கேளும் அவுபரி நிமிர்ந்தாவாம் முத்துமாரி அம்மன் அடே அதிகடுதியிலே பார்ப்பேன்டா உங்களிட கூத்தை அடே பொங்குதுபார் கோபமெல்லோ மல்லர்களே கேளும் எனக்குப் பொரியுதுபார் செந்தழலாய் மல்லர்களே கேளும் அடே சிந்துதுபார் செந்தழலாய் மல்லர்களே கேளும் அடே சிதறுதுபார் செந்தழலாய் மல்லர்களே கேளும் அடே வாளுருவிக் கைப்பிடித்தால் மல்லர்களே கேளும் அடே வலது கண் பொறிப்பறக்கும் மல்லர்களே கேளும் அடே சட்டியொன்று கைப்பிடித்தால் மல்லர்களே கேளும் அடே இடது கண் பொறிப்பறக்கும் மல்லர்களே கேளும் அடே ஆங்காரக் கெறுவதனை மல்லர்களே கேளும் அடே அரை நொடியில் அடக்குவன்றா மல்லர்களே கேளும் இந்த வகுரராசன் பட்டணத்தை மல்லர்களே கேளும் நான் வடிவாக எரித்து வைப்பேன் மல்லர்களே கேளும் கோப்பிலிங்கிபிள்ளை பத்தும் மல்லர்களே கேளும் இல்லாமல் ஆக்குவேன்றா மல்லர்களே கேளும் அந்த ராசாவின் மாவிகையை மல்லர்களே கேளும் நானும் சத்தியமாய் எரித்துவைப்பேன் மல்லர்களே கேளும்.

மல். பா. :- அறியாமல் செய்த குற்றம் அம்மாவே — எங்கள் ஆச்சி பொறுத்திடனே. 1  
 தெரியாமல் செய்தகுற்றம் அம்மாவே — எங்கள் தேவி பொறுத்திடனே.  
 மக்கள்தான் செய்தகுற்றம் அம்மாவே — எங்கள் மாதா பொறுத்திடனே.  
 மைந்தர் நாம் செய்த குற்றம் அம்மாவே — எங்கள் மாதா பொறுத்திடனே.  
 அம்மையுடன் ஒரு பொக்கிலிப்பான் அம்மாவே — ஒரு சிறு முத்தெறியாமலே.  
 நோய் வந்தனுகாமலே அம்மாவே — எங்களை நுட்பமுடன் காவல் செய்யும்.  
 பொறுத்திடனே பொறுத்திடனே அம்மாவே — நீங்கள் எல்லாம் பொறுத்திடனே. 2

1. மு. பி. :- மல்லர் பாட்டு :-

முக்கால் வலமாய் வந்தோம் மல்லர் இருபேரும் தாயாரை முடிவணங்கித் தெண்டனிட்டோம் மல்லர் இருபேரும் நாற்கால் வலமாய் வந்தோம் மல்லர் இருபேரும் தாயாரை நமஸ்கரித்துத் தெண்டனிட்டோம் மல்லர் இருபேரும் ஜந்துதரம் சுற்றிவந்து மல்லர் இருபேரும் ஆச்சியை அடிவணங்கித் தெண்டனிட்டோம் மல்லர் இருபேரும் கும்பிட்டோம் அம்மாவென்றே மல்லர் இருபேரும் குறுக்கே வந்துதான் விழுந்தோம் மல்லர் இருபேரும்.

2. மு. பி. :- மல்லர் பாட்டு:-

முக்கால் வலமாய் வந்தோ	மல்லர் இருபேரும்
முடி வணங்கித் தெண்டனிட்டோம்	மல்லர் இருபேரும்
நாற்கால் வலமாய் வந்தோ	மல்லர் இருபேரும்
நமஸ்கரித்தே தெண்டனிட்டோம்	மல்லர் இருபேரும்
கும்பிட்டோம் அம்மா என்று	மல்லர் இருபேரும்
கோடி நமஸ்காரம் செய்தோம்	மல்லர் இருபேரும்

அம்மன் வகனம் : மல்லர்கள் எழுந்திருங்கள். நீங்கள் உங்கள் ஊருக்குச் சென்றுவிடுங்கள்.

முத். வச. :- சரி சென்று வாருங்கள். வைகுரராசன் பட்டணத்தை நீறும் பொடியுமாய் எரித்துவிட்டேன். 1 இன்னும் ஆட்கள் இருக்கிறார்களோ என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்ப்பதாய் இருந்தால் இந்தவடிவத்தோடு செல்லக்கூடாது. ஒரு மாம்பழக் காரியைப்போல் வேசம் தாங்கிச் செல்லவேண்டும்.

முத். பா. :- என்ன வடிவெடுத்தா முத்துமாரி அம்மன் — தன்னுடைய எண்ணமற்ற சிந்தையிலே மாரிதேவி அம்மன்.

மாம்பழக்காரியைப்போல் முத்துமாரி அம்மன் — அவ மாறு வடிவுதானெடுத்தா மாரிதேவி அம்மன். 2

முத். வச. :- சரி மாம்பழக்காரி வேசம் எடுத்துவிட்டேன். இனி மாம் பழம் விலைகூறி வரவேண்டும்.

முத். பா. :- கொள்வாருண்டோ கொள்வாருண்டோ — பெண்டுகளே நானும் கொண்டுவந்த மாம்பழத்தை.

பணத்திற்கு மூன்று தாறேன் — பெண்டுகளே இரண்டு சத்திற்கு ஒன்று தாறேன்.

நல்ல பழமெடியோ பெண்டுகளே — நல்ல நல்ல மலிவெடியோ வாங்குங்கோடி.

முத். வச. :- மாம்பழம் வாங்கவில்லையோ மாம்பழம் வாங்கவில்லையோ மாம்பழம்.

1. மு. பி.:- தென்மதுரைப் பட்டணத்தை முத்துமாரி அம்மன் நானும் திருநீரூய் எரித்துவிட்டேன் மாரிதேவி அம்மன் வகுரராசன் பட்டணத்தை முத்துமாரி அம்மன் நானும் வடிவாகத்தானெரித்தேன் மாரிதேவி அம்மன் ராசாத்தி பிள்ளை பத்தும் முத்துமாரி அம்மன் நானும் ரகசியமாய்ப் பார்க்கலுற்றேன் மாரிதேவி அம்மன் ஒரு வீடு பிள்ளை பத்தும் முத்துமாரி அம்மன் நானும் வெறும் வீடு ஆக்கிவிட்டேன் மாரிதேவி அம்மன்.

2. மு. பி.:- பெட்டிக்குமேல் பெட்டி வைத்தோ முத்துமாரி அம்மன் போறேனல்லோ தென்மதுரை மாரிதேவி அம்மன்.

### கோப்பிலிங்கி வரவு

கோப்பிலிங்கி வசனம் :- அம்மா! ஆரம்மா மாம்பழும் வேண்டப் போரூர்கள்? இப்படித்தான் முன்னமொரு கிழவி வந்து எனது பத்தாவும் பிள்ளைகளும் இறந்துவிட்டார்கள். அத்துடன் எனது பிள்ளைக்கும் சுக்கில்லை மாம்பழும் வேண்டாம் அம்மா.

முத். வச. :- சரி மாம்பழும் வாங்காவிட்டால்.....

முத். பா. :- நீர் மோரோ கொண்டுவந்து கோப்பிலிங்கி — எனக்கு நித்தவிடாய் தீரேண்டி.

கோப். பா. :- நீர் மோரோ கொண்டுவந்து அம்மாவே — உன்னுடைய நித்தவிடாய் தீர்ப்பேன் அம்மா.

முத். பா. :- பால் பழுமோ கொண்டுவந்து கோப்பிலிங்கி — எனக்கு பசிதாகம் தீரெண்டி.

கோப். பா. :- பால் பழுமோ கொண்டுவந்து அம்மாவே — உங்கள் பசிதாகம் தீர்ப்பேனம்மா.

கோப். வச. :- அம்மா பிள்ளையைப் பிடியுங்கள். நீர்மோர் கொண்டு வருகின்றேன்.

முத். வச. :- பிள்ளையைத் தாடிமகளே..... கோப்பிலிங்கி நீர்மோர் எடுக்கச்சென்றுவிட்டாள். இப்பிள்ளையின் உயிரை எடுத்து ஒரு சிமிலில் அடைத்துவைப்போம். கோப்பிலிங்கி என்னென்ன செய்கிறுன் பார்ப்போம்.

கோப். வச. :- அம்மா இதோ நீர்மோர். பிள்ளையைத் தாருங்கள்.

முத். வச. :- இதோ பிள்ளையைப்பிடி.

கோப். வச. :- என்னம்மா நான் தரும்போது தட்டிக்குதித்துத் தன பாரம் கொட்டியபிள்ளை பிரேதம்போல் இருக்கிறது அம்மா?

முத். வச. :- அழுதாப்போல் மூச்சு அடங்கிவிட்டது.

கோப். வச. :- என்னம்மா அழுதாப்போல் மூச்சு அடுங்கிறதுதானு? அம்மா ஜயோ அம்மா.

கோப். பா. :- முந்தித் தவமிருந்தேன் அம்மாவே — நானும் முஞ்சாறு நாள் குமந்தேன்.

அந்திபகலாய்ச் சிவனை அம்மாவே — நானும் அனுதினமும் நேர்த்தி செய்தேன்.

வாதாடி வரம் இருந்தேன் அம்மாவே — எந்தன் வயிற்றில் செனித்த மைந்தன்.

கண்ட கண்ட கோவிலெல்லாம் அம்மாவே — நானும் கையெடுத்தோ நேர்த்தி செய்தேன்.

அழைமாரி போவிறங்கி அம்மாவே — எனக்கு மகனுக் வச்த்தம்மா.

குழைமாரி போவிறங்கி அப்மாவே — எந்தன் குடலில் செனித்த மைந்தன்

அடித்துப் புரண்டமுதால் அம்மாவே — எனக்கு ஆறுதல் சொல்வாரில்லை.

பாலர் பத்தும் பறிகொடுத்தேன் அம்மாவே — எந்தன் பத்தாவையும் நானிழந்தேன்.

ஒந்றை ஒருத்தி அம்மா அம்மாவே — எனக்கு ஒருவரது துணை இல்லை அம்மா. 1

கோப். வச. :- அம்மா என்னுடன் கொஞ்சம் அழக்கூடாதா.

முத். வச. :- நான் அழுவதாய் இருந்தால் கைக்கூவி தரவேண்டும்.

கோப். வச. :- கைக்கூவி தருகின்றேன் அழுங்கள் தாயே.

முத். பா. :- கையாலே மகளே கையடித்தோ — எந்தன் கை இரண்டும் புண்ணுக நோகுதெடி.

கோப். பா. :- கையாலே அம்மா கையடித்தோ — எந்தன் கையிரண்டும் புண்ணுக நோகுதெணை.

முத். பா. :- மார்போடே கோப்பிலிங்கி மார்படித்தோ — எந்தன் மார்பிரண்டும் புண்ணுக நோகுதெடி.

### 1. ப. பி: கோப்பிலிங்கி பாட்டு :-

கல்லுவைத்த கோயிலெல்லாம் - அம்மா என்னைப் பெற்றவளே நானும் கல்லெலுடுத்தோ போற்றிசெய்தேன்

குளிர்ந்த மரங்கள் எல்லாம் — அம்மா என்னைப் பெற்றவளே கோயில் என்று போற்றி செய்தேன்.

வாதாடி வரம் இருந்தே — அம்மா என்னைப் பெற்றவளே வயிற்றில் செனித்த மைந்தன்

பாலர்பத்தும் பறிகொடுத்து — அம்மா என்னைப் பெற்றவளே எந்தன் பத்தாவுமேதான் இருந்தார்.

அடித்துப் பிரண்டமுதால் — அம்மா என்னைப் பெற்றவளே எனக்கு ஆறுதலோ சொல்வாரில்லை.

கோப. பா. :- மார்போடே அம்மா மார்படித்தோ — எந்தன் மார்பிரண்டும் புண்ணைகை நோகுதெனை.

முத. பா. :- கையடித்த கோப்பிலிங்கி கூவியைத்தான் — எந்தன் காலடியில் கோப்பிலிங்கி தாவேனெடி.

கோப. பா. :- கையடித்த அம்மா கூவியைத்தான் — உங்கள் காலடியில் அம்மா தாரேன் அம்மா.

முத. பா. :- மார்படித்த கோப்பிலிங்கி கூவியைத்தான் — எந்தன் மடிமேலே கோப்பிலிங்கி தாவேனெடி.

கோப. பா. :- மார்படித்த அம்மா கூவியைத்தான் — உங்கள் மடிமேலே அம்மா தாரேனெனை.

கோப. வச. :- அம்மா பிள்ளையை வைத்துக்கொள்ளுங்கள். திரவியம் எடுத்து வருகிறேன்.

முத. வச. :- சரி பிள்ளையைத்தா. கோப்பிலிங்கி பிள்ளையைத் தந்து விட்டுத் திரவியம் எடுக்கச் செல்கின்றார்கள். சிமிலில் அடைத்துவைத் திருக்கும் உயிரை இப்பிள்ளையின் கண்ணே பாயவிடுவோம். கோப்பிலிங்கி என்ன செய்கின்றார்கள் பார்ப்போம்.

கோப. வச. :- அம்மா இதோ திரவியம் பிள்ளையைத்தாருங்கள். அம்மா நான் தரும்போது பிரேதம்போல் இருந்த பிள்ளை இப்போ தட்டிக் குதித்துத் தனபாரம் கொடுக்கிறதே அம்மா.

முத. வச. :- நான் முன்னமே சொல்லவில்லையோ அழுதாற்போல் மூச் சடங்கி விட்டது என்று.

கோப. வச. :- அம்மா துறந்த ஞானியும் மறப்பரோ மக்கள்மேல் ஆசை என்றபடி புத்திர சோகமானது யாரைத்தான் விடும் அம்மா.

முத. வச. :- சரி நான் சென்று வருகிறேன்.

முத. பா. :- அந்தவைம் கடந்து முத்துமாரி அம்மன் — ஒரு அப்பால்வனம் கடந்தேன் மாரிதேவி அம்மன்.

ஆலமரச்சோலை தேடி முத்துமாரி அம்மன் — அவ அருநிழலில் வந்து நின்று மாரிதேவி அம்மன்.

காட்சி முடிவு.

கோப்பிலிங்கி மாளிகை — சோமசுந்தரன் வரவு

கோப. வச. :- மகனே சோமசுந்தரம்! நீ இப்பொழுது பாட்டனரின் பள்ளிக்கூடம் சென்று படித்துவாடா மகனே.

சோம. பா. :- கட்டமுது கட்டியெல்லோ சோமசுந்தரம் — நானும் கடுகவழிதான் நடந்தார் தம்பியவர் தானும்.

சோமன் உடுத்தெல்லவோ சோமசுந்தரம் நானும்—ஒரு சொருகு தொங்கல் ஆர்க்கவிட்டார் தம்பியவர் தானும் பாட்டனர் பள்ளிக்கூடம் சோமசுந்தரம் தானும் — இப்போ படிக்கவெல்லோ போரூராம் தம்பியவர் தானும்.

அந்தவைம் கடந்து சோமசுந்தரம் தானும் — ஒரு அப்பால் வனம் தான்கடந்தார் தம்பியவர் தானும்.

ஒங்கி வளர்ந்தவைம் சோமசுந்தரன் தானும் — ஒரு மூங்கில் வனம் தான் கடந்தார் தம்பியவர் தானும்.

சிங்கம் உறங்கும் வனம் சோமசுந்தரம் தானும் — ஒரு சிறு குரங்கு துங்கும் வனம் சோமசுந்தரம் தானும்.

ஆலமரச்சோலை :தடி சோமசுந்தரம் தானும் — அவர் அருநிழலில் வந்து நின்றார் தம்பியவர் தானும்.

முத. வச. :- மகனே எங்கு செல்லுகின்றாய்?

சோம. வச. :- தாயார் விட்டில் இருந்து பாட்டனரின் பள்ளிக்கூடத் தில் படிக்கச் செல்லுகின்றேன் அம்மா.

முத. வச. :- மகனே கையிலே என்ன வைத்திருக்கின்றாய்?

சோம. வச. :- கட்டமுது தாயே.

முத. வச. :- மகனே எனக்கு நாலு ஐந்து நாள் பசி. எனக்கும் கொஞ்சம் தரக்கூடாதா?

சோம. வச. :- அம்மா இருபேருக்கும் காணுது தாங்களே சாப்பிடுங்கள்.

முத. வச. :- சரி நல்லது. தறையை மெழுகடா மகனே.

சோம. வச. :- அப்படியே மெழுகினேன் அம்மா.

முத. வச. :- அன்னத்தைக் கொட்டா மகனே.

1. மு. பி. ஆலமரச் சோலையிலே முத்துமாரியம்மன் அருநிழலாய வீற்றிருந்தேன் மாரிதேவி அம்மன் குழந்தைகளுன்று வருகிறதை முத்துமாரியம்மன் குறிப்பாகப் பார்க்கவுற்றேன் மாரிதேவி அம்மன்.

சோம. வச. :- அப்படியே கொட்டினேன் அம்மா.

முத். வச. :- அன்னத்தைக் காலால் உளக்கடா மகனே.

சோம. வச. :- அம்மா அன்னமல்லவா எங்களை வளர்த்தது. ஆதலால் காலால் உளக்கமாட்டேன்.

முத். வச. :- நான் பொறுத்துக்கொண்டேன். உளக்கடா மகனே.

சோம. வச. :- அப்படியே உளக்கினேன்.

முத். வச. :- முன்று திரண்யாய் திரட்டடா மகனே.

சோம. வச. :- அப்படியே திரட்டினேன் அம்மா.

முத். வச. :- ஒன்றை எடுத்து எனது வாயில்போடடா மகனே.

சோம. வச. :- அம்மா பயமாய் இருக்கின்றது.

முத். வச. :- என்ன மகனே கண்டாய்?

சோம. வச. :- ஆயிரம் பிராமணர்கள் கூடி அக்கினிப்பு பொறி மூட்டிய ஏரிக்கிருர்கள்.

முத். வச. :- மகனே எனக்குப் பேன் அதிகம். ஒருபேன் எடுமகனே.

சோம. வச. :- அம்மா பயமாய் இருக்கின்றது.

முத். வச. :- என்ன மகனே கண்டாய்?

சோம. வச. :- தலையெல்லாம் கண்களாய் இருக்கின்றது.

முத். வச. :- நான்தான் ஆயிரம் கண்ணுள்ள ஆங்காரமாரி. நீ உன் ஊரிலே இறந்தவர்களை எழுப்படா மகனே.

சோம. வச. :- எல்லோரையும் எழுப்புவேன். எனது தந்தையை எழுப்ப மாட்டேன்

முத். வச. :- எதற்காக எழுப்பமாட்டாய்?

சோம. வச. :- அவர் என்னுலேதான் இறந்ததென்று என்னி என்றே வெட்டிவிடுவார் அம்மா.

முத். வச. :- அப்பொழுது “வழியில் கண்ட மாதாவே” என்று நினை அந்தநேரம் வந்து உதவுகின்றேன் போய்வா மகனே.

சோம. பா. :- சுடுகாடு தேடியெல்லோ சோமசுந்தரம்தானும்-இப்போ சுறுக்குடனே போரூராம் தம்பியருமானால் இடுகாடு தேடியெல்லோ சோமசுந்தரம் தானும் - அவர் இன்பழுடன் போரூராம் தம்பியருமானால் அன்னன்மாரை எழுப்பவென்று சோமசுந்தரம்தானும் — அவர்

இன்பழுடன் போரூராம் தம்பியவர் தானும் தகப்பனை எழுப்பவென்று சோமசுந்தரம் தானும் இப்போ தானேஞ்சிப் போரூராம் தம்பியவர் தானும்.

சோம. வச. :- அன்னன்மாரே எழுந்திருங்கள்! தந்தையே தந்தையே. தந்தையே எழுந்திருங்கள்.

வை. வச. :- அடிட கண்டாளா! உன்னால்தான் நாங்கள் எல்லோரும் இறந்தோம். இதோ உன்னை வெட்டப்போகின்றேன்.

1. (i) மு. பி. :- வைசூராகன் பாட்டு:-

பத்துப்பேருக்கும் இளையதொரு என்மகனே பாலா நீயும் பாதகனுய் வந்தாயோடா பாலா எட்டுப்பேருக்கும் இளையதொரு என்மகனே பாலா இரணியனுய் வந்தாயோடா என்மகனே பாலா சுருள்வாள் எடுத்தல்லவோ என் மகனே பாலா சுறுக்குடனே வெட்டுறேன் பார் என்மகனே பாலா.

(ii) சா. பி:-

வைசூரன்:- அடே தப்பிதங்கள் செய்தாயடா என்மகனே பாலா உன்தலையை வெட்டிப்போடுறன் என்மகனே பாலா சோம:- நானும் தப்பிதங்கள் செய்யவில்லை பெற்றவரே தந்தை என்னுடைய தலையை வெட்டியே போடவேண்டாம் பெற்றவரே தந்தை

வைசூரன்:- அடே வஞ்சகங்கள் செய்தாயடா என்மகனே பாலா உன்னை வாளாலே வெட்டுவன்பார் என்மகனே பாலா

சோம:- நானும் வஞ்சகங்கள் செய்யவில்லை பெற்றவரே தந்தை என்னை வாளாலே வெட்டவேண்டாம் பெற்றவரே தந்தை

வைசூரன்: உன் ஆங்காரக் கெறுவதனை என்மகனே பாலா உன்னை அரைநொடியில் அடக்கிவைப்பேன் என்மகனே பாலா

சோம:- என்னுடைய ஆங்காரக் கெறுவதனைப் பெற்றவரே தந்தை அரைநொடியில் அடக்க வேண்டாம் பெற்றவரே தந்தை தகப்பன் கோபத்தைக் கண்டவுடன் சோமசுந்தரம் தானும் அவர் ஆரை நினைக்கலுற்றார் தம்பியருந்தானும்.

சோம. பா. :- தகப்பன் கோபத்தைக் கண்டெல்லோ சோமசுந்தரம்  
தானும் — இப்போ  
வழியில் தாயாரை நான்றினைத்தேன் தம்பியவர் தானும். 1  
வழியில் கண்ட மாதாவே பெற்றவளே தாயே — எனக்கு  
வந்துதலி செய்யேன் அம்மா பெற்றவளே தாயே.  
தெருவில் கண்ட மாதாவே பெற்றவளே தாயே — எனக்குத்  
தெரிசனமோ தாவேனம்மா பெற்றவளே தாயே.

முத்த.வச. :- அடே ராசனே! நீங்கள் எல்லோரும் சந்தோசமாக இராச்சி  
யத்தை ஆளுங்கள். நான் வருகின்றேன். 2

சோம. பா. :- தகப்பனையும் கூட்டிக்கொண்டு சோமசுந்தரம்தானும்  
— இப்போ  
தானேநடிப்போற்றாம் தம்பியவர் தானும்.  
அண்ணர்மாரைக் கூட்டிக்கொண்டு சோமசுந்தரம்  
தானும் — அவர்  
அன்புடனே போற்றாம் தம்பியவர் தானும்  
எல்லோரையும் கூட்டிக்கொண்டு சோமசுந்தரம்தானும்  
இன்பமுடன் போற்றாம் சபைபோரே கேளும்.

1. ப. பி. :-

சோம. வச: அண்ணர்காள் எழுந்திருங்கள். தந்தையே எழுந்திருங்கள்.  
வைகுரன் வச: அடே சண்டாளா! உன்னால் அல்லவா நாங்கள் யாபே  
ரும் இறந்தோம். உன்னை என்ன செய்கிறேன் என்று பார்.

வைகுரன் பா: தந்தை என்று சொன்னுயானால் - என் மகனே பாலா  
தலை அறுத்துப் போடுவன்றா - கண்மணியே சிலா

சோம. பா: தந்தை என்று சொல்லவில்லை - பெற்றவரே ஜயா  
என் தலையை அறுக்க வேண்டாம் - பெற்றவரே ஜயா

வைகுரன் பா: மாதா என்று சொன்னுயானால் - என் மகனே பாலா  
உந்தன் மணிக்குடல் புடுங்குவன்றா - கண்மணியே சிலா

சோம. பா: மாதா என்று சொல்லவில்லை - பெற்றவரே ஜயா  
மணிக்குடல் புடுங்குவேண்டாம் - பெற்றவரே ஜயா.

வைகுரன் வச: அடே மகனே உன்னை என்ன செய்கிறேன் என்றுபார்.

1. ப. பி. :- ம்மன் வச: அடே மகனே எழுந்திருப்பாய். கேளும் வை  
குரராசனே, எனது சக்தியால் அல்லவா நீங்கள் யாபேரும் உயிர்  
பிழைத்தீர்கள். உனது கெர்வத்தை அடக்கி மக்களையும் கூட்டிச்  
சென்று சந்தோசமாக இராச்சிய பரிபாலனம் செய்யக் கடவாய்.  
சென்றுவாருங்கள்.

முத்துமாரி அம்மன் வைகுரராசன் சோமசுந்தரம்



“வழியில்கண்ட மாதாவே பெற்றவளே தாயே — எனக்கு  
வந்துதலி செய்யேன் அம்மா பெற்றவளே தாயே.”

### நாரதர் வரவு

சம்போ சங்கர கெளரீசா சாம்பசங்கர கெளரீசா  
அம்பிகைபாகா கெளரீசா ஆனந்தத்தேவா கெளரீசா. 1

### வேறு

சம்போசங்கர ரட்சக தீசா தாள்பணிந்தேன் கைலாச வாசா  
அம்பிகைவாசா ஆனந்தத்தேவா அருள்புரிந்தென்னை ஆளுவாய்  
நேசா.

### வேறு

பாரமுப்புரி நூலும் சடையும் பஞ்சாட்சரமும் துலங்கவே  
நடந்து விசிறி கையில் ஏந்தி நாரதமாழுனி தோற்றினார்.  
முறுகிப்படர்ந்த நெடிய சடையும் முப்புரிநூலும் துலங்கவே  
வெறிக்கப் பார்த்த பார்வையுடன் மாழுனி தோற்றினார்  
ஆய நாரதர் தோற்றினார். 2

### 1. ப. பி. : நாரதர் வரவுப்பாட்டு.

சம்போ சங்கரரட்சகதீசா தாள்பணிந்தேன் கயிலாசவாசா  
அம்பிகை வாசா ஆனந்தத் தேவா

நம்பினேன் உன் பாதம் நல்வரம் நாதா  
முறுகிப்படர்ந்த நெடியசடையும் முப்புரி நூலும்  
துலங்கவே நடந்து விசிறி கைதனில் ஏந்திய  
நாரதமாழுனி தோற்றினார் காவி உடுத்து களைகள்  
தொடுத்து கைதனில் நல்ல விசிறி பிடித்து வெறிக்கப் பார்த்த  
பார்வையுடனே வேதமாழுனி தோற்றினார்.

### 2. அ. பி: சடாமுடிதான் தரித்தே நாரதமாழுனி நானும் — இப்போ சபையோர் முன்வந்தேன் — நாரத மாழுனி நானும்

சந்தனங்கள் மேல்பூசி நாரத மாழுனி நானும் — இப்போ  
சபையோர் முன்வந்தேனே நாரத மாழுனி நானும்  
குங்குமங்கள் மேலில்பூசி நாரதமாழுனி நானும் உங்களைக்  
கும்பிட்டு வந்தேனே நாரத மாழுனி நானும்.

**நாரதர் வசனம் :-** நாராயணே ! நாராயணே !! நாராயணே !!! எனது பெயர் நாரதா கலகப்பிரியா. ஒருநாளைக்கு ஒருபொய் சொல்லா விட்டால் எனது தந்தையின் சொற்படி எனது தலை ஆயிரம் சுக்கலாய் வெடித்துவிடும். இன்றைக்கு இவ்விடம் ஒரு விசேஷத் தையும் காணவில்லை. இதோ கைவயங்கிரி செல்லுகின்றேன். நாராயணே ! நாராயணே !! நாராயணே !!!

சிவன் வச :- கோபாலா ! நாராயணே !! கண்ணு !! 1

சிவன் பா :- தோனோடே தோளைணந்த தோளைணந்த — எந்தன் தோழமையே வாவேன் இங்கே.

மார்போடே மார்பணைந்த மார்பணைந்த — எந்தன் மைத்துனரே வாவேன் இங்கே.

ஆவிலைமேல் பள்ளிகொள்ளும் பள்ளிகொள்ளும் - எந்தன் அரிராமா வாவேன் இங்கே.

பாப் பணைமேல் பள்ளிகொள்ளும் பள்ளிகொள்ளும்-எந்தன் பரந்தாமா வாவேன் இங்கே. 2

சில. வச :- மைத்துன கோபாலா ! நாராயணே !! இத்தருணம் வர வேண்டும்.

**1. மு. பி:** சிவன் வசனம்:- இந்த ஆங்கார மாரிக்கு அவ்வளவு மூர்க்கத் தையும் கொடுத்து விட்டேன். எனக்கு இவ்வளவு சங்கையையும் செய்துவிட்டாள். நான் அவனுக்கு முத்துமாரி என்ற நாமத்தை யும் கொடுத்துவிட்டேன். நல்லது பார்த்துக் கொள்வோம். அவ ஞக்குக் கல்யாணமும் புத்திரபாக்கியமும் உண்டாலே இந்த நாடு நகரமெல்லாம் அவனுக்கே சொந்தமாய்ப் போய்விடும். இனிமேல் எங்களை விசாரிக்கப் பின்னை இல்லை. அவனுக்கு ஒரு போதும் கல்யாணம் இல்லை என்றும் பின்னை இல்லை என்றும் கொடிய சாபங்களைப் போட வேண்டும். முதலில் எனது மைத்துனராகிய கோபாலகிருஷ்ணரை அழைக்க வேண்டும்.

**2. அ. பி:** துவாரகையை விட்டிறங்கி மைத்துனரேநீரும் துரிதமுடன் வாரும் இங்கே கெருடன்மேல் ஏறியல்லோ மைத்துனரேநீரும் துரிதமுடன் வாரும் இங்கே காலால் நடவாமலே மைத்துனரே நீரும் காற்றுய்ப் பறந் தோடி வாவேன்.

### கிருஷ்ணர் வரவு

**கிருஷ்ணர் வசனம் :-** கண்ணே ருக்மணி! எனது மைத்துனராகிய ஆசி பரமேஸ்வர மூர்த்தி என்னை அழைக்கின்றூர். நான் சென்று வருகின்றேன் விடை தருவாய்.

ருக்குமணி வச. :- சென்று வாருங்கள்.

**கிரு. பா. :-** பாம்பணையை விட்டிறங்கி கிருஷ்ணரும் தானும் - இப்போ பட்சமுடன் ஓடிவாரேன் மாயவரும் நானும். 1  
ஆலமரம் விட்டிறங்கி கிருஷ்ணரும் நானும் - இப்போ அரிராமன் ஓடிவாரேன் மாயவருமானுல். 2

<b>1. பி</b>	பாம்பணையை விட்டிறங்கி பரந்தாமர் வாறேன் எல்லோ ஆலமரம் விட்டிறங்கி அரிராமர் வாறேன் எல்லோ புன்னைமரம் விட்டிறங்கி போதரவாய் வாறேன் எல்லோ பாற்கடலில் பள்ளி கொள்ளும் பரந்தாமன் வாறேன் எல்லோ புல்லாங்குழல் கைப்பிடித்தே புறியமுடன் வாறேன் எல்லோ கண்ணிகள் துயில் எடுக்கும் கண்ணனும் வாறேன் எல்லோ மைத்துனர் எனை அழைத்தார் மகிழ்ச்சியுடன் போய் அறிவேன் சிவனுர் எனை அழைத்தார் சீக்கிரமாய்ப் போய் அறிவேன்	<b>கிருஷ்ணபெருமான்</b> மாயபெருமான்
--------------	--	--

**2. அ. பி:** ஆவிலைமேல் பள்ளி கொள்ளும் கிருஷ்ணரும் நான்தான் இப்போ அரிராமர் ஓடிவாரேன் மாயவரும் நான்தான்

கன்னிகள் துயில் எடுக்கும் கிருஷ்ணருமானால் — இப்போ கள்ளனும் நான் ஓடிவாறேன் மாயவருமானால்.

நீல வடிவெடுப்பேன் கிருஷ்ணருமானால் — இப்போ நிமிசமொரு வடிவெடுப்பேன் மாயவரும் நான்தான்.

பச்சைவடிவெடுப்பேன் கிருஷ்ணருமானால் — இப்போ பதிஞீரிம் வடிவெடுப்பேன் மாயவருமானால்.

பாற்கடலில் பள்ளிகொள்ளும் கிருஷ்ணருமானால் - இப்போ பரந்தாமன் ஓடி வாறேன் மாயவருமானால்.

மைத்துணர் வரவழைத்தார் எந்தனை இப்போ — மன மகிழ்ச்சியுடன் போய் அறிவேன் மாயவரும் நானும்.

சிவனுர் வரவழைத்தார் எந்தனை இப்போது — வெகு சீக்கிரமாய்ப்போய் அறிவேன் மாயவருமானால்.

கிரு. வச. :- மைத்துனு! எதற்காக என்னை அவசரமாய் அழைத்தீர்கள்?

சிவ. வச. :- கோபாலா! எதற்காக அழைத்தேன் என்றால் உனது தங்கை எனது மைத்துனி - ஆங்காரமாரி இருக்கின்றால் அல்லவா? அவள் உலகத்தில் சீவராசிகஞ்சு இடுக்கண் செய்தவருகின்றாள். அவள் அகங்காரத்தை அடக்குவதற்காக அழைத்தேன்.

கிரு. வச. :- பரமேஸ்வரா! நானும் அவளின் அகங்காரத்தைப் பற்றிக் கெரிவிக்கலாம் என்று நினைத்தேன். தாங்களே சொல்லி விட்டார்கள், அதுசரி அவள் அகங்காரத்தை அடக்குவதாய் இருந்தால் என்ன செய்யவேண்டும் மைத்துனு!

சிவ. வச. :- அந்த மாரிக்குக் கொடிய சாபம் கொடுக்கவேண்டும்.

கிரு. வச. :- நல்த யோசனை. ஆனால் என்ன சாபம் கொடுப்போம் சாஸ்வரா?

சிவ. வச. :- அவருக்குப் பிள்ளையில்லையென்றும் மைந்தன் இல்லை என்றும், கலியாணம் இல்லை என்றும் கொடிய சாபங்கள் நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து கொடுக்கவேண்டும்.

கிரு. வச. :- நல்ல யோசனை மைத்துனு! இச்சாபங்கள் எல்லாவற்றையும் நாங்கள் போடவேண்டும். சரி நீங்களே போடுங்கள்.

சிவ. வச. :- சரி நானே முதல் போடுகின்றேன்.

சிவ. பா. :- கலியாணம் இல்லையென்று இல்லையென்று — நானும் கடும்சாபம் போட்டேன் கண்ணு.

கிரு. பா. :- கலியாணம் இல்லையென்று இல்லையென்று — நானும் கடும்சாபம் போட்டேன் அத்தான்.

சிவ. பா. :- மைந்தனில்லாச் சாபம் ஒன்று சாபம் ஒன்று — நானும் மறுசாபம் போட்டேன் அத்தான்.

கிரு. பா. :- மைந்தன் இல்லாச் சாபம் ஒன்று சாபம் ஒன்று — நானும் மறுசாபம் போட்டேன் அத்தான்.

சிவ. பா. :- பிள்ளையில்லாச் சாபம் ஒன்று சாபம் ஒன்று — நானும் பெருஞ்சாபம் போட்டேன் கண்ணு.

கிரு. பா. :- பிள்ளையில்லாச்சாபம் ஒன்று சாபம் ஒன்று — நானும் பெருஞ்சாபம் போட்டேன் அத்தான்.

சிவ. பா. :- இருளியே இருளியென்று இருளியென்றும் — நானும் இட்டேன் பெருஞ்சாபம்.

கிரு. பா. :- இருளியே இருளியென்று இருளியென்று — மைத்துனரே நானும் இட்டேன் பெருஞ்சாபம்.

சிவ. பா. :- மலடியே மலடியென்று மலடியென்று — நானும் மறுசாபம் போட்டேன் கண்ணு.

கிரு. பா. :- மலைமாலை இல்லையென்று இல்லையென்று — நானும் மறுசாபம் போட்டேன் அத்தான்.

சிவ. பா. :- மணமாலை இல்லையென்று இல்லையென்று — நானும் மறுசாபம் போட்டேன் அத்தான்.

நா. வச. :- நாராயணு! நாராயணு!! நாராயணு!!!

சிவ. வச. :- கோபாலா !வெளியில் நாராயண என்ற சத்தம் கேட்கின்றது போய் அறிந்து வாருங்கள்.

கிரு. வச. :- நாரதா எதற்காக வந்தாய்?

நா. வச. :- நாடு நகரம் பார்க்கலாம் என வந்தேன்.

கிரு. வச. :- வந்து வெகுநேரம் ஆகுமோ?

நா. வச. :- இப்பொழுதுதான் வந்தேன்.

கிரு. வச. :- நாரதா! நானும் சிவனும் கடைத்த கடைகள் உண்குக் கேட்டு இருக்குமா?

நா. வச. :- கேட்டுமிருக்கும் கோலாமலும் இருக்கும்.

கிரு. வச. :- கேட்டிருந்தால் அவைகளை அந்த மாரிக்குத் தெரிவிக்க வேண்டாம்.

நா. வச. :- தெரிவிக்காமல் விடுவதாய் இருந்தால் சவாமியின் கழுத்தி விருக்கும் பஞ்சாட்சர மாலையைத் தந்தால் தெரிவிக்கமாட்டேன்.

கிரு. வச. :- நாரதா! இதோ கொண்டுவருகின்றேன்..... மைத்துனு நாங்கள் அந்த மாரிக்குப் போட்ட சாபம் எல்லாவற்றையும் அந்த நாரதன் கேட்டு இருக்கிறேன்.

சிவ. வச. :- மைத்துனு, எங்களைப்போல மடையர் உலகத்தில் எவரும் இல்லை. அந்த நாரதன் வந்திருக்கின்றான் என்று யோசிக்காது அந்த மாரிக்குக்கொடிய சாபங்களைப் போட்டுவிட்டோம். இதனால் என்ன துன்பம் நேருமோ. சரி பின் என்ன சொன்னான்.

கிரு. வச. :- அந்தச் சாபங்களை மாரிக்குச் சொல்லாமல்விடுவதாக இருந்தால் தங்கள் கழுத்தில் இருக்கும் பஞ்சாட்சரமாலையைத் தரச்சொல்விக் கேட்கின்றன.

சிவ. வச. :- சரி இதோ பஞ்சாட்சரமாலை கொண்டுபோய்க் கொடுத்து அந்த மாரிக்குச் சொல்லவேண்டாமென்று அறிவித்துவா மைத்துனு.

கிரு. வச. :- நாரதா, இதோ பஞ்சாட்சரமாலை பெற்றுக்கொள். மறந்தும் மறவாமலும் இந்தச் சாபங்களை அந்த மாரிக்குத் தெரிவிக்க வேண்டாம். நான் சென்று வருகின்றேன்.

நா. வச. :- இக்கதைகளை எல்லாம் மாரியிடம் ஒடிப்போய்க் கொல்ல வேண்டும்.

நா. பா. :- மாயவன் உரைத்த கதையை அந்த மாரிக்கு ஒடோடி நான் சொல்லப்போரேன் நான் சொல்லப்போரேன் (மாய)

சிவஞார்உரைத்த கதையைஅந்தத் தேவிக்குஒடோடி நான் சொல்லப்போரேன் நான்சொல்லப் போரேன் (சிவஞர்).

நா. வச. :- கணநேரமும் கணங்காது மாரியிடம் செல்லவேண்டும்.

நா. பா. :- மாரியைத் தேடியெல்லோ மாழுனி நான் — இப்போ மஸமெளன்று ஒடிப்போரேன் மாழுனி நான்.

தேவியைத் தேடியெல்லோ தேசிகன் நான் — இப்போ சேதி சொல்லப்போரேன் எல்லோ தேசிகன் நான். 1

நா. வச. :- நாராயணே! நாராயணே!! நாராயணே!!!

### முத்துமாரி மாளிகை

நா. வச. :- நாராயணே! நாராயணே!! நாராயணே!!! தாயே நம்ஸ்கரிக்கின்றேன்.

முத. வச. :- நாரதா எதற்காக வந்தாய்?

நா. வச. :- நாடு தகரம் பார்க்கலாம் என வந்தேன்.

முத. வச. :- எப்படி இருக்கின்றது நாரதா?

நா. வச. :- நன்றாக இருக்கின்றது தாயே.

முத. வச. :- வேறு ஏதும் விசேஷங்கள் இருக்குமா?

நா. வச. :- இருக்கின்றது தாயே.

முத. வச. :- இருந்தால் தெரிவி பார்க்கலாம்.

நா. வச. :- உங்கள் மைத்துஞரும் உங்கள் தகையனாம் உங்களுக்குப் பின்னொயில்லை என்றும் மைந்தன் இல்லையென்றும் கொடிய சாபங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். 2

1. ப. பி. நா. பா. :- பின்னொயில்லை என்று சாபமிட்ட அந்தப் பித்தனையோ பழி மூட்டுறன் பார் மைந்தன் இல்லையென்று சாபமிட்ட அந்த மாயனையோ பழி மூட்டுறன் பார் கல்யாணம் இல்லையென்று சொன்ன அந்தக் கண்ணையோ பழிமூட்டுறன் பார்.

2. ப. பி. நாரதர்ப்பாடு:

கல்யாணம் இல்லையென்று தாயே	— அம்மாதாயே
கொண்ணர் கடும்சாபம் போட்டார்	— அம்மாதாயே
பின்னொரம் இல்லை என்றும் தாயே	— அம்மாதாயே
கொத்தார் பெநும்சாபம் போட்டார்	— அம்மாதாயே,.....
கா-5	

முத. வச. :- அதற்கு விமோசனம் இல்லையா நாரதா?

நா. வச. :- இருக்கின்றது தெரிவிக்கின்றேன். கவனமாகக் கேளுங்கள்.

நா. பா. :- புத்தி வலிமையினால் பெற்றவளே — நீயும் பிள்ளைவரம் கேளேன்மா பெற்றவளே தாயே.

மர்ம வலிமையினால் பெற்றவளே தாயே — நீயும் முத்திபெறவேணும் அம்மா பெற்றவளே தாயே.

நா. வச. :- அம்மா இதுதான் உபாயம். நான் சென்று வருகின்றேன். நாராயணே! நாராயணே!! நாராயணே!!!

முத. வச. :- அத்தாரின் கெட்டித்தனத்தை ஒருகை பார்க்கின்றேன். புடையன்பாம்பை வெட்டி, கஞ்சாப்பப்பிர் உண்டுபண்ணி, அத்தாரின் கெட்டித்தனத்தை ஒருகை பார்க்கின்றேன்.

முத. பா. :- மணிமந்திர வாளெடுத்து முத்துமாரி அம்மன் — அவ மாட்டிக்கொண்டா உறைதனிலே மாரிதேவி அம்மன். 1 போற வழிதனிலே முத்துமாரி அம்மன் — ஒரு புடையன் பாம்பைக் கண்டாவாம் மாரிதேவி அம்மன். புடையன் பாம்பைக்கண்டெல்லவோ முத்துமாரிஅம்மன் — அவ கழுத்தோடோதான் அரிந்தா மாரிதேவி அம்மன். கழுத்தோடோதான் அரிந்து முத்துயாரிஅம்மன் — அவ கண்கள் இரண்டும் தோண்டலுற்று மாரிதேவி அம்மன்.

#### (முன்தொடர்)

மலடி மலடியென்று தாயே	— அம்மாதாயே
கொண்ணர் மறுசாபம் போட்டார்	— அம்மாதாயே
இருளி இருளி என்று தாயே	— அம்மாதாயே
கொத்தார் இருள்சாபம் போட்டார்	— அம்மாதாயே
சந்தானம் இல்லையென்றும் தாயே	— அம்மாதாயே
சரியான சாபம் போட்டார் தாயே	— அம்மாதாயே
மைந்தன் வரம் இல்லையென்றும் தாயே	— அம்மாதாயே
கொத்தார் மறுசாபம் போட்டார்	— அம்மாதாயே.

1. சா. பி. அவ கண்கள் பொறிபறக்க முத்துமாரியம்மன் அவ கடுங்கோபம் கொண்டெல்லாந்தா மாரிதேவி அம்மன் அவ கண்கள் சிவந்தல்லவோ முத்துமாரி அம்மன் அவ செவ்வலரி பூத்துபோல் மாரிதேவி அம்மன்.

முத. வச. :- கண்களைத் தாழ்க்கவேண்டும்.

முத. பா. :- மண்வெட்டி தாண்டுத்து முத்துமாரி அம்மன் — அவ வாய்க்கால் வரம்பு கட்டி முத்துமாரி அம்மன் — அவ வடிவாக நீரிறைத்து மாரிதேவி அம்மன்.

முத. வச. :- சரி ஒருபாத்தியில் பூவன் கஞ்சாவும் மற்றப் பாத்தியில் சடையன் கஞ்சாவும் இருக்கின்றது. சடையன் கஞ்சாவைப் பிடுங் கித் தேவருக்கு எறிந்துவிடுவோம். பூவன்கஞ்சாவில் கைஉருண்டை செய்து அத்தாரின் கெட்டித்தனத்தை ஒருகை பார்க்கின்றேன்.

முத. பா. :- கஞ்சாப்பப்பிர் பிடிங்கி முத்துமாரி அம்மன் — அவ கையுருண்டை செய்யலுற்று மாரிதேவி அம்மன் சினிப்பண்ணியாரம் செய்தோ முத்துமாரி அம்மன் — அவ சிற்றாண்டி வாய்ப்பன் செய்தா மாரிதேவி அம்மன் அத்தாரைத் தேடியெல்லோ முத்துமாரி அம்மன் — அவ அன்புடனே போருவாம் மாரிதேவி அம்மன்.

#### சிவன் இருக்கிறார்—மாரி வருகிறார்

முத. பா. :- அத்தாரைத் தேடியெல்லோ முத்துமாரி அம்மன் அன்புடனே வந்துவிட்டு மாரிதேவி அம்மன்.

சிவ. வச. :- அடியே சண்டாவி! முன்போட்ட முத்திஸ் வேதனை மாறவில்லை. பிரகும் வந்துவிட்டாயா?

முத. வச. :- அத்தாரே! தங்களுக்கு ஒரு கெடுதலும் செய்ய வரவில்லை. தங்களுக்கு ஒருவிதமான பலகாரம் கொண்டுவந்திருக்கின்றேன்.

சிவ. வச. :- என்ன விதமான பலகாரம் கொண்டு வந்திருக்கின்றூய்.

முத. வச. :- சிற்றாண்டி வாய்ப்பன் சினி அரியதரம் கொண்டுவந்து இருக்கின்றேன்.

சிவ. வச. :- கையிலே கொடு பார்ப்போம்.

முத. வச. :- கரைந்துவிடும் அத்தாரே.

சிவ. வச. :- வேறு என்ன செய்யவேண்டும்?

முத. வச. :- வாயில் போடவேணும்.

சிவ. வச. :- சரி போடு பார்ப்போம் பெண்ணே! உச்சத்திலே பல்லி சொல்லுகின்றதே!

முத. வச. :- அச்சமில்லை அத்தாரே.

சிவ. வச. :- சரி போடு பார்ப்போம் பெண்ணே! ஒற்றைத் தும்ம லாய் இருக்கின்றதே!

முத. வச. :- அக்காவுக்கும் உங்களுக்கும் உள்ள ஒற்றுமைக்காகத் தும்ம கிறது.

சிவ. வச. :- சரி போடு பார்ப்போம் பெண்ணே! எனக்கொருவிதமான மயக்கமாக இருக்கிறது.

முத். பா. :- சுற்றுகிறார் அத்தார் சுழலுகின்றார் — அவர் பம்பரம்போல் அத்தார் ஆடுகின்றார். 1

சிவ. பா. :- அத்தமதம் பெண்ணே பித்தமதம் — எனக்கு அதிமயக்கம் மச்சாளே கொள்ளுதெடி.

முத். பா. :- அத்தமதம் அத்தாருக்குப் பித்தமதம் — இப்போ அதிமயக்கம் அத்தாருக்குக் கொள்ளுகிறது.

சிவ. பா. :- கஞ்சாத்தின்ட மச்சாளே வெறியதுபோல் — எனக்கு கனவெறியோ மச்சாளே கொள்ளுதெடி.

முத். பா. :- கஞ்சாத்தின்ட அத்தாருக்கு வெறியதுபோல் — இப்போ கனவெறியோ அத்தாருக்குக் கொள்ளுகிறது.

சிவ. பா. :- அபின் தின்ட மச்சாளே வெறியதுபோல் — இப்போ அதிவெறியோ அத்தாருக்குக் கொள்ளுகிறது.

### வேறு

சிவ. பா. :- கருதிவந்த மச்சாளே காரியத்தை — எந்தன் காரிகையே ஆசைமச்சாள் சொல்லேனெடி.

முத். பா. :- கருதிவந்த அத்தாரே காரியத்தை — உந்தன் காரிகையாள் ஆசைமச்சாள் சொல்லுறன் கேள்.

சிவ. பா. :- எண்ணிவந்த மச்சாளே காரியத்தை — எந்தன் ஏந்திமையே ஆசைமச்சாள் சொல்லேனெடி.

### 1. ப. பி முத்துமாரி அம்மன் பாட்டு :-

அத்தமதம் அத்தாருக்குப் பித்தம் பித்தம்  
அதிவெறியோ மெத்தமெத்த கொள்ளுகிறது  
கஞ்சாத்தின்ற அத்தாருக்கு வெறியல்லவோ  
கனவெறியோ அத்தாருக்குக் கொள்ளுகிறது  
அபின்தின்ற அத்தாருக்கு வெறியல்லவோ  
அதிவெறியோ மெத்தமெத்தக் கொள்ளுகிறது  
தத்துகிறார் அத்தார் அவர் தவளுகிறார்  
தவண்டும் எல்லோ தரைமேல் புரஞ்சிறார்  
சத்துகிறார் அத்தார் அவர் சுமருகிறார்  
சுமண்டும் எல்லோ தரைமேல் புரஞ்சிறார்.

முத். பா. :- எண்ணிவந்த அத்தாரே காரியத்தை — உங்கள் ஏந்திமையாள் ஆசைமச்சாள் சொல்லுறன் கேள்.

சிவ. பா. :- நினைத்துவந்த மச்சாளே காரியத்தை — எந்தன் நீறணியே ஆசைமச்சாள் சொல்லேனெடி.

முத். பா. :- நினைத்துவந்த அத்தாரே காரியத்தை — உங்கள் நீறணியாள் ஆசைமச்சாள் சொல்லுறன் கேள்.  
கொஞ்சிக் கொஞ்சி அத்தானே விளையாட — எனக்கொரு கொஞ்சங்கிளி அத்தாரிடம் கேட்கவந்தேன்.

சிவ. பா. :- கொஞ்சிக்கொஞ்சி ஆசைமச்சாள் விளையாட—உனர்கொரு கொஞ்சங்கிளி யாக நானும் வாறேனெடி! 1

முத். பா. :- கிள்ளிக் கிள்ளி அத்தாரே விளையாட — எனக்கொரு கிளி நிறப்புமாலையைக் கேட்கவந்தேன்.

சிவ. பா. :- கிள்ளிக்கிளி ஆசை மச்சாள் விளையாட — நானும் கிளிநிறப் பூமாலையாகி வாறேனெடி!

முத். பா. :- நுள்ளிநுள்ளி அத்தாரே விளையாட — எனக்கொரு நுட்பமாலை அத்தாரே கேட்கவந்தேன்.

1. ப. பி. அம்மன் வச: எனக்கு என்னத்துக்கு அத்தாரே உங்களை.

சிவன் வச: பின்னை என்ன பெண்ணே கேட்கிறூய்?

அம்மன் பா: அணைத்தணைத்தோ அத்தாரே முத்தமிட — எனக்கொரு அணைமாலை அத்தாரிடம் கேட்க வந்தேன்

சிவன் பா: அணைத்தணைத்தோ மச்சாளே முத்தமிட - உனக்கொரு அணைமாலையாக நானே வாறேன்

முத்து பா: கிள்ளி நுள்ளி அத்தாரே விளையாட - எனக்கொரு கிளிநிறப்பு மாலையைக் கேட்கவந்தேன்

சிவன் பா: கிள்ளி நுள்ளி மச்சாளே விளையாட - உனக்கொரு கிளிநிறப்பு மாலையாய் நானே வாறேன்

முத்து பா: படுத்திருந்தோ அத்தாரே பால்கொடுக்க - எனக்கொரு பகங்கிளியை அத்தாரிடம் கேட்கவந்தேன்

சிவன் பா: படுத்திருந்தோ மச்சாள் நீ பால்கொடுக்க - உனக்கொரு பகங்கிளியாய் மச்சாளே நானே வாறேன்

முத்து பா: பிள்ளைவரம் அத்தாரே வேணும் என்று - உங்கள் பொற்கொடியாள் ஆசைமச்சாள் ஓடிவந்தேன்

சிவன் பா: பிள்ளைவரம் பெண்ணே நீ வேணுமானால் - நீ ஒரு பெருந்தவசோ மாரி நீ செய்யேனெடி .....

சிவ. பா. :- நுள்ளிநுள்ளி மச்சாளே விளையாட — உனக்கொரு நுட்பமாலையாக வாறேனெடி!

முத. பா. :- கட்டிக்கட்டி அத்தாரே விளையாட — எனக்கொரு கைக்குழந்தை அத்தாரே கேட்கவந்தேன்.

சிவ. பா. :- கட்டிக்கட்டி மச்சாளே விளையாட — உனக்கொரு கைக்குழந்தையாக வாறேனெடி!

முத. பா. :- படுத்திருந்தோ அத்தாரே பால்கொடுக்க — நானுரு பாலகணை அத்தாரிடம் கேட்கவந்தேன்.

சிவ. பா. :- படுத்திருந்தோ மச்சாளே பால்கொடுக்க — உனக்கொரு பாலகணுய் நானும் வாறேனெடி.

(முன்தொடர்)

முத்து பா: மைந்தன்வரம் அத்தாரே வேணும் என்று - உங்கள் மயிலினையாள் ஆசைமச்சாள் ஒடிவந்தேன்

சிவன் பா: மைந்தன்வரம் பெண்ணே நீ வேணுமானால் - நீ ஒரு மறுதவசோ மாரி நீ செய்யேனெடி

முத்து பா: பெருந்தவசோ அத்தாரே நான் இருந்தால் - எனக்கொரு பிள்ளைவரம் அத்தாரே தாறதெப்போ?

சிவன் பா: பெருத்தவசோ பெண்ணே நீயிருந்தால் - உனக்கொரு பிள்ளைவரம் பெண்ணே நான் தருவேன்

முத்து பா: மறுதவசோ அத்தாரே நான் இருந்தால் - எனக்கொரு மைந்தன்வரம் அத்தாரே தாறதெப்போ?

சிவன் பா: மறுதவசோ பெண்ணே நீயிருந்தால் - உனக்கொரு மைந்தன்வரம் பெண்ணே நான்தருவேன்

சிவன் வச: பெண்ணே நீ ஆற்றங்கரை தேடி அகோரா உன்னிதமான தவத்தைச் செய்வாய். ஆனால் நான் ஒருமானகவும் கொண்ணோர் ஒரு கலையாகவும் வந்து ஒரு மாள்கள்றை ஈன்றுவிட்டுப் போவோம். அதை எடுத்து வளர்ப்பாயாக.

சிவன் பா: மான்கன்று என்றும் பாராமலே — நீயும் மகனுகவே எடுத்து வளர்த்திடுவாய் பிள்ளை என்றும் பெண்ணே நீ எடுத்து — மிச்சம் பிரியமுடனே பெண்ணே நீ வளர்ப்பாய் மைந்தனென்றும் பெண்ணே நீ எடுத்து — மிச்சம் மன மகிழ்ந்தே பெண்ணே நீ வளர்ப்பாய்.

முத. வச. :- அத்தாரே! இவ்வளவு நேரமும் பகிடி அல்லவா பண்ணி விட்டேன். இனிமேல்தான் உண்மை தெரிவிக்கப்போகின்றேன்.

சிவ. வச. :- தெரிவி பார்க்கலாம்.

முத. பா. :- பிள்ளைவரம் அத்தாரே வேணுமென்று உங்கள் பெருமையுள்ளாள் மாதுகன்னி ஒடிவந்தேன்.

சிவ. பா. :- பிள்ளைவரம் மாரிநீ வேணுமென்றால் — நீயாரு பெருந்தவசோ மாரிநீ செய்யேனெடி-

முத. பா. :- பெருந்தவசோ அத்தாரே நானிருந்தால் — எனக்கொரு பிள்ளைவரம் அத்தாரே தாறதெப்போ? மைந்தன்வரம் அத்தாரே வேணுமென்று — உங்கள் மாதுகன்னி அத்தாரே ஒடிவந்தேன்.

சிவ. பா. :- மைந்தன்வரம் பெண்ணே நீ வேணுமென்றால்-நீயாரு மகாதவச் மாரி நீ செய்யேனெடி!

முத. பா. :- மகாதவசோ அத்தாரே நானிருந்தால் — எனக்கொரு மைந்தன் வரம் அத்தாரே தாறதெப்போ?

சிவ. வச. :- பெண்ணே! நீ வைகைக்கரை சென்று, அகோரா உன்னித மான தவச இருக்கவேண்டும். நானுரு மானுகவும், உன் தமையன் மகாவிஷ்ணு ஓர் கலையாகவும், உனது தவத்தடியில் வந்து ஒரு ஆண்மகவை ஈன்றுவிடுவோம். அதை நீ,

சிவ. பா. :- பிள்ளையன்றும் பெண்ணே நீ யெடுக்கி — மிச்சம் பெருமையுடன் பெண்ணே நீ வளர்ப்பாய். மைந்தனென்றும் பெண்ணே நீயெடுக்கி — மிச்சம் மகிழ்ச்சியுடன் பெண்ணே நீ வளர்ப்பாய்.

சிவ. வச. :- சரி! நான் சென்றுவருகிறேன்.

முத. வச. :- அத்தார் சொன்ன முறைப்படி நான் வைகைக்கரை செல்லவேண்டும். 1

முத. பா. :- வைகைக்கரை தேடியெல்லோ முத்துமாரி அம்மன் - அவ வடிவழி போருவாம் மாரிதேவி அம்மன்.

1. ப. பி. அம்மன் பாட்டு:

ஆற்றங்கரை தேடியெல்லோ  
ஆச்சியரும் ஒடிப்போறேன்  
வைகைக்கரை தேடியெல்லோ  
வந்தும் எல்லோ தவமிருந்தேன்.

முத்துமாரி — அம்மன்  
மாரிதேவி — அம்மன்  
முத்துமாரி — அம்மன்  
மாரிதேவி — அம்மன்.

### முத்துமாரி தவமிருப்பு

முத். வச. :- வைகைக்கரைக்கு வந்துவிட்டேன். என் தவத்துக்கு ஆக வேண்டிய கைங்கரியங்கள் செய்யவேண்டும்.

முத். பா. :- மூன்றுகுளம் முழுகி — முத்துமாரி அம்மன் முக்கண்ணைத் தெண்டனிட்டேன்.

நாலு குளம் முழுகி — முத்துமாரியம்மன் நமஸ்கரித்தோ தெண்டனிட்டேன்.

ஐந்து குளம் முழுகி — முத்துமாரியம்மன் ஐங்கரைந்த தெண்டனிட்டேன்.

வெள்ளிமலைக் கொப்பறையில் — முத்துமாரியம்மன் அள்ளிவந்த வெண்ணீரு.

வெண்ணீரு தானெடுத்து — முத்துமாரியம்மன் விரலாலே குறியும் இட்டேன்.

சிவ சிவா என்று சொல்லி — முத்துமாரியம்மன் திருநீற்றைத் தானணிந்தேன். ।

அவ — ஆற்றுமண்ணெடுத்தோ — முத்துமாரியம்மன் அரனுரை உண்டுபண்ணி.

சேற்று மண்ணெடுத்தோ — முத்துமாரியம்மன் சிவனுரை உண்டுபண்ணி.

முத். வச. :- சரி! தவத்திற்கு ஆகவேண்டிய கைங்கரியங்களைச் செய்து விட்டேன். இனிமேல் தவம் இருக்கவேண்டும்.

முத். பா. :- இருந்தா அருந்தவச — முத்துமாரியம்மன் எழிலங்கை சோதிமின்ன.

இனத்தால் பெரியவாம் — முத்துமாரியம்மன் இராசாக்கள் வங்கிஷமாம்.

1. அ. பி: அரகரா என்று சொல்லி முத்துமாரியம்மன் அணிந்து கொண்டா திருநீறு சிவந்தமலர் தான் எடுத்தோ முத்துமாரியம்மன் சிவனுரைத் தோத்தரித்தேன். அன்விமலர் தான் எடுத்தோ முத்துமாரியம்மன் அரனுரைத் தோத்தரித்தோ

குலத்தாற் பெரியவாம் — முத்துமாரியம்மன் கோடி மன்னர் வங்கிஷமாம்.

உண்டென்றால் வசலிலே — முத்துமாரியம்மன் ஒவ்விளக்காய் நின்றெரிவா.

இல்லையென்றால் வாசலிலே — முத்துமாரியம்மன் இடுவேங்காண் சாபமென்பா.

தொடையோ தொடைபருமன் முத்துமாரிக்கங்கே தூண்டியுள்ளோ கைப்பருமன்.

நாகங் குடைபிடிக்க — முத்துமாரிக்கங்கே நல்நாகம் தாலாட்ட.

சேடன் குடைபிடிக்க — முத்துமாரிக்கங்கே செந்நாகம் தாலாட்ட.

சடைக்குச்சடை நாகமெல்லோ — முத்துமாரிக்கங்கே சரீரமெல்லாம் உருத்திராட்சம்.

சிழக்கே விழுந்த சடை — முத்துமாரிக்கங்கே சீழ்க்கடலோ வேர்பரவும்.

தெற்கே விழுந்தசடை — முத்துமாரிக்கங்கே தெண்கடலோ வேர்பரவும்.

மேற்கே விழுந்தசடை — முத்துமாரிக்கங்கே மேல்கடலோ வேர்பரவும்.

வடக்கே விழுந்தசடை — முத்துமாரிக்கங்கே வடகடலோ வேர்பரவும்.

கம்பமுனை மேலிருந்து — முத்துமாரியம்மன் கடுந்தவச தானிருந்தாள்.

ஈழிமுனை மேலிருந்து — முத்துமாரியம்மன் உற்றவாம் தானிருந்தாள்.

அரனுரைத் தான்நினைந்து — முத்துமாரியம்மன் அருந்தனை தானிருந்தேன்.

### காத்தான் பிறப்பு

சபை வச. :- அப்போது தானே முத்துமாரியம்மன் தவத்திலிருக்கின்ற சமயத்தில் ஒரு ஆண்குழந்தை பிறந்து அழுகிறது. எப்படியென்று;

சபைப் பாட்டு :- கூவாக் கூவாக் கூவா என்றல்லவோ — குழந்தை கூச்சலிட்டோ மூந்தைதான் அழுமாம்.  
மாயோ மாயோ மாயோ என்றல்லவோ — குழந்தை மளமளென்று குழந்தைதான் அழுமாம்.  
குழந்தையல்லோ குழந்தை அழுகுரல் — அந்தக் கொம்பனையாள் காதில் கேட்டிடுமாம்.

முத. வச. :- எனது தவத்தடியில் ஒரு குழந்தையின் அழுகுரல் கேட்டின்றது. தவத்தை விட்டிறங்கிப் போய்ப் பார்ப்போம்.

முத. பா. :- பூமியிலே காலை வைத்தோ முத்துமாரியம்மன் — அவ போதரவாய்த் தானிறங்கி மாரிதேவி அம்மன். மன்மேலே காலைவைத்து முத்துமாரியம்மன் — அவ மளமளென்ன தான் இறங்கி முத்துமாரி அம்மன்.

1. ப. பி: கிட்னர்பாட்டு:- \* பன்றி நல்ல நல்ல உருவெடுத்தோ - கிட்னர் பதுங்கிக்கொண்டும் கிட்னர் வாரூராம்.  
கண்டெவிலோல் நல்ல உருவெடுத்து-கிட்னர் சுரங்கம் அறுத்துக்கொண்டு வாரூராம்.

அம்மன் பாட்டு: கொம்பும் அண்ணு அண்ணு ஏரிந்ததென்று - எனக்குக் குறைகள் ஒன்றும் அண்ணு வாாமலே  
வெண்ணை தின்ற தின்ற புத்தியாலே - நீயும் வீண்மடையன் அண்ணு ஆனாயே.  
தயிர் தின்ற தின்ற புத்தியாலே - நீயும் தறுதலையாய் அண்ணு போன்றோ

கிட்னர் பாட்டு: கண்டெவிலோல் நல்ல உருவெடுத்தோ - கிட்னர் சுரங்கம் அறுத்துக்கொண்டு போரூராம்.

சிவன் பாட்டு: நானும் ஒரு கின்னமானுகி - கொண்ணர் கிருண்ணருமோ பெரிய கலையாகி  
மாரி தவசிடியை நாங்கள் நாடிவந்து - ஒரு மாங்கள்று ஒன்று ஈன்றிடுவோம்.

\* (குறிப்பு: - இச்செய்தி ஏனைய பிரதிகளில் இடம்பெறவில்லை)

முத. வச. :- ஆகா அழகான ஆண்குழந்தை. இக்குழந்தையைத் தூக்க வேண்டும்.

முத. பா. :- மார்மேலே கைகொடுத்தால் — பிள்ளைக்கு மார் நோகுமென்று சொல்லி பக்கத்திலே கைகொடுத்தால் — பிள்ளைக்குப் பனுநோகுமென்று சொல்லி வாரி எடுக்கியெல்லோ முத்துமாரி அம்மன் வண்ணமடி மேலே வைத்தா.

### தாலாட்டு

ஆராரோ ஆரிவரோ தம்பியரே — நீரும் ஆரமுதே கண்வளராய்.

சீராரும் எண்மகனே தம்பியரே — நீயும் செல்வச் சிகாமணியே.

மலடிக்கொரு குழந்தை தம்பியரே — நீயும் மாயசிவன் தந்த பிச்சை.

இருவிக்கொரு குழந்தை தம்பியரே — நீயும் ஈஸ்பரனூர் தந்த பிச்சை.

மாண் வயிற்றில் நீ செனித்து தம்பியரே — நீயும் மகனை வந்த நீயோ.

ஆராரோ ஆரிவரே தம்பியரே — நீயும் ஆராரோ ஆரிவரோ. 1

முத. வச. :- அடே மல்லர்காள்!

மல். வச. :- அம்மா நமஸ்கரிக்கின்றோம்.

### 1. அ. பி : முத்துமாரி தாலாட்டு :-

ஆராரோ ஆரிவரோ தம்பியரே நீயும் ஆரமுதே கண்வளராய் மாண்ணிற கன்றே தம்பியரே நீயும் மலடிபெற்ற மாமணியோ சீராரும் என் மகனே தம்பியரே நீயும் செல்வச் சிகாமணியே மலடிக்கொரு குழந்தை தம்பியரே நீயும் மாயசிவன் தந்தபிச்சை இருவிக்கொரு குழந்தை தம்பியரே நீயும் ஈஸ்பரனூர் தந்த பிச்சை ஆராரோ ஆரிவரோ தம்பியரே நீயும் ஆரமுதே கண்வளராய்,

முத. வச. :- எனது மருமகள் கறுப்பாசியிடம் சென்று உங்கள் மாமியாருக்கு ஒரு ஆண்குழந்தை பிறந்திருக்கென்று சொல்லி, ஒரு பொன்னொட்டில் செய்து தரும்படியாகச் சொல்லி, செய் வித்து வாருங்கள்.

மல. வச. :- சரி அப்படியே ஆகட்டும்.

### கறுப்பாசி மாளிகை — கறுப்பாசி வரவு

மல. வச. :- அம்மா நமஸ்கரிக்கின்றோம்.

கறு. வச. :- எதற்காக வந்தீர்கள்?

மல. வச. :- அம்மா தங்கள் மாமியாருக்கு ஒரு ஆண்குழந்தை பிறந்து இருக்கிறது, என்று சொல்லி ஒரு பொன்னொட்டில் செய்யித்துக் கொண்டு வாருங்கள், என்று எங்களை அனுப்பியிருக்கின்றேன். அம்மா தொட்டில் ஒன்று செய்து தாருங்கள்.

கறு. வச. :- சரி இவ்விடம் நில்லுங்கள், தொட்டில் செய்து தருகின் றேன்.

கறு. பா. :- வெள்ளி ஒருபலமாம் கறுப்பாசி தானும் — அங்கே சங்கு பித்தளை கால்நிறைய கறுப்பாசி நானும்.

தங்கம் ஒருபலமாம் கறுப்பாசி தானும் — அவ சங்கு பித்தளை கால்நிறைய கறுப்பாசி தானும்.

பச்சை இலுப்பை வெட்டி கறுப்பாசி தானும் - இப்போ பால்வடியத் தொட்டில்செய்தா கறுப்பாசி தானும்.

பொன்னையெல்லோ தானெடுத்து கறுப்பாசி தானும்-அவ போதரவாய்த் தொட்டில் செய்தா கறுப்பாசி தானும்.

தொட்டிலுமோ பொன்னைலே கறுப்பாசி தானும்-அங்கே தொடுக்கியேறுத்தாலே கறுப்பாசி தானும்.

கறு. வச. :- தொட்டில் செய்துவிட்டேன். இனி இவர் சாதகத்தைப் பார்ப்போம். இவருக்குக் கலியாணம் எங்கேன்று பார்ப்போம். நான் இருக்கின்றேன் கறுப்பாசி எனது தங்கை இருக்கின்றேன் சிவப்பாசி. எங்கள் இருபேரையும் கலியாணம் ஆகுமோ என்றால் எங்கள் இருபேருக்கும் கலியாணம் ஆகாது. தென் திசையிலே ஆயிரம் பேருடன் பிறந்த அரியதொருதங்கை, ஆரியப்பூமாலை என்பவனைத்தான் இவருக்குக் கலியாணம் ஆகும்.

இவருக்குரிய தோழமை எங்கே என்று பார்ப்போம். கிழக் குத் திசையிலே தொட்டியத்தை ஆழுகின்ற தொட்டியத்துச் சின் னன் என்று ஒருவன் இருக்கின்றான். அவன்தான் இவருக்குத் தோழமை. இவைகள் எல்லாவற்றையும் இத்தொட்டிலிலே வரைந்துவிடுவோம்.

கறு. பா. :- காத்தவராயரையும் கறுப்பாசிதானும் — அந்தக் கறுப்பரையும் கண்டெடமுதி கறுப்பாசி தானும்.

ஆரியப்பூமாலைப் பெண்ணை கறுப்பாசி — இவர்க்கு வலதுபுறம் கண்டெடமுதி கறுப்பாசி தானும்.

தொட்டியத்துச் சின்னைன் கறுப்பாசி தானும் - அங்கே தோழமையாய்க் கண்டெடமுதி கறுப்பாசி தானும்.

சம்பங்கித் தேவடியாள் கறுப்பாசி தானும் — அவள் தாயாரையும் கண்டெடமுதி கறுப்பாசி தானும்.

சாராயப்பூதிப் பெண்ணை கறுப்பாசி தானும் — அவ சதிருடனே கண்டெடமுதி கறுப்பாசி தானும்.

செட்டிப்பெண் தாசிகளை கறுப்பாசி தானும் — அவ செல்விகளைக் கண்டெடமுதி கறுப்பாசி தானும்.

வண்ணூர் நல்லிமகள் கறுப்பாசி தானும் — அந்த பூமாதைக் கண்டெடமுதி கறுப்பாசி தானும்.

சற்றேழு கண்ணிகளைக் கறுப்பாசி தானும் — அவ சதிருடனே கண்டெடமுதி கறுப்பாசி தானும்.

கழுவெழுதி மனுவெழுதி கறுப்பாசி தானும் — அவ கரும்பலகை பூட்டி விட்டா கறுப்பாசி தானும்.

அன்னம் எழுதியெல்லோ கறுப்பாசி தானும் — அவ அதன்மேல் கிளி எழுதி கறுப்பாசி தானும்.

கறு. வச. :- அடே மல்லர்காள் இவ்விடம் வாருங்கள் — இதோ தொட்டில். கவனமாய்க் கொண்டு செல்லுங்கள்,

கறு. பா. :- கொண்டுபோங்கள் மல்லர் என்று கறுப்பாசி தானும்-அவ கொடுத்தனுப்பி விட்டாவாம் கறுப்பாசி தானும்.

മുട്ടുമാരി മാൻഡക

மல். வச. :- அம்மா இதோ தொட்டில் கொண்டுவந்திருக்கின்றோம்.

கறு. வச. :- வைத்துவிட்டுச் செல்லுங்கள். ஆகா அழகான தொட்டில். இப்பிள்ளையை வைத்து ஆராட்டுவோம்.

## முத்துமாரி தூலாட்டுல் :

ஆராரோ ஆரிவரோ தம்பியரே — நீயும்  
ஆரமுதே கண்வளராய்.... ஆரமுதே.....

**சீராரும் என் மகனே தம்பியரே — நியும்  
செல்வச் சிகாமணியே.**

தொட்டிழுமோ பொன்னுலே தம்பியரே-உங்குத்  
தொடுகயிரே முத்தாலே.

வானவரோ இந்திரரோ தம்பியரோ — நியும் வடிவில் சிறந்த ரீரோ.

சந்திரரோ குரியரோ தம்பியரே — நீயும் கானை வளர்ந்தவரோ.

ஒருத்திக்கொரு குழந்தை தம்பியரே — நீயும் உலகாள வந்த நீரோ.

மாண் வயிற்றில் நீ செனித்து தம்பியரே – நீயும் மக்கை வந்த நீரோ.

ஆராட்டுச் சொல்வதற்கு தமிழியரே — எனக்கு அயிரம் பேர் தாதியர்கள்.

தாலாட்டுச் சொல்வதற்கு தமிழியரே — உனக்குத் தாழிமார் மெத்தவண்டு.

தொட்டில் இமுத்தாட்டுவதற்கு தம்பியரே - உணக்குத் தொள்ளாயிரம் பேர் தாதியர்கள்.

**ஆராய்ரோ அவிவரோ தம்பியரே — நியும்**  
**ஆராய்ரோ அவிவரோ.**

## பொது வசனமும் பாட்டும்

அப்போது தானே முத்துமாரி அம்மன் பிள்ளையைத் தொட்டிலே வைத்து ஆட்டும்போது செங்கையானவள் வருகின்றுள்ள எப்படி என்றால், 1

மண்ணதிரக் கெங்கை விண்ணதிரக் கெங்கை  
மலையதிரக் கெங்கை தான் வருமாம்.

ஆர்ப்பரித்துக்கெங்கை ஆர்ப்பரித்துக்கெங்கை  
அலைமோதிக்கெங்கை தான்வருமாம். 2

1. சா. பி: அப்போதுதானே முத்துமாரியம்ஞகப் பட்டவ, பிள்ளையைத் தொட்டிலிலே போட்டுத் தாலாட்டிக்கொண்டிருக்கும் போது தமையங்கப்பட்ட கிருட்டினர் என்ன நினைத்தாரென்றால், இந்தப் பிள்ளையைத் தொட்டிலிலே போட்டு இரவும்பகலும் நித்திரை இல்லாமல் தாலாட்டிக் கொண்டிருக்கிறானே! இந்தப் பிள்ளையையும் தொட்டிலையும் இல்லாதபடி அழிக்கவேண்டும் வாயுபகவாளை விடுவோமோ, அக்கினிப்பகவாளை விடுவோமோ கெங்காதேவியை விடுவோமோ என்று நினைத்து வாயுபகவாளைவிட, அம்மனிடஞ் சாங்டாங்கஞ் செய்து போய்விட்டார். கெங்காதேவியைவிட, கெங்காதேவி அடங்காக்கோபங் கொண்டு போகும்போது, முத்துமாரியாகப்பட்டவ, அஞ்சி, நடுங்கி, ஒதுங்கியிருக்கும்போது தொட்டிலிற்கிடந்த பிள்ளை, என்னமாதிரி எழும்பிற்று என்றால்.....

- ## **2. மு. பி கெங்காகதுவி பாட்டு :-**

விண்ணதிர மண்ணதிர  
 அடுத்த மலை துகள் பறக்க  
 மண்ணதிர மலையதிர  
 மலையருகே போய் வருமாம்  
 அன்னி எடுத்தல்லவோ  
 அதிசூருக்காய்க் கோபமுற்று  
 விண்ணதிர மண்ணதிர  
 வேகமுடன் தான் நியிர்ந்தா  
 சிமேழுவக மெல்லாம்  
 கிடுகிடென்னத் தான் நியிர்ந்தா  
 மாரியையும் பிள்ளையையும்  
 மளமளவென்று அழிக்கவந்தாய்,

### பாலகாத்தான் வரவு

முத. வச. :- மகனே கெங்கை வருகிறது. 1

காத. பா. :- ஒடிவந்த அம்மா கெங்கைத் தான் — நானும் ஒற்றைக் காலால் அம்மா நான் மறித்தேன்.  
 பாய்ந்துவந்த அம்மா கெங்கையைத்தான் — நானும் பக்கக்காலால் அம்மா நான் மறித்தேன்.  
 ஆயனுடைய சொற்படிக்கோ நீயும் அகள்ரூபி வந்தாயோனே.  
 மாயனுடைய சொற்படிக்கோ நீயும் மளமளன்றே அம்மா வந்தாயோனே.  
 ஆணையைத்தான் அம்மா அவிளாதே — எந்தன் அம்மாவிலே கம்மா தீண்டாதே. 2

### 1. மு. வி. முத்துமாரி பாட்டு:

கெங்கையிலே மகனே வருகுதடா எங்களை  
 அழிக்க வெல்லோ ராசா போதேடா,  
 அன்ளவெல்லோ கெங்கை வருகுதடா எங்களை  
 ஆதரிப்பார் மகனே யாருமில்லை.

### 2. மு. வி. காத. பா. :-

காலையெல்லோ கெங்கை கடவாதே	— எந்தன்
காலடியில் கெங்கை நில்லும் நில்லும்.	
ஆணையைத்தான் கெங்கை அவிளாதே	— எந்தன்
அம்மாமேலே கம்மா முட்டாதே.	
சத்தியத்தைக் கெங்கை தட்டாதே	— எந்தன்
தாயார்மேலே சும்மா முட்டாதே.	
ஆதிசிவன் சிவன் சொல்படிக்கோ	— கெங்கை
அலைமோதிக் கெங்கை வந்ததென்ன.	
மாயக் கிட்ணர் சொற்படிக்கோ	— கெங்கை
மளமளன்றூபி கெங்கை வந்ததென்ன.	
நில்லுமம்மா கெங்கை நில்லுமம்மா	— நீயும்
நேர்மையுடன் கூடி நில்லும் நில்லும்.	
ஒடிவந்த வந்த கெங்கையைத்தான்	— மகனுர்
ஒற்றைக்காலால் அம்மா நான் மறித்தேன்.	
பாய்ந்துவந்த வந்த கெங்கையைத்தான்	— மகனுர்
பக்கக்காலால் அம்மா நான் மறித்தேன்.	

சத்தியத்தை அம்மா கடவாதே — எந்தன் தாயாரிலே அம்மா தீண்டாதே.

நில்லுமம்மா கெங்கை நில்லுமம்மா — நீயும் நேர்மையுடன் கெங்கை நில்லுமம்மா.

காத. வச. :- அம்மா எங்கள் இருபேரரயும் அழிக்கவந்த கெங்கையைச் சத்தியம் செய்து மறித்துவிட்டேன்.

முத. வச. :- மகனே என் ஆபத்தைக் காத்தபடியால் உணக்குக் குலப் பெயர் வைக்கப்போறேன்.

காத. வச. :- என்ன பெயர் வைக்கப்போறீர்கள் அம்மா?

முத. பா. :- ஆபத்தில் மகனே நீ காத்தான்னரு — உணக்கொரு அரும்பெயர்தான் மகனே நான் வைத்தேனொரா.

முத. வச. :- மகனே உன்னிடம் சில மதலைமொழி பேசப்போறேன்.

காத. வச. :- ...ம், பேசக்கள் அம்மா.

முத. பா. :- முத்தான் மகனே வாய்திறந்து — உணக்கொரு உத்தாரம் மகனே சொல்லேனொரா.

காத. பா. :- முத்தான் அம்மா வாய்திறந்து — உணக்கொரு உத்தாரம் அம்மா சொல்லுறன் கேள்.

முத. பா. :- கோதுபடாச் சின்னவாய் திறந்து — உணக்கொரு கோகுலத்தை அம்மா சொல்லுறன் கேள்.

காத. பா. :- கோதுபடாச் சின்னவாய் திறந்து — உணக்கொரு கோகுலத்தை அம்மா சொல்லுறன் கேள்.  
 அன்னம்போலே சின்னவாய் திறந்து — உணக்கொரு அடிமதலை அம்மா சொல்லுறன்கேள்.

முத. பா. :- மாணிக்கமே சின்னவாய் திறந்து — உணக்கொரு மதலைமொழி சொல்லேனொரா.

காத. பா. :- மாணிக்கமே அம்மா வாய்திறந்து — உணக்கொரு மதலைமொழி அம்மா சொல்லுறன் கேள்.

பிள்ளையில்லா அம்மா பாவி என்றும் கொடுநீவி என்றும் பேருலகோர் அம்மா பேசாமலே நானும் வைத்தேன் அம்மா.

கைந்தன் இல்லா அம்மா பாவி என்றும் கொடுதிவியென்றும்  
— உன்னை  
மானிலத்தோர் அம்மா ஏசாமலே நானும் வைத்தேனம்மா.  
எனுத அம்மா வாழை என்றும் ஒரு இருவியென்றும்— உன்னை  
இழிகுலத்தோர் ஏசாமலே நானும் வைத்தேன் அம்மா.  
காயாத அம்மா மலடிடு என்றும் கள்ளியென்றும் — உன்னைக்  
காசினியோர் அம்மா ஏசாமலே நானும் வைத்தேன் அம்மா.  
மான் வயிற்றில் அம்மா நான் செனித்து — உந்தன்  
மடிமேலே அம்மா நான் தவழ்ந்தேன்.

முத். வச. :- மகனே! பள்ளிக்கூடம் சென்று படித்துவாடா மகனே,  
காத். பா. :- பள்ளிக்கூடம் போகச் சொன்னும் பெற்றவளே — தாயே  
பயம்பயமாய் இருக்குதம்மா பெற்றவளே தாயே.  
பள்ளிக்கோ போகச் சொன்னும் பெற்றவளே - உன்னிடம்  
பால்பழுமோ உண்ணமாட்டேன் பெற்றவளே தாயே  
சட்டமிய துட்டண்ணை பெற்றவளே தாயே — அவர்  
சற்றும் இரங்காரேணை பெற்றவளே தாயே.  
கூனைப்பிரம்பெடுத்தோ பெற்றவளே தாயே — அவர்  
கூப்பிட்டு அடிப்பாரேணை பெற்றவளே தாயே.  
நீளப்பிரம்பெடுத்தோ பெற்றவளே தாயே — அவர்  
நீட்டி அடிப்பாரேணை பெற்றவளே தாயே.  
படிக்கத் தெரியாவிட்டால் பெற்றவளே தாயே—எனக்குப்  
பதைக்க அடிப்பாரேணை பெற்றவளே தாயே.  
முத். பா. :- படிக்கத் தெரியாவிட்டால் என்மகனே பாலா— உனக்குப்  
படித்துக் காட்டுவார்களெடா என்மகனே பாலா.

காத். பா. :- சொல்லத் தெரியாவிட்டால் பெற்றவளே தாயே  
— எனக்குத்  
துடிக்க அடிப்பாரம்மா பெற்றவளே தாயே.  
முத். பா. :- சொல்லத் தெரியாவிட்டால் என்மகனே பாலா— ஞக்குக்  
சொல்லித்தருவார்களெடா என்மகனே பாலா.  
காத். பா. :- எழுதத் தெரியாவிட்டால் பெற்றவளே தாயே — எனக்கு  
எட்டி அடிப்பாரேணை பெற்றவளே தாயே.  
முத். பா. :- எழுதத் தெரியாவிட்டால் என்மகனே பாலா — உனக்கு  
எழுதுக்காட்டுவார்களெடா என்மகனே பாலா.  
முத். வச. :- மகன்! நீ ஒன்றுக்கும் பயப்படாமல் பள்ளிக்கூடம் சென்று  
படித்துவாடா மகனே.

காத். பா. :- சோமன் வடுத்தெல்லவோ காத்தவிங்கசாமி — ஒரு  
சொருகுதொங்கல் ஆர்க்கவிட்டேன் தம்பியவர் தானும்.  
ஊக்கி வைக்கும் கால்களுக்கோட்டோகாத் தவிங்கசாமி — ஒரு  
துந்திப்பூச் சல்லடமாம் தம்பியவர் தானும்.  
எடுத்துவைக்கும் கால்களுக்கோ காத்தவிங்கசாமி - அங்கே  
இலாமிச்சம்பூச் சல்லடமாம் தம்பியவர் தானும்.  
மாறிவைக்கும் கால்களுக்கோ காத்தவிங்கசாமி — ஒரு  
மாதாளம்பூச் சல்லடமாம் தம்பியவர் தானும்.  
அந்தவளை கடந்து காத்தவிங்கசாமி — ஒரு  
அப்பால்வனம் தான் கடந்தார் தம்பியவர் தானும்.  
ஒங்கி வளர்ந்தவளை காத்தவிங்கசாமி — ஒரு  
முங்கிலவனம் தான் கடந்தார் தம்பியவர் தானும்.  
சிங்கம் உறங்கும் வனம் காத்தவிங்கசாமி — ஒரு  
சிறுகுரங்கு தூங்கும் வனம் தம்பியவர் தானும்.  
இஞ்சிவனம் கடந்து காத்தவிங்கசாமி — அவர்  
இலாமிச்சைக்குள் புகுந்தார் தம்பியவர் தானும்.  
எடுமொகுகைப் பிடித்து காத்தவிங்கசாமி — அவர்  
எழுத்தாணி கைப்பிடித்தார் தம்பியவர் தானும்.  
மாமனூர் பள்ளிக்கூடம் காத்தவிங்கசாமி — அவர்  
படிக்கவெல்லோ போரூராம் சபையோரே கேணும். 1  
**காட்சி முடிவு.**

---

**1. ப. பி காத்தவராயன் பாட்டு:-**

கறுப்புத்துக் கச்சைகட்டி	— காத்தவிங்கம் நானும்
கள்ளவாள் உள் ஒளித்தேன்	— மாரிப்பிள்ளை நானும்
நாலுறு வராமலே	— காத்தவிங்கம் நானும்
நல்லமையால் பொட்டும் வைத்தேன்	— மாரிப்பிள்ளை நானும்
கஸ்ஜூரு வராமலே	— காத்தவிங்கம் நானும்
கறுத்தமையால் பொட்டும்வைத்தேன்	— மாரிப்பிள்ளை நானும்
மண்யியிடும் கால்களுக்கு	— காத்தவிங்கம் நானும்
மாதுளம்பூச் சல்லடமாம்	— மாரிப்பிள்ளை நானும்....

### ஆதிக்காத்தவராயர் வரவு

காத்தவராயர் வரவுப்பாட்டு :

ஆதிசிவன் மெந்தனல்லோ நானும் — இப்போ  
 ஆதிக்காத்தான் ஒடிவாறேன் சபையோரே — ஜயா  
 சபையோரே நானும்..... (ஆதிசிவன்...)

சோதிநிலை நின்றெறிக்க இப்போ துணைசெய்வார்  
 ஆதிசிவன் மெந்தன் எனக்கு இப்போ மெந்தன் எனக்கு  
 சபையோரே நானும்..... (சோதி....)

பாலன் வந்தேன் சபைதனிலே இங்கே வந்திருக்கும் பெரியோர்க்கு  
 வணக்கம் செய்தேன் பாலன் வணக்கம் செய்தேன். (பாலன்...)  
 கும்பிட்டுத் தெண்டனிட்டேன் உங்களைக் கோடி நமஸ்காரம்  
 செய்தேன் சபையோரே ஜயா பெரியோரே..... (கும்பிட்டு...)

காத். வச. :- சபையோர்களே! இந்தாடகத்தில் சொற்குற்றம், பொருட் குற்றம், அபிநயக்குற்றம் இருந்தால், உங்கள் பிள்ளைகள் செய்யும் குற்றத்தை எப்படி மன்னித்துக் கொள்ளுகிறீர்களோ அதுபோல தங்கள் பிள்ளைகள் விடும் குற்றத்தைப்போல் நினைத்து.....

காத்தவராயன் பாட்டு :-

நாங்கள் என்னகுற்றம் செய்தாலும்தான் நீங்கள் எல்லாம்  
 பொறுத்திடுவீர் சபையோரே ஜயா பெரியோரே... (நாங்கள்...)  
 வித்தவான் சங்கிதமுயல்ல இங்கு வேறு ஒரு  
 வினேதமான ராகமூல்ல ஜயா ராகமூமல்ல..... (வித்தவான்...)

(முன்தொடர்)

தூக்கி வைக்கும் கால்களுக்கு	— காத்தவிங்கம் நானும்
துந்திப்பூச் சல்லடமாம்	— மாரிப்பிள்ளை நானும்
தொட்டேன் மிருதடியை	— காத்தவிங்கம் நானும்
தூக்கிவைத்தேன் காலடியை	— மாரிப்பிள்ளை நானும்
இட்டேன் மிருதடியை	— காத்தவிங்கம் நானும்
எடுத்துவைத்தேன் காலடியை	— மாரிப்பிள்ளை நானும்
சிங்கம் உறங்கும் வனம்	— காத்தவிங்கம் நானும்
சிறுபுலிகள் துங்கும் வனம்	— மாரிப்பிள்ளை நானும்
ஆணை நெருஞ்சி வனம்	— காத்தவிங்கம் நானும்
அடுத்த வனம் போரூராம்	— மாரிப்பிள்ளை நானும்
பாட்டனார் பள்ளிக்கூடம்	— காத்தவிங்கம் நானும்
படிக்கவென்று போரூராம்	— மாரிப்பிள்ளை நானும்
தாய் மாமன் பள்ளிக்கூடம்	— காத்தவிங்கம் நானும்
தயவுடனே வந்து நின்றேன்	— மாரிப்பிள்ளை நானும்.

காத். வச. :- சிவபெருமான் திருக்கரத்திலே தாங்கி இருக்கின்ற.....

காத். பா :- சிற்றுடுக்கை நாம் அடித்துச் சீராக நாடகத்தை  
 நடித்திடுவோம் ஜயா படித்திடுவோம். (சிற்றுடுக்கை...)  
 சிறப்பான உடையுடுக்கு ஒரு சிங்காரமானதொரு  
 நடைநடப்போம் ஜயா நடை நடப்போம். (சிறப்பான...)

காத். வச. :- சரி நாயார் சொன்னமுறைப்படி மாயனார் பள்ளிக்கூடம்  
 படித்து வந்துவிட்டேன். இனி எனக்கு ஒருதோழமை வேண்டும்.  
 அப்படிப் பார்ப்பதாய் இருந்தால், கிழக்குத் திசையிலே தொட்டி  
 யத்தை ஆளுகின்ற கொட்டியத்துச்சின்னை என்ற ஒருவன் இருக்கின்றன். அவனே சூதில் மகாவஸ்லவன். அவனிடம் சென்று ஒரு  
 சொக்கட்டான்ஆடி வென்று அவனைத் தோழமையாக்கவேண்டும்  
 இதோ அவனிடம் செல்லுகின்றேன்.

காத்தவராயர் பாட்டு :

சோமன் உடுத்தெல்லவோ காத்தவிங்கசாமி — ஒரு  
 சொருகு தொங்கல் ஆர்க்கவிட்டேன் தம்பியவர் தானும்.  
 எடுத்துவைக்கும் கால்களுக்கோ காத்தவிங்கசாமி — அவர்  
 இலாமிச்சம்பூச் சல்லடமாம் தம்பியவர் தானும்.  
 தூக்கிவைக்கும் கால்களுக்கோ காத்தவிங்கசாமி — ஒரு  
 துந்திப்பூச் சல்லடமாம் தம்பியவர் தானும்.  
 மாறிவைக்கும் கால்களுக்கோ காத்தவிங்கசாமி — ஒரு  
 மாதாளம்பூச் சல்லடமாம் தம்பியவர் தானும்.  
 தூரத்திலே வாறவர்க்கோ காத்தவிங்கசாமி — ஒரு  
 சுல் டிலில்ஜுக் கைப்பிடித்தார் தம்பியவர் தானும்.  
 எட்டத்திலே வாறவர்க்கோ காத்தவிங்கசாமி — அவர்  
 ஈட்டி ஒன்று கைப்பிடித்தார் தம்பியவர் தானும்.  
 பக்கத்திலே வாறவர்க்கோ காத்தவிங்கசாமி — ஒரு  
 வாளஞ்சிக் கைப்பிடித்தார் தம்பியவர் தானும்,  
 தோழமையை வெல்லவென்று காத்தவிங்கசாமி — அவர்  
 தோளில் வைத்தார் வல்லாயுதம் தம்பியவர் தானும்.  
 பாளையத்தை வெல்லவென்று காத்தவிங்கசாமி — ஒரு  
 வாளஞ்சிக் கைப்பிடித்தேன் சாமி துரை தானும்.  
 சின்னனுடைய மாளிகைக்கோ காத்தவிங்கசாமி — நானும்  
 சிக்கிரமாய்ப் போரூராம் தம்பியவர் தானும்.

காட்சி முடிவு.

### சின்னூன் மாளிகை

சின்னூன் பாட்டு:

கறுப்புத்துக் கச்சைகட்டி தொட்டியத்து ராசன் — அவர் கள்ளவாள் உள்ளணிந்தார் பாளையத்து ராசன்.

வெள்ளை வெளுத்தூக்கட்டி தொட்டியத்து ராசன் - நானும் வெண்ணீரும் பூசிக்கொண்டேன் தமிழியலர் தானும்.

தூக்கிவைக்கும் கால்களுக்கோ தொட்டியத்து ராசன் தந்திப்பூச் சல்லடமாம் தொட்டியத்து ராசன்.

மாறிவைக்கும் கால்களுக்கோ தொட்டியத்து ராசன் மாதாளம்பூச் சல்லடமாம் தொட்டியத்து ராசன்.

எடுத்துவைக்கும் கால்களுக்கோ தொட்டியத்து ராசன் இலாயிச்சம்பூச் சல்லடமாம் தொட்டியத்து ராசன்.

தூரத்திலே வாறவர்க்கோ தொட்டியத்து ராசன் - நானும் கண்ணுவில்லுக் கைப்பிடித்தேன் பாளையத்து ராசன்.

பக்கத்திலே வாறவர்க்கோ தொட்டியத்து ராசன் - நானும் பாரவில்லுக் கைப்பிடித்தேன் தொட்டியத்து ராசன்.

தோழரமைய வெல்லவென்று தொட்டியத்து ராசன் - நானும் தோவில் வைத்தேன் வல்லாயுதம் பாளையத்து ராசன்.

பாளையத்தை வெல்லவென்று தொட்டியத்து ராசன் - நானும் வாரனுவிக் கைப்பிடித்தேன் தமிழியலர் தானும்.

தன்னுடைய மாளிகைக்கோ தொட்டியத்து ராசன் - நானும் தானேடி வந்து நின்றேன் தொட்டியத்து ராசன்.

காத். பா. :- சின்னூனுடைய மாளிகைக்கோ காத்தலிங்கசாமி - நானும் சீக்கிரமாய் வந்துநின்றேன் சாமி துரை தானும்.

1. மு. காத்தவராயர் பாட்டு:

பாம்பாட்டும் பிடாரணைப்போல் காத்தவிங்க சாமி நானும் பாங்குடனே வேசக்கொண்டேன் சுவாமித்துரை நானும் ஜரிலுள்ள பிடாரணைப்போல் காத்தவிங்க சாமி நானும் உன்னிதமாய் வேசக்கொண்டேன் சுவாமித்துரை நானும் நாட்டிலுள்ள பிடாரணைப்போல் காத்தவிங்கசாமி நானும் நாகபாம்பும் கைப்பிடித்தேன் சுவாமித்துரை நானும் காவில் நல்ல வெண்டயங்கள் காத்தவிங்க சாமி இப்போ கலகவென்ன ஒசையிடும் சுவாமித்துரை நானும் காவிங்களைத் தானமைத்தோ காத்தவிங்க சாமி இப்போ மகிடிக்குழல் ஷதுகின்றேன் சுவாமித்துரை நானும்...

சின். வச. :- அன்னூ எதற்காக வந்தீர்கள்? 1

காத். வச. :- நாடுகரம் பார்க்கலாம் என்று வந்தேன்.

சின். வச. :- அன்னூ இந்த நடுமதிய வெயிலில் வந்திருக்கிறீர்கள். களைப்படைந்திருப்பீர்கள் தாகம் அருந்தித் தாம்புலம் தரியுக் கள் அண்ணோ.

காத். வச. :- சின்னூன் உண்ணிடம் தாகம் அருந்தித் தாம்புலம் தரிப் பதற்கு என்னதடை நம்பி.

சின். வச. :- இந்தாருங்கள் அன்னூ. தாகம் அருந்துங்கள்.

சின். பா. :- பாக்கையெல்லோ சின்னூன் தானெடுத்து — வெகு பக்குவமாய்க் காத்தான் கைக்கொடுத்தேன்.

காத். பா. :- பாக்கையெல்லோ காத்தான் தான்வாங்கி — வெகு பக்குவமாய்க் காத்தான் வாயிற் போட்டேன்.

சின். பா. :- வெற்றிலையைச் சின்னூன் தானெடுத்து — வெகு விருப்பமுடன் காத்தான் கைக்கொடுத்தேன்.

காத். பா. :- வெற்றிலையைக் காத்தான் தான் வாங்கி — வெகு விருப்பமுடன் காத்தான் வாயிற் போட்டேன்.

சின். பா. :- சண்னும்பைச் சின்னூன் தானெடுத்து — வெகு சுறுக்குடனே காத்தான் கைக்கொடுத்தேன்.

(முன்தொடர்)

காத். வச. என்னிடத்திலே பலவிதமான பாம்புகள் இருக்கின்றன. இப் பொழுது கவனமாகப்பாருங்கள் பாம்பாட்டிக் காட்டுகிறேன்.

காத். பா. ஆடுபாம்பே சமூர்ஜுபாம்பே — எங்கள் ஆச்சி காமாச்சி என்று ஆடுபாம்பே ஆடுபாம்பே சமூர்ஜுபாம்பே — எங்கள் ஏகாம்பரம் சோதி மகள் என்றாடு பாம்பே ஆடுபாம்பே சமூர்ஜுபாம்பே — எங்கள் வற்றுப்பழைக் கண்ணகையை நினைத்தாடு பாம்பே ஆடுபாம்பே சமூர்ஜுபாம்பே — எங்கள் ஆச்சி காமாச்சி என்றாடு பாம்பே.

(1) மு. பி: சின் வச: அடே நீ எங்கேயிருப்பது? இங்கே ஏன் வந்தாய்? உன் பெயரென்ன?

காத். பா. :- சண்ணும்பைக் காத்தான் தான்வாங்கி — வெகு சறுக்குடனே காத்தான் வாயிற்போட்டேன்.

சின். பா. :- புளையிலையைச் சின்னுன் தானெடுத்து — வெகு பிரியமுடன் காத்தான் வாயிற் போட்டேன்.  
வெற்றிலையும் சின்னுன் அடைக்காயும் — இப்போ அள்ளி அள்ளிக் காத்தான் கைக்கொடுத்தேன்.

காத். பா. :- வெற்றிலையும் காத்தான் அடைக்காயும் — இப்போ அள்ளி அள்ளிக் காத்தான் வாயிற் போட்டேன்.

சின். பா. :- தாம்பூலம் சின்னுன் தான்தரித்துத் — தன்னுடைய சப்பிரமஞ்சக் கட்டிலில் வீற்றிருந்தேன்.

காத். வச. :- தம்பி, இவ்விடத்தில் சும்மா இருப்பதில் பிரயோசன மில்லை.

சின். வச. :- அண்ணு என்ன செய்யவேண்டும்?

காத். வச. :- ஏதும் ஒரு விளையாட்டு விளையாடுவோம்.

சின். வச. :- குது சொக்கட்டான் ஆடுவோம் அண்ணு.

காத். வச. :- குது சொக்கட்டான் ஆடுவதாயிருந்தால் ஏதும் பந்தயம் வைத்து ஆடுவேண்டும்.

சின். வச. :- பத்தாயிரம் பொன் பந்தயம் வைத்து ஆடுவோம் அண்ணு.

காத். வச. : அப்படியல்ல, நான் ஆடித் தோற்றுவிட்டால் எனது ஆடை ஆபரணம், நாடு நகரம் தந்து நானும் அடிமைக்காரனும் வரு வேன். நீயும் அப்படியே வரவேண்டும்.

சின். வச. :- சரி அப்படியே அண்ணு நிங்களே முன்னதாக ஆடுங்கள் பார்ப்போம்.

காத். வச. :- தம்பி நாடு உனது, நகரம் உனது, ஆனபடியால் நீயே முன்னதாக ஆடுவேண்டும்.

சின். வச. :- சரி அப்படியே நானே முன்னதாக ஆடுகின்றேன்.

சின். பா. :- ஓராட்டம் சின்னுன் நானெறிந்து — உங்கள் ஓராட்டமும் சின்னுன் வென்றுவிட்டேன்.

காத். பா. :- ஓராட்டம் காத்தான் நானெறிந்து — எந்தன் ஓராட்டமும் காத்தான் தோற்றுவிட்டேன்.

சின். பா. :- இரண்டாட்டம் சின்னுன் நானெறிந்து — உங்கள் இரண்டாட்டமும் சின்னுன் வென்றுவிட்டேன்.

காத். பா. :- இரண்டாட்டம் காத்தான் நானெறிந்து — எந்தன் இரண்டாட்டமும் காத்தான் தோற்றுவிட்டேன்.

சின். பா. :- மூன்றுட்டம் சின்னுன் நானெறுவது — உங்கள் மூன்றுட்டமும் சின்னுன் வென்றுவிட்டேன்.

காத். பா. :- மூன்றுட்டம் காத்தான் நானெறிந்து — எனது மூன்றுட்டமும் சாமி துரை தோற்றுவிட்டேன்.

காத். வச. :- தம்பி, ஆட்டத்தை நிறுத்திக்கொள். என் தாயாரை நினையாததால் தோல்விகண்டேன். அம்மாதாயே....!

காத். பா. :- மலைக்குமலை நடுவே என் தாயாரே மலையாளத்தேசம் அம்மா அம்மாதேசம் அம்மா. மலையாளத்தேசமெல்லாம் என்தாயாரே நீயும் விளையாடப் பெண்பிறந்தாய் அம்மா பெண்பிறந்தாய். சின்னுடைய மாளிகையில் என் மாரி அம்மா சிதைந்து நான் வாடுகின்றேன் அம்மா வாடுகின்றேன். மைந்தன் வருந்துகின்றேன் என் மாதாவே — நீயும் மாதாவே வாரும் அம்மா அம்மாவாரும் அம்மா. பாலன் வருந்துகின்றேன் என் மாரி அம்மா பகடையாய் வந்திடம்மா அம்மா வந்திடம்மா.

காத். வச. :- தாயார் எனக்கு வாக்குக்கொடுத்துவிட்டார். ஆட்டத்தை நீயே ஆடு பார்ப்போம்.

சின். பா. :- நாலாட்டம் சின்னுன் போட்டல்லவோ — எந்தன் நாலாட்டம் சின்னுன் தோற்றுவிட்டேன்.

காத். பா. :- நாலாட்டம் காத்தான் நானெறிந்து — உந்தன் நாலாட்டம் சாமிதுரை வென்றேவெடா.

1. ப. பி: காத். வச. : ஆகா! நான் காலாகாலத்திலும் சூதாடித்தோற் றது கிடையாது. தாயாரை நினைக்காதபடியால்தான் தோற்று விட்டேன். தாயாரை நினைக்கவேண்டும்.

காத். பா. : அந்தரித்த வேளையிலே — எனக்கு வந்துதுவி செய்யேன்ம்மா.

பாலன் வருந்துகிறேன் — எந்தன் பார்வதியே கேட்கலையோ.

குதாடும் வேளையிலே — எனக்குத் துணை செய்வாய் அம்மாவே

சின். பா. :- ஜிந்தாட்டம் சின்னன் போட்டல்வோ — எந்தன் ஐந்தாட்டமும் சின்னன் தோற்றுவிட்டேன்.

காத். பா. :- ஆரூட்டம் காத்தான் நாளென்றிந்து — உந்தன் ஆரூட்டமும் காத்தான் வென்றுவிட்டேன்.

சின். பா. :- ஏழாட்டம் சின்னன் நாளென்றிந்து — எந்தன் ஏழாட்டமும் சின்னன் தோற்றுவிட்டேன்.

காத். பா. :- எட்டாட்டம் காத்தலிங்கம் தாளென்றிந்து — உந்தன் எட்டாட்டமும் சாமிதுரை வென்றுவிட்டேன்.

சின். பா. :- ஒன்பதாட்டம் சின்னன் நாளென்றிந்து — எந்தன் ஒன்பதாட்டமும் சின்னன் தோற்றுவிட்டேன்.

காத். பா. :- பத்தாட்டம் காத்தான் நாளென்றிந்து — உந்தன் பத்தாட்டமும் காத்தலிங்கம் வென்றுவிட்டேன்.

காத். வச. :- தம்பி பத்தாட்டம் எறிந்து பத்தாட்டமும் தோற்றுவிட்டாய். இனிச் சொக்கட்டான் ஆடு பார்ப்போம்.

சின். பா. :- சொக்கட்டான் சின்னன் போட்டல்வோ — எந்தன் சூதுகளை முற்றுக்க தோற்றுவிட்டேன்.

காத். பா. :- சொக்கட்டான் சொக்கட்டான் போட்டல்வோ—உந்தன் சூதுகளை முற்றுக வென்றுவிட்டேன்.

சின். பா. :- பகடையெல்லோ பகடை போட்டல்வோ — எந்தன் பந்தயங்கள் முற்றுக்க தோற்றுவிட்டேன்.

காத். வச. :- தம்பி, சூது சொக்கட்டான் ஆடித் தோற்றுவிட்டாய். இனி அடிமைக்காரராக வருவதற்கு என்ன தடை இருக்கின்றது?

சின். வச. :- அண்ணு அடிமைக்காரராக வருவதாயிருந்தால் தத்தம் பண்ணித்தர தன்னி கொண்டுவர வேண்டும்.

காத். வச. :- இதோ கொண்டு வருகின்றேன். (போகின்றார்)

சின். வச. :- காத்தவராயன் தன்னி எடுக்கச் செல்கின்றன். குன்று குளம் கேளி ஒன்றிலும் தன்னீர் இல்லாமல் போகக்கடவது.

(மறு காட்சி) காடு

காத். வச. :- ஆகா! இது என்ன விந்தையாக இருக்கின்றது. குன்று குளம் கேளி ஒன்றிலும் தன்னீர் இல்லாமல் இருக்கின்றது. இவை எல்லாம் சின்னனுடைய மாயையாகத்தான் இருக்கிறது. இவன் செய்த கெட்டித்தனத்திற்கு ஸ்ரானுமோர் கெட்டித்தனம் செய்து காட்டுகின்றேன். எப்படியென்றால் எனது வலதுகாலின் பாதரட்சையைக் கழட்டி, அவன் முன்வாய்ப்பல்லை உடைத்து அதில்வரும் இரத்தத்தை அள்ளித் தத்தம் செய்வேன். இதோ அவனிடம் செல்லுகின்றேன்.

### சின்னன் மாளிகை

காத். வச. :- தம்பி! எனக்கு நல்ல கெட்டித்தனம் செய்துவிட்டாய். எனக்குத்தான் தன்னீரில்லாமல் செய்துவிட்டாய். ஆனால் காட்டில் வாழும் மிருகங்களுக்குக்கூடத் தன்னீரில்லாமல் செய்துவிட்டாயே! என்ன அநியாயம். சரி நீ செய்த கெட்டித்தனத் திற்கு நானும் ஒரு பதில் கெட்டித்தனம் செய்யப்போகின்றேன். எப்படியென்றால் எனது வலதுகாலின் பாதரட்சையைக் கழட்டி உன் முன்வாய்ப்பல்லை உடைத்து அதில்வரும் இரத்தத்தை அள்ளி இதோ தத்தம் செய்கின்றேன். இப்போது அடிமைக்காரராக வருவதற்கு என்ன தடை, இருக்கின்றது?

சின். வச. :- அண்ணு, பகிடிக்குச் சூதாடிப் பல்லை உடைத்துவிட்டார் கலோ? அண்ணே வாருங்கள். இவ்வாசனத்தில் அமருங்கள் அண்ணு.

### குடிமக்கள் வரவு

குடிமக்கள் பாட்டு :-

போக்சே ஜயா போக்சே ஜயா — எங்கள் பயிர் எல்லாம் பாழாகப்போக்சே ஜயா.

படையோடே பன்றிவந்து பனம்பாத்தியை இடறிக் கொண்டோடு தய்யா.

பெரியதொரு ஆணைவந்து ஜயாவே மகாராசாவே பெரியாச்சியை இழுத்துக் கொண்டோடுதய்யா.

நட்டுவைத்த கத்தரியைக் குரங்கு வந்து நடுவாலை ழுறித்துக் கொண்டோடுதய்யா.

சுட்டுவைத்த கருவாட்டைப் பூஜைவந்து சுவராலே இழுத்துக் கொண்டோடுதய்யா.

போக்சே ஜயா போக்சே ஜயா — ஜயாவே மகாராசாவே பயிர் பாழாகப் போக்சே ஜயா. 1

1. ப. பி. குடிமக்கள் பாட்டு:

நஞ்ச குஞ்சப் பயிர்கள் எல்லாம் நாசமாச்சகதே - ஜயோநாசமாச்சகதே நாங்கள் இனி என்செய்வோம் — ஜயோராசாவே குட்டிக்குட்டிக் குரங்குவந்து ஜயோராசாவே எங்கட மகாராசாவே குஞ்சாச்சியைக் கொண்டுபோட்டுதுஜயோ ராசாவே எங்கட

மகாராசாவே படையோடே பண்டிவந்து ஜயோராசாவே எங்கடை மாகாராசாவே பனம்பாத்தியைத்தான் கிண்டிப்போட்டுதையோ ராசாவே எங்கட மகாராசாவே...

குடிம. வச. :- முறையோ! முறைமுறையோ!! முறைமுறையோ!!!

சின். வச. :- குடிமக்களே எதற்காக வந்திர்கள்?

குடிம. வச. :- ஜயா, காட்டிலே வாழும் கொடிய மிருகங்கள் என் கள் நாட்டிற்குள் வந்து பயிர்பச்சை எல்லாவற்றையும் அதம் பண்ணுதய்யா. ஜயோ பயமாயிருக்கிறது மகாராசா.

சின். வச. :- குடிமக்காள்! நீங்கள் வீட்டுக்குச் செல்லுங்கள். அந்தக் கொடிய மிருகங்களைக் கொன்று விடுகின்றோம். அன்னை குடிமக்களின் துயர் போக்குவதற்குக் காணகம் சென்று கொடிய மிருகங்களை வேட்டையாடவேண்டும். அடே சேவகா, வேட்டைக்கு ஆகவேண்டிய எத்தனங்களைச் செய்.

சேவ. வச. :- சரி மகாராசா. எல்லாம் ஆயத்தப்படுத்திவிட்டேன்.

சின். வச. :- குடிமக்களின் துயர் துடைக்கக் காணகம் சென்று வேட்டை ஆடவேண்டும். வாருங்கள் அன்னை வேட்டைக்குப் போவோம். காட்சி முடிவு.

#### காணகம்

சின். வச. :- அன்னை இதோ காணகம் வந்துவிட்டோம். இனி வேட்டை ஆடுவோம். 1

காத். வச. :- தம்பி, அதோ தெரிகிற மலை என்ன மலை?

சின். வச. :- அதுதான் கரியமலை. கரியமலை ஏறினால் கரடிவேட்டை ஆடலாம்.

#### 1. ப. பி. வேடன் பாட்டு :-

வேடர் நாங்களே வனத்திலே விசையர் நாங்களே காடுதனிலே திரிந்து கனத்த வேட்டை ஆடிவரும்

வேடர் நாங்களே வனத்திலே விசையர் நாங்களே.

வேட்டை ஆடுவோம் வருவீர் வனவீரர்களே வன சூரர்களே வன வேட்டை ஆடுவோம் வருவீர் (வேடர்...)

காத். வச. :- வேடுவனே! எந்தெந்த மலைக்குப்போனால் என்னென்ன வேட்டை ஆடலாம்?

வேடன் வச: ஜயா மகாராசா! உச்சிமலைக்குப்போனால் உடும்புவேட்டை ஆடலாம். பச்சமலைக்குப் போனால் பன்றி வேட்டையாடலாம். புல்லாங்கிரி மலைக்குப் போனால் புலிவேட்டையாடலாம். இன்னும் பெரியபெரிய மலைக்குப்போனால் பெரியபெரிய வேட்டையாடலாம்.

காத். வச: சரி வேடுவனே, வேட்டைக்குப் புறப்படும்.

காத். பா. :- கரியமலை மலைமீதேறி இப்போ கரடிவேட்டை காத்தான் ஆடுறன்பார்.

சின். பா. :- கரியமலை மலைமீதேறிச் சின்னுன் கரடிவேட்டை ஆடுறன் பார்.

காத். வச. :- அதோ தெரிகின்றதே. அந்தமலையில் ஏறினால் என்ன வேட்டை ஆடலாம்?

சின். வச. :- அதோ தெரிகின்றமலை உச்சிமலை. அதில்ஏறினால் உடும்பு வேட்டை ஆடலாம் அண்ணு.

காத். பா. :- உச்சிமலை மலைமீதேறிக் காத்தான் உடும்புவேட்டை ஆடுறன் பார்.

சின். பா. :- உச்சிமலை மலைமீதேறிச் சின்னுன் உடும்புவேட்டை சின்னுன் ஆடுறன் பார்.

காத். வச. :- தம்பி அதோ தெரிகிற மலை என்னமலை?

சின். வச. :- அதோ தெரிவது பச்சைமலை. அதில் ஏறினால் பன்றி வேட்டை ஆடலாம்.

காத். பா. :- பச்சைமலை மலைமீதேறிக் காத்தான் — இப்போது பன்றிவேட்டை சமுன்றுறன் பார்.

சின். பா. :- பச்சைமலை மலைமீதேறிச் சின்னுன் — இப்போ பன்றிவேட்டை சமுன்றுறன் பார்.

காத். வச. :- தம்பி எனக்கு மான்வேட்டையாட ஆசையாய்கிறது.

சின். வச. :- நல்லது. ஆடுங்கள் பார்ப்போம்.

காத். பா. :- மலைமேலே காத்தான் ஏறியல்லோ — இப்போ மான்வேட்டை சமுன்றுறன் பார்.

சின். பா. :- மலைமேலே சின்னுன் ஏறியெல்லோ — இப்போ மான்வேட்டை சமுன்றுறன் பார்.

காத். பா. :- குன்றுகளம் காத்தான் ஏறியெல்லோ — இப்போ குருவிவேட்டை சமுன்றுறன் பார்.

சின். பா. :- குன்றுகளம் சின்னுன் ஏறியெல்லோ — இப்போ குருவிவேட்டை சமுன்றுறன் பார்.

காத். வச. :- தம்பி அதோ தெரிகின்ற மலை என்னமலை?

சின். வச. :- அதோ தெரிவது வெள்ளிமலை. அதில் ஏறினால் விருது வேட்டை ஆடலாம்.

காத். பா. :- வெள்ளிமலை மலைமீதேறிக் காத்தான் — இப்போ விருதுவேட்டை சமுன்றுறன் பார்.

- சின். பா.: வெள்ளிமலை மலைமிதேறிச் சின்னன் - இப்போ வீற்றுவேட்டை சுழன்றுகுறன் பார்.
- காத். பா.: வேட்டையெல்லோ காத்தான் தானுடிக்களைத்து-இப்போ வீற்றிருந்தேன் நடுக்காணகத்தே.
- சின். பா.: வேட்டையெல்லோ சின்னன் தானுடிக்களைத்து-இப்போ வீற்றிருந்தேன் நடுக்காணகத்தில். 1

1. பி. வேடன் பா: வேட்டையெல்லோ வேட்டையாடினதால் வேடன் வீற்றிருந்தேன் இந்த வெறும் நிலத்தில்.
- காத். வச: வேடுவனே! இந்த மிருகங்களை அப்பறத்து விட்டுவாரும்.
- வேடன் வச: அப்படியே செய்துவிட்டேன் மகாராசா.
- காத். வச: வேடுவனே! இந்தக்காணகம் யாருடைய காணகம்?
- வேடன் வச: இதுதான் மகாராசா எங்கள் நாச்சியாருடைய காணகம்.
- காத். வச: அது யார் வேடுவனே அந்த நாச்சியார்?
- வேடன் வச: அதுதான் மகாராசா, ஆயிரம் பேரோடு கூடிப்பிறந்த அரியதோர் தங்கை ஆரியப்பூமாலை.
- காத். வச: வேடுவனே! இந்தக்காணகமானது இவ்வளவு அழகாக இருந்தால் அந்தமாலையானவள் எவ்வளவு அழகாயிருப்பாள் வேடுவனே? அந்தமாலையின் அழகைக் கொஞ்சம் தெரிவிப்பாயா?
- வேடன் வச: அவ்வின் அழகைத் தெரிவிக்கமுடியாது மகாராசா.
- காத். வச: கொஞ்சம் போலத் தெரிவியுங்கள் வேடுவனே.
- வேடன் வச: கொஞ்சமாகத் தெரிவிக்கிறேன் மகாராசா.
- வேடன் பா: எல்லாருட மகாராசா கூந்தலுமோ - அங்கே ஒரு முழுமாம் மகாராசா இருமுழுமாம்
- காத். பா: தலையிரோ வேடுவனே எவ்வழகு - அந்த மாது கண்ணி வேடுவனே எவ்வழகு
- வேடன் பா: ஆரியப்பூமால் கூந்தலுமோ - ஜயா அறுபத்திநாலு பாகம்ஜியா.
- காத். பா: நெற்றிமட்டம் வேடுவனே எவ்வழகு - அந்த நேரிடையாள் வேடுவனே எவ்வழகு
- வேடன் பா: நெற்றிமட்டம் ஜயாவே சொல்லுறன் கேள் - அந்த நிலவின் பிறை ஜயாவே போல் இருக்கும்.
- காத். பா: கண்ணழுகோ வேடுவனே எவ்வழகு - அந்தக் காரிகையாள் வேடுவனே எவ்வழகு
- வேடன் பா: கண்ணழுகோ ஜயாவே சொல்லுறன்கேள் - அந்தக் களஞ்சிக்காய் ஜயாவே போல் இருக்கும்.....

- காத். வச.: - தம்பி எனக்கொருவிதமான மயக்கமாய் இருக்கின்றது. சின். வச.: - என்ன மயக்கம் அண்ணு?
- காத். பா.: - மஞ்சளைலோ சின்னன் மனக்குதெடா - எனக்கு மதிமயக்கம் தம்பி கொள்ளுதெடா.

(முன்தொடர்)

- காத். பா: மூக்கழுகோ வேடுவனே எவ்வழகு - அந்த மோகனமாலை அவள் எவ்வழகு
- வேடன் பா: மூக்கழுகோ ஜயாவே சொல்லுறன் கேள் - அந்த மூங்கில் முளை ஜயாவே சாயலைப்போல்
- காத். பா: சொண்டமுகோ வேடுவனே எவ்வழகு - அந்தக் கோலைக்கிளி மாலை எவ்வழகு
- வேடன் பா: சொண்டமுகோ ஜயாவே சொல்லுறன் கேள் - அந்தச் சோலைக்கிளி சிவப்புச் சொண்டது போல்
- காத். பா: பல்லழகு வேடுவனே எவ்வழகு - அந்தப் பத்தினியாள் மாலை எவ்வழகு
- வேடன் பா: பல்லழகும் ஜயாவே சொல்லுறன் கேள் - அந்தப் பவளத்தைக் கோத்து நிறைத்தது போல்
- காத். பா: கழுத்தழுகோ வேடுவனே எவ்வழகு - அந்தக் காதலியாள் மாலை எவ்வழகு
- வேடன் பா: கழுத்தழுகோ ஜயாவே சொல்லுறன் கேள் - நல்ல கதலிவாழை ஜயாவே தண்டதுபோல்
- காத். பா: மார்பழுகோ வேடுவனே எவ்வழகு - அந்த மாது கண்ணி வேடுவனே எவ்வழகு
- வேடன் பா: மார்பழுகோ ஜயாவே சொல்லுறன் கேள் - நல்ல மாதுளம் ஜயாவே பிஞ்சதுபோல்
- காத். பா: அடிவயிரே வேடுவனே எவ்வழகு - அந்த ஆரியப்பூ மாலை எவ்வழகு
- வேடன் பா: அடிவயிரே ஜயாவே சொல்லுறன் கேள் ஆலமிலை ஜயாவே சாயலைப்போல்
- காத். பா: முழங்காலோ வேடுவனே எவ்வழகு - அந்த மோகனமாலை எவ்வழகு
- வேடன் பா: முழங்காலோ ஜயாவே சொல்லுறன் கேள் - நல்ல முத்துச்சிப்பி ஜயாவே போல் இருக்கும்.
- காத். பா: படத்தழகு வேடுவனே எவ்வழகு - அந்தப் பகங்கிளியாள் மாலை எவ்வழகு
- வேடன் பா: படத்தழகோ ஜயாவே சொல்லுறன் கேள் பாம்பின் நல்ல படமதுபோல்.....

சின். பா. :- மஞ்சளைல்லோ அண்ணு மணக்குதென்று — நீயும் அதிமயக்கம் அண்ணு கொள்ளவேண்டாம்.

காத். பா. :- அத்தரெல்லோ தம்பி மணக்குதெடா — எனக்கு அதிமயக்கம் தம்பி கொள்ளுதெடா.

சின். பா. :- அத்தரெல்லோ அண்ணு மணக்குதென்று — நீயும் அதிமயக்கம் அண்ணு கொள்ளவேண்டாம்.

காத். பா. :- புனுகு எல்லோ புனுகு மணக்குதெடா தம்பி — எனக்குப் புன்சிரிப்போ ராசா கொள்ளுதெடா.

சின். பா. :- புனுகு எல்லோ புனுகு மணக்குதென்று — நீயும் புன்சிரிப்போ அண்ணு கொள்ளவேண்டாம்.

காத். பா. :- ஆர் குளித்த தம்பி கெங்கையடா — நீயும் எனக்கறியத் தம்பி சொல்லேன்டா.

சின். பா. :- அப்பாட்டன் பாட்டன் பெற்றெடுத்த — அந்த ஆரியப்பூமாலை குளித்த கெங்கையிது.

(முன்தொடர்)  
காத். வச. : வேடுவனே அந்த மாலையினுடைய அழகைத் தெரிவித்து விட்டாய். ஆனால் அவனுடைய நிறம் குணத்தையும் கொஞ்சம் தெரிவியுங்கள் பார்க்கலாம்.

வேடன். வச. : ஐயா, மகாராசாவே அவனின் நிறம் குணத்தைத் தெரி விப்பதாய் இருந்தால் பொழுதே விடியும்; பொற்கோழி கூவும்; நிலவோ விடியும்; நீலவண்டோ கத்தும்; ஆதலால் தெரிவிக்க முடியாது ஐயா.

காத். வச. : விடிந்தாலும் காரியமில்லை. கொஞ்சம்போலத் தெரிவியுங்கள் பார்ப்போம்.

வேடன். பா. : பொழுதையெல்லோ மகாராசா ஒப்பிடலாம் மாலைக்குப் பொன்னின் வண்டை ஐயாவே ஒப்பிடலாம் நிலவையெல்லோ மகாராசா ஒப்பிடலாம் மாலைக்கு நீலவண்டை ஐயாவே ஒப்பிடலாம்.

காத். வச. : சரி வேடுவனே! இந்த மிருகங்களை எடுத்துக்கொண்டு உமது குடிகைக்குச் சென்றுவிடும்.

வேட. வச. :- அப்படியே செய்துவிட்டேன் மகாராசா.

காத். வச. : தம்பி தாகம் அதிகமாய் இருக்கிறது. வாரும் எங்கேயாவது போய்த்தன்னீர் அருந்துவோம்.

சின். வச. : அண்ணு அதோ ஒரு குளம் தெரிகிறது. அங்கே போவோம் அண்ணு.

சின். வச. :- அண்ணு ஆயிரம் பேரூடன் கூடிப்பிறந்த தங்கை ஆரியப்பூமாலை, குளித்த கெங்கை அண்ணு.

காத். வச. :- தம்பி அவள் குளித்த கெங்கை இவ்வளவு வாச ஏயாக இருந்தால் அவள் எப்படி இருப்பாள்? ஆனபடியால்,

காத். பா. :- வரமாட்டேன் தம்பி நான் வரமாட்டேன் வரமாட்டேன் அந்த மங்கையாள் மாலையை மாமணம் செய்யாமல் (வரமாட்டேன்...)

சின். பா. :- விடமாட்டேன் அண்ணு நான் விடமாட்டேன் விடமாட்டேன் அந்த மங்கையாள் மாலையை மாமணம் செய்யவே (விடமாட்டிடன்...)

காத். பா. :- நீதான் என்னை வெறுத்திட்டாலும் என்னை மறந்திட்டாலும் அந்த மங்கையாள் மாலையை மாமணம் செய்யாமல் (வரமாட்டேன்...)

சின். பா. :- நீதான் என்னை வெறுத்திட்டாலும் நான் உன்னை மறந்திட்டாலும் அந்த மங்கையாள் மாலையை மாமணம் செய்யவே (விடமாட்டேன்...)

காத். பா. :- தாயார் என்னை வெறுத்தாலும் நீதான் கோபித்தாலும் அந்த மங்கையாள் மாலையை மாமணம் செய்யாமல் (விடமாட்டேன்...)

சின். பா. :- தாயார் என்னை வெறுத்திட்டாலும் அண்ணு என்னை மறந்திட்டாலும் அந்த மங்கையாள் மாலையை மாமணம் செய்யவே. (விடமாட்டேன்)

சின். வச. :- அந்த மாலையை மணம்புரிவதாய் இருந்தால் தாயாரிடம் விடைபெற்றுத்தான் மணம் செய்யவேண்டும் அண்ணு

காத். வச. :- சரி அப்படியே நீ சென்றுவா நான் எந்தநேரம் நினைத் தாலும் அந்தநேரம் வந்து உதவவேண்டும்.

காத். பா. :- தாயாரைத் தேழியெல்லோ காத்தலிங்கசாமி — அவர் சாமிதுரை போரூராம் தம்பியவர் தானும்.

நந்தவனம் 1

காத். வச. :- நான் தாயாரிடம் செல்வதாய் இருந்தால் நந்தவனத்தில் பூப்பறித்துச் செல்லவேண்டும். இதோ நந்தவனம்.

காத். பா. :- தோட்டம் திறத்தெல்லவோ காத்தலிங்கன் — நானும் தொன்னை தைத்துப் பூவெடுத்தேன்.  
கையாலே பூவெடுத்தால் பூவெடுத்தால் பூவின் காம்பழுகிப் போகுமென்று.  
மதியாலே பூவெடுத்தால் பூவெடுத்தால் பூவின் மணம் வாடிப் போகுமென்று  
தங்கத்தினால் ஒரு கொக்கைப்படி காத்தலிங்கன் — நானும் தகுந்த மலர் தானெடுத்தேன்.  
வெள்ளியினால்ஒரு கொக்கைக்கட்டிக்காத்தலிங்கன்-நானும் விதம் விதமாய்ப் பூவெடுத்தேன்  
அத்தலரி கொத்தலரி காத்தலிங்கன் — நானும் அடுக்கலரிப் பூவெடுத்தேன்.  
சீதாளாய் செவ்வரத்தை காத்தலிங்கன் — நானும் செண்பகப்பூத் தானெடுத்தேன்  
மூல்லை இருவாட்சியுடன் காத்தலிங்கசாமி — ஒரு மூளவிரியாச் செம்மணத்தி  
தண்ணீரிலே பூத்ததொரு காத்தலிங்கன் — நானும் தாமரைப்பூத் தானெடுத்தேன்.

காத். வச. :- சரி புஷ்பமெல்லாம் எடுத்துவிட்டேன். இனித் தீர்த்தம் எடுக்கவேண்டும்.

காத். பா. :- ஒடுகிற கெங்கையிலே காத்தலிங்கசாமி — ஒரு செம்பு நீர் தானெடுத்தேன்.

பாய்ந்துவந்த கெங்கையிலே காத்தலிங்கன் — நானும் பக்குவமாய் நீரெடுத்தேன். 2

1. பி. காத் பா:- தாயாருட பூங்காவுக்கு - காத்தலிங்கன் நானும் தயவுடனே போன்றாம் - மாரிப் பிள்ளை நானும் பூங்காவைத் தேடியல்லோ - காத்தலிங்கன் நானும் தயவுடனே வந்துநின்றேன் - மாரிப்பிள்ளை நானும்

2. சா. பி. காத் பா: தண்ணீர் எடுக்கவென்றே காத்தடிங்க சுவாமி தங்கச் செம்பு நானெடுத்தேன் சுவாமித் துரை நானும்  
ஒடுகின்ற கெங்கையிலே காத்தலிங்க சுவாமி ஒரு செம்பு நீரெடுத்தேன் சுவாமித்துரை நானும்.

காத் வச. :- சரி புஷ்பம் தீர்த்தமும் எடுத்துவிட்டேன். அம்மா விடம் ஒடோடியும் செல்லவேண்டும்.

காத். பா. :- தாயாரைத் தேடியெல்லோ காத்தலிங்கசாமி — அவர் தானேடிப் போன்றாம் தம்பியவர் தானும்.  
அம்மாவைத் தேடியெல்லோ காத்தலிங்கன் — நானும் அன்புடனே போன்றாம் தம்பியவர் தானும்.

### முத்துமாரி மாளிகை

சாத். வச. :- அம்மா பள்ளிக்குச் சென்றமகன் இன்னும் வரவில்லை என்று கோபமாய் இருக்கின்றாரோ தெரிகின்றது. அம்மாவின் கோபம் தணிவச்சற்றப் பன்றீரால் கால்கழுவி, பட்டினல் ஈரம் துடைத்துக், கொண்டுவந்த பூக்களை எல்லாம் சொரிந்து வணங்கினால் அம்மாவின் கோபம் தணியும் இதோ,

காத். பா. :- பாதம் கழுவியெல்லோ காத்தலிங்கசாமி — நானும் பட்டுக் கொண்டாரம் துடைத்தேன் தம்பியவர் தானும். கொண்டுவந்த பூமலரைக் காத்தலிங்கன் — நானும் குபுகுபுவெவே சொரிந்தேன் தம்பியவர் தானும். ஆய்ந்துவந்த பூமலரைக் காத்தலிங்கசாமி — நானும் அம்மாவுக்கே தான் சொரிந்தேன் தம்பியவர் தானும். எடுத்துவந்த பூமலரைக் காந்தலிங்கசாமி — அவர் ஈஸ்வரிக்கே தான்சொரிந்தேன் தம்பியவர் தானும்.

நாத். வச. :- சரி புஷ்பம் எல்லாம் சொரிந்துவிட்டேன். அம்மாவை இனி வணங்கவேண்டும்.

காத். பா. :- முக்கால் வலமாய்வந்து காத்தலிங்கசாமி அவர் முடிவணங்கித் தெண்டனிட்டேன் தம்பியவர் தானும் நாற்கால் வலமாய்வந்து காத்தலிங்கசாமி — அவர் நமஸ்கரித்துத் தெண்டனிட்டார் தம்பியவர் தானும். ஐங்கால் வலமாய்வந்து காத்தலிங்கசாமி — அவர் அடிவணங்கித் தெண்டனிட்டார் சாமிதுரை தானும். கும்பிட்டேன் என்று சொல்லிக் காத்தலிங்கசாமி - அவர் குறுக்கேவந்து தான் விழுந்தார் தம்பியவர் தானும். சரணம் சரணமென்று காத்தலிங்கசாமி — அவர் சரணமிட்டார் திருவடியைக் சாமிதுரை தானும் பிடிக்கின்றேன் பாதபென்று காத்தலிங்கசாமி — அவர் பிடித்துக்கொண்டார் திருவடியைக் காத்தலிங்கசாமி.

முத். வச. :- மகனே எழுந்திரு.

முத். பா. :- என்றுமில்லா மகனே பூசையெடா — நீயும் எனக்கறியத் துரையே சொல்லேன்டா.

காத். பா. :- நான் வரும்வழியில் நந்தவனம் கண்டேன்மா — இந்த நறுமலரை ஆய்ந்துவந்து நான் சொரிந்தேன்.

முத். பா. :- எந்நாவில் மகனே கண்டறிவாய் — இந்த அரும்பெரும் பூசைகளை நான்றியேன்.

காத். வச. :- அம்மா பூங்காவில் புஷ்பம் மலர்ந்திருந்தது. அதை ஆய்ந்துவந்து சொரிந்தேன். அம்மா! மகனூர் ஒரு விசயம் தெரிவிக்கலாமா?

முத். வச. :-! என்ன தெரிவிக்கப் போகின்றாய்? தெரிவியெடா மகனே.

காத். பா. :- என்னேடோத்த பெற்றவளே தோழர் எல்லாம் — சின்ன இழந்தாரிமார்கள் ஆனுரேனை.

காய்க்கும் நல்ல நல்ல பருவமெனை — மகனூர் கண்ணிகட்டும் நல்லவேளை அம்மா.

ஷக்கும் நல்ல நல்ல பருவமெனை மகனூர் பிஞ்சகட்டும் நல்ல காலமெனை.

பார்த்தோர்க்கு அம்மா பராயமெனை — மகனூர் பாரிபண்ணும் அம்மா காலமெனை.

முத். வச. :- மகனே! இப்போ நீயோ சிறுபிள்ளை. கவியாணம் செய் யப் பருவமில்லை. உனக்குச் சில விளையாட்டுப்பொருள் தருகின் கிண்றேன். வைத்து விளையாட்டா மகனே.

முத். பா. :- தங்கத்தாலே மகனே தேரும் செய்து — நானும் தக்கமையுடன் விளையாட நான் தருவேன்

காத். பா. :- தங்கத்தாலே அம்மா தேரும் தந்தால் — நானும் தட்டியெல்லோ அம்மா ஏறிந்திடுவேன்.

முத். பா. :- வெள்ளியினால் மகனே தேரும் கட்டித் தக்கமையுடன் விளையாட நான் தருவேன்.

கத். பா. :- வெள்ளியி ல் அம்மா தேரும் தந்தால் நானும் விசிக்கியெல்லோ அம்மா ஏறிந்திடுவேன்.

முத். வச. :- மகனே உனக்கு இப்போ கவியாணம் செய்யப் பருவ பில்லையெடா மகனே.

காத். வச. :- ஏன் அம்மா இப்படிச் சொல்கிறீர்கள்.

முத். பா. :- ஏந்தும் நல்ல குழந்தையெடா — நீயும் எடுக்கிடுவார் சிறிய கைக்குழந்தை.

காத். பா. :- ஏந்திக்கொண்டோ போகையிலே — நீயும் இடருப்பட்டோ அம்மா போட்டிடுவாய்.

முத். பா. :- தாங்கும் நல்ல நல்ல குழந்தையெடா — நீயும் தடுக்கிடுவார் சிறிய கைக்குழந்தை.

காத். பா. :- தாங்கிக்கொண்டோ அம்மா போகையிலே — நீயும் தடுக்குப்பட்டுக் கீழே போட்டிடுவாய்.

முத். பா. :- பார்த்தோர்க்கு மகனே பாலனெடா — நீயும் பாரிபண்ண ராசா காலமில்லை.

காத். பா. :- பார்த்தோர்க்கு அம்மா பராயமெனை மகனூர் பாரிபண்ணும் அப்படிக் காலமெனை.

முத். வச. :- மகனே! கவியாணம் செய்ய உனக்குப் பராயமில்லை. நீ இன்னும் ஒருதரம் மாமனூர் பள்ளிக்கூடம் சென்று படித்துவாடா மகனே!

காத். வச. :- மாமனூர் பள்ளிக்கூடம் படிப்பதாய் இருந்தால் மாமனூர் ருடைய மகத்துவம் பற்றித் தெரிவியுங்கள் அம்மா.

முத். பா. :- பொன்னுருக்கி மகனே பொட்டுவைக்கும் — அந்தப் பூபாலர் ராசா உங்களம்மான் ராசா எங்களன்னர்.

காத். வச. :- பொன்னுருக்கி ஆபரணம் செய்பவர் பத்தரல்லவா? அப் படியானால் எங்கள் அம்மான் பத்தரா அம்மா?

முத். பா. :- மண்ணுருக்கி மகனே நாமமிடும் — அந்த மாயக்கிருஷ்ணர் உங்களம்மான் ராசா எங்களன்னர்,

காத். வச. :-! அம்மா! மன்பினசெந்து பானை செய்பவர் சூசவரல்லவா? எங்களம்மான் சூசவரா அம்மா?

முத். வச. :- அவர் பூமியில் ஞானிவிரலால் தொட்டுப் பொட்டும் போட்டுக் கொள்ளுவார். இன்னும் தெரிவிக்கின்றேன்,

முத். பா. :- கலப்பைமுனை மகனே தானறியார் — அந்தக் காராளர் ராசா உங்களம்மான் ராசா எங்களன்னர்.

மேழிமுனை மகனே தொட்டறியார் — அந்த வேளார் ராசா எங்களன்னர் ராசா உங்களம்மான்,

கத். வச. :- அம்மா! மகனூரும் மாமனூர் மகத்துவத்தைக் கொஞ்சம் தெரிவிக்கட்டுமா?

முத். வச. :- தெரிவியெடா மகனே!

காத். பா. :- அறிவேனெனை பெற்றவளே அறிவெனெனை — எங்கள் ஆச்சியம்மான் உடைய கோத்திரத்தை தெரியுமெனை பெற்றவளே தெரியுமெனை — உங்கள் சித்தியுடைய பெரிய சூட்டங்களை.

அங்கே உறியில் வெண்ணை - எங்கள் அம்மான் தான்திருடி அவர் உரலோடு எங்கள் அம்மான் கட்டுப்பட்டார்.

கட்டுப்பட்டார் எங்களம்மான் இடியும் பட்டார் அவர் கள்வன் என்றே பெயரும் பெற்றார்.

மத்தில் வெண்ணை எங்களம்மான் தான்திருடி - அவர் மத்தோடு எங்களம்மான் அடியும்பட்டார்-

காத். வச. :- அம்மா! இதுமாத்திரமா? இன்னும் தெரிவிக்கின்றேன். 1

1. ப. பி. காத் பாட்டு :-

அறிவேன் அறிவேன் அம்மா தாயே - அம்மா தாயே  
ஆச்சி அம்மான் கோத்திரத்தைத் தாயே - அம்மா தாயே  
மாடுகட்டும் கண்ணிகளை தாயே - அம்மா தாயே  
மடக்கிக் கட்டித்தான் சமப்பார் தாயே  
ஆடுகட்டும் கண்ணிகளை தாயே - அம்மா தாயே  
அடுக்கிக்கட்டித் தான் சமப்பார் தாயே  
ஊருக்குள்ளே போய்ப்புகுந்து தாயே - அம்மா தாயே  
பத்தாடு வாங்கிவந்தார் தாயே  
பத்துமணி நேரத்திலே தாயே - அம்மாதாயே  
பத்தைக்குப் பத்தை மேய்த்துவந்தார் தாயே.

காத் வச: அம்மா பசியின் கொடுமையினால் ஓர் ஆடு பின்னுக்கு மேய்ந்து கொண்டிருந்தது. அம்மான் அந்த ஆட்டுக்கு என்ன செய்தார் தெரியுமா அம்மா?

அம். வச: என்னடா மகனே செய்தார்?

காத் பா: ஓர் ஆடு பிந்தினதால் தாயே அம்மா தாயே எறிந்தெல்லோ கால் முறித்தார் தாயே  
முறிந்தாட்டைத் தோளிற் போட்டுத் தாயே அம்மா தாயே  
ஆடுகளை ஒதுக்கி மெல்லச் சாய்த்து வந்தார் தாயே  
ஐந்துமணி நேரத்திலே தாயே அம்மா தாயே  
ஆடடைக்கும் வேலையிலே தாயே  
ஒவ்வொன்றும் என்னிப்பார்த்தார் தாயே அம்மா தாயே  
ஓராட்டைக் காணுமலே தாயே அம்மா தாயே.

காத் வச: அவர் ஆட்டைக்காணுமல்என்ன செய்தார் தெரியுமா அம்மா?

அம். வச: என்னடா மகனே செய்தார்?

காத் பா: அவர் ஓராட்டைக் காணுமலே தாயே அம்மா தாயே உலகமெல்லாம் தேடிவந்தார் தாயே.....

காத். பா. :- இடையதெரு எங்களம்மான் தேடியெல்லோ — அவர் பத்தாடு எங்களம்மான் வாங்கிவந்தார்.  
பத்தாடு எங்களம்மான் வாங்கிவந்து — அவர் பத்தைக்குப் பத்தை மேய்ப்பாரம்மா.  
ஐஞ்சுமணி எங்களம்மா நேரத்திலே — அவர் ஆடுகளை எங்களம்மான் சாய்ப்பாரம்மா.

காத். வச. :- இடையதெரு சென்று பக்தாடு வாங்கிவந்து பத்தைக்குப் பத்தை மேய்த்தாரம்மா. ஐந்துமணி நேரத்தில் ஆடுகளைச் சாய்த்துக் கொண்டுவரும் பொழுது,

காத். பா. :- ஆட்டோடு ஆடு நடவாமலே — அவர் ஓராட்டை ஏறிந்து கால் முறித்தார்.

(முன்தொடர்)

காத் வச: கடைசியில் என்ன செய்தார் தெரியுமா அம்மா?

அம்மா வச: என்னடா செய்தார்?

காத் வச: அவர் உலகமெல்லாம் தேடிக்கடைசியாக ஒரு பாழ்ந்தீனற் றைக் கண்டார். ஆடு பிடித்தவன் இந்தக்கிணற்றில் ஒளித்திருப் பான் என்று எட்டிப்பார்த்தார். அந்தக் கிணற்றில் கொஞ்சத் தண்ணீர் இருந்தது. அம்மானுடைய நிழலும் தோளில் இருந்த ஆட்டின் நிழலும் தெரிந்தது. உடனே அவர் ஆடு பிடித்த கள் வன் இங்கேதான் நிற்கின்றுன் என்று என்ன செய்தார் தெரியுமா அம்மா?

அம்மா வச: என்னடா மகனே செய்தார்?

காத் பா: தலைகிழும் சுண்டி மேலும் தாயே அம்மாதாயே - அம்மான் தாறுமாறுய்ப்போய் விழுந்தார் தாயே  
வெண்ணை தின்ற புத்தியினால் தாயே அம்மா தாயே வீண்மரணம் ஆனாரேண தாயே  
தயிர் தின்ற புத்தியினால் தாயே அம்மா தாயே  
தறுதலையாய்ப் போனாரேண தாயே  
ஆர்படிப்பே ஆனாலுந்தான் அம்மா தாயே  
ஆட்டிடையர் படிப்பு எனக்கு வேண்டாம் தாயே  
எவர் படிப்பு ஆனாலுந்தான் தாயே அம்மா தாயே  
இடையர் குலப்படிப்பு எனக்கு வேண்டாம் தாயே.

காத். வச. :- எறிந்து முறித்தஆட்டைத் தோளிலே போட்டுக்கொண்டு ஒரிடத்தில் நிற்பாட்டி ஓன்று! பத்து! நூறு! ஆயிரம் என்று என்னும்பொழுது கணக்கில் ஓர்-ஆடு குறைந்துவிட்டது. தோளில் இருந்த ஆட்டை என்னவென்று நினைத்தார் தெரியுமா? தயிர்ப்பானை என்று நினைத்தார். ஆட்டைத் திருடிய கள்வனை எப்படி யாவது பிடிக்க வேண்டுமென்று நினைத்து என்ன செய்தார் தெரியுமா அம்மா?

காத். பா. :- ஓராட்டைப் பெற்றவளே காணுமலே — இந்த ஊர் முழுவதும் சுற்றிப் பார்த்தாரம்மா, ஆழமுள்ள பெற்றவளே பாழ்விகைற்றை - அவர் அதையுமல்லோ எட்டிப் பார்த்தாரம்மா.

காத். வச. :- இப்படித் தேடிப்பார்த்துக் கொண்டுவரும்போது வழி வில்லாள் பாழ்விகைற்றை எட்டிப் பார்த்தார். பார்க்கும் பொழுது போனவருடம் பெய்த மழைக்குக் கொஞ்சம் தண்ணீர் இருந்தது. அத்தண்ணீருக்குள்ளே அம்மானுடைய நிழலும் தெரியக்கண்டு ஆட்டைத் திருடிய கள்வன் இதற்குள்தான் இருக்கின்றன என்று நினைத்து என்னசெய்தார் தெரியுமா அம்மா?

காத். பா. :- தலைகிழும் அம்மா கால்மேலும் — அவர் சுடுதியிலே அம்மான் தான் விழுந்தார், மாண்டாட்டின் அம்மா மூளை வெட்டும் — அம்மா மடையரெணை ஆச்சி எங்களம்மான். செத்தாட்டின் அம்மா மூளை வெட்டும் — அம்மா சிற்றிடையர் அம்மா அந்தக் கூட்டமெணை. எக்குலங்கள் தாயே ஆனாலும் — எனக்கு இடையர்குலப் படிப்பு வேண்டாமேனோ.

முத். வச. :- எனக்கு மச்சாள், உனக்குமாமி. மகாலஷ்யமி இருக்கிறான் அல்லவா. அவனுக்கு ஏதாவது வசைப்பிழை இருந்தால் தெரிவியடா மகனே.

காத். வச. :- கொஞ்சம்போல் இருக்கின்றது தெரிவிக்கின்றேன்.

காத். பா. :- மழைக்காவி மாமி இருள்தனிலே — அவ மார்பளவோ சேற்றுத் தண்ணீயிலே கணக்கால்மேல் எங்கள் மாமி சேலைக்ட்டி — அவ காதவழி தூரம் போவாவெணை குட்டத்துக்குமேல் எங்கமாமி குடமுடுக்கி — அவ கொண்டோடி எங்கமாமி பால்கறப்பா

மாடுகட்டும் பெற்றவளே கண்ணிகளை — அவ மடித்துக்கட்டி எங்கமாமி தான் சுமப்பா.

கண்றுகட்டும் எங்கமாமி கண்ணிகளை — அவ கட்டியெல்லோ எங்காமிதான் சுமப்பா.

காத். வச. :- இவை எல்லாவற்றையும் கொண்டுவந்து வீட்டில் இறக்கி வைத்துவிட்டு குசவனிடம் சென்று பெரிய குண்டான் வேண்டி வந்து ஊற்றி உரக்கக்காய்ச்சி என்ன செய்வா என்றால்,

காத். பா. :- ஊர் புதுந்து எங்கள் மாமி மத்தெடுத்து — அவ ஊக்கமுடன் நல்லமோர் கடைவா.

பாரமுள்ள எங்கள் மாமி மத்தெடுத்து — அவ பக்குவமாய் இருந்து மோர்கடைவா.

சுதமுள்ள எங்கள் மாமி மத்தெடுத்து — அவ சுரயந்திருந்தோ எங்கமாமி மோர் கடைவா.

ஊர் புகுந்து பெரிய மத்தெடுத்து — அவ சீலையை ஒதுக்கிக் கொண்டு இருந்து மோர் கடைவா.

காத். வச. :- இப்படிக் கரைத்த மோறை எங்கள் மாமி என்ன செய் வார் தெரியுமா? 1

1. ப. பி:- அம்மன் வணம் : தெரியவராதடா மகனே!

காத். பா. :- குடத்துக்கு மேல் மாமி குடம் அடுக்கி — மாமி கொண்டேகி மோருவிலை கூறிவிப்பா

பழையதெரு தெருவீதி எல்லாம் — மாமி பாலுவிலை மாமி கூறிவிப்பா

பாலு வாங்க மாயியிடம் வாறவர்கள் — மாமியைப் பரதேசி என்றெற்றோ பேசுவார்கள்

மோர்வாங்க மாயியிடம் வாறவர்கள் — மாமியை மூதேசி என்றெற்றோ பேசுவார்கள்.

சீலையோ மாமிக்கு சினிநாற்றம் — மாமியுடை சிற்றுடம்போ மாமிக்குப் புண்நாற்றம் ஆடையுமோ மாமிக்கு அனல்நாற்றம் — மாமியுடை அண்டலிக்கப் பெற்றவளே கூடாதெணை ஆர் படிப்போ அம்மா ஆனாலுந்தான் — உங்கள் ஆட்டிடையர் படிப்பு வேண்டாமம்மா.

காத். பா. :- இடையதெரு எங்கமாமி தேடியெல்லோ — அவ மோர்க்கு எங்கமாமி போவாவெனை.

காத். வச. :- இப்படி மோர்க்கு வரும்போது சிறுவர்கள், அடி கறுப்பி இப்படி வாடி என்று பசிடி பண்ணுவார்கள். ஒருவரும் மோர் வாங்கமாட்டார்கள். ஏன் என்றால்,

காத். பா. :- சிலையெல்லோ மாயிக்கு சினிநாற்றம் — அவ சிற்றுடம்போ அம்மா புண்நாற்றம்.  
ஆடையெல்லாம் மாயிக்கு அனல்நாற்றம்  
மோர்வாங்க பெற்றவளே அண்மிக்கக் கூடுதில்கூ.

காத். வச. :- எங்கள் மாமி ஒருவருக்கும் மோர் விற்கமாட்டா. அப்ப என்ன செய்வார் தெரியுமா? வெட்கத்தை ஒருபக்கத்தில் வைத்து விட்டு என்ன செய்தார் தெரியுமா அம்மா?

காத். பா. :- முத்து விற்கும் செட்டி கிட்டங்கிக்கோ  
மோர் விற்கவோ கறுப்பி போவாவெனை.  
மோர் விற்கவோ கறுப்பி போனஇடுத்தில் — ஒருவன் மோசம் செய்தால் உன்மகன்நான் என்னசெய்வேன்.  
தங்கம் விற்கும் செட்டி கிட்டங்கிக்கோ — அந்தத் தயிர் விற்கவோ எங்கள் மாமி போவாவெனை.  
தயிர் விற்கவோ எங்கமாமி போனஇடுத்தில் — ஒருவர் தஞ்சம் வைத்தால் உன்மகன்நான் என்ன செய்வேன்.  
நெல்லு விற்கும் செட்டி கிட்டங்கிக்கோ — எங்கமாமி  
அவ உங்க மச்சாள் நெய் விற்கவோ கறுப்பி போவாவெனை.

நெய் விற்கவோ கறுப்பிபோன இடத்தில் — எங்கமாமி  
அவ உங்கமச்சாள் ஒருவர் நேசமவைத்தால் உன்மகன்நான் என்னசெய்வேன்.  
எக்குலங்கள் பெற்றவளே ஆனாலும் தான் — இந்த இடையர் குலப் படிப்பு எனக்கு வேண்டாமெனை.

முத். வச. :- மகனே என்குடிகளுக்கு நீ வசை சொல்லியபடியால் இனி நீ இருங்கால் என்ன? இறந்தால் என்ன?

முத். பா. :- எட ஆனை அடிக்குமடா என்மகனே — அ... காத்தானே உன்னை அவியன் கை மோதுமடா.

காத். பா. :- ஆனைதான் எனைக்கண்டால் — அம்மாவே என்னைப் பெற்றவளே  
அது அணைத்துவைத்து விளையாடும்மா.

முத். பா. :- எட கொம்பன் அடிக்குமடா — அடமகனே காத்தவனே உன்னைக் குழுமாடு தூரத்திக் குத்துமடா.

காத். பா. :- அம்மா கொம்பன் தான் என்னைக்கண்டால் — அம்மாவே என்னைக் கூட்டிவைத்தோ விளையாடும்மா.

முத். பா. :- எட படுக்கிறதோர் பஞ்சண்ணியில் — அடமகனே அட காத்தவனே உன்னைப் பறநாகம் வந்து கொத்துமடா.

காத். பா. :- அம்மா பரநாகம் என்னைக்கண்டால் — அம்மாவே அது படமெடுத்தோ குடைபிடித்து ஆடுமெம்மா.

முத். பா. :- அட பெற்றபிள்ளை என்றிருந்தேன் — அடமகனே காத்தவனே நீயும் பிறர்மகனுப் பற்றாயோடா. 1

காத். பா. :- அம்மா பெற்றபிள்ளை யென்றிருந்தால் -- அம்மா பெருஞ்சாபம் போடுவாயோ.

முத். பா. :- அட வளர்த்தபிள்ளை யென்றிருந்தேன் — அடமகனே காத்தவனே நீயும் வஞ்சகனுப் பற்றாயோடா.

காத். பா. :- அம்மா வளர்த்தபிள்ளையைப் பெற்றிருத்தால் - அம்மாவே எனக்கு வளர்சாபம் போடுவாயோ.

முத். பா. :- எட தாய்க்குத் தலைமகன் என்றிருந்தேன் — என்மகனே ஒரு தறுதலையாய் வந்தாயோடா.

காத். பா. :- அப்மா தாய்க்குத் தலைமகன் என்றிருந்தால் - அம்மாவே என்னைத் தாறுமாருய் அம்மா ஏகவாயோ.

### 1. மு. பி. முத்து பாட்டு :-

கொடிபுதைந்த பாத்தியிலே அடமகனே அடகாத்தவிங்கா உன்னைக் கூடப்போட்டுக் தாட்டேவில்லை.

காத். பா. :- கொடியோடே தாட்டாலும் தான் ஆச்சியரே என்னைப் பெற்றவளே நான் கொழுந்துவிட்டு நிற்பேனம்மா

முத். பா. :- வெந்நீர் குளித்தஇடத்தில் அடமகனே அட காத்தவிங்கா உன்னை வெதுப்பிப் போட்டுத் தாட்டேவில்லை.

காத். பா. :- வெதுப்பிப்போட்டுத் தாயே தாட்டாலுந்தான் உன்மகன் விழுது விட்டு நிற்பேனம்மா.

முத். பா. :- மஞ்சள் குளித்த இடத்தே அடமகனே அட காத்தவிங்கா உன்னை மடக்கிப் போட்டுத் தாட்டேவில்லை.....

- முத. பா. :- எட கையறுக்கி மகனே சொல்வாயானால் — எட கைமுறித்தோ மகனே வைப்பேண்டா.
- காத். பா. :- அம்மா கைமுறித்தோ அம்மா வைக்கமுன்னம் — ஏந்தன் காரிகையை அம்மா கொண்டுவாரேன்.
- முத. பா. :- எட நாவறுக்கி மகனே சொல்வாயானால் — உந்தன் நாவறிந்தோ மகனே வைப்பேண்டா.
- காத். பா. :- அம்மா நாவறிந்தோ அம்மா வைக்கமுன்னம் — அந்த நாரியரைக் கொண்டு ஓடிவாரேன். 1
- காத். வச. :- பசு துள்ளிக் கண்றில் விழுவதா? கண்று துள்ளிப் பசுவில் விழுவதா?
- முத. வச. :- பசு துள்ளித்தான் கண்றில் விழுவது.
- காத். வச. :- கண்று செத்துவிடுமே!
- முத. வச. :- செத்தாலும் காரியமில்லையா மகனே.
- காத். வச. :- அம்மா! மகனுர் ஒரு விசயம் தெரிவிக்கலாமா அம்மா?
- முத. வச. :- என்னடா தெரிவிக்கப்போகிறோ? தெரிவியா மகனே பார்க்கலாம்.
- காத். பா. :- கொஞ்சிக் கொஞ்சி விளையாட மகனுர் — ஒரு கொஞ்சுங் கிளி அம்மாவிடம் கேட்கவந்தேன்.
- முத. பா. :- கொஞ்சிக் கொஞ்சி விளையாட—ராசா விளையாட—உடல்குக் கொஞ்சுங்குளி ராசா நான்தருவேன்.
- காத். பா. :- அங்கே நுள்ளி நுள்ளி விளையாட — நானெனு நுட்பமுள்ள மாலீஸையைக் கேட்கவந்தேன்.

(முன்தொடர்)

காத். பா. :- அம்மா மடக்கிப்போட்டு என்னைத் தாட்டாலும் தான் ஆச்சியரோ என்னைப் பெற்றவளே நான் மஞ்சள் மரமாக நிற்பேன்மூ.

1. ப. வி : அப்பான் பாட்டு. :-

பெற்ற பிள்ளை என்றிருந்தேன் — எடமகனே  
— எடகாத்தவனே

பிறர் மகனுய்ப் போனுயோடா.

காத். பா. :- பெற்ற பிள்ளை என்றிருந்தால் — அம்மா  
— என்னைப்பெற்றவனே

பெருஞ்சாபம் போடுவியோ.

அம. பா. :- வளர்த்த பிள்ளை என்றிருந்தேன் — எடமகனே  
— எடகாத்தான்

வஞ்சகனுய்ப் போனுயோடா.....

- முத. பா. :- எட நுள்ளி நுள்ளி விளையாட — உணக்கு நுட்பமுள்ள மாலீஸை நான் தருவேன்.
- காத். பா. :- கட்டிக் கட்டிப் பெற்றவளே விளையாட — நானெனு காரிகையை அம்மாவிடம் கேட்கவந்தேன்.
- முத. பா. :- கட்டிக் கட்டி மகனே விளையாட — உணக்கொரு காரியை மகனே நான்தருவேன்.
- காத். பா. :- அணைத்தணைத்தோ பெற்றவளே விளையாட — நானெனு ஆரியப்புமாலீஸையைக் கேட்கவந்தேன்.
- முத. பா. :- ஆரியப்பு மகனே சாதியென்றால் உணக்கு அரும்பாவம் வந்து சேருமடா.
- காத். பா. :- பாவம் வந்தால் அம்மா காரியமில்லை எந்தன் பத்தினியே வந்தால் போதுமத்தா.
- முத. பா. :- எங்கயடா மகனே கண்டுவந்தாய் — நீயும் என்னிலுமோர் பெரிய பத்தினியை.
- காத். பா. :- அம்மா உச்சிமலை மலையிதெறி — நானும் உடும்புவேட்டை ஆடயிலே.
- உடும்புவேட்டை ஆடயிலே — அங்கு எந்தன் உத்தமியை நானும் கண்டுவந்தேன்.
- முத. பா. :- இன்னும் எங்கயடா மகனே கண்டுவந்தாய் — நீயும் என்னிலுமோர் பெரிய பத்தினியை,
- காத். பா. :- காரியமலை பெற்றவளே ஏறியெல்லோ — நானும் கரடிவேட்டை பெற்றவளே ஆடயிலே கரடிவேட்டை பெற்றவளே ஆடயிலே — எந்தன் காரிகையைப் பெற்றவளே கண்டுவந்தேன்.
- முத. பா. :- இன்னும் எங்கயடா மகனே கண்டுவந்தாய் — நீயும் என்னிலுமோர் பெரிய பத்தினியை.
- காத். பா. :- பச்சமலை பெற்றவளே ஏறியெல்லோ — நானும் பன்றிவேட்டை பெற்றவளே ஆடயிலே பன்றிவேட்டை பெற்றவளே ஆடயிலே — எந்தன் பத்தினியை அம்மா கண்டேனம்மா.

(முன்தொடர்)

காத். பா. :- வளர்த்த பிள்ளை என்றிருந்தால் — அம்மா  
— என்னைப்பெற்றவளே வஞ்சனைகள் செய்வாயோனை.

அம. பா. :- தாய்க்குத் தலைமகன் என்றிருந்தேன் — எடமகனே  
— எடகாத்தவனே

தறுதலையாய்ப் போனுயோடா.

காத். பா. :- தாய்க்குத் தலைமகன் என்றிருந்தால் — அம்மா  
— என்னைப்பெற்றவளே தாறுமாருய்ப் பேசுவியோ.

முத. பா. :- இன்னும் எங்கயடா மகனே கண்டுவந்தாய் — நீயும் என்னிலுமோர் பெரிய பத்தினியை.

காத. பா. :- வெள்ளிமலை பெற்றவளே ஏறியெல்லோ — நானும் விருதுவேட்டை பெற்றவளே ஆடயிலே  
விருதுவேட்டை பெற்றவளே ஆடயிலே  
நானும் வேல்ஸிறியை அம்மா கண்டுவந்தேன்.  
அம்மா கண்டுவந்த பெற்றவளே நாள்முதலாய் — எனக்குக் கண்ணுறக்கம் இல்லையென்ன.  
பார்த்து வந்த பெற்றவளே நாள்முதலாய் — எனக்குப் பசிதாகம் அம்மா இல்லையென்ன.  
போடுவேன் மகன் நான் தாம்பூலம்தான் — எந்தன் பொன் நாவோ அம்மா சிவக்குதில்லை.  
அம்மா உண்ணையிலும் அப்மா உறுண்ணையிலும் — எந்தன் உத்தமியான் வந்து தோற்றுகின்றன.  
படுக்கிறதோர் அம்மா பஞ்சஸ்தான் — எனக்குப் படுக்கையுமோ கொன்றுதில்லை. 1  
அம்மா போகவிடை பெற்றவளே தாவேவெளையை  
எந்தன் பொற்கொடியாள் ஆரியப்பு மாலையிடம். 2

#### 1. மு. பி. காத்தான் பாட்டு :-

போகவிடை பெற்றவளே தாவேவனம்மா என்னம்மா  
தாவேவனம்மா என்னுடைய பொற்கொடியாள் ஆரியமாலையிடம்  
கண்டுவந்த நாள்முதலாய் பெற்றவளே நாள்முதலாய் எனக்குக் கண்ணுறக்கம் பெற்றவளே இல்லையம்மா.....  
நானும் கண்டுவந்த பெற்றவளே மாலையரை — என்னம்மா  
எனக்குக்கைப் பிடிக்க வரம் தாவேவனம்மா மாலையரை  
நானும் பார்த்துவந்த பெற்றவளே மாலையரை — என்னம்மா  
மாலையரை  
எனக்குப் பாரி பண்ணிப் பெற்றவளே தாவேவனம்மா.

#### 2. பி. பி :- காத. பா. :-

போகவிடை பெற்றவளே தாவேவனம்மா — அந்த  
பொற் கொடியாள் ஆரியப்பு மாலையிடம்.

அம. பா. :- மறந்திடா மகனே மறந்திடா — அந்த  
மாலை என்ற மகனே சொல்வசனம்.....

முத்துமாரி அம்மனும் காத்தவராயனும்



“போகவிடை பெற்றவளே தாவேவனம்மா — அந்தப் பொற்கொடியாள் ஆரியப்பு மாலையிடம்.”

முத. வச. :- மகனே! ஆரியப்புமாலையை நீ கவியாணம் செய்வதாச் சீருந்தால் உனக்கொரு கட்டுப்பாடு வைக்கப்போகின்றேன்.

காந். வச. :- என்ன விதமான கட்டுப்பாடு அம்மா?

முத. பா. :- பட்டணமாம் மகனே பட்டணமாம் — அந்தக் காஞ்சிபுரம் மகனே பட்டணமாம்.

காஞ்சிபுரம் மகனே பட்டணத்தை ராசா பட்டணத்தை கட்டியரசங்கே யானுகிள்ளூள் — அவளானுகிள்ளூள்.

தாய்பேரோ வரவரசுருட்டியடா — அவள் 1, மகள்பேரோ சம்பங்கித் தேவடியாள்.

தேவடியாள் மகனே வீடு சென்று — நீயும் கைத்திறப்புக் கலையாழி கொண்டுவந்தால் கற்பிற் சிறந்த அந்த மாலையரை — நானும் கைப்பிடித்தோ கவியாணம் செய்துதாறன்.

பார்த்துவந்த அந்த மாலையரை — உனக்குப் பாரிபண்ணி மகனே நான்தருவேன் மகனே நான்தருவேன்.

(முன்தொடர்)

காந். பா. :- மறப்பதில்லை பெற்றவளே மறப்பதில்லை — அந்த மாலை என்ற அம்மா சொல்வனசம்.

அம். பா. :- விட்டிடடா மகனே விட்டிடடா — உந்தன் வீண் நினைவை மகனே விட்டிடடா.

காந். பா. :- விடுவதில்லை அம்மா விடுவதில்லை — எந்தன் வீண் நினைவை மகனுர் விடுவதில்லை.....

அம். பா. :- எங்கையடா மகனே கண்டுவந்தாய் — நீயும் என்னிலுமோர் பெரிய பத்தினியை.

காந். பா. :- பச்சைமலை மலைமீதேறி — மகனுர் பன்றிவேட்டை சுழண்டாடக் கண்டேன்.

அம். பா. :- இன்னும் எங்கையடா மகனே கண்டுவந்தாய் — நீயும் என்னிலுமோர் பெரிய பத்தினியை.

காந். பா. :- கரியமலை மலைமீதேறி — மகனுர் கரடிவேட்டை சுழண்டாடக் கண்டேன்.

அம். பா. :- ஆரியப்பு மகனே மாலை என்றால் — உனக்கு அரும்பாவம் வந்து சேருமடா.

காந். பா. :- பாவம் வந்தால் காரியமில்லை — அந்தப் பந்தினியாள் வந்தால் போதுமம்மா.

(1) சாராயப் பூதியின் கதை, முள்ளியவளைப் பிரதியில்மட்டும் இச்சந் தர்ப்பத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால், ஏனைய பிரதிகள்ல் வரவரச் சுருட்டி — சம்பங்கித் தேவடியாள் கதையே ஈண்டமெந்துள்ளது.

முத. வச. :- மகனே! நீ காஞ்சிபுரம் பட்டணம்சென்று, வரவரச் சுருட்டி சம்பங்கித்தேவடியாள் வீடுசென்று, கற்பையும் குலைத்துத், தொள்ளாயிரத்து தொண்ணாற்றென்பது இராசாக்களையும் அடைத்து வைத்திருக்கின்ற கைத்திறப்பும் கணையாழியும் கொண்டுவந்தால் உண்மையாக அந்த மாலையை நான் கவியாணம் செய்துதருவேன்.

காத். வச. :- அம்மா நான் காஞ்சிபுரம் பட்டணம் சென்று வரவரச் சுருட்டி, சம்பங்கித் தேவடியாளின் கற்பையும் குலைத்து, கணையாழியையும், கைத்திறப்பையும் கொண்டுவந்தால்.....

காத். பா. :- பார்த்துவந்த அந்த மாலையரை அந்த மாலையரை—நீயும் பாரிபண்ணி அம்மா தருவாயோணை.

கண்டுவந்த அந்த மாலையரை அந்த மாலையரை — நீயும் கைப்பிடித்து அம்மா தருவாயோணை.

முத. வச. :- உண்மையாக அந்த மாலையரைக் கவியாணம் செய்துதருவேன் மகனே சென்றுவாடா.

### மறுகாட்சி

காத். வச. :- காஞ்சிபுரம் பட்டணம் செல்வதாயிருந்தால் நான் தனி மையாகச் செல்லக்கூடாது. எனது தோழுமையையித் தொட்டிடித்துச் சின்னையும் கூட்டிக்கொண்டுதான் செல்லவேண்டும்.

காத். பா. :- துரையே துரைவடிவே தொட்டியமே சின்னான்—எந்தன் தோழுமையே வாவணைடா தம்பியரே நீதான் வங்காளத்துச் சின்னுணே தம்பியரே நீரும் — எனக்கு வந்துதவி செய்யேன்டா தம்பியரே நீரும்.

சின். பா. :- பாக்குச் செருக்கியதோ அண்ணுவே சொல்லும் — நீரும் பரிதாபப்பட்டதென்ன அண்ணுவே சொல்லும். ।

### 1. மு. பி. சின்னான் பாட்டு.

துள்ளிக் குதித்தெழுந்தென் தொட்டியத்துச் சின்னனும் இப்போ துய்யகனுக் கண்டவன்போல் பாளையச் சின்னனும் அலறிக் குதித்தெழுந்தென் தொட்டியத்துச் சின்னனும் அல்லச் சிங்கக் குடியைப்போல் பாளையச் சின்னனும் காலால் நடவாமலே தொட்டியச் சின்னனும் காற்றூய்ப் பறந்து வாறேன் பாளையச் சின்னனும் ஆபத்து வந்ததென்ன அண்ணுவே சொல்லும் — என்னை அவசரமாய் அழைத்ததென்ன அண்ணுவே சொல்லும்.

காத். பா. :- பாக்குச் செருக்கவில்லை தம்பியரே கேளும் — உந்தன் பட்சத்தினால் நான்மைத்தென் தம்பியரே வாரும்.

சின். பா. :- ஆபத்து வந்ததென்ன அண்ணுவே சொல்லும் — என்னை அவசரமாயமைத்ததென்ன அண்ணுவே சொல்லும்.

காத். பா. :- எனக்கு ஆபத்து வந்ததில்லை தம்பியரே கேளும் - உந்தன் அன்பினாலே நான்மைத்தென் தம்பியரே வாரும்.

சின். வச. :- அண்ணு! எதற்காக என்னை இவ்விடம் அழைத்தீர்கள்?

காத். வச. :- தம்பி, நீ சொன்ன முறைப்படி அம்மாவிடம் சென்று அந்த ஆரியப்பூமாலையைக் கவியாணம் செப்புதாருங்கள் என்று கேட்டதற்கு எனக்கு ஒரு கட்டுப்பாடு வைத்திருக்கின்றார் எப்படி யென்றால் காஞ்சிபுரம் பட்டணம் சென்று, வரவரச்சுருட்டி, சம்பங்கித் தேவடியாளின் கற்பையும் குலைத்து, கணையாழியையும் கைத்திறப்பையும் கொண்டுவந்தால் அந்த ஆரியப்பூமாலையைக் கவியாணம் செய்துதருவதாகத் தெரிவித்தார். அங்கு செல்வதற் காகத்தான் உன்னை இவ்விடமழைத்தேன்.

சின். வச. :- சரியன்னு அப்படியே செல்லுவோம்.

காத். பா. :- தேவடியாள் வீடுதேடி காத்தவிங்கசாமி இப்போ தேர் விஜயம் போறமல்லோ தம்பியிருப்பேரும். தாசிவீடு தேடியெல்லோ காத்தவிங்கசாமி சாமிதுரை போறமல்லோ தம்பியிருப்பேரும்.

### மிற்காத்தவராயர் வரவு

காத். பா. :- தேவடியாள் வீடு தேடியெல்லோ காத்தவிங்கன் — நானும் தேர் விஜயம் வாறமல்லோ தம்பியிருப்பேரும்.

காத். வச. :- தம்பி! நாங்கள் தேவடியாள் வீடு செல்வதாயிருந்தால் ஒரு மோடித்தனம் செய்யவேண்டும். நாங்கள் முதலில் கடற்கரைக்குச் செல்லவேண்டும்.

காத். பா. :- கடற்கரையைத் தேடியெல்லோ காத்தவிங்கசாமி - இப்போ கடுவழிதான் நடந்தோம் தம்பியிருப்பேரும். காடுசெடி கடந்து காத்தவிங்கசாமி — இப்போ கடற்கரையை வந்தடைந்தோம் தம்பியிருப்பேரும்.

காத். வச. :- கடற்கரைக்கு வந்துவிட்டோம். கடற்கரைச் சிப்பிகளைச் சாக்கிலே அள்ளிக்கட்டு.

சின் வச. :- சரி, அப்படியே கட்டினேன் அண்ணே.

காத். வச. :- தம்பி! தாயார் தந்த பஞ்சாட்சரத்தைத் தூவும் பார்ப்போம்.

சின் வச. :- அப்படியே தூவினேன் அண்ணே.

காத். வச. :- இப்போது எப்படி இருக்கின்றது?

சின் வச. :- தங்க நாணயங்களாக இருக்கின்றது.

காத். வச. :- சரி, ஒனிமேல் நாங்கள் தேவடியாள்வீடு செல்லவேண் மும் அங்கு செல்வதாயிருந்தால் எங்களுக்கு வழி தெரியாதே. சின். வச. :- அதோ அண்ணே மாட்டுக்காரப் பையன்கள் வருகிறார்கள். அவர்களை விசாரிப்போம்.

மாட்டுக்காரன் பாட்டு :-

கறுப்பியுமோடு தண்ணே, கறுவல்  
நாம்பனையும் கூட்டிக்கொண்டு ஒடுதண்ணே.

சிவப்பியு மோடுதண்ணே — சிவலை  
நாம்பனையும் கூட்டிக்கொண்டு ஒடுதண்ணே.

மயிலிச்சியும் ஒடுதண்ணே — மயிலை  
நாம்பனையும் கூட்டிக்கொண்டு ஒடுதண்ணே.

காத். வச. :- தம்பி, நீங்கள் மேய்க்கின்ற மாடுகள் யாருடையது?

மாட். வச. :- ஜூயா வரவரச்சுரட்டியினுடைய மாடுகள்.

காத். வச. :- அவர்கள் வீடெங்கே இருக்கின்றது? காண்பியுங்கள் உங்களுக்குத் திரவியம் தருகின்றேன். 1

மாட். பா. :- நிற்கத் தெரியுதுபார் — அந்த  
நீலியுடைய கோபுரமும் சுத்துமதிலும்.  
படுக்கத் தெருயுதுபார் — அந்தப்  
பாழ்ப்புவாள் கோபுரமும் சுத்துமதிலும்.  
அந்தா தெரியுதுபார் — அந்த  
அடிப்புவாள் கோபுரமும் சுத்துமதிலும்.

1. ப. பி : காத். பாட்டு. :-

மாடு மேய்க்கும் சின்னப்பாலகரே — பாலகரே — அந்த  
மாமா வீட்டைக் காட்டுங்கோடா.

ஆடு மேய்க்கும் தம்பிமாரே தம்பிமாரே — அங்குசெல்லும்  
அழிப்பாட்டைக் காட்டுங்கோடா.

காத். வச. :- தம்பிமாரே அந்தத் தேவடியாள் வீட்டை ஒருக்கால்  
காட்டுவீர்களே?

காத். வச. :- ஆம். பார்த்துவிட்டோம், நீங்கள் வென்றுவாருங்கள். தம்பி இவர்களுக்குத் திரவியம் கொடுத்தனுப்பு

சின். வச. :- சரி அப்படியே அண்ணே கொடுக்கின்றேன்.

காத். பா. :- தேவடியாள் வீடுதேடி காத்தலிங்கசாமி — இப்போ தேர்விழயம் போகிறோமல்லோ தம்பியிருப்பேரும்.

**தேவடியாள் வீடு — மாமா வருங்க**

சருகைவேட்டி தானுடுத்தோ மாமா — நல்ல

சருகைச்சால்வை தோளில்போட்டேன் டாப்பர்மாமா (சருகை...)

பீசவேட்டி தானுடுத்தோ — மாமா பீத்தல் சால்வை  
தோளில் போட்டேன் டாப்பர் மாமா. (பீசவேட்டி...)

சந்திரனைத்தான் பழிக்க மாமா — சந்தைத்தால்

பொட்டுமிட்டேன் டாப்பர் மாமா தாசிமாமா (சந்திரனை...)

குரியனைத்தான் பழிக்க மாமா சண்மைபால் பொட்டுமிட்டேன்  
டாப்பர் மாமா தாசிமாமா (குரியனைப்போல்...)

என்ன குற்றம் செய்தாலுந் தான் நீங்கள்

எல்லாம் பொறுத்திடுவீர் சபையோரே பெரியோரே.

(என்ன குற்றம்...)

மாமா என்ன குற்றம் செய்தாலும் தரன் நீங்கள்

எல்லாம் பொறுத்திடுவீர் சபையோரே ஜயா பெரியோரே.

(மாமா...)

மாமா வச. :- நானே காஞ்சிபுரத்தில் வசிக்கக்கூடிய மாமா. எனது  
தொழில் என்னவென்றால், இவ்விடத்தில் உள்ள சில சூட்டிகளைக்  
கூப்பிட்டு அவர்களுக்குச் சதிர் பழக்குவதுதான் எனது தொழில்.

ஓமா பா. :- ஆடாத சூட்டிகளை நானும் ஆட்டிவைக்கும்  
தீரனெல்லோ டாப்பர் மாமா அவர் தாசிமாமா.

(ஆடாத...)

பாடாத சூட்டிகளை நானும் பாடவைக்கும்

தீரனெல்லோ டாப்பர் மாமா தாசிமாமா. (பாடாத...)

குனியாத சூட்டிகளை மாமா குனியவைக்கும்

தீரனெல்லோ டாப்பர்மாமா தாசிமாமா. (குனியாத...)

படுக்காத சூட்டிகளை இப்போ படுக்க வைக்கும்

தீரனெல்லோ டாப்பர் மாமா தாசிமாமா. (படுக்காத...)

மாமா. வச. :- இதுமாத்திரமல்ல நான் வேறு விசேஷமான தொழிலும்  
செய்கின்றேன். பெரிய ராச்சுமாரருக்கு அவர்களுக்கு ஆகவேண்  
திய சூட்டிகளைக் கூட்டிக்கொடுப்பதும் எனது தொழில். எப்படிக்  
கூட்டிக்கொடுப்பேன் என்றால்...

மாமா பா. :- வழியாலே போறவரை மாமா வழியோரம் கூட்டிச்  
செல்வேன் டாப்பர்மாமா தாசிமாமா. (வழி...)  
குட்டாலே போறவரை நானும் ரேட்டோரம்  
கூட்டிச்செல்வேன் டாப்பர்மாமா ஒரு தாசிமாமா.  
(குட்டா...)

தெருவாலே போறவரை மாமா தெருவோரம் கூட்டிச்  
செல்வேன் டாப்பர்மாமா நானும் தாசிமாமா. (தெரு...)

மாமா. வச. :- இன்றைக்கு ஒருவரையும் காணவில்லை. சற்றுதேரம்  
இதில் காத்து இந்து பார்ப்போம்.

காத். வச. :- இதுதான் தேவடியான் வீடுபோல் இருக்கின்றது. அவ்  
விடம் ஒருவர் இருக்கிறார். அவரைப் பார்த்தால் மாமாபோல்  
இருக்கின்றது. எதற்கும் விசாரித்துப் பார்ப்போம். மாமா!  
மாமா!! மாமா!!!

மாமா. வச. :- தம்பி ஏன் வந்தீர்கள்? எதற்காக வந்தீர்கள்?

காத். வச. :- உங்களிடந்தான் வந்திருக்கின்றோம்.

மாமா. வச. :- எதாக்காக வந்தீர்கள்?

காத். வச. :- இரண்டு சார்க்குட்டிகள் இருப்பதாக வந்தோம்.

மாமா. வச. :- வஞ்சலொழுது வாசலில் உள்ள விளம்பரப் பலகையைப்  
பார்த்து வந்தீர்களோ?

காத். வச. :- ஆம் பார்த்துவந்தோம். அதில் உத்தரவின்றி உட்பிர  
வேசிக்கக் கூடாது என்றும் அப்படி உட்பிரவேசித்தால் குது  
செக்கட்டான் ஆட்கெண்டும் என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது  
மாமா.

மாபா. வச. :- அதற்கு ஆயத்தமாக வந்தீர்களோ?

காத். வச. :- ஆம் பன்னிரண்டு கப்பல் தங்க நாணயம் கொண்டுவந்  
திருக்கின்றோம்.

மாபா. வச. :- அடே சக்கை எண்டானும்! தம்பி, உங்களால் எக்கு  
ஒரு உதவி ஆகவேண்டும். அது என்ன உதவியென்றால் அந்தக்  
குட்டிகளிடம் பன்னிரண்டு கப்பல் நாணயம் கொண்டு வந்த  
தென்று தெரிவிக்கக்கூடாது. ஆறுகப்பல் நாணயம் என்றே  
சொல்வவேண்டும். மற்ற ஆறுகப்பலும் என்னைச் சார்ந்தது.  
மாறிக்கீறிச் சொல்லப்படாது.

காத். வச. :- சரி அப்படியே செய்கின்றோம். குட்டியைக் கூப்பிடுங்கள்  
பார்ப்போம்.

மாமா. வச. :- சரி இவ்வாசனத்தில் இருக்கள். உதோ குட்டியைக்  
கூப்பிடுகின்றேன். குட்டி! அடிஅடிடி!! குட்டி!!!

காத்தவராயன் - தொட்டியத்துச்சின்னன் -  
டாப்பர் மாமா



“ஆடாத குட்டிகளை நானும் ஆட்டிவைக்கும்  
தீரெனல்லோ டாப்பர் மாமா அவர் தாசிமாமா”

கரு. வச. :- என் மாமா இதோ வருகின்றேன். டுணக்குட்டிக்குப் பால் வைச் சின்றேன் மாமா.

மாமா. வச. :- அதைத்துக்கி ஏறிந்துவிட்டுவாடி சீக்கிரம்.

சுருட்டி வச. :- இதோ வருகின்றேன்.

### தாய்த்தேவடியாள் — வரவரச்சுருட்டி வரவு

கரு. பா. :- நல்லெலண்ணை தானென்டுத் தூத் தேவடியாள் — நானும் நலங்குமிட்டேன் கூந்தலுக்கோ தேவடியாள் தானும். வார்ந்து மயிரிமுத்துத் தேவடியாள் நானும் — இப் பா வளைதடிபோல் கொண்ணடைகட்டித் தேவடியாள் நானும் கட்டிவிட்ட கொண்ணடயிலே தேவடியாள் நானும் — இப்போ

சுற்றிவிட்டேன் பூச்சரங்கள் தேவடியாள் நானும். சுற்றிவிட்ட பூச்சரங்கள் தேவடியாள் எனக்கு — இப்போ குரியப் பந்தாடிடுமாம் தேவடியாள் எனக்கு.

புள்ளி ரவுக்கைகளைத் தேவடியாள் நானும் போட்டுக் கொண்டேன் தேகத்திலே தேவடியாள் நானும் சருகை நல்லசேலை கொய்து தேவடியாள் நானும் இப்போ தாறிமுத்துக் கட்டிக்கொண்டேன் தேவடியாள் நானும். குரியனைத்தான் பழிக்க தேவடியாள் நானும் — இப் பொ ஈண்ணும்பால் பொட்டுமிட்டேன் தேவடியாள் நானும் சந்திரனைத்தான் பழிக்க தேவடியாள் நானும் - இப்போ சந்கணத்தால் பொட்டுமிட்டேன் தேவடியாள் நானும்.

மாமா வரவழைத்தார் எந்தனை — இப்போ மன மகிழ்ச்சிபுடன் போய் அறிவேன் தேவடியாள் நானும்.

கரு. வச. :- மாமா எதற்காக என்னை அழைக்கீர்கள்?

மாமா வச. :- இரண்டு ஆசாமிகள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் உங்களைப் பார்க்கவேண்டுமாம் அதற்காக அழைத்தேன். 1

காத். வச. :- மாமா மற்றக்குட்டியையும் கூப்பிடுங்கள் பார்ப்போம்.

மாமா. வச. :- குட்டி! குட்டி!! சின்னக்குட்டி இங்கேவா.

1. மு. பி :- காத். வச. :- பெண்ணே நீயார்? உமது பெயர் என்ன?

கரு. வச. :- தம்பி நான்தான் வரவரச்சுருட்டி.

சின். வச. :- அண்ணு எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது.

காத். வச. :- தம்பி நீ பயப்படவேண்டாம். பெண்ணே நீ என்ன எல்லோரையும் சுருட்டிவிடுவாய் போலிருக்கிறது?

கரு. வச. :- இல்லைத்தம்பி வரவரச்சுருட்டி என்பது வருபவர்களை அன்பாய் ஆதரவுய் ஆதரிப்பது.....

### சம்பங்கித் தேவடியாள்வரவு

சம். பா. :- சம்பங்கி எண்ணெடுத்துத் தேவடியாள் நானும் காதிச்சுப் பூசிக்கொண்டேன் தேவடியாள் நானும் — இப்போ வார்ந்து மயிரிழுத்துத் தேவடியாள் நானும் — இப்போ வளைதடிபோல் கொண்டைகட்டித் தேவடியாள் நானும் சிலிசிக்கறுத்துத் தேவடியாள் நானும் — இப்போ சித்திரம்போல் கொண்டைகட்டித் தேவடியாள் நானும் சுற்றிலிட்ட கொண்டையிலே தேவடியாள் எனக்குச் சூரியப் பந்தாடுமாம் தேவடியாள் எனக்கு.

புள்ளி ரவுக்கைகளைத் தேவடியாள் நானும் — இப்போ போட்டுக்கொண்டேன் தேகத்திலே தேவடியாள் நானும் சருகை நல்ல சேலைகொய்து தேவடியாள் நானும் — இப்போ தாறிழுத்துக் கட்டிக்கொண்டேன் தேவடியாள் நானும் சூரியனைத்தான் பழிக்க தேவடியாள் நானும் — இப்போ சூரியகாந்திப் பொட்டுமிட்டேன் தேவடியாள் நானும். சந்திரனைத்தான் பழிக்கத் தேவடியாள் நானும் — ஒரு சந்திரகாந்திப் பொட்டுமிட்டேன் தேவடியாள் நானும். இந்திரனைத்தான் பழிக்கத் தேவடியாள் நானும் — ஒரு சந்திரகாந்திப் பொட்டுமிட்டேன் தேவடியாள் நானும். இந்திரனைத்தான் பழிக்கத் தேவடியாள் நானும் — இப்போ என்னவு பொட்டுமிட்டேன் தேவடியாள் நானும். மாமா வரவைழத்தார் எந்தனை இப்போது — மன மகிழ்ச்சியுடன் போய் அறிவேன் தேவடியாள் நானும்.

சம். வச. :- மாமா! எதற்காக என்னை அழைத்திர்கள்?

மாமா. வச. :- இரண்டு ஆசாமிகள் வந்திருக்கிறார்கள் அதற்காகத் தான் அழைத்தேன்!

சம். வச. :- அவர்கள் வந்தால் எங்களுக்கென்ன?

மாமா. வச. :- அவங்க உங்களைப் பார்க்கவேண்டுமாம்.

( முன்தொடர் )

காத். வச. :- சரி பெண்ணே! உமது மகளை அழையும் பார்ப்போம்.

சுரு. வச. :- இப்படி உட்காருங்கள் மகளை அழைக்கின்றேன்.

1. மு. பி: சுரு. வச. :- மகளே இன்றைக்கு நல்லபிளைப்பு வந்திருக்கிறது.

சுரு. பா. :- நான் வாழும்மகளே காலத்தில் ஒரு ஆணமூன்று வருடங்களைப்

போன்றிலையில் வாழும்மகளே காலத்தில் இரண்டு செட்டிப்பிளைகள்

வந்தபோரூரெடு பதனமெடிமகளே பதனமடி உன் பாவனங்கள்முழுதும்

பதனமடி.

சம். வச. :- மாமா இவர்கள் வரும்பொழுது வாசவில் உள்ள விளம் பரப் பலகையைப் பார்த்து வந்தார்களா?

காத். வச. :- ஆம் பார்த்துவந்தோம். அதில் உக்கரவின்றி உட்பிர வேசிக்கக்கூடாது என்றும் அப்படி உட்பிரவேசிக்கூடால் குது சொக் கட்டாள் ஆடவேண்டும் என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

சம். வச. :- அதற்கு எத்தனமா? வந்திருக்கிறார்களா மாமா?

காத். வச. :- எத்தனமாய் வந்திருக்கின்றேயும்.

சம். வச. :- எவ்வளவு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் மாமா?

காத். வச. :- பன்னிரண்டு கப்பல் தங்கம் கொண்டுவந்திருக்கின்றேயும்.

சின். வச. :- ஆறு கப்பல் தங்கம் கொண்டுவந்திருக்கின்றேயும்.

சம். வச. :- மாமா ஒருவர் பன்னிரண்டு கப்பல் என்று சொல்ல மற்ற வர் ஆறுகப்பல் எனகின்றார் என்ன மாமா சிக்கலாய் இருக்கு.

மாமா. வச. :- சுட்டி! இரண்டுபேரும் ஆறு கப்பல்களைத் தாங்கின்றார்கள். உங்களைப் பார்த்துவடிவைப்பன்னிரண்டு கப்பலாகி விட்டது; உங்களிடம் பொய் சொன்னாலும் புரளி சொல்லவேனு?

காத். வச. :- மாமா! இவர்களுக்கு ஏதும் ஆட்டம் தெரியுமா?

மாமா. வச. :- திண்டாட்டம், மண்டிட்டம், மானுட்டம், மிலாட்டம்,

பித்தலாட்டம் கூடத்தெரியும்.

காத். வச. :- எங்களுக்கு ஒரு கும்பியென்றாலும் ஆடிக்காட்டுகள் மாமா!

மாமா. வச. :- குட்டி நடாத்திவிடு!

### கும்பி 1

மாமா. பா. :- வெள்ளி மலையாண்டி பெற்ற பூஞ்சோலைக்குயிலே வேல்முருகன் ஆண்டியதி! காமாட்சிக்குபிலே நேர்த்தியிலும் நேர்த்திப்படி பாஞ்சாலைக்குபிலே நேசித்துக் கொள்வோமடி பூஞ்சோலைக் குயிலே

1. ப. பி. :- குட்டிகள் ஆட்டம் கும்பி — மாமா பாட்டு :-

வெள்ளிக் கிழமையிலே செல்லப்பா வீடுமெழுகையிலே அன்னிக் கொடுத் தாராம் கந்தப்பா தெல்லுக்குச் சொல்லுவது. கும்பி அடி வெண்கள் கும்பி அடியுங்கள் குனிந்து நிமிர்ந்து கும்பி அடி.

வட்டப் பொட்டுக்காறன் வாற வழிதன்னைப் பார்த்துக் கும்பி அடியுங்கடி. அவனை நாடிக் கும்பி அடியுங்கடி.

கார்த்திகைத் தீபண்டி — கண்டவர்க்கு நேசன்டி!  
நேர்த்தியிலும் நேர்த்தியெட்டன் பாஞ்சாலக் குயிலே — அவனை  
நேசித்துக் கொள்வோமெடி பூஞ்சோலைக்குபிலே  
நாடுபுகழ் திரண்டி — நல்ல பணக்காரன்டி!  
நேசம்மிக் உள்ளவன்டி என் பாஞ்சாலி மயிலே — அவனை  
நேசித்துக் கொள்வோமெடி பூஞ்சோலைக்குபிலே!

காத். வச. :- சபாங் மாமா! நன்றாக இருக்கின்றது மாமா! சப்பிர  
மஞ்சம் செல்வதற்கு என்னதடை இருக்கிறது?

சம். வச. :- குது சொக்கட்டான் ஆடித்தான் சப்ரமஞ்சம் செல்ல  
வேண்டும். மாமா! சொக்கட்டான் ஆடவேண்டியதற்கான எந்  
தவங்களைச் செய்யுங்கள்,

மாமா. வச. :- அப்படி ய செய்கின்றேன்.

சின். வச. :- அண்ணு! கவனமாகச் சொக்கட்டானை ஆடுகள். நான்  
மறைந்துநின்று கவனிக்கிறேன்.

காத். வச. :- மாமா! போடா வெளியே!

மாமா. வச. :- நான் வெளிபாலே போறேன். ஆட்டத்தை உள்ளுக்கை  
வைத்துக்கொள்.

காத். வச. :- பெண்ணே! நீயே முன்பதாக ஆடுக்கொள்.

சம். வச. :- நீங்களே முன்பதாக ஆடுகள்!

காத். பா. :- அக்கக்கா இது சொக்கட்டான் விளையாட்டு  
ஆட்டபோ கவி பாடட்டபோ. 1

1. ப. பி: தேவ. பா. :- அக்கக்கா நானும் சொக்கட்டான் நானும்  
போட்டெல்லோ சோடி கட்டுகிறேன்.
- காத். பா. :- அடிஅடி அக்கக்கா நானும் சொக்கட்டான் நானும்  
போட்டெல்லோ சோடி கட்டுகிறேன்.
- தேவ. பா. :- ஆறுதான் பதினுறு ரான் நானும் ஆருலே சோடி கட்டு  
கிறேன்.
- காத். பா. :- ஆறுதான் பதினுறுதான் நானும் ஆருலே பழம் வெட்டு  
கிறேன்.
- தேவ. பா. :- ஏழுதான் பதினேழுதான் நானும் ஏழாலே சோடி  
கட்டுகிறேன்.
- காத். பா. :- ஏழுதான் பதினேழுதான் நானும் ஏழாலே பழம்  
வெட்டுகிறேன்.
- தேவ. பா. :- எட்டுத்தான் பதினெட்டுத்தான் நானும் எட்டாலே  
சோடி கட்டுகிறேன்.....

சம். பா. :- ஆறுதான் பதினுறுதான் — காயை  
மாறியே நானும் போடுகிறேன்.

காத். பா. :- எட்டுத்தான் பதினெட்டுத்தான் — பழத்தை  
வெட்டியே நானும் போடுகிறேன்.

சம். பா. :- எட்டுத்தான் பதினெட்டுத்தான் — காயை  
வெட்டியே நானும் போடுகிறேன்.

காத். பா. :- சொக்கட்டான் சொக்கட்டான் போட்டெல்லோ-எந்தன்  
குதைத்தான் நானும் தோற்றேனே.

சம். பா. :- சொக்கட்டான் சொக்கட்டான் போட்டெல்லோ  
— உங்கள்  
குதைத்தான் முற்றுக வென்றேனே!

சின். பா. :- கண்டேண்டி வேசை கண்டேண்டி — கள்ள  
மாமாவுடைய கள்ளச் சூத்திரத்தை.

காத். பா. :- தெரியுமெடி வேசை தெரியுமெடி — உங்கள்  
தேவடியாள் விட்டுச் சாலங்களை.

சின். பா. :- அறிவேண்டி வேசை அறிவேண்டி — உங்கள்  
ஆசாரவேஷி வார்த்தைகளை.

சின். வச. :- மாமா! போடா வெளியே, அண்ணு! ஆட்டத்தைக்  
கவனமாக ஆடுங்கள். நான் எனது மாவிசைக்குச் செல்கின்றேன்.  
நீங்கள் எந்தநேரமும் நினைத்தாலும் அந்தநேரம் வந்து உதவு  
வேன் அண்ணு!

காத். வச. :- பெண்ணே! இன்னும் ஒருமுறை ஆடு பார்க்கலாம்!

சம். பா. :- சொக்கட்டான் சொக்கட்டான் போட்டெல்லோ-எந்தன்  
குதையே முற்றுய்த் தோற்றேனே.

காத். பா. :- சொக்கட்டான் சொக்கட்டான் போட்டெல்லோ-உந்தன்  
குதையே முற்றுய் வென்றேனே.

சம். பா. :- பக்டைதான் பக்டை போட்டெல்லோ — எந்தன்  
பந்தயங்கள் முற்றுய்த் தோற்றேனே!

காத். பா. :- பக்டைதான் பக்டை போட்டெல்லோ — உந்தன்  
பந்தயங்கள் பந்தயங்கள் முற்றுய் வென்றேனே!

(முன்தொடர்)

காத். பா. :- எட்டாலே பதினெட்டாலே நானும் வெட்டியே  
சோடி கட்டுகிறேன்.

காத். வச. :- ஆகா நான் காலாகாலத்திலும் குதாடித் தோற்றது  
கிடையாது. இதில் ஏதோ குது இருக்கிறது. ஒதுமுறை சற்றிப்  
பார்க்க வேண்டும்.

காத். வச. :- பெண்ணே! சப்ரமஞ்சம் செல்வதற்கு என்ன தடை இருக்கிறது!

சம். வச. :- தாம்புலம் தரித்துக்கொண்டு செல்வோம்.

சுரு. வச. :- மாமா! மகளை இன்னும் காணவில்லை மாமா! 1

மாமா. வச. :- ஒருக்கால் கூப்பிட்டுப்பாரடி!

சுரு. வச. :- மகளே! மகளே!! மகளே!!!

சுரு. பா. :- பொழுதோ விடியுதடி! என்மகளே எடி தேவடியாள் பொற்கோழி கூவுதெடி.

நிலவோ விடியுதடி என்மகளே எடி தேவடியாள் - அங்கே நீலவண்டோ கூவுதெடி.

பொழுதோ விடிய முண்ணம் என்மகளே எடி தேவடியாள் புருஷனயே விட்டு வாவேணடி. [— உந்தன்

நிலவோ விடியுமுன்னம் என்மகளே எடி தேவடியாள் நீலண்யோ விட்டு வாவேணடி. 2 [— உந்தன்

1. ப. பி. சா. பி. :- சுரு. பாட்டு. :-

நான் வாழும் மகளே காலத்திலே மகளே காலத்திலே ஒரு ஆணமகன் வந்து போனதில்லை,

நீ வாழும் மகளே காலத்திலே மகளே காலத்திலே இரண்டு செட்டிப்பையன்கள் வந்து போனதென்ன.

கவனம் எடி மகளே கவனம் எடி உன்னுடைய காரியங்கள் கவனமெடி.

பாட்டுப் பதனமடி மகளே பதனமடி உன் பாவினைகள் எல்லாம் பதனமடி

இவை போட்டிருக்கும் பொருளை எல்லாம்மகளே கைப்பற்ற வேணுமடி மகளே வேணுமடி.

சுரு. வச. :- மகளே அவனுடன் கவனமாய் இருந்துகொள்.

2. ப. பி. வரவர்ச்சருட்டி பாட்டு :-

பொழுதோ விடியுதடி என் மகளே எடி தேவடியாளே பொற்கோழி கூவுதடி என் மகளே எடி தேவடியாளே நிலவோ விடியுதடி என் மகளே எடி தேவடியாளே காகம் கரையுதடி என் மகளே எடி தேவடியாளே கதவைத் திறவேணடி என் மகளே எடி தேவடியாளே நேற்றுவந்த பொடியனைத்தான் என் மகளே எடி தேவடியாள் விட்டுவர நேரம் இல்லையோடி என் மகளே எடி தேவடியாளே.

சுரு. வச. :- மகளே! மகளே!! மீண்குஞ்சக்கு நீந்தப் பழக்கவேண்டுமா? தேவடியாள் மகனுக்குச் சொல்லித்தரவேண்டுமோ மகளே? மகளே! மகளே!! மகளே!!!

சம். வச. :- நாதா அம்மா என்னைக் கூப்பிடுகின்ற நான் போய் வருகின்றேன்.

சம். பா. :- கற்பும் குலைந்ததம்மா அம்மாவே என்னைப்பெற்றவளே கற்புநெறி கெட்டுப் போச்சுதம்மா [— எந்தன் மானம் அழிந்தமம்மா அம்மாவே — எந்தன் மானநெறி கெட்டுப் போச்சுதெனை.

விரதம் ஒழிந்ததெதைண அம்மாவே என்னைப்பெற்றவளே விரதநெறி கெட்டுப் போச்சுதெனை. [— எந்தன் சாபோம் கெடுவோமெனை அம்மாவே — நாங்கள் சமுத்திரத்தில் போய் விழுவோம்.

வாழ்ந்தநாள் போதுமெனை அம்மாவே — நாங்கள் வடக்டலில் போய் விழுவோம்.

சுரு. பா. :- வடக்டலில் போய் விழுந்தால் என்மகளே தேவடியாள் வாண்ட வசை தீருமோடி. [— நாங்கள்

சம். பா. :- திண்டநாள் போதுமெனை அம்மாவே — நாங்கள் தெங்கடவில் போய் விழுவோம்.

சுரு. பா. :- தெங்கடவில்போய்விழுந்தால் என்மகளே தேவடியாள் திண்டவசை தீருமோடி. [— நாங்கள்

சம். பா. :- கஞ்சா வெறியனைண அம்மாவே — இந்தக் கள்குடியன் வேண்டாமெனை.

அபின் தின்னும் சாதி அம்மா அம்மாவே — என்னை அண்டவிக்கக் கூடுதில்லை.

சுரு. வச. :- மகளே! நீ இவ்விடம் நின்றுகொள். நான் செட்டியாரிடம் சென்று வருகிறேன்! மாமா அவன் பொல்லாதவன்போல் இருக்கிறது. அவனை மடக்குவதாய் இருந்தால் செட்டியாரிடம் போய் வருவோம். 1

மாமா. வச. :- சரியான யோசனை. வா குட்டி வா.

1. சா. பி : மகளே! இருந்தநீ தானே இன்னுங் கொஞ்சநேரம் இருந்து கொள். நான் வேலக்கச் செட்டியாரிடம் சென்று வெள்ளைப் பாசாணம் வாங்கிவாறன்.

செட்டியார் 1

செ. வச. :- குட்டி ஏன் வந்தாய் தெரிவி பார்க்கலாம். மாமாவை யும் கூட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றாய் விசயத்தைச் சொல்லு.

சுரு. பா. :- பொன்னுன் என் மகளைச் செட்டியாரே — பொடியன் மண்ணுக்கிப் போட்டான் ஜயா செட்டியாரே.  
வளர்த்த வளர்ப்பென்ன செட்டியாரே — நானும் வைத்திருந்த நேர்த்தியென்ன செட்டியாரே. 2

மாமா. வச. :- அடி குட்டி எனக்கு முன்னம் சொல்லாது இந்தச் செட்டிக்கு ஏன் சொன்னாய் போக்கணம் கெட்ட செட்டிக்கு ஏன் சொன்னாய்?

செ. வச. :- போக்கணம் கெட்ட செட்டி என்று குட்டிக்கு முன்னாலே சொல்லில்ட்டாய். உன்னைப்போல் மானம்கெட்ட தொழில் பார்க்கிறேனு அடே மாமா.

1. ப. பி: செ. பா. :-

மருந்துச் செப்புத்தான் எடுத்து செட்டி மகன் — நானும் மானிகைக்கு வாறேனவ்லோ செட்டி மகன் நானும்.

செ. வச. :- நல்லது இன்று ஒருவரையும் காணவில்லை. சற்றுநேரம் இதில் இருந்து பார்ப்போம்.

சுரு. வச. :- மாமா அதோ செட்டியார் படுத்திருக்கிறார் எழுப்புங்கள்.

மாமா. வக. :- செட்டியார் செட்டியார். எடியே அவன் எழும்புகிறான் இல்லை நீ எழுப்பது.

கரு. வக. :- செட்டியாரே! செட்டியாரே!!

செ. வச. :- என்னடி குட்டி என்ன வேண்டும்?

2. சா. பி. :- என்னத்தைச் சொல்லுவேன் கான் செட்டியாரே கெட்டி எழுதவொண்டுத் தலைவிதிக்கோ செட்டியாரே செட்டி மகளைவைத்திருந்த மேம்பாடென்ன செட்டியாரே செட்டி. நான்பெற்ற பெருமையென்ன செட்டியாரே செட்டி பேறுமிட்ட நேர்த்தியென்ன செட்டியாரே செட்டி. பொன்னுன் என்மகளைச் செட்டியாரே செட்டி. செட்டி வெள்ளை நல்ல பாஷாணத்தான் செட்டியாரே செட்டி எனக்கு அள்ளி அள்ளித் தாருங்காணும் செட்டியாரே.

செ. பா. :- தாசிகளுக்கு தாசிதுடைக்கும் டாப்பர்மாமா — இங்கே சண்டித்தனம் பேசாதெடா டாப்பர் மாமா.

மாமா. பா. :- உழுத்த கொத்தமல்லி விற்கும் செட்டியாரே — நீயும் உழுத்த வார்த்தை பேசாதெடா செட்டியாரே.

செ. பா. :- தாசிகளுக்குப் பவுடர் போடும் டாப்பர் மாமா — இங்கே தாறுமாறுயப் பேசாதெடா டாப்பர் மாமா.

மாமா. பா. :- வெள்ளைச் செத்தல் மிளகாய் விற்கும் செட்டியாரே — நீயும் பெருத்த வார்த்தை பேசவேண்டாம் செட்டியாரே.

சுரு. வச. :- மாமா நாங்கள் காரியம் வெல்லாததால் செட்டியாருடன் சண்டை பிழிக்காதிர்கள் கம்மா இருங்கள். செட்டியாரே மாமா தெரியாமல் பேசிப்போட்டார் மன்னித்துக்கொண்டு எனக்கு முன் ஒருதரம் தந்த மருந்தைக் கொஞ்சம் தாருங்கள். 1

செ. வச. :- குட்டி உனக்காகத்தான் மருந்து தருகின்றேன். நான் சொல்வதை ஒருதுண்டில் குறித்துக்கொள். இதோ தெரிவிக்கின்றேன்.

செ. பா. :- திருவளநாட்டில் செல்வவளநாட்டில் அரசருக்கெல்லாம் 2 செய்யும் அவனித மருந்து!

1. ப. பி. செட்டியார் பாட்டு :-

ஆரைக் குடிகெடுக்கச் சண்டாளத்துரோகி — நீயும் ஆண்டி வேசம் பூண்டு வந்தாய் அப்பாலே போடி.

சுரு. பா. :- வெள்ளை, வெள்ளை.

செ. பா. :- எவரைக் குடிகெடுக்கச் சண்டாளத்துரோகி — நீயும் இந்த வேசம் பூண்டுவந்தாய் அப்பாலே போடி.

சுரு. பா. :- வெள்ளை, வெள்ளை.

சுரு. வச. :- செட்டியாரே எனது மருமகள் முழுகினால்போல் இருந்தாப்போல் இருக்கிறார்கள். கிடந்தாப்போல் கிடக்கிறார்கள். கொஞ்சம் மருந்து தாருங்கள்.

2. சா. பி : திருவளர் நல்ல செல்வவள நாட்டில் அரசர்க்குச் செய்யும் திருமுறை கேளும் சென்க்கராம்பு சிவஞாரவேம்பு கோரைப்பிரண்டை கொறு கொறுமூக்கரைச்சி சித்திரைமுலம் சித்திரைப்பச்சை கொடிதலைப் பச்சை கொடிதலை மூலம் ஆடாதோடை அடுத்த கடுக்காய்.....

கோதைப் பிரண்டை கொடு கூக்கறைச் சித்திரமூலம்  
சிவனார் வேம்பு வேலிப்பருத்தி மின்னிப்பூச்சி.  
பலசரக்கெல்லாம் சரிவர நிறுத்து உரலிலே இடித்து  
அம்மியில் அரைத்து கிண்ணியில் வழித்து  
சிவனுக்குப் படைத்துத் தேவிக்குப் படைத்து  
காலையில் ஒருக்கால் மாலையில் ஒருக்கால்  
கொட்டி குட்டி விடியமுன் பார்ப்போம்.

செட். வச. :- நான் சொன்ன முறைப்படி செய்துகொடு. எனக்கு  
நேரமாகிறது நீ சென்றுவா. 1

### மறுகாட்சி

சுரு. வச. :- மகளே! இதோ நான் ஒரு மருந்து தருகின்றேன். பலகா  
ரத்துடன் சேர்த்துக் கொடு. 2

#### (முன்தொடர்)

கஸ்தூரி மஞ்சள் கடுக்காய்க் கொட்டை ஏலம்பட்டை  
கத்தாளம் மடல் கமுதாளம் மடல் [விளை வெள்ளாத்தி  
எல்லாஞ் சேர்த்து சமனுடன் நிறுத்து  
அம்மியிலரைத்து கிண்ணியில் வழித்து  
தேவிக்குப் படைத்து செப்பிலடைத்துக்  
காலையிலொருக்கால் மாலையிலொருக்கால்  
பாலில் ஒருக்கால் பழத்தில் ஒருக்கால்  
இந்தாடி மகளே கொடனடி மகளே.

1. ப. பி. மாமா வச. :- சென்று வரட்டா செட்டியாரே?

செட். வச. :- எனது பண்ததைக் கொடும் மாமா.

மாமா. பா. :- உழுத்த கொத்தமல்லி விற்கும் செட்டி  
உத்தரம் தான் பேசலாமோ அப்பாலை போ போ.

செட். பா. :- தாசிவிட்டின் தூசி துடைக்கும் டாப்பர் மாமா  
சண்டித்தனம் பேசலாமா அப்பாலை போடா.

சுரு. வச. :- செட்டியாரே சண்டைவேண்டாம். அந்திக்கு வாருங்கள்.  
சந்தித்துக் கொள்ளுவோம்.

2. ப. பி. சுரு. வச. :- மகளே! இதை அவன் கையில் கொடுக்காமல்  
வாய்க்குள் போட்டுவிடு.

தேவ. பா. :- ஆனையடிபோலை எல்லோ நாயகரே பாரும்  
அரியதரம் ஆயிரமாம் நாயகரே பாரும.....

சம். வச. :- சரி அப்படியே செய்கின்றேன்!

காத். வச. :- இவ்வளவு நேரமும் என்ன செய்துகொண்டிருந்தாய்?

சம். வச. :- தங்களுக்கொரு விதமான பலகாரம் செய்துகொண்டு வந்  
திருக்கின்றேன்.

காத். வச. :- என்ன விதமான பலகாரம்?

சம். வச. :- சிற்றாண்டி வாய்ப்பன், சினிஅரியதரம் கொண்டுவந்திருக்  
கின்றேன்.

காத். வச. :- கையிலே கொடு பார்ப்போம்.

சம். வச. :- கையில் கொடுத்தால் கரைந்துவிடும்.

காத். வச. :- வேறு என்ன செய்யவேண்டும்?

சம். வச. :- வாயிலே போடவேண்டும்.

காத். வச. :- சரி போடு பார்ப்போம்! பெண்ணே உச்சத்திலே பலவி  
சொல்லுகின்றதே?

சம். வச. :- உச்சத்தில் பல்லிக்கு அச்சமில்லை நாதா.

காத். வச. :- சரி போடு பார்ப்போம்! பெண்ணே ஒற்றைத்தும்மலாய்  
இருக்கின்றது.

சம். வச. :- நாதா எனக்கும் உங்களுக்கும் உள்ள ஒற்றுமைக்குத் தும்மு  
கிறது.

காத். வச. :- சரி போடு பார்ப்போம். பெண்ணே எனக்கு ஒருவிதமான  
மயக்கமாய் இருக்கு. என் நெஞ்சைத் தடவு. அடியே சண்டாளி  
என் நெஞ்சைத்தடவச் சொன்னால் உன் நெஞ்சைத்தடவுகின்றுய்  
ஜேயா!

#### (முன்தொடர்)

குதிரை யடிபோலை எல்லோ நாயகரே பாரும்  
கொழுக்கட்டை ஆயிரமாம் நாயகரே பாரும்  
சினி அரியதரம் எல்லோ நாயகரே பாரும்  
சிற்றாண்டி வாய்ப்பன்களாம் நாயகரே பாரும்.

தேவ. வச. :- நாதா உங்களுக்கு ஒருவிதமான பலகாரம் அம்மா  
கொடுத்திருக்கிறு.

காத். வச. :- என்ன விதமான பலகாரம் பெண்ணே?

தேவ. வச. :- சினி அரியதரம் சிற்றாண்டி வாய்ப்பன்கள் நாதா-  
காத். வச. :- கையில் தாரும் பெண்ணே.

தேவ. வச. :- கையில் கொடுத்தால் கரைந்துவிடும் நாதா. உங்கள்  
வாயில் போட்டு விடுகிறேன்.

காத். பா. :- கண்கள் இருஞ்சுதடி தேவடியாள் பெண்ணே — எனக்கு 1 கணமயக்கம் கொள்ளுஞ்சுதடி தேவடியாள் பெண்ணே.  
பழுத்தலிலையதுபோல் தேவடியாள் பெண்ணே — எனக்குப் பதறுதடி தேகமெல்லாம் பெண்ணரசி கேளும்.  
நாகம் கடித்ததுபோல் தேவடியாள் பெண்ணே — எனக்கு நடுங்குதடி தேகமெல்லாம் தேவடியாள் பெண்ணே.  
காத். வச. :- பெண்ணே நான் ஒருவேளை இறந்துவிடுவேனால்,  
காத். பா. :- கஞ்சி பருக்கிவிடு தேவடியாள் பெண்ணே — உந்தன் கைக்கடனைச் செய்திடடி பெண்ணரசி நீதான்.  
அந்திரட்டி திவசமெல்லாம் தேவடியாள் பெண்ணே-நீயும் அடுக்காகச் செய்திடடி பெண்ணரசி நீதான்.  
திங்கள் ஒரு திவசம் தேவடியாள் பெண்ணே — நீயும் திதி முறையாச் செய்திடடி தேவடியாள் பெண்ணே.  
மாசம் ஒரு மாளையம்தான் தேவடியாள் பெண்ணே-நீயும் வகை முறையாய்ச் செய்திடடி தேவடியாள் பெண்ணே.  
பக்கத்திலே வாவேனடி மாமி ஆத்தை நீதான்-எனக்கு பரிகாரம் செய்யேனடி மாமியிழுத்தை கேளும்.  
சாகவெல்லோ இங்கு வந்தேன் சண்டாளமாமா-இந்தச் சண்டாளி வாசலுக்கோ பாழ்ப்படுவான் மாமா.  
மாளவெல்லோ இங்குவந்தேன் தேவடியாள் பெண்ணே மாபாவி வாசலுக்கோ பெண்ணரசி கேளும் [ — இந்த ஒற்றை ஒருவனடி தேவடியாள் பெண்ணே — எனக்கு ஒருவரது துணையில்லையடி பெண்ணரசி கேளும்.  
சினிப்பணிகாரம் என்று தேவடியாள் பெண்ணே - எனக்குச் செந்தார்ப்பாசாணம் தந்தாயோயடி தேவடியாள் பெண்ணே மீசை துடிக்குதடி தேவடியாள் பெண்ணே — எனக்கு மேல்முச்சோ வாங்குதடி தேவடியாள் பெண்ணே.

#### 1. உ. பி: காத். பாட்டு :-

மருந்து மனக்குதடி தேவடியாள் வேசை மதிமயக்கம் கொள்ளுஞ்சுதடி தேவடியாள் வேசை பணியாரம் என்று சொல்லி தேவடியாள் வேசை பாசாணம் தந்தாயோயடி தேவடியாள் வேசை சிற்றுண்டி வாய்ப்பன் என்று தேவடியாள் வேசை செந்தார்ப் பாசாணம் தந்தாயோயடி தேவடியாள் வேசை கண்கள் இருஞ்சுதடி தேவடியாள் வேசை கஞ்சி பருக்கனடி தேவடியாள் வேசை கைக் கடனைச் செய்யேனடி தேவடியாள் வேசை,

— 113 —

சிமிட்டி மறைக்குதடி தேவடியாள் பெண்ணே - எந்தன் சீவன் பறிபோகுதெடி தேவடியாள் பெண்ணே.  
நாவோ வறஞுதெடி தேவடியாள் பெண்ணே — எந்தன் நல்லோசை மங்குதெடி தேவடியாள் பெண்ணே.  
கம். வச. :- மாமா சீவன்போய் விட்டதா என்று பாருங்கள்.  
மாமா. வச. :- சரி குட்டி! ஆட்டம் சரி. உயிருக்குப் பழுது இல்லை. ஆள் தப்பாது.  
கம். வச. :- மாமா இவரை அளந்து பக்கத்தில் ஒருகிடங்கு வெட்டுங்கள்.  
மாமா வச. :- குட்டி கிடங்கு வெட்டிவிட்டேன். முதுகிலே மண் இருக்கிறது ஒருக்கால் தட்டியிடு.  
கம். வச. :- சரி மாமா. இவரை இந்தக் கிடங்கில் தள்ளிவிடுவோம்.  
மாமா வச. :- குட்டி ஒருநாளைக்கெண்டாலும் புருசன் பெண்சாதி யாய் இருந்தனீர்கள் அல்லவா! ஒருசாட்டுக் கண்ணீர் விபு.  
**ஓப்பாரி**  
கரு. ஒப். :- வேம்பும்கரும்பாச்சோ மருமகனை அழுப் பிராமணரே வெத்திகூத்தீன் நஞ்சாச்சோ. [— உமக்கு  
தேவ. ஒப். :- பவளக் கிணற்றியில் என் ஆசைத்துரையாரே — நீயும் பல்விளக்கப் போன இடத்தே.  
பவாம் சருக்கிணதோ எனக்குவாச்ச துரையாரே-ஜயாவே பல்லொளியோ மங்கிணதோ. [உங்கள்  
கரு. ஒப். :- நான்பெற்ற மகளாரும் நீயும் மருவி வழிநடக்க என் ஆசைத்துரையாரே மாமரத்தின் மேலிருந்த மயிலோ திடுக்கிடுமாம்.  
தேவ. ஒப். :- முத்துக் கிணற்றியில் எனக்கு வாய்த்த துரையாரே முகங்கமுவப் போன இடத்தே. [— ஜயாவே நீயும் முத்துச் சருக்கிணதோ எனக்கு வாய்ச்ச துரையாரே முகத்தினெனி மங்கிணதோ. [— ஜயாவே  
கரு. ஒப். :- கப்பல் பயணமென்றால் ஆசைத்துரையாரே அழுகு கடற்கரையில் வந்துவிற்கப்பேன். [மருமகனே — நானும் சம். ஒப். :- நினைப்பேன் திடுக்கிடுவேன் எனக்கு வாய்த்த துரையாரே நினைவு வந்தனேரமெல்லாம் [ஜயாவே உங்கள்  
கரு. வச. :- மாமா நீங்களும் ஒருசாட்டுக் கண்ணீர் விடுங்கள்.  
மாமா ஒப். :- நீட்டினார் காலை என்குட்டிக்கு வாய்த்த துரையாரே நீயும் நெடுக விட்டீர் மொட்டாக்கை.  
படுத்தால் பணிமரம்போல் எனக்குட்டிக்கு வாய்த்த துரை எழுந்தால் முருங்கையைப்போல். [யாரே ஜயாவே நீயும் நா—9

சுரு. வச. :- மாமா வாருங்கள் இக்கிடங்கில் தன்னிலீடுவோம்.

காத். பா. :- சீறி எழுந்தாராம் காத்திலிங்கசாமி — சிக்கிரத்தில் பார்ப்பேன்டா உங்களுடைய கூத்து.

பொங்குதெபா கோபமெல்லாம் மாமாவேகேனும்-எனக்குப் பொறியுதெபா செந்தணலாய் மாமாவே கேனும்.

நாராயம் காச்சியெல்லோ தேவடியாள் வேசை-உங்கள் நடுச்செவியில் வைப்பேன்டி தேவடியாள் வேசை.

செப்புசி காய்ச்சியெல்லோ மாமாவே கேனும் — உந்தன் திருச்செவியில் வைப்பேன்டா மாமாவே கேனும்

சினிப்பணியாரம் என்று தேவடியாள் வேசை — எனக்குச் செந்தூர்ப்பாகாணம் தந்தாயோடி தேவடியாள் வேசை.

பெண்ணே.

காத். வச. :- அடியே தேவடியாள் உங்களைச் சும்மா விடுவேன் என்று நினையாதீர்கள். எனது தொழுமையாகிய தொட்டியத்தை அழைத்து என்னவேலை செய்கின்றேன் பாருங்கள்.

காத். பா. :- துரையே துரைவடிவே தொட்டியமே சின்னூன் — எந்தன் தொழுமையே யாவே என்டா தம்பியரே நீதான். ! வங்காளத்துச் சின்னூனே தம்பியரே கேனும் — நீயும் வந்துதலி செய்யேன்டா தம்பியரே கேனும்.

சின். பா. :- பாக்குச் செருக்கின்தோ அண்ணுவே சொல்லும் — நீயும் பரிதாபப்பட்ட தென்ன எண்ணுவே சொல்லும்.

காத். பா. :- பாக்குச் செருக்கவில்லை தம்பியரே கேனும் — எந்தன் பரிதாபத்தால் நான்மைத்தென் தம்பியரே வாரும்.

சின். பா. :- ஆபத்து வந்ததென்ன அண்ணுவே சொல்லும் — என்னை அவசரமாய் அழைத்ததென்ன அண்ணுவே சொல்லும்.

காத். பா. :- ஆபத்து வந்ததினால் தம்பியரே கேனும் — உன்னை அவசரமாய் நான்மைத்தேன் வாரும்.

சின். வச. :- அண்ணு எதற்காக என்னை அறைத்தீர்கள்?

1. ப. பி. காத். பாட்டு. :-

துரையே துரைவடிவே தொட்டியச்சின்னை  
தொழுமையே ஒடிவாரும் தொட்டியச்சின்னை  
ஆபத்து வேலோயிலே தொட்டியச்சின்னை  
அதிசூருக்காய் ஒடிவாரும் தொட்டியச்சின்னை  
காலால் நடவாமல் தொட்டியச்சின்னை  
காற்றுயப் பறந்துவாரும் தொட்டியச்சின்னை.

காத். வச. :- தம்பி, என்னைத் தேவடியாள் விட்டிலே விட்டுவிட்டு நீ எங்கே சென்றிருந்தாய்? தேவடியாள் எனக்கு என்னவேலை செய்தாள் தெரியுமா?

சின். வச. :- என்னவேலை செய்தாள் அண்ணு?

காத். பா. :- சினிப்பணியாரம் என்று தேவடியாள் வேசை செந்தூர்ப்பாகாணம் தந்தாளெடா தேவடியாள்வேசை. 1 ஆழகிடங்கு வெட்டி பாழ்ப்படுவான் மாமா — என்னை அதற்குள் போட்டுத் தாழ்க்கப்பார்த்தான் பாழ்ப்படுவான் மாமா.

சின். வச. :- அண்ணு அதற்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும்?

காத். வச. :- தம்பி உனது மந்திர வலிமையினால் இரண்டு சவுக்கு எடுத்து இவர்களுக்கு நல்ல அடிகொடுக்க வேண்டும்.

சின். வச. :- சரி இதோ தருகின்றேன் அண்ணு. ஜே! மலையாள பகவதி ஜக்கம்மா எனக்கு இரண்டு சவுக்க தந்துதவவேண்டும். அண்ணு இதோ பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

காத். பா. :- ஆலம் நல்ல நல்ல விழுது வெட்டி—நீயும் அடியவேடா அந்த வேசைக்குத்தான். 2

1. ப. பி. காத். பாட்டு :-

கட்டிலோடை ராசா கிடங்கு வெட்டி வேசை கவுட்டுப் போட்டே என்னைத் தாழ்க்கப் பார்த்தாள் பக்கத்திலே வேசை கிடங்கு வெட்டி என்னைப் பாடாகவே போட்டுத் தாழ்க்கப் பார்த்தாள் நீள நல்ல நல்ல கிடங்குவெட்டி என்னைப் நிமித்துப் போட்டோ வேசை தாழ்க்கப் பார்த்தாள் ஆழ நல்ல நல்ல கிடங்கு வெட்டி என்னை அதுக்கை எல்லோ போட்டுத்தாழ்க்கப் பார்த்தாள் முற்றத்திலே ராசா கிடங்கு வெட்டி என்னை முழுப்படியே வேசை தாழ்க்கப் பார்த்தாள்.

2. ப. பி. காத். பாட்டு :-

தம்பி பறட்டையிலே மாமாவைப் பிடித்து — தம்பி பாராமலே போட்டுக் குத்துறன் பார்.

சின். பா. :- கூனல் நல்ல நல்ல நாரியிலே மாமாவுக்கு கும்மிக் கும்மி குத்தெடா.

காத். பா. :- கூனல் நல்ல நல்ல நாரியிலே மாமாவுக்கு கும்மிக் கும்மி அண்ணு குத்துறன் பார்.

- சின். பா :- ஆலம் நல்ல நல்ல விழுது வெட்டி — அண்ணு அடிக்கிறேன் பார் இந்த வேசைக்குத்தான்.
- காத். பா. :- புளியம் நல்ல நல்ல கம்புவெட்டி — நீயும் போடனெடா இந்த மாமாவுக்கு.
- சின். பா. :- புளியம் நல்ல நல்ல கம்புவெட்டி நானும் போடுறேன்பார் இந்த மாமாவுக்கு.
- காத். பா. :- தங்கம் நல்ல நல்ல சவுக்கெடுத்தோ — நீயும் தாறுமாருய்த் தம்பி அடியனெடா.
- சின். பா. :- தங்கம் நல்ல நல்ல சவுக்கெடுத்தோ — அண்ணு தாறுமாருய் அண்ணு அடிக்கிறேன் பார்,
- காத். பா. :- வெள்ளி நல்ல நல்ல சவுக்கெடுத்தோ — தம்பி விறுவிறு என்று தம்பி அடியனெடா.
- சின். பா. :- வெள்ளி நல்ல நல்ல சவுக்கெடுத்தோ — நானும் விறு விரைவிறு அண்ணு அடிக்கிறேன் பார்.
- காத். வச. :- தம்பி தாயார் சொன்ன முறைப்படி கணையாழி, கைத் திறப்பு வாங்கவேண்டும். தேடியாளிடம் சென்று கணையாழியை வாங்கு.
- சிலா. வச. :- சரி இதோ வாங்கி வருகிறேன். அடியே தேவடியாள் கணையாழியைத்தாடி..... அண்ணு இதோ கணையாழி பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.
- காத். வச. :- தம்பி மாமாவிடம் கைத்திறப்பை வாங்கிவரவேண்டும்.
- சின். வச. :- அடே மாமா கைத்திறப்பைத் தாடா..... 1 அண்ணு இதோ கைத்திறப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.
- காத். வச. :- தம்பி நான் தாயாரிடம் செல்லவேண்டும். நீ உமது மாளிகைக்குச் சென்றுவிடு. நான் எந்தநேரம் நினைத்தாலும் வந்து விடு.
- சின். வச. :- சரி அப்படியே அண்ணு நான் சென்று வருகின்றேன்.
- காத். வச. :- தாயார் சொன்ன முறைப்படி அடையாளங்கள் எடுத்து விட்டேன். இனித்தாயாரிடம் செல்ல வேண்டும்.

1. ப. பி: சின். வச. :- அட மாமா கைத்திறப்பும் கணையாழியும் கொடு.
- மாமா வச. :- என்னட்டை இல்லைத்தம்பி உவர்களிடந்தான்
- சின். வச. :- அடியே கைத்திறப்பும் கணையாழியும் கொடு.
- தேவ. வச. :- இல்லை மாமாவிடம் தான்.
- சின். வச. :- அடே மாமா கொடுக்கிறுயா இல்லையா?
- மாமா வச. :- இந்தாதம்பி கொண்டு போங்கள்.

- காந். பா. :- தாயாரைத் தேடியெல்லோ காத்தலிங்கசாமி — அவர் தயவுடனே போரூராம் சாமிதுரை உானும்.
- அப்மாவைத் தேடியெல்லோ காத்தலிங்கன் நானும் அன்புடனே போரூராம் சாமிதுரை தானும். [- இப்போ மறுகாட்சி
- காத். பா. : வென்று வந்தேன் அம்மா வென்றுவந்தேன் — அந்த வேசையரை அப்மா வென்று வந்தேன்.
- கொண்டு வந்தேன் அம்மா கொண்டுவந்தேன் — அந்த கொம்பனையாள் கணையாழி கைத்திறப்பு.
- காத். வச. :- அம்மா தாங்கள் சொன்ன முறைப்படி அடையாளங்கள் கொண்டுவந்துள்ளேன். இதோ பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.
- முத். வச. :- மகனே உனக்கு இப்பொழுது என்ன வேண்டும்?
- காத். பா. :- போகவிடை அம்மா தாவேனெனை — அந்த பொற்காடியாள் ஆரிய மாலையிடம்.
- முத். பா. :- மறந்திட்டா மகனே மறந்திட்டா — அந்த மாலை என்ற மசனே சொல் வசஸம்.
- காத். பா. :- மறப்பதில்லை அம்மா மறப்ப வில்லை — அந்த மாலையரை அம்மா மறப்பதில்லை.
- முத். பா. :- விட்டிட்டா மகனே விட்டிட்டா — அந்த வேல்விழியை மகனே விட்டிட்டா.
- காத். பா. :- விடுவதில்லை அம்மா விடுவதில்லை — அந்த வேல்விழியை அம்மா விடுவதில்லை.
- முத். வச. :- மகனே! உனக்கு ஒருவிதமான கலியாணம் செய்துவைக் கிடையேன்.
- காத். வச. :- என்ன விதமான கலியாணம் அம்மா?
- முத். பா. :- முத்தம்மான் மகனே பெண்களெடா — உனக்கு முறையான கலியாணம் செய்து தாரேன்.
- காத். பா. :- முத்தம்மான் அம்மா பெண்களெனை — அந்த முதேவிகள் எனக்கு வேண்டாமெனை.
- முத். பா. :- சின்னம்மான் மகனே பெண்களெடா — உனக்குச் சிறப்பான கலியாணம் செய்து தாரேன்.
- காத். பா. :- சின்னம்மான் அப்மா பெண்களெனை — அந்தச் சிர்கெட்ட பெண்கள் வேண்டாமெனை.
- முத். பா. :- ஆச்சியம்மான் மகனே பெண் களெடா — உனக்கு அருமையான கலியாணம் செய்துதாரேன்.
- காத். பா. :- ஆச்சியம்மான் அம்மா பெண்களெனை — அந்த அறுதலிகள் எனக்கு வேண்டாமெய்மா.

முத. வச. :- மகனே! இவர்களையும் வேண்டாமென்று சொல்லுகின் ரூப். உனக்கு வேறு பெண்களை விவாகம் செய்து தருகிறேன் ஏற்றுக்கொள்.

காத். வச. :- தெரிவியுங்கள் அம்மா பார்ப்போம்.

முத. பா. :- கிழக்குத் தெரு வாழும் பெண்களிலே — உனக்குக் கிளிமொழியைக் கலியாணம் செய்துதாற்றன.

காத். பா. :- கிழக்குத் தெரு அம்மா பெண்களைனை — அந்தக் கிழவிகளோ எனக்கு வேண்டாமம்மா.

முத. பா. :- தெற்குத்தெரு வாழும் பெண்களிலே — உனக்குத் தெரிந்தெடுத்துத் திருமணம் செய்துதாறேன்.

காத். பா. :- தெற்குத் தெரு வாழும் பெண்களைனை — அந்தத் தேவடியாள் எனக்கு வேண்டாமம்மா.

முத. பா. :- வடக்குத்தெரு வாழும் பெண்களிலே — உனக்கு வடிவான் கலியாணம் செய்து தாறேன்.

காத். பா. :- வடக்குத்தெரு வாழும் பெண்களைனை — அந்த வேகையரை எனக்கு வேண்டாமம்மா.

முத. பா. :- மேற்குத்தெரு வாழும் பெண்களிலே — உனக்கு மெல்லியரைக் கலியாணம் செய்து தாறேன்.

காத். பா. :- மேற்குத்தெரு வாழும் பெண்களைனை — அந்த மெலிந்தவர்கள் எனக்கு வேண்டாமம்மா.

முத. பா. :- வெள்ளார்தெரு வாழும் பெண்களிலே — அந்த வேல்விழியைக் கலியாணம் செய்து தாறேன்.

காத். பா. :- வெள்ளார்தெரு வாழும் பெண்களைனை — அந்த வேல்விழியாள் எனக்கு வேண்டாமம்மா.

முத. பா. :- செட்டித்தெரு வாழும் பெண்களிலே — அந்தச் செல்விகைக் கலியாணம் செய்துதாறேன்.

காத். பா. :- செட்டித்தெரு வாழும் பெண்களைனை — அந்தச் சிர்கெட்ட பெண்கள் வேண்டாமம்மா. 1

### 1. ப. வி : அம. பாட்டு :-

ஊருக்கள்ளே மகனே பெண் இருக்க — நீயும் ஊரிமுந்தோ மகனே போவதென்ன.

காத். பா. :- ஊரில் உள்ள அம்மா பெண்களெல்லாம் — அந்த ஊதாரிகள் எனக்கு வேண்டாமம்மா.

அம. பா. :- தாய்மாமன் மகனே பிள்ளையாடா — உனக்கு தகுந்த நல்ல கலியாணம் செய்து தரலாம்.

காத். பா. :- தாய்மாமன் அம்மா பிள்ளையானால் — என்னைத் தலையோடே அம்மா விழுங்கிடுவாள்.

முத. வச. :- இவர்கள் எல்லோரையும் வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறோம். எனக்கு மச்சாள்; உனக்கு மாமி; மகாலட்சமி இருக்கிறோள் அல்லவா. அவளிடத்தில் இரண்டு பெண்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருத்தியை அல்லது இருபேரையும் விவாகம் செய்துகொள். 1

காத். வச. :- அம்மா அவர்களின் அழகு வடிவங்களைக் கொஞ்சம் தெரிவியுங்கள்.

முத. பா. :- நாவல் நல்ல நல்ல பழத்திலுமோர் — அவள் நல்லதொரு கறுப்பாசியடா.

செவ்வீச்சம் நல்ல பழமதுபோல் — அவள் சிவப்பாசி இரண்டு பெண்களாடா.

காத். வச. :- அம்மா அந்தப் பெண்கள் இருந்தால் இருட்டு வீட்டுக்கு வெளிச்சம் வேண்டாமம்மா. மகனாறும் அவர்கள் அழகு வடிவைக் கொஞ்சம் தெரிவிக்கலாமா?

காத். பா. :- ஆரக்கழுத்தியம்மா அம்மாவே — அவள் அரண்மனைக்கோ அம்மா ஆகாதம்மா.

முத. பா. :- ஆரக்கழுத்தியென்றால் என்மகனே அடகாத்தவனே-அவள் அரண்மனைக்கோ நல்லதடா.

காத். பா. :- கோரக்கழுத்தியம்மா அம்மாவே — அவள் கொழுந்தனுக்கோ அம்மா ஆகாதம்மா.

முத. பா. :- கோரக்கழுத்தியென்றால் என்மகனே அட காத்தவனே கொழுந்தனுக்கோ நல்லதடா. [— அவள்

காத். பா. :- கொடிசுற்றிப் பெண்பிறந்தால் — அம்மாவே கொண்ட புருசனையே சுறுக்காய்த் திண்டிவாள்.

முத. பா. :- கொடிசுற்றிப் பெண்பிறந்தால் என்மகனே அட காத்த கொண்ட புருசனுக்கோ நல்லதடா. [வனே

காத். பா. :- மாலைசுற்றிப் பெண்பிறந்தால் — அம்மாவே மணவாளனுக்கோ ஆகாதம்மா.

1. பளைப்பிரதி, முல்லைத்திவுப்பிரதி, அல்வாய்ப்பிரதி ஆகியன வற்றில் கறுப்பாசி, சிவப்பாசி பற்றிய செய்திகளை முத்துமாரியான வள் தன்மகன் காத்தானின் திருமணப்பேச்சுத் தொடக்கத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்கள். ஆனால் இங்கு மூலப்பிரதியாகக் கொள்ளப்பட்ட மாதனை — நெல்வியடிப் பிரதியில் இவர்களின் கடை நூலின் நடுப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆயினும் சாவகச் சேரிப் பிரதியில் இவ்விருவர் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெறவில்லை.

முத. பா. :- மாலைசற்றிப் பெண்பிறந்தால் என்மகனே அடகாத்தவனே மணவாளனுக்கோ நல்லதடா,

காத். பா. :- ஆடுதொடை ஏறுகெற்றி அம்மாவே — அவர் அரண்மனைக்கோ ஆகாதம்மா.

முத. பா. :- ஆடுதொடை ஏறுகெற்றி என்மகனே அட காத்தவனே அரண்மனைக்கோ நல்லதடா.

முத. வச. :- மகனே என் சூடிகளுக்கு வசை கூறியபடியால் நீ இருந்தால் என்ன? இறந்தால் என்ன?

முத. பா. :- அஞ்சாம் மந்தைக்கயிலே அடமகனே அடகாத்தானே நஞ்சோட வெட்டித் தாட்டேனில்லை.

காத். பா. :- நஞ்சோட அம்மாவே தாக்க முன்னம் — அம்மாவே நாரியரைக் கொண்டோடி வாரேன். [எந்தன்

முத. பா. :- கொடி புதைத்த மூலையிலே அடமகனே அடகாத்தானே கூடவே புதைத்தேனில்லை. [உண்ணைக்

காத். பா. :- கூடப் புதைக்கமுன்னம் அம்மாவே எண்ணைப் பெற்றவனே கோதையரைக் கொண்டோடி வாரேன். [எந்தன்

முத. பா. :- வெந்தீர் போட்ட இடத்தே என்மகனே அடகாத்தவனே வெதுப்பிப் போட்டுத் தாட்டேனில்லை.

காத். பா. :- வெதுப்பிப்போட்டோ போடமுன்னம் அம்மாவே - எந்தன் வேல்ஸிழியைக் கொண்டோடி வாரேன்.

முத. பா. :- சந்தனமோ பெரிய கட்டைவெட்டி அடமகனே அட தலையை வெட்டிச் சுட்டேனில்லை. [காத்தவனே-உண்ணைத்

காத். பா. :- தலையை வெட்டிச் சுடமுன்னம் அம்மாவே — எந்தன் தையலரைக் கொண்டோடி வாரேன்.

முத. பா. :- குங்குமமோ பெரிய கட்டைவெட்டி அடமகனே அட காத்தவனே — உண்ணைக் கொழுத்திப் போட்டோ சுட்டினில்லை.

காத். பா. :- கொஞ்சுத்திப் போட்டோ அம்மா சுடமுன்னம்—அம்மாவே எந்தன் கோதையரைக் கொண்டோடி வாரேன்.

முத. பா. :- பெற்றபிள்ளை என்றிருந்தேன் என்மகனே என் காத்தவனே பிறர்மகனுய் வந்து சேர்ந்தாயோடா. [— நீயும்

காத். பா. :- பெற்றபிள்ளை என்றிருந்தால் அம்மாவே எண்ணைப்பெற்ற பெருஞ்சாபம் போடுவாயோ [வனே — நீயும்

முத. பா. :- வளர்த்தபிள்ளை என்றிருந்தேன் அடமகனே அடகாத்த வஞ்சகனுய் வந்தாயோடா. [வனே — நீயும்

காத். பா. :- வளர்த்தபிள்ளை வைத்த கொள்ளி அம்மாவே — அது வஞ்சகமாய் நின்றெரியும்.

முத. பா. :- தாய்க்குத் தலைமகன் என்றிருந்தேன் என்மகனே என் தறுதலையாய் வந்தாயோடா. [காத்தவனே—நீயும்

காத். பா. :- தாய்க்குத் தலைமகன் என்றிருந்தால் அம்மா எண்ணைப் தாறுமராறுய் ஏகவாயோ. [பெற்றவனே — எண்ணை

### வேறு 1

முத. பா. :- நாவுறுக்கி மகனே சொல்வாயானால் — உந்தன் நாவரிந்தோ மகனே வைப்பேண்டா.

காத். பா. :- நாவரிந்தோ அம்மா வைக்கமுன்னம் — எந்தன் நாரியரைக் கொண்டோடி வாரேன்.

முத. பா. :- கையுறுக்கி மகனே சொல்வாயானால் — உந்தன் கைமுறித்தோ மகனே வைப்பேண்டா.

காத். பா. :- கையுறித்தோ அம்மா வைக்கமுன்னம் — எந்தன் காரிகையைக் கொண்டோடி வாரேன்.

காத். வச. :- பசத்துள்ளி கன்றில் விழுவதா? கன்று துள்ளி பசவில் விழுவதா?

முத. வச. :- பசத்துள்ளித்தான் கன்றில் விழுவது.

காத். வச. :- கன்று செத்துவிடுமே.

முத. வச. :- செத்தால் காரியமில்லையடா.

காத். பா. :- போகவிடை அம்மா தாவேணை — எந்தன் பொற்கொடியாள் மாலையிடம்.

முத. வச. :- அந்த ஆரியப்பூமாலையைக் கலியாணம் செய்வதாயிருந்தால் உணக்கொரு கட்டுப்பாடு வைக்கப் போகிறேன்.

காத். வச. :- என்ன விதமான கட்டுப்பாடு?

முத. வச. :- நீ சாராயப்பூதி வீடுசென்று அவள் வைத்திருக்கும் சாராயத்தையும் குடித்து, சாடியையும் உடைத்து கண்ணயாழியையும் சொன்னுவந்தால்ல.....

முத. பா. :- கண்ணுவந்த அந்த மாலையரை அந்தமாலையரை — நானும் கைப்பிடித்தோ மகனே நான் தருவேன்.

1. இந்நாளின் 92 ஆம் பக்கத்திலுள்ள 1 ஆம் — 15 ஆம் வரி கவி டையே கூறப்படும் பாடலும் உரையாடலும் சிறிது மாற்றத்துடன் மீண்டும் இடம்பெற்றுள்ளமை நோக்கு.

காத். வச. :- அம்மா தாங்கள் சொன்னமுறைப்படி சாராயப்பூதி வீடு சென்று அவள் வைத்திருக்கும் சாராயத்தையும் குடித்து, சாடியில் ஒருதுண்டும் கலையாழியும் கொண்டுவந்தால்.....

காத். பா. :- கண்டுவந்த அந்த மாலையரை அம்மா மாலையரை — நீயும் கைப்பிடித்தோ அம்மா தருவாயோனே.  
பார்த்துவந்த அந்த மாலையரை அம்மா மாலையரை பாரிப்பன்னித் தருவாயோனே. [எனக்குப்

முத். வச. :- நிச்சயமாகக் கவியாணம் சொத்து வைக்கின்றேன் சென்று வாடா மகனே!

காத். வச. :- சரி இதோ சென்று வருகின்றேன். 1

காத். பா. :- பூதி வீடு தேடியெல்லோ காத்தலிங்காமி — இப்போ பிரியமுடன் போரூராம் தம்பியவர் தானும்.

### சாராயப்பூதி வீடு

காத். பா. :- சாராயப்பூதி அக்கே பூதி அக்கே — எனக்குத் தண்ணி கொஞ்சம் தாவேனெடி.  
தண்ணிவிடாய்க்குதெடி பூதி அக்கே — எனக்குத் தண்ணி கொஞ்சம் தாவேனெடி.

காத். வச. :- பூதி அக்கா எனக்குத் தண்ணித்தாகமாய் இருக்கிறது கொஞ்சம் தண்ணீர் தரவேண்டும்.

1. ப. பி. :- காத். வச. :- நல்லது. அந்தப் பூதிவீடு செல்வதாயிருந் தால் இந்த ரூபத்துடன் செல்லக்கூடாது. குடிகாறன் வடி வெடுத்துத்தான் செல்லவேண்டும்.

காத். பா. :- என்ன வடிவெடுத்தார் காத்தலிங்கன் நானும் எண்ணமற்றசிந்தையிலே மாரிப்பிள்ளை தானும் குடிகாறன் வடிவெடுத்தோ காத்தலிங்கன் நானும் பூதிவீடு போரூராம் மாரிப்பிள்ளை தானும் பூதிவீடு தேடியெல்லோ காத்தலிங்கன் நானும் பிரியமுடன் போரூராம் மாரிப்பிள்ளை தானும்.

காத். வச. :- நல்லது. பூதியிடம் தண்ணீர் கேட்கவேண்டும்.

காத். பா. :- தண்ணீர் விடாய்க்குதெல்லோ பூதிஅக்கை — எனக்குத் தண்ணீர் கொஞ்சம் தாவேனை.

பூதி. வச. :- என்னிடம் தண்ணீர் இல்லை, சாராயம்தான் இருக்கிறது. தரட்டுமா?

காத். வச. :- சரி சாராயம் ஆகுதல் தா அக்கா.

பூதி. பா. :- வேணுமென்ற சாராயம் தான் தம்பியரே கேளும் - நானும் விருப்பமுடன் நான் தருவேன் தம்பியரே கேளும்.  
நாலுகலன் சாராயமோ தம்பியரே கேளும் — நானும் நயமுடனே நான்தருவேன் தம்பியரே கேளும்.

காத். பா. :- நாலுகலன் சாராயமோ பூதியரே கேளும் — எனக்கு நாவோ நனையவில்லை பூதியரே கேளும்.

பூதி. பா. :- ஆறுகலன் சாராயம் தான் தம்பியரே கேளும் — நானும் அன்புடனே நான் தருவேன் தம்பியரே கேளும்.

காத். பா. :- ஆறுகலன் சாராயம் தான் பூதியரே கேளும் — எனக்கு அடிவயிற்றே நனையவில்லை பூதியரே கேளும்.

பூதி. பா. :- எட்டுக்கலன் சாராயம்தான் தம்பியரே நானும்—இப்போ இன்பமுடன் நான்தருவேன் தம்பியரே இந்தாரும்.

காத். பா. :- எட்டுக்கலன் சாராயம்தான் பூதியரே கேளும் — எனக்கு எடுக்குதெடி வாந்தியெல்லோ பூதியரே கேளும்.

பூதி. பா. :- பத்துக்கலன் சாராயம்தான் தம்பியரே கேளும்—உனக்குப் பக்குவமாய் நான் தருவேன் தம்பியரே கேளும்.

காத். பா. :- பத்துக்கலன் சாராயம்தான் பூதியரே கேளும் — எனக்குப் பத்தாமல் போச்சதடி பூதியரே கேளும்.

பூதி. வச. :- தம்பி என்னிடம் சாராயம் இல்லை. எல்லாம் தீர்ந்து விட்டது.

காத். வச. :- அடியே பூதி! சாராயம் இல்லாவிட்டால் கஞ்சா பத்தித் தாடி.

பூதி. வச. :- என்னிடம் கஞ்சாவுமில்லை போடா வெளியில்.

காத். வச. :- அடியே பூதி! நீ செய்த கெட்டித்தனத்திற்கு நானும் ஒரு பதில் கெட்டித்தனம் செய்யப்போகின்றேன்.

காத். பா. :- சாடி உடைப்பேனெடி பூதியரே — நந்தன் சங்கைநெறி நான் கெடுப்பேன் பூதியரே கேளும்.

பூதி. பா. :- சாடி உடைக்கவேண்டாம் தம்பியரே கேளும் — எந்தன் சங்கைநெறி கெடுக்கவேண்டாம் தம்பியரே கேளும்.

காத். பா. :- மானம் அழிப்பேனெடி பூதியரே கேளும் — உந்தன் மானநெறி நான் கெடுப்பேன் பூதியரே கேளும்.

பூதி. பா. :- மாணம் அழிக்கவேண்டாம் தம்பியரே கேளும் — எந்தன் மாணநெறி கெடுக்கவேண்டாம் தம்பியரே கேளும்.

காத். பா. :- சங்கை குலைப்பேணெடி பூதியரே கேளும் — உந்தன் சங்கைநெறி நான் கெடுப்பேன் பூதியரே கேளும்.

பூதி. பா. :- சங்கை குலைக்கவேண்டாம் தம்பியரேகேளும் — எந்தன் சங்கைநெறி கெடுக்கவேண்டாம் தம்பியரேகேளும்.

காத். பா. :- கையில் பிடிக்கமுன்னம் பூதியரே கேளும் — நீயும் கழட்டித்தாடி மோதிரத்தை பூதியரே கேளும்.

பூதி. பா. :- கையில் பிடிக்கவேண்டாம் தம்பியரே கேளும் — நானும் கழட்டித்தாரேன் மோதிரத்தை தம்பியரே கேளும்.

காத். பா. :- ஒடிப் பிழைத்திடி பூதியரே கேளும் — நீயும் உன் உயிரைக் கொண்டு தப்பு பூதியரே கேளும்.

கசத். வச. :- தாயார் சொன்ன முறைப்படி அடையாளங்கள் எடுத்து விட்டேன். தாயாரிடம் ஒடோடியும் செல்லவேண்டும்.

காத். பா. :- தாயாரைத் தேடியெல்லோ காத்தலிங்கசாமி — இப்போ தயவுடனே போறேணெல்லோ சாமிதுரை நானும்.  
அம்மாவைத் தேடியெல்லோ காத்தலிங்கசாமி — இப்போ அன்புடனே போறேணெல்லோ தம்பியவர் தானும்.

### முத்துமாரி மாளிகை

காத். பா. :- வென்று வந்தேன் அம்மா வென்று வந்தேன் — அந்தச் சாராய் அம்மா பூதிப்பெண்ணை.

கொண்டு வந்தேன் அம்மா கொண்டுவந்தேன் — அந்தக் கொம்பணியாள் கணியாழி சாடித்துண்டும்.

ாத். வச. :- அம்மா தாங்கள் சொன்ன முறைப்படி அடையாளம் கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். இதோ பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

முத். வச. :- மகனே! இப்போ என்ன வேண்டும்?

காத். பா. :- போகவிடை அம்மா தாவேணைனை — எந்தன் பொற்கொடியாள் அந்த மாலையிடம்.

முத். பா. :- மறந்திட்டா மகனே மறந்திட்டா — அந்த மாலை என்ற அரிய சொல் வசனம்.

ாத். பா. :- மறப்பதில்லை அப்மா மறப்பதில்லை — அந்த மாலையரை அம்மா மறப்பதில்லை.

முத். பா. :- விட்டிட்டா மகனே விட்டிட்டா — அந்த வேல்விழியை மகனே விட்டிட்டா.

காத். பா. :- விடுவதில்லை அம்மா விடுவதில்லை — எந்தன் வேல்விழியை அப்மா விடுவதில்லை.

கண்டுவந்த அம்மா நாள்முதலாய் — எனக்குக் கண்ணுறக்கம் அம்மா வருவதில்லை.

பார்த்துவந்த அம்மா நாள்முதலாய் — எனக்குப் பசிதாகம் அம்மா இல்லை அம்மா.

நித்திரைக்கோ அம்மா போயிருந்தால் — எந்தன் நீறனியாள் வந்து தோற்றுகின்றன.

உண்கையிலும் அம்மா உறங்கையிலும் — எந்தன் உத்தமியாள் வந்து தோற்றுகின்றன.

அம்மா போகவிடை அம்மா தாவேணைனை — எந்தன் பொற்கொடியாள் நல்ல மாலையிடம்,

முத். வச. :- மகனே! எத்தனையோ பெண்கள் இருக்க நீ இப்போ!

முத். பா. :- ஊருக்குள்ளே ராசா பெண் இருக்க — நீயும் ஊர் விட்டோ ராசா போவதென்ன.

ாத். பா. :- ஊருக்குள்ளே உள்ள பெண்களெல்லாம் — அந்த ஊதாரிமார் எனக்கு வேண்டாம் அம்மா.

முத். பா. :- தேசத்திலே மகனே பெண் இருக்க — நீயும் தேசம் விட்டு மகனே போவதென்ன.

காத். பா. :- தேசத்திலுள்ள அம்மா பெண்களெல்லாம் — அந்தத் தேவடியாள்மார் அம்மா வேண்டாமெனை.

முத். வச. :- அந்த ஆரியப்புமாலையைக் கனியாணம் செய்வதாயிருந் தால் நான் உணக்கொரு கட்டுப்பாடு வைக்கப்போகின்றேன் கவன மாய் கொட்டா மகனே.

காத். வச. :- என்ன விதமான கட்டுப்பாடு அம்மா?

முத். வச. :- மதுரை நகரிலே செட்டிப்பெண் தாசி இருக்கின்றன. அவளிடம் சென்று அவள் வைத்திருக்கும் நூலையும் எடுத்து அவளையும் கொண்டுவந்தால்.....

முத். பா. :- கண்டுவந்த அந்த மாலையரை நானும் கைப்படித்தோ மகனே நான் தருவேன்.

பார்த்துவந்த அந்த மாலையரை நானும் — உணக்குப் பாரிபண்ணி மகனே நான்தருவேன்.

முத. வச. :- உண்மையாக அந்த மாலையைக் கலியானாம் செய்து தரு கின்றேன்.

காத். வச. :- செட்டிப்பெண் தாசியிடம் சென்று அவள் வைத்திருக்கும் நூலையும் அவளையும் கொண்டுவந்தால்.....

காத். பா. :- பார்த்துவந்த அந்த மாலையைரை — எனக்குப் பாரிப்பன்னி அம்மா தருவாயோனை.

கண்டுவந்த அம்மா மாலையைரை — எனக்குக் கைப்பிடித்தோ அம்மா தருவாயோனை.

முத. வச. :- உண்மையாக அந்த மாலையைத் தருகின்றேன்.

காத். வச. :- அம்மா சென்று வருகின்றேன்.

### செட்டிப்பெண் தாசியிடு 1

காத். பா. :- செட்டிப்பெண் தாசியம்மா — தாசிகளே செல்லிகளோ இருக்கிறோ.

செட். வச. :- தம்பி எதற்காக வந்திருக்கள்?

காத். வச. :- செட்டியம்மா உங்களிடம்தான் வந்தேன். உங்களிடம் நூல் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு வந்தேன். கொஞ்சம் நூல் தரு வீர்களா?

செட். வச. :- ஜயா, எவ்வளவு நூல் வேணுமென்றாலும் தருகின்றோம்.

காத். வச. :- நீங்கள் தரும் நூல்களை எவ்வளவு என்றாலும் வாங்கிக் கொள்கிறேன்.

செட். வச. :- எவ்வளவு நூல் வேண்டும்?

காத். பா. :- மூன்றுபலம் நூல் எனக்கு செட்டியம்மா — எனக்கு முறையாகத் தாவேன்மமா.

செட். பா. :- மூன்றுபலம் நூல் உனக்கு தம்பியரே — உனக்கு முறையாக நான் தருவேன்.

காத். பா. -- நாலுபலம் நூல் எனக்கு செட்டியம்மா — எனக்கு நலமாகத் தாருமம்மா.

செட். பா. :- நாலுபலம் நூல் உனக்கு தம்பியரே — உனக்கு நயமுடனே நான் தருவேன்.

காத். பா. :- ஐந்துபலம் நூல் எனக்கு செட்டியம்மா — எனக்கு அன்புடனே தாருமம்மா.

செட். பா. :- ஐந்துபலம் நூல் உனக்கு தம்பியரே — நானும் அன்புடனே நான் தருகேன்.

1. :- செட்டிப்பெண் பாத்திர நிகழ்வுகள் ஏனைய பிரதிகளில் இடம் பெறவில்லை.

காத்- வச. :- சரி, ஐந்துபலம் நூல் தந்தவிட்டர்கள். இதை வைத்துக் கொள். நானை நான் வரும்போது இதை எனக்குத் தரவேண்டும்.

செட். வச. :- சரி அப்படியே ஆகட்டும்.

### (காட்சிமுடிவு)

காத். வச. :- செட்டியம்மா! செட்டியம்மா!! செட்டியம்மா!!

செட். வச. :- ஜயா, வாருங்கள். இவ்வாசனத்தில் அமருங்கள்.

சாத். வச. :- நேற்று நான் தந்த நூல்களைக் கொண்டுவாருங்கள். நிறுத் துப் பார்ப்போம்.

செட். வச. ;- சரி. இதோ நிறுத்துப் பாருங்கள். இதோ தராசையும் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

காத். பா. ;- ஐந்துபலம் நூல்களிலே — செட்டிச்சி ஒரு ஆஸ்பலமோ குறையுதடி.

காத். வச. :- என்ன செட்டியம்மா ஐந்துபலம் நூல் நிறைக்கு ஒரு ஆஸ்பலம் நூல் குறைகிறது. இந்த ஆஸ்பலத்திற்கு நீ ஏறிக்கொள்.

செட். வச. :- சரி அப்படியே ஏறி நிற்கிறேன்.

காத். பா. :- சட்டிச் சுருட்டியெல்லோ காத்தலிங்கன் நானும்-இப்போகக்கத்திலே தான் எடுக்கி காத்தலிங்கன் நானும்.

தாயாரைத் தேடியெல்லோ காத்தலிங்கசாமி — இப்போதயவுடனே போறேனல்லோ தம்பியவர் தானும்.

அம்மாவைத் தேடியெல்லோ காத்தலிங்கசாமி—இப்போ அதிகருக்காய் கொண்டுபோறேன் சார்துரை தானும்.

### முத்துமாரி மாளிகை

காத். பா. :- வென்று வந்தேன் அம்மா வென்று வந்தேன் — நானும் செட்டிப்பெண் அம்மா தாசியரை.

கொண்டு வந்தேன் அம்மா கொண்டுவந்தேன் — அந்தக் கொம்பனையாள் நல்ல தாசியரை.

காத். வச. ;- அம்மா தாங்கள் சொன்ன முறைப்படி செட்டிப்பெண் களைக் கொண்டு வந்துவிட்டேன்.

முத. வச. :- பெண்காள்! என் நந்தவனத்தில் போய் இருங்கள். மகனே உனக்கு இப்போ என்ன வேண்டும்?

காத். பா. :- போகவிடை அம்மா தாவேனையை — அந்தப் பொற்கொடியாள் ஆரிய மாலையிடம்.

முத. பா. :- மறந்திட்டா என்றாசா மறந்திட்டா — அந்த மாலையரை துரையே மறந்திட்டா.

காத். பா. :- மறப்பதில்லை அம்மா மறப்பதில்லை — அந்த மாலையரை அம்மா மறப்பதில்லை.

முத. பா. :- விட்டுட்டா ராசா விட்டுட்டா — அந்த வேல்விழியை மகனே விட்டுட்டா.

முத. வச. :- மகனே! ஆரியப்பூமாலையிடம் போகமாட்டாய்டா. அவ ஞக்குப் பொல்லத் காவல் எல்லாம் உண்டு.

காத். வச. :- என்ன விதமான காவல் என்று தெரிவியுங்கள் அம்மா.

முத. பா. :- ஆணிபுவி கரடி என்மகனே பாலா — அங்கு அத்தனையும் காவலடா கண்மணியே சிலா.

நஞ்சு சுடும் நாகமெல்லோ என்மகனே பாலா — அந்த நாரியர்க்குக் காவலடா கண்மணியே சிலா.

போட்டச்சட்டை கழட்டாத என்மகனே பாலா — அங்கு போர் அரக்கர் காவலடா கண்மணியே சிலா.

கிழக்குக் கோட்டை வாசலிலே என்மகனே பாலா—அங்கு கிளை வீரபத்திரர் காவலடா கண்மணியே சிலா.

தெற்குக் கோட்டை வாசலிலே என்மகனே பாலா—அங்கு தெரிந்தெடுத்த பூதம் காவலடா கண்பணியே சிலா.

மேற்குக் கோட்டை வாசலிலே என்மகனே பாலா—அங்கு மெல்லியர்கள் காவலடா கண்மணியே சிலா.

வடக்குக் கோட்டை வாசலிலே என்மகனே பாலா—அங்கு வாள் மன்னர் காவலடா கண்மணியே சிலா.

இப்படித்தான் காவலிலே என்மகனே பாலா — நீயும் எப்படித்தான் போய்வருவாய் கண்மணியே சிலா.

நாந். வச. :- அம்மா, இப்படியான காவல் இருந்தாலும் தங்கள் கிருபையினால் நான் போய்வருவேன். எப்படிப் போய்வருவேன் என்றாலும்.....

காத். பா. :- உடுக்கிறதோர் ஆடையிலே பெற்றவளே தாயே — நானும் உள்ளாடையாய்ப் போய் வருவேன் பெற்றவளே தாயே.

போடுகிறதோர் பாக்கதனில் பெற்றவளே தாயே — ஒரு தறிபிளகாய்ப் போய்வருவேன் பெற்றவளே தாயே.

குளிக்கிறதோர் மஞ்சளிலே பெற்றவளே தாயே — ஒரு குட்டி மஞ்சளாய்ப் போய்வருவேன் பெற்றவளேதாயே. ।

காத். வச. :- ஆனபடியால்....

காத். பா. :- போகவிடை அம்மா தாவேண்ணை — எந்தன் பொற்கொடியாள் ஆரியமாலையிடம்.

முத. வச. :- அந்த ஆரியப்பூமாலையைக் கவியாணம் செய்வதாயிருந் தால் உனக்கு ஒரு கட்டுப்பாடு வைக்கப்போகிறேன். வண்ணூர நெல்லி வீட்டுக்குச் செல்லவேண்டும். ஆரியப்பூமாலையின் சீலை வெளுப்பவள் அவளோ. வண்ணூரநெல்லி மகள் பூமாதுவின் கற்பையும் குலைத்து ஆரியப்பூமாலையின் பட்டுப் பிதாம்பரத்தில் ஒரு துண்டும், கலையாழியும், ஆரியப்பூமாலையின் தலைக்கந்தலும் கொண்டு வருவாயானால்.....

### 1. சா. பி : காத்தவராயன் பாடடு :-

மாலையவள் பூசியல்லோ குளிக்கிறது குட்டிமஞ்சள் நாலென்று குட்டிமஞ்சளாய் அம்மா போய்வருவேன் என்னைக் குட்டி மஞ்சள் என்று எண்ணி மாலை என்னைப் பூசியல்லோ மாலை குளித்திடுவாள் அம்மா பொன்னின்வண்டு நல்ல வடிவாகி மாலையடை போர்வைக்குள்ளோ அம்மா போயிருப்பேன் என்னைப் பொன்னின் வண்டு என்று எண்ணி மாலை எனக்குப் போந்தமுத்தம் மாலையவள் தந்திடுவாள் நானும் செம்பரத்தம் அம்மா பூவாகி—மாலையின்ட சிரசினிலே அம்மா போயிருப்பேன்—என்னைச் செம்பரத்தம் பூவென் றெண்ணி மாலை — எனக்குச் சேத்து முத்தம் மாலை தந்திடுவாள். அம்மா மல்லிகைப்பூ நல்ல வடிவாகி மாலையடை அம்மா கூந்தவிலே போயிருப்பேன் — என்னை மல்லிகைப்பூமாலை என்று எண்ணி மாலை — எனக்கு மருவி முத்தம் மருமகள் தந்திடுவாள்.

முத. பா. :- பார்த்துவந்த அந்த மாலையரை — உள்குப் பாரிபண்ணிக் கலியாணம் செய்து தாரேன்.

கண்டுவந்த அந்த மாலையரை — உள்குக் கைப்பிடித்தோ மகனே நான் தருவேன்.

காத். வச. :- அம்மா நான் வண்ணுரைநெல்லி வீடு சென்று ஆரியப்பு மாலையின் பட்டுப் பிதாம்பரத்தில் ஒருதுண்டும் தலைக்கந்தறும் கணியாழியும் கொண்டு வண்ணுரைநெல்லிமகள் பூமாதுவின் கற பையும் குலைத்து வந்தால்.....

காத். பா. :- பார்த்துவந்த அந்த மாலையரை — எனக்குப் பாரிபண்ணி அம்மா தருவாயோனே.

கண்டுவந்த அம்மா மாலையரை — எனக்குக் கைப்பிடித்தோ அம்மா தருவாயோனே.

முத. வச. :- நீ ஒன்றுக்கும் பயப்படாமல் சென்றுவாடா மகனே.

(மறுகாட்சி)

காத். வச. :- தாயார் எனக்கு ஓர் கட்டுப்பாடு வைத்திருக்கின்றார். எப்படியென்றால் ஆரியப்பூமாலையின் பட்டுப்பிதாம்பரம் கொண்டு வரும்படி. நானே தாயாரின் சொல்லுத்தட்டி ஆரியப்பூமாலையின் பூங்காவிற்குச் செல்லவேண்டும். அங்கு சென்றால் ஆரியப்பூமாலையின் அழகு வடிவுக்கை அறிந்து கொள்ளலாம். அங்கு செல்ல தாக இருந்தால் இந்த வடிவுடன் செல்லக்கூடாது. ஒரு பஞ்ச வர்ஷக்கிளி வடிவாகத்தான் செல்லவேண்டும்.

காத். பா. :- என்ன வடிவெடுப்பேன் காத்தலிங்கசாமி — என்னுடைய எண்ணமற்ற சிந்தையிலே சாமிதுரை தானும்.

ஐந்து நிறமுடைய காத்தலிங்கசாமி — ஒரு பஞ்ச வர்ஷக்கிளியானேன் காத்தலிங்கசாமி.

பூங்காவைத் தேடியெல்லோ காத்தலிங்கன் நானும் பிரியமுடன் போறேனெல்லோ மாரிப்பிள்ளை தானும்.

பூங்காவில் தானிருந்தோ காத்தலிங்கசாமி — இப்போ புஷ்பம் எல்லாம் கொத்தலுற ரீரன் மாரிப்பிள்ளை தானும்.

காத். வச. :- அதோ, ஆரியப்பூமாலை வருகின்றான். நான் மெளனமாக இருக்க வேண்டும்.

காத்துவராயன்



“ என்ன வடிவெடுப்பேன் காத்தலிங்கசாமி — என்னுடைய எண்ணமற்ற சிந்தையிலே சாமிதுரை நானும் ”

### ஆரியப்புமாலை வரவு

ஆரி. பா. :- அறிந்திடுவீர் தெரிந்திடுவீர் சபையோரே கேளும் - நானும் ஆரியப்புமாலை வாழேன் சபையோரே பாரும். 1

தங்கப் பல்லக்கில் ஏறியெல்லோ ஆரியப்புமாலை — அவ தானேடி வாருவாம் ஆரியப்புமாலை.

முத்துப்பல்லக்கில் ஏறியெல்லோ ஆரியப்புமாலை — அவ மொலு மொலுவென்று வாருவாம் ஆரியப்புமாலை.

பட்டோ பளபளக்க ஆரியப்புமாலை — தன்னுடைய பாடக்கால் ஒசையிட ஆரியப்புமாலை.

மொட்டோ மொழு மொழு என ஆரியப்புமாலை மோதிரக்கால் ஒசையிட ஆரியப்புமாலை. [-தன்னுடைய

பூங்காவைத் தேடியெல்லோ ஆரியப்புமாலை — இப்போ பிரியமுடன் வாருவாம் ஆரியப்புமாலை.

### 1. ப. பி : ஆரியப்பு மாலை பாட்டு :-

அறிந்திடுவீர் தெரிந்திடுவீர்	ஆரியப்புமாலை
ஆரணங்கு வாழேனல்லோ	சபையோரே கேளும்
வனத்தில் பிறந்தவளாம்	ஆரியப்புமாலை
வனராசன் புத்திரியாம்	ஆரியப்புமாலை
கோதிமயிர் இழுத்தோ	ஆரியப்புமாலை
கொண்டையிலே குஞ்சம் விட்டேன்	ஆரியப்புமாலை
கண்ணூறு வராமலே	ஆரியப்புமாலை
கறுத்த மையால் பொட்டும் வைத்தேன்	ஆரியப்புமாலை
நாலுறு வராமலே	ஆரியப்புமாலை
நல்லமையால் பொட்டும்வைத்தேன்	ஆரியப்புமாலை
காப்புமிட்டேன் கடகமிட்டேன்	ஆரியப்புமாலை
கழுத்தில் நல்ல நகை அணிந்தேன்	ஆரியப்புமாலை
எட்டு விரல்களுக்கும்	ஆரியப்புமாலை
இனை சேர்ந்த மோதிரமாம்	ஆரியப்புமாலை
தாகிகளும் சேடிகளும்	ஆரியப்புமாலை
நந்தோசமாய் வாருவாம்	ஆரியப்புமாலை
	ஆரியப்புமாலை,

- ஆரி. வச. :- அடி சேடிகள்! பூங்காவுக்குச் செல்வோம் வாருங்கள். 1  
 ஆரி. பா. :- மலராய் மலரெடுத்தே சேடிகளே — எனக்கு  
                   மாலைகட்டித் தாருங்கோடி.  
 சேடி. பா. :- மலராய் மலரெடுத்தே அம்மாவே — உனக்கு  
                   மாலைகட்டித் தாரேஞ் அம்மா.

1. சா. பி. ஆரியப்புமாலை பாட்டு :-

பூவெடுக்க வந்த இடத்தில்  
 புது அதிசியம் தோன்றுதல்லோ  
 மலரெடுக்க வந்த இடத்தில்  
 மாயமொன்று தோன்றுதடி  
 நாங்கள் ஆண்காற்று வீசாமலே  
 நாங்கள் அரசாண்டு வந்தோமெல்லோ  
 ஆண்காற்று வீசுதடி  
 ஆச்சரியம் தோன்றுதல்லோ  
 உள்ளங்கையால் அஞ்சனந்தான்  
 ஊடுருவப் பார்த்துச் சொல்லும்

சேடிகளே கேளும்  
 சேடிகளே கேளும்

சேடி. பா. :- நாங்கள் உள்ளங்கையில் அஞ்சனந்தான் அம்மாவே கேளும்  
 நாங்கள் ஊடுருவப் பார்த்துச் சொல்வோம் அம்மாவே கேளும்.

ஆரி. பா. :- அடி புறங்கையில் அஞ்சனந்தான் சேடிகளே நீங்கள் எனக்குப் பின்னும் முன்னும் பார்த்துச் சொல்லும் சேடிகளே கேளும்.  
 சேடி. பா. :- நாங்கள் புறங்கையில் அஞ்சனந்தான் அம்மாவே கேளும் அம் நாங்கள் பின்னும்முன்னும் பார்த்துச் சொல்வோம் அம்மாவே கேளும்.

ஆரி. பா. :- ஆகாச அஞ்சனத்தைச் சேடியரே கேளும் எனக்கு  
 ஆராய்ந்து பார்த்துச் சொல்லும் சேடியரே நீங்கள்.

சேடி. பா. :- அம்மா ஆகாய அஞ்சனத்தில் அம்மாவே கேளும் — ஒரு ஆள் வந்ததாய்த் தோன்றுதே மாதாவே கேளும்  
 உங்கள் கற்புக்குச் சேதம் வரும் அம்மாவே கேளும்  
 உங்கள் மாண்மத்யமெல்லோ அம்மாமே கேளும்  
 உங்கள் கற்புநெறி கெட்டுடுமே மாதாவே கேளும்  
 உங்கள் மாண்நெறி கெட்டுடுமே அம்மாவே கேளும்.

ஆரி. பா. :- கற்பு அழியமுன்னம் என் சகியே கேளும் — இப்போ நான் போறேன் மாளிகைக்கே என்சகியே கேளும்  
 நீங்கள் மலராய் மலரெடுத்தோ சேடிகளே கேளும்  
 எனக்காக மாலைகட்டி வாருங்கோடி சேடியரே நீரும்  
 நீங்கள் செல்வந்திப் பூவெடுத்தோ சேடியரே கேளும்  
 எனக்கொருசெண்டுகட்டி வாருங்கோடி சேடிகளே நீங்கள்...

ஆரி. பா. :- செவ்வலரிப் பூவெடுத்தோ சேடிகளே — எனக்குச் செண்டு கட்டித் தாருங்கோடி

சேடி. பா. :- செவ்வலரிப் பூவெடுத்தோ அம்மாவே — உனக்குச் செண்டுகட்டித் தாரேஞ் அம்மா

ஆரி. பா. :- மாதாளம் பூவெடுத்தோ சேடிகளே — எனக்கு மணமாலை கட்டித்தாருங்கோடி

சேடி. பா. :- மாதாளம் பூவெடுத்தோ அம்மா — உனக்கு மணமாலை கட்டித்தாரேஞ் அம்மா.

பேடி. வச. :- அம்மா நாங்கள் சென்று பூப்பறித்து வாரேஞ்..... இது என்ன ஸ்ரீதயாக இருக்கிறது! இந்தக் கிளி இருந்து ஒஷ் பங்களை அரிந்து கொட்டுகிறதே. நல்ல அழகான கிளி. பூவை அறுத்துக் கொட்டினாலும் இந்தக் கிளியை அம்மாவிடம் சொல் விப் பிடிக்கவேண்டும்... அம்மா! நாங்கள் பூப்பறிக்கச் சென்ற சமயம் ஒரு அழகான கிளி இருந்து பூக்களை எல்லாம் வெட்டிக் கொட்டுகிறது.

ஆரி. வச. :- என்ன! அழகானகிளி பூக்களை அறுத்துக் கொட்டியிருக் கிறதா?

சேடி. வச. :- நல்ல அழகான கிளி. எப்படியும் அந்தக் கிளியைப் பிடிக்கவேண்டும் அம்மா.

ஆரி. வச. :- கிளியைப் பிடிப்பதாய் இருந்தால் பால்பழம் கொண்டு வாருங்கள்,

சேடி. வச. :- இதோ கொண்டு வருகின்றோம்.... அம்மா! இதோ பால் பழம்.

ஆரி. பா. :- பாலும் ஒரு தட்டில் ஏந்தி — ஆரியப்புமாலை பாலைப் பழமுமொரு தட்டில் ஏந்தி ஆரியப்புமாலை — பிலாக் களையுமொரு தட்டில் ஏந்தி ஆரியப்புமாலை கிளியைப் பிடிக்கவேண்டு ஆரியப்புமாலை — அவ கிளிமொழியும் போருவாம் ஆரியப்புமாலை.

ஆரி. வச. :- அடிசேடி கிளி எங்கே நிற்கின்றது?

சேடி. வச. :- அம்மா அதோ அந்த ரேசா மரத்தில் பாருங்கள்.

ஆரி. வச. :- ஆகா நல்ல அழகான கிளிதான்!

ஆரி. பா. :- பாலுமின்ன பெத்தி பெத்தி — வாழும் பழமுமின்ன இறங்கு இறங்கு.

காத். பா. :- பாலுமுன்னேன் பழமுன்னேன் — உன்னுடன் பக்கடநான் ஆடமுன்ன

ஆரி. பா. :- சோறு இந்தாபெத்தி பெத்தி — பிலாச்சனோயும் இன்னு இறங்கு இறங்க

காத். பா. :- சோறமுன்னேன் களையுமுன்னேன் — உன்னுடன் சொக்கட்டான் ஆட முன்னம்

ஆரி. பா. :- வாபெத்தி என்று சொல்லி ஆரியப்பூமாலை — அவ வலது கையைத்தான் கொடுத்தா

ஆரி. வச. :- சேடியான் வலது கையை நீட்ட கிளி மறுபக்கம் திரும்பு கிறது

சேடி. வச. :- பெண்களுக்கு இடது பக்கம் நானே ஆனபடியால் இடது கையை நீட்டுக்கள் பார்ப்போம்.

ஆரி. பா. :- இறங்கிவா பெத்தியென்று ஆரியப்பூமாலை — அவ இடது கையைத்தான் கொடுத்தா

காத். பா. :- வேசையுடை கையிலே தான் மாலையரே — நானும் வருவேனு வேலங்கினி

ஆரி. பா. :- வேசியென்றும் தாசியென்றும் பெத்தியரே — நீயும் வேறு தாரூப் பேசவேண்டாம்,

காத். பா. :- பலதாசிவேசை கையிலேதான் — மாலையரே நானும் வருவேனு பச்சைக்கினி.

ஆரி. பா. :- பலதாசி வேசையென்றும் பெத்தியரே — நீயும் பகராதே பச்சைக்கினி

காத். பா. :- பத்தைக்குப் பத்தையெல்லோ மாலையரே — உனக்குப் பலபொடியன் மெத்த உண்டு

ஆரி. பா. :- பத்தைக்குப் பத்தையென்று பெத்தியரே — நீயும் பகராதே எந்தன்முன்னே

காத். பா. :- செத்தைக்குச் செத்தை யெல்லோ மாலையரே - உனக்குச் சிறுபொடியன் மெத்த உண்டு

ஆரி. பா. :- செத்தைக்குச் செத்தை என்று பெத்தியரே — நீயும் சீர்குலை ஏசவேண்டாம்

காத். பா. :- இருவர் படுத்துறங்க மாலையரே — கட்டில் இருக்குமோ உன்னிடம் தான்

ஆரி. பா. :- இரட்டைச்சான் கட்டில் எல்லோ — பெத்தியரே இருக்கிறது என்னிடம் தான்

காத். பா. :- இரட்டைச் சான் கட்டிலிலே மாலையரே - எனக்கு ஒற்றைச் சானீயோடி.

ஆரி. வச. :- சேடி! இந்தக்கிளி பொல்லாத கெறுக்குப் பிடித்த கிளி யாய் இருக்கின்றதெடி, சேடி எப்படியும் இந்தக் கிளியைப் பிடிக்க வேண்டும். 1

சேடி. வச. :- இன்னுமொருமுறை இடது கையை நீட்டுங்கள்

ஆரி. பா. :- இறங்கிவா பெத்தியென்று ஆரியப்பூமாலை — அவ இடது கையைத்தான் கொடுத்தா

வாரி அண்ணத்துமெல்லோ ஆரியப்பூமாலை வன்னமடிமேலே வைத்தா

ஆரி. வச. :- சேடிகாள்! கல்ல அழ கானகினி. இதைக் கூட்டில் அடைத் துப் பால்பழம் வையுக்கள். நான் சற்றுச் சயனிக்கின்றேன். 2

சேடி. வச. :- சரி அப்படியே செய்கிறோம்... எங்களுக்கும் தூக்கம் வரு கிறது நாங்களும் தூங்குகின்றோம்.

காத். வச. :- இதுவே சமயம், ஆரியப்பூமாலை என்னைக் கூட்டில் அடைத்து வைத்துவிட்டு நித்திரை செய்கின்றான். நான் தாயார் சொன்ன முறைப்படி கண்ணயாழியும் தலைக்கூந்தலும் கழட்டவேண் டும்... அவையாவும் எடுத்துவிட்டேன். மறுபடியும் கிளி வடி வெடுத்துக் கண்டிலே இருக்கு விடுவோம்.

1. சா.பி. ஆரி. பா: இது ஆரோ வளர்த்த கிளி சேடிகளே இது ஆகடியம் பேசதடி.

இது எவ்ரோ வளர்த்தகினி சேடிகளே

இது எதிர்வார்த்தை பேசதடி.

இது பலரும் வளர்த்தகினி — சேடிகளே

இது பல வார்த்தை பேசதடி.

2. ப. பி ஆரி. வச: சேடிகள்! நான் சற்று நேரம் நித்திரை செய்யப் போகிறேன் கவனமாகக் காவல் செய்யுக்கள்.

சேடி வச: அப்படியே செய்கிறோம்மா.

காத் வச: நல்வது இவன் நித்திரையைச் சோதித்து ஆடைகளை அலங் கொலம் செய்யவேண்டும்.

ஆரி. வச. :- அடியே சேடிகாள்! எனது ஆபரணம் சீர்குலைந்திருக்கின் றதுக்குக் காரணம் என்ன?!

காத். வச. :- அடியேமாலே! இராத்திரி பண்ணிரண்டு மணியளவில் கட்டையன் கறுவலன் இதாலே போகக்கண்டேனெடு மாலை. கான் அப்போது, 'செத்தைக்கு செத்தை சிறு பொடியன் பத்தைக்குப் பத்தை பலபொடியள்' என்று சொன்னேன் அல்லவா?

ஆரி. வச. :- அடியே சேடிகாள்! கிளிக்குள்ளோதான் காரியம் இருக்கின்றது.

ஆரி. பா. :- கால்விலங்கு கைவிலங்கு சேடிகளே நீங்கள் — கிளிக்குத் கழட்டவொன்னைப் பெருவிலங்கு சேடிகளே நீங்கள் தோள்விலங்குத் தொடைவிலங்கு சேடிகளே நீங்கள். கிளிக்குத் தொலையாத பெருவிலங்கு சேடிகளே நீங்கள் தங்கச்சவுக்கெடுத்து சேடிகளே நீங்கள் — கிளிக்குத் தாறுமாறுய் அடியுங்கோடி. சேடிகளே நீங்கள் வெள்ளிச் சவுக்கெடுத்துச் சேடிகளே நீங்கள் — கிளிக்கு விறுவிறென்று அடியுங்கோடி. சேடிகளே நீங்கள்.

ஆரி. வச. :- நான் சொன்ன ஆக்கின்னகளைச் செய்யுங்கள் நான் சென்று வருகின்றேன்.

காத். வச. :- ஜீயோ என்வாயால்தான் கிணறு துத்து விட்டேன்.

காத். பா. :- கால்விலங்கு கைவிலங்கு ஆரியப்பூமாலை — எனக்குக் கழட்டவொன்னைப் பெருவிலங்கு ஆரியப்பூமாலை தோள்விலங்குத் தொடைவிலங்கு தமிழ்நாட்டை ஆரியப்பூமாலை—எனக்குத் துரிதமுடன் பூட்டிவிட்டாள் ஆரியப்பூமாலை மார்விலங்கு மடிவிலங்கு ஸூரியப்பூமாலை — என்கு மடில்லாப் பெருவிலங்கு ஆரியப்பூமாலை

### 1. உ. பி+கா. பி:- ஆரியப்பூமாலை பாட்டு :-

ஆச்சரியமடி ஆச்சரியமடி ஆடைகழன்டதும் ஆச்சரியமடி மாயமாக வந்தான்றி என்னை மானபங்கம் செய்தான்றி கற்பும் அழிந்தது என்தாதி என் கற்புநெறி கெட்டுப் போச்சதி கற்பும் அழிந்த பின்பு என் உயிர் காசினிமீதில் ஏதுக்கடி மானம் அழிந்தது என்தாதி என்மானநெறி கெட்டுப் போச்சதி மானம் அழிந்த பின்பு என்னுயிர் மானிலம் மீதில் ஏதுக்கடி கள்ளை நீ பிடியாதிருந்தால் கழுத்தறுத்துச் சாவேணடு கள்ளன் ஆச்சரியமடி ஆச்சரியமடி ஆடைகழன்டதும் ஆச்சரியமடி.

தங்கச் சவுக்கெடுத்து ஆரியப்பூமாலை — எனக்குத் தாறுமாறுய் அடித்தாள் ஜீயா ஆரியப்பூமாலை வெள்ளிச் சவுக்கெடுத்து ஆரியப்பூமாலை — எனக்கு விறுவிறென்று அடித்தாள் ஜீயா ஆரியப்பூமாலை.

காத். வச. :- ஜீயோ நான் இவ்விடத்தில் நனிகைமாப் நின்று புலம்புல திலேபிரியோசனம் இல்லை. எனது தோழமையாகிய தொட்டியச் சின்னுணை அழைத்தால்தான் எனது காரியம் வெற்றியாகும்.

காத். பா. :- துரையே துரைவடிவே தொட்டியமே சின்னுண் — எந்தன் தோழமையே வாவேணடா தொட்டியமே சின்னுண் வங்காளத்துச் சின்னுணை தம்பியரேந்தும் — எனக்கு வந்துதவி செய்யேணடா தம்பியரே சின்னுண்.

சின். பா. :- பாக்குச் செருக்கின்னோ அண்ணுவே சொல்லும் — நீயும் பரிதாபப் பட்டதென்ன அண்ணுவே சொல்லும்!

காத். பா. :- பாக்குச் செருக்கவில்லை தம்பியரே கேளும் — எந்தன் பரிதாபத்தால் நான்மைத்தேன் தம்பியரே சின்னுண்

சின். பா. :- ஆபத்து வந்ததென்ன அண்ணுவே சொல்லும் — என்னை அவசரமாய் அழைத்ததென்ன அண்ணுவே சொல்லும்

காத். பா. :- ஆபத்து வந்ததினால் தம்பியரே கேளும் — உண்ணை அவசரமாய் நான்மைத்தேன் தம்பியரே சின்னுண்

சின். வச. :- அண்ணு எதற்காக என்னை இவ்விடம் அழைத்திர்கள்?

காத். வச. :- தம்பி தாயார் எனக்கோர் கட்டுப்பாடு வைத்தார். எப் படியான தென்றுல், வண்ணார நெல்விலீடு சென்று, ஆரியப்பூ மாலையின் பட்டுப்பீதாம்பரம் கொண்டுவரும்படி நானேனு தாயாரின் சொல்லித் தட்டி ஆரியப்பூமாலையின் பூங்காவுக்கு வந்துவிட்டேன்.

### I. பி. பி. :- சின்னுண் பாட்டு :

தட்டிக் குதித்தெழுந்தே  
தனவாரம் கண்டது போல்  
வலதுகண் பொறிப்பறக்க  
வாள்வருவிக் கைப்பிடித்தார்

அண்ணர் எனை அழைத்தார்  
அதிகருக்காய்ப் போயறிவேன்

ஆபத்து வந்ததென்ன  
அவசரமாய் அழைத்ததென்ன

காத். பா. :- ஆபத்து ஒன்றுமில்லை  
அன்பினால் இங்கழைத்தேன் தம்பியரே கேளும்

தொட்டியமே சின்னுண்  
பாளையமே ராசா

தொட்டியமே சின்னுண்  
பாளையமே ராசா

என்னை இப்போது  
பாளையமே ராசா

அண்ணுவே சொல்லும்  
அண்ணுவே சொல்லும்

தம்பியரே கேளும்  
அன்பினால் இங்கழைத்தேன் தம்பியரே கேளும்

அவள் என்னைக் கூட்டில் அடைத்ததுமல்லாமல், கால்விலங்கு, கைவிலங்கு, மார்விலங்கு, தோள்விலங்கு போட்டுவிட்டாள். எனக்கு வேறொன்றும் சொல்ல வெட்கமாக இருக்கிறது....

**காத். பா. :-** கணவளென்றும் பாராமலே ஆரியப்பூமாலை — என்னைக் கட்டி அடித்தாள்டா ஆரியப்பூமாலை  
சொந்தப் புருசனென்றும் பாராமலே ஆரியப்பூமாலை  
தொந்தரவு செய்தாள்டா ஆரியப்பூமாலை  
தக்கச் சுவக்கெடுத்து ஆரியப்பூமாலை — என்னைத் தாறுமாறுய் அடித்தாள்டா ஆரியப்பூமாலை  
வெள்ளிச் சுவக்கெடுத்து ஆரியப்பூமாலை — என்னை விறுவிரென்று அடித்தாள்டா ஆரியப்பூமாலை. 1

**சின். வச. :-** அண்ணை அதற்கு நான் என்ன செய்ய வண்டும்?

**காத். வச. :-** தம்பி நீ தாயாரிடம் ஓடோடியும் சென்று மந்திரவாழும் விழுதியும் வேண்டிவந்து எனது விலங்கை வெட்டிவிட வேண்டும்.

**சின். வச. :-** இதோ சென்று வருகிறேன் அண்ணை.

**சின். பா. :-** தாயாரைத் தேடியெல்லோ தொட்டியத்து ராசன் — இப்போ தயவுடனே போறேனெல்லோ தொட்டியத்து ராசன்.  
அம்மாவைத் தேடியெல்லோ தொட்டியத்து ராசன் — இப்போ அங்புடனே போறேனெல்லோ தொட்டியத்து ராசன்.

**ப. பி : + சா. பி :** காத்தவராயன் பாட்டு :-

தம்பி கால்விலங்கும் கைவிலங்கும் மாலை	
கழுட்டாமல் பூட்டிவிட்டாள்	
தோள்விலங்கும் தொடைவிலங்கும் மாலை	
துரிதமுடன் பூட்டிவிட்டாள்	
தங்கச் சுவக்கெடுத்து மாலை	எனக்குத்
தாறுமாறுய்த் தான் அடித்தாள்	
வெள்ளிச் சுவக்கொடுத்தோ எனக்கு மாலை	
வீசி யெல்லோ தான் அடித்தாள்	
கணவன் என்றும் பாராமலே	என்னைக்
கட்டிவைத்தே தான் அடித்தாள்	
புருஷன் என்றும் பாராமலே	என்னை
பூட்டிவைத்தே தான் அடித்தாள்	
பொன்னை மேனியெல்லாம்	மாலை
புன்னைக்கிப் போட்டாள்டா	

### முத்துமாரி அரண்மனை

**சின். வச. :-** அம்மா நமஸ்கரிக்கின்றேன். 1

**முத். வச. :-** மகனே எதற்காக இவ்விடம் வந்தாய்? 2

**சின். பா. :-** கண்ணிக்கெல்லோ பெற்றவளே ஆசைப்பட்டு — அவர் கைவிலங்கோ எங்கள்னணர் மாட்டிக்கொண்டார் மாலைக்கெல்லோ எங்கள்னணர் ஆசைப்பட்டு — அவர் மார்விலங்கோ எங்கள்னணர் மாட்டிக்கொண்டார்.

**1. ப. பி : சின்னை பாட்டு :-**

முக்கால் வலமாய் வந்து தொட்டியத்துச் சின்னை தாயாரை முடிவனங்கித் தெண்டனிட்டேன் பாளையத்து ராசா நாற்கால் வலமாய் வந்தே தொட்டியத்துச் சின்னை நமஸ்கரித்தே தெண்டனிட்டேன் பாளையத்து ராசா.....

**2. ப. பி : அம்மன் வசனம் :-**

மகனே எழுந்திருப்பாய் எதற்காக இந்த நமஸ்காரம்?

**சின். வச. :-** அம்மா அண்ணாரை எங்கே அனுப்பி வைத்தீர்கள்?

**அம். வச. :-** அந்த வண்ணை நெல்லி வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தேன்.

**சின். வச. :-** அவர் அங்கு செல்லாமல் ஆரியப்பூமாலையிடம் சென்றார். அவள் அண்ணருக்குச் செய்தவேலை தெரியுமா அம்மா?

**அம். வச. :-** தெரியவராது மகனே தெரிவியும்

**சின். பா. :-** ஆரியப்பூமாலை பூங்காவிலே அண்ணர் அகப்பட்டுக் கொண்டார் அம்மா கால்விலங்கும் அம்மா கைவிலங்கும் மாலை கழுட்டாமல் பூட்டிவிட்டாள் கணவரென்றும் பாராமலே அண்ணாரைக் கட்டிவைத்தே மாலை அடித்தாள் அம்மா புருசனென்றும் பாராமலே அண்ணாரைப் பூட்டிவைத்தே மாலை அடித்தாள் அம்மா பொன்னை அம்மா அண்ணர் மேனி எல்லாம் புன்னைக்கி மாலை போட்டாள் அம்மா.

**சின். வச. :-** அம்மா அண்ணர் விலங்கின் வேதனை தாங்க முடியாமல் தவிக்கிறார் அம்மா.

**அம். வச. :-** எனசொல் கேட்காத பின்னை எப்படியாவது போகட்டும்.

**சின். வச. :-** அம்மா அப்படிச் சொல்லாதீர்கள்.

முத். வச. :- அதற்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும்?

சின். பா. :- வாழ்த்தி வரக்கொடம்மா பெற்றவளே தாயே - எனக்கு மந்திரவாள் கைக்கொடம்மா பெற்றவளே தாயே

முத். பா. :- வாழ்த்தி வரமும் தந்தேன் என்மகனே பாலா — உன்கு மந்திரவாள் கையில் தந்தேன் என்மகனே பாலா

சின். பா. :- போற்றி வரம்கொடம்மா பெற்றவளே தாயே - எனக்குப் பொற்பிரம்பு கைக்கொடம்மா பெற்றவளே தாயே

முத். பா. :- போற்றி வரமும் தந்தேன் என்மகனே பாலா — உன்குப் பொற்பிரம்போ கையில் தந்தேன் என்மகனே பாலா

முத். வச. :- மகனே இதோ நான் தரும் விழுதியை விலங்கில் தூவி இம் மந்திரவாளால் வெட்டியவுடன் விளங்கு அறுந்துவிடும். அந்தத் தறுதலீயைக் கூட்டிக்கொண்டு வாடா மகனே!

சின். பா. :- அண்ணுவைத் தேடியெல்லோ தொட்டியத்துராசன்  
— இப்போ

அன்புடனே போறனெல்லோ தொட்டியத்துராசன்.  
விலங்கை அறுக்கவெல்லோ தொட்டியத்துராசன்-இப்போ  
வேகமுடன் போறேனெல்லோ தொட்டியத்துராசன்.

சின். வச. :- அண்ணே! வாருங்கள் தாயாரிடம் செல்லுவோம்.

காத். பா. :- வரமாட்டேன் வரமாட்டேன் அந்த மங்கையாள்மாலையை மாமணம் செய்யாமல் வரமாட்டேன் தம்பிநான் வர மாட்டேன்.

சின். பா. :- விடமாட்டேன் அண்ணுநான் விடமாட்டேன் — அந்த மங்கையாள் மாலையை மாமணம் செய்யவே விடமாட்டேன் விடமாட்டேன்.

காத். பா. :- நீதான் என்னை எதிர்த்திட்டாலும் யார்தான் என்னைத் தடுத்திட்டாலும் அந்த மங்கையாள் மாலையை மாமணம் செய்யாமல் வரமாட்டேன் வரமாட்டேன்.

சின். பா. :- நீதான் என்னை வெறுத்திட்டாலும் நானுண்ணை மறந்திட்டாலும் அந்த மங்கையாள் மாலையை மாமணம் செய்யவே விட மாட்டேன்.

காத். பா. :- தாயாரென்னைக் கோபித்தாலும் தம்பியென்னை வெறுத்திட்டாலும் அந்தத் தையலாள் மாலையை மாமணம் செய்யாமல் வர மாட்டேன்.

சின். வச. :- அண்ணே! வாருங்கள் தாயாரிடம் செல்வோம்,

காத். வச. :- தம்பி தாயார் சொன்ன முறைப்படி வண்ணூர் நெல்லி வீட்டிக்குச் செல்லவேண்டும். நீ உனது மாளிகைக்குச் சென்று விடு. நான் எப்போ நினைத்தாலும் நீ வரவேண்டும்.

சின். வச. :- சரி அப்படியே வருகின்றேன்.

காத். பா. :- வண்ணூரவீடு தேடியெல்லோ காத்தலிங்கன் நானும் மறுவடிவம் கொண்டல்லவோ காத்தலிங்கன் நானும் 1 நெல்லிவீடு தேடியெல்லோ காத்தலிங்கன் நானும் இப்போ நடந்தோடிப் போறனெல்லோ காத்தலிங்கன் நானும்.

### வண்ணூர் நெல்லிவீடு

காத். பா. :- ஆண்ணிவிடாய்க்குதெனை மாமியாத்தை எனக்கு—தண்ணி கொஞ்சம் தாவேணை மாமியாத்தை நீயும்

நெல். பா. :- நாங்கள் வண்ணூரச்சாதி தம்பி — நாங்கள் தண்ணிதரக் கூடாதையா

காத். பா. :- நானும் அந்தச் சாதியெனை மாமியாத்தை — எனக்கு தண்ணிகொஞ்சம் தாவேணை மாமியாத்தை நீதான்

நெல். பா. :- நாங்கள் குறசாதி தம்பி — நாங்கள் தண்ணிதரக் கூடாதெல்லோ

காத். பா. :- நானும் குறசாதியெனை மாமியாத்தை — எனக்குத் தண்ணி கொஞ்சம் தாவேணை.

நெல். வச. :- தம்பி நீ என்ன முறையிலே மாமியாத்தை என்கிறையு?

காத். பா. :- ஆணையின்மேல் எங்கமாமி அழுக்கெடுக்கும் — அந்த ஆண்டி வண்ணுன் எனக்குப் பேரவெணைன் குதிரையின் மேல் எங்கமாமி அழுக்கெடுக்கும் — அந்தக் குனல் வண்ணுன் எனக்குக் குஞ்சியப்பன்.

### 1. ப. பி : காத்தான் பாட்டு :-

என்ன வடிவெடுத்தார் காத்தலிங்கம் நானும் என்னமற்ற சிந்தையிலே காத்தலிங்கம் நானும் வண்ணூர் வடிவெடுத்தோ காத்தலிங்கம் நானும் வடிவழகன் போரூராம் மாரிபிள்ளை நானும் நெல்லிவீடு தேடியெல்லோ காத்தலிங்கம் நானும் நேர்மையுடன் போரூராம் மாரிபிள்ளை நானும்.

கழுதையின்மேல் எங்கமாமி அழுக்கெடுக்கும் — அந்தக் கந்தவண்ணை எனக்கு அன்னைனை  
தாய்பேரோ மாமியாத்தை காமாச்சி — எந்தன் தகப்பன் பேரோ மாமியாத்தை ஏகாம்பரம்  
என்பேரோ மாமியாத்தை காத்தவண்ணை — எங்கள் குலக்கொடியை மாமியாத்தை அறிந்திடைனை.

நெல். வச. :- மருமகனே இவ்வளவு காலமும் எங்கே சென்றிருந்தீர்கள்?

காத். பா. :- ஆந்து வயதினிலே மாமியாத்தை — நானும் அறியாப் பராயத்திலே  
ஏடு கிழித்தெல்லோ மாமியாத்தை — நானும் எழுத்தாணி கூர்முறித்தேன்  
பள்ளிக்கொளித்தெல்லோ மாமியாத்தை — தானும் பரதேசம் ஓடிப்போனவெனை  
தண்ணந்தனியவெனை மாமியாத்தை — என்னைத் தாபரிப்பார் யாருமில்லை.

நெல். பா. :- மலைமேலே என்னையாபோன கப்பல் — நானும் மாண்டகப்பல் என்னையா என்றிருந்தேன்  
கடல்மேலே என்னையா போனகப்பல் — நானும் கவிஞ்டகப்பல் என்னையா என்றிருந்தேன்  
ஆற்றிலைதான் என்னையா போனகப்பல் — நானும் அலைந்தகப்பல் என்னையா என்றிருந்தேன்.

நெல். வச. :- மருமகனே இவ்வளவு தேசமெல்லாம் அலைந்து வந்திருக் கின்றீர்கள். களைத்திருப்பிர்கள் இளம்பசியாறுவீர்கள்.

காத். வச. :- மாமி நான் இளம்பசி ஆறுவதாக இருந்தால் பத்தாயிரம் கொத்து அரிசி கொழுக்கட்டடையும், ஐந்துகிடாரம் கஞ்சியும் காய்ச்சித் தரவேண்டும்.

நெல். வச. :- சரி இவ்விடம் இருந்துகொள்ளுங்கள். நான் சமைத்துத் தருகிறேன்.

நெல். பா. :- பாளை உலைகழுவி வண்ணைரென்லி — ரொம்பப் பக்குவமாய்ப் பொங்கல் செய்தேன் வண்ணைரென்லி பயறு கலந்தரிசி வண்ணைரென்லி — நானும் பக்குவமாய்ப் பொங்கல் செய்தேன் வண்ணைரென்லி.

குதிரை அடி போலவெல்லோ வண்ணைரென்லி கொழுக்கட்டை ஆயிரமாம் வண்ணைரென்லி ஆனை அடி போலவெல்லோ வண்ணைரென்லி அரியதரம் ஆயிரமாம் வண்ணைரென்லி சாப்பிடுங்கோ என்று சொல்லி வண்ணைரென்லி சந்தோசமாய்க் கைக்கொடுத்தார் வண்ணைரென்லி.

நெல். வச. :- மருமகனே சமயல் செய்துவிட்டேன் சாப்பிடுங்கள்.  
காத். வச. :- மாமி நான் கண்காணச் சாப்பிடமாட்டேன்.

நெல். வச. :- அந்த அறைபில் போய்ச்சாப்பிடுங்கள்.

காத். வச. :- இந்தப்பலகாரம் எல்லாவற்றையும் எந்தன் பூதப்பசாக கஞ்சுக்குக் கொடுத்துவிடவேண்டும். மாமி சாப்பிட்டு முடிந்தது.

நெல். வச. :- மருமகனே இவ்விடத்தில் நிலலுங்கள் நான் நாச்சியா ரிடம் சென்று சேலை வெளுத்து வருகின்றேன்.

காத். வச. :- இதுவே சமயம் வண்ணைரென்லி என்னை இவ்விடம் விட்டு விட்டு ஆரியப்பூமாலையிடம் சேலையெடுக்கச் சென்றுவிட்டாள். நான் தாயார் கொள்ள முறைப்படி நெல்லிமகள் பூமாதுவின் கற்பைக் குலைக்கவேண்டும்... அடியே பூமாது நான் உன்னிடம் வந்தேனென்று ஒருவரிடமும் தெரிவிக்கக் கூடாது.

நெல். வச. :- மருமகனே இவ்விடத்தில் நின்று கொள்ளுங்கள் நான் நாச்சியாரின் சேலை வெளுத்து வருகின்றேன்.

காத். வச. :- மாமி தாருங்கள், நான் போய் வெளுத்து வருகின்றேன்.

நெல். வச. :- புதுக்க வந்த மருமகனை விடுவது சரியல்ல, நானே போய் வெளுத்து வருகின்றேன்.

காத். வச. :- புதுக்க வந்த மருமகனைப் பெட்டிக்குள் வைத்தா பூட்டப் போகின்றீர்கள். நான்சென்று வெளுத்து வருகிறேன்.

நெல். வச. :- சரி சென்று வெளுத்து வாருங்கள்.

காத். பா. :- துறைதன்னைத் தேடியெல்லோ வண்ணைரத்தம்பி-இப்போ துரிதமுடன் போரெனல்லோ வண்ணைரத்தம்பி ஒங்கி வளர்ந்தவலம் வண்ணைரத்தம்பி — ஒரு உயர்வண்மோ தாங்கடந்தார் வண்ணைரத்தம்பி மருதமரச்சோலை வண்ணைரத்தம்பி — இப்போ மல்லாக்காய்த் தாங்யடுத்தார் வண்ணைரத்தம்பி.

காத். வச. :- சரி படுத்துக் கணப்பாறிவிட்டேன். இனி சேலைவளுக்க வேண்டும்.

காத். பா. :- பட்டுச்சேலை தானெடுத்துக் காத்தவண்ணான் நானும்  
— இப்போ

காத். பா. :- தண்ணீரிலே தோய்த்தல்வோ காத்தவன்னுன் நானும் தாருமாரும் அடிக்கலுற்றேன் வண்ணூரத்தம்பி ஒங்கி அடிக்கலுற்றேன் வண்ணூரத்தம்பி — இப்போ ஒரு கொள்ளை நேரமட்டும் வண்ணூரத்தம்பி தண்ணீரிலே தோய்த்தெல்லவோ வண்ணூரத்தம்பி தயவுடனே பிளியலுற்றேன் வண்ணூரத்தம்பி [—சிலையைத் தெய்விலே காயவென்று வண்ணூரத்தம்பி — இப்போ விரித்து விட்டேன் வண்ணூரத்தம்பி.

காத். வச. :- சீலை உலர்ந்துவிட்டது இனி மடிக்கவேண்டும்.

காத். பா. :- பட்டுக்சிலை தானெடுத்து வண்ணூரத்தம்பி — இப்போ  
பக்குவமாய் மடிக்கலுற்றேன் வண்ணூரத்தம்பி  
பட்டுக்குப் பட்டல்லவோ காத்த வண்ணுன் நானும்  
பலமிருக்கம் பிடித்துவிட்டேன் வண்ணூரத்தம்பி  
நுள்ளான் நுளம்புகளை வண்ணூரத்தம்பி — நானும்  
நுட்பமுடன் பிடித்துவிட்டேன்.

## 1. ப. பி. : காத்தவராயன் பாட்டு :-

வெள்ளை நூற்சிலை நான்னடுத்தோ  
 விதம் விதமாய் வெருக்க வந்தேன்  
 புள்ளிச்சிலை நான் எடுத்தோ  
 பிரியமுடன் தான் வெருத்தார்  
 பட்டுச்சிலை தான் எடுத்தோ  
 பட்சமுடன் தான் வெருத்தார்  
 சிலுக்குச்சிலை தான் எடுத்தோ  
 சீக்கிரமாய்த் தான் வெருத்தார்  
 வெள்ளை வெருத்தெல்லோ  
 வெயிலிலே காயவிட்டேன்  
 மருத மரச் சோலையிலே  
 மல்லாக்காய்த் தான் படுத்தார்

காத். வச. :- சிலை எல்லாம் மடித்து விட்டேன். இனி மாயிலீடு செல்ல வேண்டும்.

காத். பா. :- மாமிவீடு தேடியெல்லோ காத்தவன்னுண் நானும்

இப்பொ  
மகிழ்ச்சியுடன் போரேநெல் லொ காத்தவண்ணுன் நானும்  
காத். வச. :- மாயி சிலை வெளுத்து வந்துவிட்டேன். இதோ பெற்றுக்  
கொள்ளுங்கள்.

நெல். வச. :- நல்லது இவ்விடம் இருந்து கொள்ளுங்கள். நாச்சியாரிடம் சீலி கொடுத்துவிட்டு வருகின்றேன்.

ஆரியப்புமாலை மாளிகை 1

ஆரி. வச. :- அடி சேடிகாள் இன்னும் வண்ணுரதெல்லியைக் காணவில்லை சென்று பார்த்து வாருங்கள்.

**சேடிவச.** :- அம்மா இதோ வண்ணுர நெல்லி வருகின்றன.

**ஆரி வச. :-** இவ்வளவு நேரமும் என்ன செய்துகொண்டு நின்றுப் போல் வச. :- துறையாலேவர் நேரம் சென்றுவிட்டது அம்மா.

ஆரி. வச. :- சரி இருக்கட்டும் சீலையைப் பார்ப்போம். வண்ணாரநெல்லி இச்சீலைகள் யார் வென்றத்து?

## 1. மு. பி : ஆரியப்புமாலை வரவு :-

அறிந்திடுவீர் தெரிந்திடுவீர் சபையோரே பாரும் நானும் ஆரியப்பூமாலை வாரேன் சபையோரே பாரும்.  
 முத்துப்பல்லக்கில் ஏறியெல்லோ ஆரியப்பூமாலை நானும் முடிதாரித்து வாரேனெல்லோ ஆரியப்பூமாலை  
 தங்கப் பல்லக்கில் ஏறியெல்லோ ஆரியப்பூமாலை நானும் தகைமையுடன் வாரேனெல்லோ ஆரியப்பூமாலை  
 அன்னக்குடைபிடித்து ஆரியப்பூமாலை — நானும் அன்னம்போல வாரேனெல்லோ ஆரியப்பூமாலை  
 சுருள்வாள் எடுத்தெல்லவோ ஆரியப்பூமாலை — நானும் சுமட்டிக் கொண்டும் வாரேனெல்லோ ஆரியப்பூமாலை சிம்மாசனம் தேடியெல்லோ ஆரியப்பூமாலை — நானும் சீக்கிரமாய் வாரேனெல்லோ ஆரியப்பூமாலை.

ஆரி. வச. :- நிசத்தைச் சொல். இந்தச் சேலையெல்லாம் நுள்ளான் நுளம்புகளாக இருக்கின்றது. யார் வெனுத்தோ?

நெல். வச. :- புதுக்க வந்த மருமகன் வெனுத்தது நாச்சியார்.

ஆரி. வச. :- அவனை இவ்விடம் அழைத்துவா.

நெல். வச. :- சரி அப்படியே அழைத்து வருகின்றேன்.

### வண்ணரை நெல்லிவீடு

நெல். வச. :- மருமகனே உங்களை நாச்சியார் வரட்டுமாம்.

காத். வச. :- வரமாட்டேன் என்று சொல்லுங்கள். அப்படி வருவதாய் இருந்தால் பல்லக்குக் கொண்டு வரவேண்டும்.....

நெல். வச. :- அம்மா அவர் வரமாட்டாராம், அப்படி வருவதாய் இருந்தால் தங்கப் பல்லக்குக் கொண்டு வரட்டாம்.

ஆரி. வச. :- சேடிகாள் பல்லக்குக் கொண்டுபோய் அவனை ஏற்றி வாருங்கள்.

### (மறுகாட்சி)

சேடி. வச. :- அடே கட்டாடி! இந்தப் பல்லக்கில் ஏறிக்கொள்.

காத். வச. :- அப்படியே ஏறிக்கொள்கிறேன்.

காத். பா. :- தங்கரதம் ஏறியெல்லோ காத்தலிங்கன் நானும் தையலிடம் போறேனெல்லோ. [— இப்போ வெள்ளிரதம் ஏறியெல்லோ காத்தலிங்கன் நானும் வேல்விழிடம் போறேனெல்லோ. [— இப்போ

ஆரி. வச. :- அடே கட்டாடி!

ஆரி. பா. :- இந்தச் சீலைவெனுத்தவன் யார் கட்டாடி — நீயும் சீராகச் சொல்லேன்டா கட்டெறும்பு சிற்றெறும்பு கட்டாடி இந்தச் சீலைக்குள்ளே வந்ததென்ன.

காத். வச. :- அம்மா நான்தான் வெனுத்தது. சேலைக்குளிலே எறும்பு கள் ஏறிவிட்டன. சீலை இவ்வளவு குளிர் என்றால் நீங்கள் எப்படி இருப்பீர்கள்.

ஆரி. வச. :- சரிசரி நீ போய்வா. அடியே வண்ணரெல்லி இந்தச் சீலையை உன்மகஞாக்குக் கொடுத்து இவனை விவாகம் செய்துவை. சேடிகாள் கலையாண வீட்டுக்கு ஆகவேண்டிய திரவியம் கொடுத்து விடுங்கள்.

நெல். வச. :- நாச்சியார் நான் சென்று வருகிறேன்.

### (மறுகாட்சி)

காத். வச. :- வண்ணரெல்லி திரவியம் கொண்டு வருகின்றான். நான் இடைவழியில் நின்று தட்டிப் பறிக்கவேண்டும். அடியே! வண்ணரெல்லி....

காத். பா. :- மண்டை உடைப்பேனெடி வண்ணரெல்லி — உந்தன் மடியில் திரவியம் நான் பறிப்பேன் வண்ணரெல்லி

நெல். பா. :- மண்டை உடைக்கவேண்டாம் தம்பியரேநானும்-இப்போ மடியில் திரவியம் நான்தருவேன் தம்பியரே கேளும்

காத். பா. :- மானம் அழிப்பேனெடி வண்ணரெல்லி — உன்னை மானபங்கம் செய்வேனெடி வண்ணரெல்லி

நெல். பா. :- மானம் அழிக்கவேண்டாம் தம்பியரே — நீயும் என்னை மானபங்கம் செய்யவேண்டாம் தம்பியரே நீயும்

காத். பா. :- சங்கை கெடுப்பேனெடி வண்ணரெல்லி — உந்தன் சங்கை நெறிதான் கெடுப்பேன் வண்ணரெல்லி

நெல். பா. :- சங்கை குலைக்கவேண்டாம் தம்பியரே நீயும் — எந்தன் சங்கை நெறி கெடுக்கவேண்டாம் தப்பியரே நீயும்

காத். பா. :- கையில் பிடிக்கழுன்னம் வண்ணரெல்லி — நீயும் கழுட்டித்தாடி மோதிரத்தை வண்ணரெல்லி

நெல். பா. :- கையில் பிடிக்கவேண்டாம் தம்பியரே கேளும் — நானும் கழுட்டித்தாறேன் மோதிரத்தை தம்பியரே நானும்

காத். பா. :- ஒடிப் பிழைத்திடடி வண்ணரெல்லி — நீயும் உன் உயிரைக்கொண்டு தப்பு வண்ணரெல்லி

காத். வச. :- தாயார் சொன்ன முறைப்படி அடையாளம் எல்லாம் எடுத்து விட்டேன். இனித் தாயாரிடம் செல்லவேண்டும்.

காத். பா. :- தாயாரைத் தேடியெல்லோ காத்தலிங்கசாமி — இப்போ சாமிதுரை போறேனெல்லோ தம்பியவர் தானும் அம்மாவைத் தேடியெல்லோ காத்தலிங்கசாமி — இப்போ அன்புடனே போறேனெல்லோ சாமிதுரை நானும்.

### முத்துமாரி மாளிகை

காத். பா. :- வென்றுவந்தேன் அம்மா வென்றுவந்தேன் — அந்த வண்ணரை நெல்லியரை வென்றுவந்தேன்.

- காத். பா. :- கொண்டவெந்தென் அம்மா கொண்டவெந்தென் அந்தக் கொம்பனையாள் கணையாழி பட்டுத்துண்டும்
- காத். வச. :- அம்மா நீங்கள் சொன்னமுறைப்பத் அடையாளம் கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். இதோ பெற்றுக் கொள்ளுக்கள்.
- முத். வச. :- மகனே இப் பா என்ன வேண்டும்?
- காத். பா. :- போகவிடை அம்மா தாவேனெனை — எந்தன் பொற்கொடியாள் நல்ல மாலையிடம்
- முத். வச. :- மகனே அந்த ஆரியப்பூமாலையைக் கண்டு வந்தாயா?
- காத். வச. :- ஆம் அம்மா. எந்தன் மாலையைக் கண்டுதான் வந்தேன்.
- முத். வச. :- கண்டுவந்தால் அவள் ஆழகுவடிவத்தைத் தெரிவி பார்ப்போம்.
- காத். பா. :- எல்லாருட அம்மா கூந்தலுமோ — பெற்றவளே ஒருமுழுமாம் பெற்றவளே இருமுழுமாம் — என்னுடைய ஆரியப்பூமாலை கூந்தலுமோ — அம்மா அறுபத்திநான்கு பாகுமெனை
- முத். பா. :- கூந்தலுமோ ராசா அவ்வழகு — உன்னுடைய கோதைக்கிளி ராசா எவ்வழகு
- காத். பா. :- நெற்றியல்லோ அம்மா சிறுவடிவர் — அது மூன்றும்பிறை பெற்றவளே சந்திரனும்
- முத். பா. :- நெற்றியல்லோ ராசா அவ்வழகு — உன்னுடைய நேரிளையாள் ராசா எவ்வழகு
- காத். பா. :- கண்ணழுகோ கொற்றவளே சொல்லுறங்கேள் — அவளுக்கு கருங்குவளை அம்மா மாரதுபோல்
- முத். பா. :- கண்ணழுகோ ராசா அவ்வழகு — உன்னுடைய காரிகையாள் ராசா எவ்வழகு
- காத். பா. :- அம்மா சொண்டழுகோ பெற்றவளே சொல்லுறங்கேள் சேலைக்கிளி பெற்றவளே சொண்டதுபோல் [— அவளுக்கு முத். பா. :- சொண்டழுகோ ராசா அவ்வழகு — உன்னுடைய சேலைக்கிளி ராசா எவ்வழகு
- காத். பா. :- பல்லழுகோ பெற்றவளே சொல்லுறங்கேள் — அவளுக்கு பவளமெல்லோ அப்மா நிரைத்துபோல்
- முத். பா. :- பல்லழுகோ என்மகனை அவ்வழகு — உன்னுடைய பத்தினியாள் ராசா எவ்வழகு

- காத். பா. :- கழுத்தழுகோ பெற்றவளே சொல்லுறங்கேள்—அவளுக்கு கன்னி நல்ல அம்மா கழுத்துபோல்
- முத். பா. :- கழுத்தழுகோ என்மகனே அவ்வழகு — உந்தன் காரிகையாள் ராசா எவ்வழகு
- காத். பா. :- கையழுகோ பெற்றவளே சொல்லுறங்கேள் — அவளுக்கு கதலியல்லோ பெற்றவளே தண்டதுபோல்
- முத். பா. :- கையழுகோ என்மகனே அவ்வழகு — உந்தன் காரிகையாள் ராசா எவ்வழகு
- காத். பா. :- மார்பழுகோ பெற்றவளே சொல்லுறங்கேள்—அவளுக்கு மாதாளம் பெற்றவளே பிஞ்சதுபோல்
- முத். பா. :- மார்பழுகோ ராசா அவ்வழகு — உந்தன் மாதுகண்னி ராசா எவ்வழகு
- காத். பா. :- அடிவயிழே பெற்றவளே சொல்லுறங்கேள் — அவளுக்கு ஆலயிலை பெற்றவளே சாயலைப்போல்
- முத். பா. :- அடிவயிழே மகனே அவ்வழகு — உன்னுடைய ஆரியப்பூமாலை மகனே எவ்வழகு
- காத். பா. :- தொடையழுகோ பெற்றவளே சொல்லுறங்கேள் புத்தகங்கள் அம்மா சேர்த்ததுபோல் [— அவளுக்குப் புத்தகங்கள் அம்மா சேர்த்ததுபோல்]
- முத். பா. :- தொடையழுகோ என்மகனே அவ்வழகு — உன்னுரா சோலைக்கிளி என்ராசா எவ்வழகு
- காத். பா. :- படத்தழுகோ பெற்றவளே சொல்லுறங்கேள்—அவளுக்குப் பாம்பின் நல்ல நல்ல படமதுபோல்
- முத். பா. :- படத்தழுகோ ராசா அவ்வழகு — உன்னுடைய பத்தினியாள் ராசா எவ்வழகு
- காத். வச. :- அம்மா இதுமாத்திரமா? அவளுக்கு இன்னும் ஏசேங் கன் இருக்கின்றன.
- காத். பா. :- குளிக்கவெல்லோ மாலைக்குக் குளமுழுங்கு—என்மாலைக்கு கும்பிடவோ நல்ல கோவிலு ண்டு.
- போகவிடை பெற்றவளே தாவேனெனை என்னுடைய பொற்கொடியாள் ஆரிய மாலையிடம்.

முத. வச. :- மகனே ஆரியப்பூமாலையிடம் போவதாக இருந்தால் உனக்கு இன்னுமோர் கட்டுப்பாடு வைக்கப்போகிறேன். பாற்கடல், தயிர்க்கடல், காந்தக்கடல், மோர்க்கடல் இப்படி ஏழு கடலுக்கப்பால் சுற்றேற்று கண்ணிகள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களில் இனையாளின் விழுதிப்பையும் பொற்பிரம்பும் கொண்டுவந்தால்...

முத. பா. :- பார்த்துவந்த அந்தமாலையரை — ராசா மாலையரை பாரிபண்ணிக் கல்யாணம் செய்து தாரேன், [— உனக்குப் கண்டுவந்த அந்த மாலையரை ராசா மாலையரை உனக்குப் பாரிபண்ணிக் கல்யாணம் நான் தருவேன்.

காத. வச. :- அம்மா பாற்கடல், தயிர்க்கடல், மோர்க்கடல், காந்தக்கடல் இப்படி ஏழுகடலும் தாண்டி மகனுர் வராவிட்டால்.....

காத. பா. :- அங்கள் ஒரு சிவசம் பெற்றவளே தாயே — எனக்குத் திதி முறையாகச் செய்திடம்மா பெற்றவளே தாயே. மாசமொரு மாளையம் தான் பெற்றவளே தாயே-எனக்கு மறந்திடாமல் செய்துடெணை பெற்றவளே தாயே அந்தியட்டி திவசமெனை பெற்றவளே தாயே — நீயும் அடுக்காகச் செய்திடம்மா பெற்றவளே தாயே

முத. வச. :- மகனே நீண்றுக்கும் பயப்படாமல் சென்றுவாடா மகனே.

காத. பா. :- ஆழ்கடலோ நான் கடக்க அம்மாவே — எனக்கு அன்புடனே வரம்தாரும்மா பாற்கடலோ நான்கடக்க அம்மாவே — எந்தன் பத்தினியே வரம் தாரும்மா தயிர்க்கடலோ நான் கடக்க அம்மாவே — எனக்குத் தயவுடனே வரம் தாரும்மா மோர்க்கடலோ நான்கடக்க அம்மாவே — எனக்கு முறையாய் வரம் தாரும்மா.

முத. வச. :- மகனே நீ ஒன்றுக்கும் பயப்படாமல் சென்றுவாடா மகனே.

காத. வச. :- அம்மா நான் சென்று வருகின்றேன். 1

1. ப. பி : காத. வச. :- அம்மா எனக்கு வரம் தந்ததுபோல் தம்பி சின்னானுக்கும் வரம் தரவேண்டும்மா.

அம். வச. :- அப்படியே தந்தேன் மகனே.

( மறுகாட்சி )

காத. வச. :- நான் சுற்றேற்று கண்ணியரிடம் செல்வதாய் இருந்தால் நான் தனிமையாய்ச் செல்லக்கூடாது. எனது தோழுமையாகிய தொட்டியச் சின்னுணைக் கூட்டிக்கொண்டு செல்லவேண்டும்.

காத. பா. :- துரையே துரைவடிவே தொட்டியமே சின்னை 1 தோழுமையே வாவேண்டா தம்பியரே கேளும் — எந்தன் வங்காளத்துச் சின்னுணை தம்பியரே கேளும் — எனக்கு வந்துதவி செய்யேண்டா தம்பியரே கேளும்

சின். பா. :- பாக்குச் செருக்கினதோ அண்ணுவே சொல்லும் — நீயும் பரிதாபப்பட்ட தென்ன அண்ணுவே சொல்லும்

காத. பா. :- பாக்குச் செருக்கவில்லை தம்பியரே கேளும் — உந்தன் படச்தத்தினால் நான் அழைத்தீன் தம்பியரே வாரும்

சின். பா. :- ஆபத்து வந்ததென்ன அண்ணுவே சொல்லும் — என்னை அவசரமாய் அழைத்ததென்ன அண்ணுவே சொல்லும்

காத. பா. :- ஆபத்து வரவில்லை தம்பியரே கேளும் ந்தன் அன்பினுலே நான் அழைத்தேன் தம்பியரே வாரும்

சின். வச. :- அண்ணு எதற்காக என்னை அழைத்தீர்கள்?

காத. வச. :- தம்பி தூயார் எனக்கொரு கட்டுப்பாடு வைத்திருக்கின்றார். எப்படியென்றால், பாற்கடல், தயிர்க்கடல், மோர்க்கடல், காந்தக்கடல் என்ற ஏழு கடல்களுக்கு அப்பால் சுற்றேற்று கண்ணிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் இனையாளின் விழுதிப்பையும் பொற்பிரம்பும் கொண்டுவரும்படியாக. அங்கு செல்வதாய் இருந்தால் ஒரு கப்பல் செய்யவேண்டும். அதற்காகத்தான் உன்னை அழைத்தேன்.

சின். வச. :- சரி இதோ செய்துவிடுகின்றேன்.

சின். பா. :- பாசியெல்லோ சின்னை தான்வலித்து இப்போ பக்குவமாய் சின்னை கப்பல் செய்தேன் பாய்மரமும் சின்னை கக்கானும் — இப்போ சவுள்பலகை சின்னை செய்யலுற்றேன். ஆஞ்சானும் சின்னை இழுசயிறும் — இப்போ இச்சண்மே சின்னை செய்யலுற்றேன்.

1. இந்நாளின் 114ஆம் 137ஆம் பங்கங்களைப் பார்க்க.

சின். வச. :- அண்ணு கப்பல் செய்துவிட்டேன். இனி கண்ணியரிடம் செல்ல வேண்டியதுதானே.

காத். வச. :- சரி அப்படியே செல்லுவோம்.

### கப்பல் பாட்டு 1

ஏலையலோ... தத்தையா ஏலையலோ.....  
பாங்கான சிங்காரப் பாய்மரம் நிறுத்தி  
பகரான ஒய்யாரச் சுக்கானை மாட்டி - (ஏலையலோ)  
போகுது போகுது பச்சைக் கிளிக்கப்பல்  
அந்தாதெரியது கோப்பிக்கோட்டை மன்னார் - (ஏலையலோ)  
காத்தானும் சின்னனும் ஏறியகப்பல்  
கன்னுரமாய்ப் போகுது கப்பல் (ஏலையலோ)

#### 1. (அ) ப. பி : கப்பஸ்பாட்டு :-

ஏலை ஏலோ தத்தித்தாம் ஏலைஏலோ ஏலைஏலோ  
ஏலேலம் ஏலேலம் ஏலோ ஏலேலம் ஏலேலம் ஏலோ  
ஏலை ஏலோ தத்தித்தாம் ஏலைஏலா.....  
எழில் பாய்மரம் இசைவாய் நிறுத்தி  
மலைபெரிய ஆஞ்சாலை போராய் நிறுத்தி  
புகழ் பெரியமாரிமகன் ஏறினார் கப்பல் ஏலைஏலோ  
மங்கையர்கள் இங்கிர் தமாய் எங்கும் ஒரு சூட்டம்  
மானிலத்தில் ஆடவர்கள் மதுபான ஆட்டம்  
கல்வியில் சிறந்த பெரியோர்கள் ஒரு சூட்டம்  
காத்தானும் சின்னனும் கடல்தாண்டி ஒட்டம்  
ஏலை ஏலோ தத்தித்தாம் ஏலைஏலோ ஏலைஏலோ.....

#### (ஆ) முல்லைத்திவுப் பிரதி : கப்பல்பாட்டு :-

ஏலை ஏலோ தத்தெய்தாம் ஏலைஏலோ.....  
பார்தனிலே பரந்தாமன் நாளும் பார்த்திடவே  
ஏலேலம் ஏலேலம் ஏலேலம் ஏலோ  
ஏலேலம் ஏலேலம் ஏலேலம் ஏலோ  
தத்தெய்தாம் ஏலைஏலோம்  
ஐந்தெழுத்தைக் கட்டிச்சரக்காக ஏற்றி  
ஐம்புலன் தன்னிலே சுக்கான் நிறுத்தி  
நெஞ்ச கடாச்சத்தால் சிரைப்பாய் தாக்கி  
நிமலனுடைய திருவருளை நெஞ்சில் நினைத்து..... (ஏலைஏலோ)

காத். வச. :- தம்பி அதோ சற்றேழு கண்ணிகள் நிற்கிறார்கள் நாங்கள் அவர்களிடம் செல்வதாய் இருந்தால், இந்த வடிவத்தோடு செல்லக்கூடாது. நான் ஓர் இராச கண்ணியைப்போலவும் நீ ஓர் பிராமணத்தியைப் போலவும் வேசம்தாங்கிச் செல்லவேண்டும்.

காத். பா. :- அந்தரித்து வந்தோம் அக்கை அக்கையரே - எங்களை ஆதரிக்க வேண்டுமெக்கை  
தன்னம் தனியன் அக்கை அக்கையரே எங்களை ஆதரிக்க வேண்டுமெக்கை

காத். வச. :- அக்கைமாரே எங்களையும் உங்களோடு சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

கன். வச. :- சரி அப்படியே, அக்கைமார்களே இவ்விடம் நின்றுகொள் ருங்கள் ஸ்தானம் செய்துவருகின்றோம்.

காத். வச. :- தம்பி கண்ணியர் எங்களை இவ்விடத்தில் விட்டுவிட்டு, சேலை களைக் களைந்துவிட்டு ஸ்நானம் செய்யப்போருார்கள். இவர்களது சேலைகளை எடுக்கவேண்டும்.

சின். வச. :- சரி அப்படியே செய்வோம் அண்ணு.

சின். பா. :- என்ன வடிவெடுப்போம் அண்ணுவே கேளும் - எங்கள் எண்ணாமற்ற சிந்தையிலே அண்ணுவே கேளும்

காத் பா. :- செம்பிராந்து வடிவெடுத்து தம்பியரே கேளும் - சீலைய செந்தாக்காய் தூக்கிடுவோம் தம்பியரே கேளும்

### (முன்தொடர்)

#### (இ) சாவகக்சேரிப் பிரதி : கப்பல்பாட்டு:

ஏலைஏலோம் தாத்தெய்யோ ஏலைஏலோம.....  
ஏலேலம் ஏலேலம் ஏலேலம் என்று  
எடுத்துவிடு தம்பி நீ சுக்கானைத் தானும்  
தங்காமலே கப்பல் சடுதியிலே போக - ஏலைஏலோம.....  
அந்தா தெரியது கோப்பிக்கடை மன்னார்  
அழகான காத்தவராயர் ஏறினார் கப்பல் ஏலைஏலோம.....  
போகுது போகுது பச்சைக்கிளிக் கப்பல்  
அந்தா தெரியது சற்றேழு கண்ணிகள்  
நிலையான நங்கூரம் போடுமிப்போ - ஏலைஏலோம.....

காத். வச. :- தமிழ் சிலையை எடுத்து விட்டோம் இவர்களுக்குத் தெரியாமல் ஏதோ ஒருவடிவெடுத்து ஒளித்திருக்க வேண்டும்.

சின். பா. :- என்ன வடிவெடுப்போம் அண்ணுவே கேளும் - எங்கள் எண்ணமற்ற சிந்தையிலே அண்ணுவே கேளும்

காத். பா. :- மீண்டன்ற வடிவெடுத்துத் தமிழியரே கேளும் - எங்கள் கடலுக்குள் போயிருப்போம் தமிழியரே கேளும்

கன். வச. :- இது என்ன விந்தையாக இருக்கிறது. எங்கள் ஆடையையும் காணவில்லை இவ்விடத்தில் நின்றவர்களையும் காணவில்லை. இவர்களைச் சும்மா விடப்படாது.

தமக். பா. :- உள்ளங்கை அஞ்சனத்தைத் தங்கையரே - நீயும் ஊருாவப் பாரேன்டி தங்கையரே கேளும்

தங். பா. :- பிள்ளையார் கோவிலிலே அக்கையரே கேளும் - இவர்கள் பிரண்மாய் நிற்கிறார்கள் அக்கையரே கேளும்

தங். வச. :- அக்கைமாரே எங்கள் சிலையை எடுத்தவர் இப்போது மீன்வடி வெடுத்துக் கடலுக்குள் ஒளித்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் கெட்டித் தனத்தை ஒருங்கை பார்க்கவேண்டும்.

தம. பா. :- என்னவடிவெடுப்போம் தங்கையரே கேளும் - நாங்கள் எண்ணமற்ற சிந்தையிலே தங்கையரே சொல்லும்

தங். கன். :- கொக்கென்ற வடிவெடுத்துக் கண்ணிகள் ஏழுபேரும்-மீனைக் கொத்திக் கொத்திக் தின்றிடுவோம் கண்ணிகள் ஏழுபேரும்

சின். பா. :- என்னவடிவெடுப்போம் அண்ணுவே கேளும் - நாங்கள் எண்ணமற்ற சிந்தையிலே அண்ணுவே சொல்லும்

காத். பா. :- சம்புப்புல்லு வடிவெடுத்தோ தமிழியரே கேளும்-இப்போதரைதனிலே முளைத்து நிற்போம் தமிழியரே கேளும்.

தமக். பா. :- என்ன வடிவெடுப்போம் கண்ணிகள் ஏழுபேரும் - நாங்கள் எண்ணமற்ற சிந்தையிலே கண்ணிகள் ஏழுபேரும்.

தங். பா. :- மாடென்ற வடிவெடுத்து அக்கையரே கேளும் - புல்லை மளமளைன்று தின்றிடுவோம் அக்கையரே கேளும்.

சின். பா. :- என்னவடிவெடுப்போம் அண்ணுவே கேளும் - எங்கள் எண்ணமற்ற சிந்தையிலே அண்ணுவே கேளும்.

காத். பா. :- நெல்லென்ற வடிவெடுத்துத் தமிழியரே கேளும்-இப்போது நிமிசம் முளைத்துநிற்போம் தமிழியரே கேளும்.

தமக். பா. :- என்ன வடிவெடுப்போம் கண்ணிகள் ஏழுபேரும் - நாங்கள் எண்ணமற்ற சிந்தையிலே தங்கையரே கேளும்.

தங். பா. :- கரிக்குருவி வடிவெடுத்து அக்கையரே கேளும் - நெல்லைக் கொத்திக் கொத்தித் தின்றிடுவோம் கண்ணிகள் ஏழுபேரும்

சின். பா. :- என்னவடிவெடுப்போம் அண்ணுவே கேளும் - நாங்கள் எண்ணமற்ற சிந்தையிலே அண்ணுவே சொல்லும்.

காத். பா. :- செம்பிராந்து வடிவெடுத்துத் தமிழியரே கேளும் செந்துக்காய்த் தூக்கிடுவோம் தமிழியரே கேளும்.

### முத்துமாரி மாளிகை

காத். பா. :- வென்றுவந்தேன் அம்மா வென்று வந்தேன் - அந்தச் சற்றேழு அம்மா கண்ணிகளை கொண்டுவந்தேன் அம்மா கொண்டுவந்தேன் - அந்தக் கொம்பனையார் அம்மா கண்ணிகளை

காத். வச. :- அம்மா! நீங்கள் சொன்னமுறைப்படி கன்னி களை கொண்டுவந் திருக்கின்றேன்.

முத். வச. :- மகனே உனக்கு ஈளை அல்லவா வரப்போகின்றது. இந்தக் கிரிக்குருவிகளை ஏன் கொண்டுவந்தாய்?

காத். வச. :- கொண்டுவாற சுகத்திற்காகக் கொண்டுவந்தேன்.

முத். வச. ;- இவர்களைச் சுயரூபத்தை எடுக்கச்சொல்..... பெண்காள்! நீங்கள் எனது பூங்காவில் போய்இருங்கள்..... மகனே 1

முத். பா. :- மாண்டு மடிந்தாளெடா என்மகனே எடகாத்தவனே மறுவோகம் சேர்ந்தாளெடா. [— மாலை

காத். பா. :- மாண்ட இடத்தைத் தேடியெல்லோ அம்மாவே நானும் மறைபொருளாய் நிற்பேன்மமா.

முத். பா. :- செத்து மடிந்தாளெடா என்மகனே காத்தவனே — மாலை சிவலோகம் சேர்ந்தாளெடா.

காத். பா. :- செத்த இடத்தைத் தேடியெல்லோ அம்மாவே நானும் செந்திரியாய் நிற்பேன்மமா.

1. சா. வி: முத். வச. :- மகனே மாலா மாலா என்று புலம்புகிறய். அவருடைய இறப்புப் பிறப்புக்களைப் பற்றி தெரிவிக் கிறேன் கேள்.

முத. பா. :- கட்டெரித்துப் போன்றெடா என்மகனே எடகாத்தவனே சுசாய்பல் அள்ளிப்போடுமெடா.

காத. பா. :- கட்டிடத்தைத் தேடியெல்லோ அம்மாவே - நானும் சுசாய்பல் அள்ளிப் பூசிடுவேன்.

வேறு மெட்டு

முத. பா. :- சந்தணமோ பெரிய கட்டை வெட்டி மாலையைத் தகனமெல்லோ செய்து போருரெடா.

காத. பா. :- தகனமெல்லோ பெற்றவளே செய்திடுத்தே - நானும் தவசியாய் அம்மா போயிருப்பேன்.

முத. பா. :- குங்குமமோ மகனே கட்டைவெட்டி மாலையைக் கொழுத்திப் போட்டுப் போருரெடா.

காத. பா. :- கொழுத்திப் போட்டோ அம்மா போன்றத்தே-நானும் கோமகனுயப் போய் இருப்பேன்.

முத. வச. :- மகனே ஆரியப்பூமாலை இறக்கவில்லை, விளையாட்டுக்குச் சொன்னேன்.

காத. பா. :- போகவிடை அம்மா தாவேனைணை - எந்தன் பொற்கொடியாள் ஆரிய மாலையிடம்.

முத. வச. :- மகனே உனக்கொரு கட்டுப்பாடு வைக்கப் போகின்றேன்.

காத. வச. :- என்ன விதமான கட்டுப்பாடு தாயே ?

முத. பா. :- கன்னியெல்லோ கன்னி பிறக்கையிலே - ஒரு கழுமரமும் கூடப்பிறந்ததெடா.  
மாலையெல்லோ மாலை பிறக்கையிலே - ஒரு மழுமரமும் கூடப்பிறந்ததெடா.

முத. வச. :- மகனே அந்த ஆரியப்பூமாலை பிறக்கும்போது அவனுடன் கழுமரமும் கூடப்பிறந்தது. ஆனபடியால் கழுமரம் ஏறி வாற வர்களைத்தான் கலியாணம் செய்வதாக அவனுக்கு எழுதப் பட்டிருக்கின்றது. ஆனபடியால் நீ அந்தக் கழுமரத்திலிருந்து வந்தால் உன்மாலையைக் கலியாணம் செய்து தருகின்றேன்.

காத. பா. :- கழுமரத்தில் நான் இருந்தால் பெற்றவளே தாயே-அம்மா கலியாணம் ஆருக்கம்மா பெற்றவளே தாயே.

மழுமரத்தில் நானிருந்தால் பெற்றவளே தாயே - அம்மா மனக்கோலம் ஆருக்கம்மா பெற்றவளே தாயே.

கழுமரத்தில் நானிருந்தால் பெற்றவளே தாயே - நானும் கட்டாயம் சாவேனம்மா பெற்றவளே தாயே.

மழுமரத்தில் நானிருந்தால் பெற்றவளே தாயே - நானும் மாண்டு மடிந்திடுவேன் பெற்றவளே தாயே.

முத. வச. :- மகனே நீ ஒன்றுக்கும்பயப்படாமல் சென்றுவாடா மகனே

காத. பா. :- கழுமரத்தைத் தேடியெல்லோ காத்தவிங்கசாமி - மனம் கலங்கிக் கொண்டு போருராம் சாமிதுரை நானும்.

மழுமரத்தைத் தேடியெல்லோ காத்தவிங்கன் - நானும் இப்போ மனம் கலங்கிக்கொண்டு போறேனெல்லோ சாமிதுரை நானும்.

### காத்தவராயன் கழுமரத்தில் ஏறுதல் 1

காத. பா. :- கழுமரத்தைத் தேடியெல்லோ காத்தவிங்கசாமி-இப்போ கலங்கிக் கொண்டு வாரூராம் சாமித்துரை நானும் ஐயோநான் என்ன செய்வேன் பெற்றவளே தாயே - கழு மரம் அனலாய் எரியுதம்மா பெற்றவளே தாயே

ஒராம்படி ஏறவென்றால் பெற்றவளே தாயே - எந்தன் உடப்போ நடுங்குதம்மா பெற்றவளே தாயே

இரண்டாம்படி ஏறவென்றால் பெற்றவளே தாயே-எந்தன் இருதயமோ நோகுதம்மா பெற்றவளே தாயே

மூன்றாம்படி. ஏறவென்றால் பெற்றவளே தாயே - எந்தன் முழங்கால் வலிக்குதம்மா பெற்றவளே தாயே

### 1. மு. பி: காத்தவராயன் பாட்டு :-

நெருப்பாய் எரியுதம்மா பெற்றவளே தாயே - என்னால் நெருங்க முடியவில்லை ஆச்சியரே தாயே

அனலாய் எரியுதம்மா பெற்றவளே தாயே - என்னால் அண்டலிக்கக் கூடுதில்லை ஆச்சியரே தாயே

ஒராம்படி காலைவைக்க காத்தவிங்கசவாமி - எந்தன் உள்ளம் நடுங்குதம்மா ஆச்சியரே தாயே

பத்தாம்படி. காலை வைக்க பெற்றவளே தாயே - எந்தன் பதியை விட்டுப் போறேனெல்லோ ஆச்சியரே தாயே

மாலையரை நான் தொட்டோ பெற்றவளே தாயே - இந்த மழுமரமும் நேர்ந்ததோஅம்மா ஆச்சியரே தாயே.....

நாலாம்படி ஏறவென்றால் பெற்றவளே தாயே - எந்தன் நாரி வலிக்குதெனை பெற்றவளே தாயே  
 ஐந்தாம்படி ஏறவென்றால் பெற்றவளே தாயே - எந்தன் அங்கமெல்லாம் நோகுதெனை பெற்றவளே தாயே  
 கன்னியடை ஆசையினால் பெற்றவளே தாயே - நானும் கழுமரத்தைக் காவு கொண்டேன் பெற்றவளே தாயே  
 மாலையடை ஆசையினால் பெற்றவளே தாயே - நானும் மழுமரத்தைக் காவு கொண்டேன் பெற்றவளே தாயே  
 கன்னி ஆசை நான்மறந்தேன் பெற்றவளே தாயே-என்னைக் கழுவால் இறக்கிவிடு பெற்றவளே தாயே  
 மாலை ஆசை நான் மறந்தேன் பெற்றவளே தாயே-என்னை மழுவால் இறக்கிவிடு பெற்றவளே தாயே  
 கவியாணக் காலத்திலே பெற்றவளே தாயே - எனக்குக் கழுமரம் கிடைத்ததம்மா பெற்றவளே தாயே

(முன்தொடர்)

என்னால் தாங்க முடியவில்லை பெற்றவளே தாயே  
 என்னைத்தாபரிப்பார் யாருமில்லை ஆச்சியரே தாயே  
 மாலையரை நான்மறந்தேன் பெற்றவளே தாயே  
 மழுமரத்தால் நீக்கிடம்மா ஆச்சியரே தாயே  
 கன்னியரை நான்மறந்தேன் பெற்றவளே தாயே-என்னைக் கழுமரத்தால் நீக்கிடம்மா ஆச்சியரே தாயே  
 கழுமரத்தில் நானிருந்தால் பெற்றவளே - எந்தன் கன்னிநல்லாள் யாருக்கம்மா ஆச்சியரே தாயே  
 மழுமரத்தில் நானிருந்தால் பெற்றவளே தாயே எந்தன் மாலைநல்லாள் யாருக்கம்மா ஆச்சியரே தாயே  
 கன்னி பிறக்கையிலே பெற்றவளே தாயே - அந்த கழுமரத்தை ஏன்படைத்தாய் ஆச்சியரே தாயே  
 குழந்தை அழுதசரல் பெற்றவளே தாயே - உந்தன் கோவிலுக்குக் கேட்கலையோ ஆச்சியரே தாயே  
 பாலன் படுந்துயரம் ஆச்சியரே தாயே - நீயும் பார்க்கொண்டோ கேட்கொண்டோ பெற்றவளே தாயே  
 தாங்க முடியவில்லை பெற்றவளே தாயே - எந்தன் ஈஸ்வரியே வாவேணம்மா ஆச்சியரே தாயே

மணமாகும் காலத்திலே பெற்றவளே தாயே - எனக்கு மழுமரம் கிடைத்ததம்மா பெற்றவளே தாயே  
 அந்தரித்த வேளையிலே வல்லத்து மாங்காளி - நீயும் வந்துதவி செய்யேனைணை வல்லத்து மாங்காளி  
 கல்லோனை உன்மனசு பெற்றவளே தாயே - அம்மா கரையலையோ எள்ளளவும் பெற்றவளே தாயே  
 இரும்பும் உருகிவிடும் பெற்றவளே தாயே - உன்மனம் உருகலையோ உன்மனது பெற்றவளே தாயே  
 குழந்தை வருந்துவது வல்லத்து மாங்காளி - உந்தன் கோவிலுக்குக் கேட்கலையோ வல்லத்து மாங்காளி  
 மைந்தன் வருந்துவது வல்லத்து மாங்காளி - உங்கள் மாளிகைக்குக் கேட்கலையோ வல்லத்து மாங்காளி  
 தாங்கமுடியவில்லை வல்லத்து மாங்காளி - என்னைத் தாபரிக்க வாவேணைணை வல்லத்து மாங்காளி.

### வல்லத்து மாங்காளி வரவு 1

வல். காளி பாட்டு :-

சிங்க வாகனத்தில் ஏறி வல்லத்து மாங்காளி - அவ சிக்கிரமாய் வாருவாம் வல்லத்து மாங்காளி  
 நெறு நெறென்னப்பல் கடித்து வல்லத்து மாங்காளி-அவ நேர்மையுடன் வாருவாம் வல்லத்து மாங்காளி.

### 1. மு. பி : முத்துமாரி வசனம் :-

அம்மையப்பா, காராளா. அழகுடைய வேளாளா! ஏறும்பு முதல் எண்ணையிரம் சீவ செந்துக்களுக்குப் படியளக்கும் ஈஸ்வரனாரின் சக்தியைச் சோதிக்கும் பொருட்டுச் சிற்றெறும்பைப் பிடித்து சிமிளில் அடைத்ததால், ஏற்பட்ட அந்தச் சாபம் எப்பொழுது நீங்குமென்று சுவாமியைக் கேட்டபொழுது, அதற்கு ஈஸ்வரனார், நந்தவனமும் நதிக்கரையும் உண்டாக்கினால் அந்தச் சாபம் நீங்கு மென்றார். அப்படியே நந்தவனமும் நதிக்கரையும் உண்டாக்கிக் கந்தசாமியைக் காவல்வைத்தேன். கந்தன் கயிலையான் கன்னியைக் காதல்கொண்டதால் அந்தக் கன்னி குளத்தில் விழுந்து இறந்துவிட்டாள்.....

விசிக் களையெடுத்து வல்லத்து மாங்காளி — அவரியு வெறென்னவாருவாம் வல்லத்து மாங்காளி.  
என்னதுன்பம் நேர்ந்ததுவோ என்மகனே பாலா — நீயும் எனக்கறியச் சொல்லுவெண்டா என்மகனே பாலா.  
ஏனே எனை அழைத்தாய் என்மகனே — நீயும் எனக்கறியச் சொல்லுவெண்டா என்மகனே பாலா.

வல். கா. வச. :- மகனே எதற்காக என்னை அழைத்தாய்? ஏன் கழுமரத் தில் இருக்கின்றுய?

காத். வச. :- அம்மா பண்ணிரண்டு வயசிலே பாரச்சிறை, இருபத்து நான்கு வயதிலே இன்பமான கவியாண்ம, அதற்காகத் தான் கழுமரத்தில் இருக்கின்றேன்.

#### (முன்தொடர்)

அதனால் சஸ்வரானார் கோபங்கொண்டு இட்டார் ஒரு சாபம். அது எப்படியென்றால், பறையா பறைவலையா கழுவோ பிடி சாபமென்றார். அதற்கு நான் வேகாச்சுடலையால் சாகா வரம் தந்ததென்றேன். அதற்கு சஸ்வரானார் என்மீது கோபங்கொண்டு நான் கொடுத்த சாபத்தை நீ அழித்தபடியால் பேயாய் இருவியாய், பிசாசாய்ப் போகவென்றார். குளத்தில் விழுந்த கன்னி ஆரியப்பழுமாலையாகப் பிறந்திருக்கிறோர். கந்தன் ஏழு பிறப்புப் பிறந்து கடைசியில் காத்தவராய் சுவாமியாகப் பிறந்து கழுவில் இருந்து மாழுகின்றான். நான் இப்பொழுதே கழுவடிக்கே செல்கின்றேன். என்னுடைய சாபமும் இன்றுடன் நீங்கிற்று.....

மாரி பா. :- கண்ணியை நீ தொடவும் என்மகனே தம்பி துரைவடி வேல் நல்ல பரிமளமே நீயும் கழுமரத்தில் தொங்கணுவாம்.

அண்டியிருந்தவிடம் என்மகனே தம்பி துரைவடிவேல் பரிமளமே எந்தன் அடிவயிழே பற்றுத்தா. [நல்ல உனக்கு வந்த தீவினைக்கு என்மகனே தம்பி துரைவடிவேல் பரிமளமே உத்தமியான் நான் என்செய்வேன்] [நல்ல கண்ணுலே காணவென்றால் என்மகனே தம்பி துரைவடி வேல் நல்ல பரிமளமே கலங்குத்தா மகனே என்மனது.....]

வல். காளி வச. :- மகனே இவ்வழியால் ஒரு பறையன் பறைசாற்றி வருவான். அப்பொழுது பச்சைக் கூட்டுடன் கயிலாயம் செல்கின் றேன் என்று சொல். அவன் தான்போகப் போகின்றேன் என்று சொல்வான். அவனைக் கழுமரத்தில் ஏற்றிவிட்டு உனது தாயாரிடம் சென்றுவிடும். உனது தாயார் வந்து அவனை இரக்கி விடுவார். நான் சென்று வருகின்றேன்.

காத். வச. :- சரி சென்று வாருங்கள் அம்மா.

வல். காளி. பா. :- போருவாம் போருவாம் வல்லத்து மாங்காளி பொன்னுண மாளிகைக்கோ வல்லத்து மாங்காளி.

#### பறையன் வரவு

பறை. பா. :- கந்தப்பன்வீட்டுக் கள்ளு எனக்குக் கனமயக்கம்-தன்னுடைப் போடச்சொல்லுது நயிந்தை போடச்சொல்லுது (கந்ட...) வேலப்பன்வீட்டுக்கள்ளு எனக்கு வெறிமயக்கம்-தன்னுடைப் போடச்சொல்லுது நயிந்தை போடச்சொல்லுது (வேல...) ஆற்பன் வீட்டுக்கள்ளு எனக்கு அதிவெறி — தன்னுடைப் போடச்சொல்லுது நயிந்தை போடச்சொல்லுது (ஆற்...)

பறை. வச. :- எனது தொழில் என்னவென்றால் அரசாங்கத்திற்குப் பறை சாற்றுவது. இன்றைக்கு ஒரு தொழிலும் இல்லை. என் கறுப்பியைக் கருசி கொண்டுவாடி என்று சொல்லிப்போட்டு வந்தேன். இன்னும் வரக்காணவில்லை. எனக்குப் பசியாலே காது அடைக் கின்றது. ஒருக்கால் கூப்பிட்டுப் பார்ப்போம். அடிகறுப்பி! கறுப்பி! கறுப்பி!!!

கறுப்பி வச. :- மச்சான் இதோ வருகின்றேன்.

#### (முன்தொடர்)

கிருஷ். வச. :- சுவாமி, தங்களுடைய மகன் காத்தவராயசவாமி கழுவில் இருந்து மடிகிறோர். வாருங்கள் கழுவடிக்குச் செல்வோம்.

சிவன் வச. :- கோபாலா, நான் ஒருபோதும் வரமாட்டேன். அவனே ஆங்கார கர்வம் கொண்டவன். அவன் கழுவில் இருந்து மடியட்டும். குண்டோதரா, அந்தக் காத்தவராயசவாமி இருக்கும் கழுவை விழுத்திவிட்டுவா.

நார். வச. :- சுவாமி, காத்தவராயசவாமி கழுவிலிருந்து மடிகின்றார். அந்த முத்துமாரி அம்மனே அழுது புலம்பிக்கொண்டு இருக்கின்றார். வாருங்கள் கழுவடிக்குச் செல்வோம்.

கிருஷ். வச. :- சரி அப்படியே வா செல்வோம்.

கறு. பா. :- கஞ்சிக்கலையுமோ கக்கத்திலே — என் கறுத்த மச்சானே நானும் பக்கத்திலே

பறை. வச. :- அடி கறுப்பி! இச்கி! இவ்வளவு நேரமும் என்ன செய்து கொண்டிருந்தாய்?

பறை. பா. :- கஞ்சி கொண்டுவர இந்நேரமா — நானும் காத்துக்கொண்டிருப்பது எந்நேரமாய்.

கறு. வச. :- மச்சான் உனக்குத் தெரியாதா சங்கதி? இரண்டு பின்னை கஞ்சுகுப் பால் கொடுக்கவேண்டும்: விற்கொடித்துக் கஞ்சிகாய்ச்ச வேண்டும்; மச்சான் கோவியாதையுங்கோ.

பறை. வச. :- சரி போனது போகட்டும், கஞ்சியை ஆற்று.

பறை. பா. :- கஞ்சிக்கு உப்புப் போட்டாலென்ன அடியே கொஞ்சம் ஊறுகாயும் சேர்த்தாலென்ன.

கறு. பா. :- கஞ்சிக்கு உப்பும் போட்டுமா உனக்கு ஊறுகாயும் சேர்க்கணுமா

பறை. வச. :- எனக்குக் கஞ்சி வேண்டாம்.

பறை. பா. :- எடெடி கள்ளுக்குக் காசை — அடியே எடுப்பட்ட தட்டுவாணி வேசை.

கறு. பா. :- உழைத்த உழைப்பினாலே நானும் கொடுக்கணுமா கள்ளுக்குக் காச அப்படி இப்படிப் பேசுவாயானால் எந்தன் அம்மாவீட்டை அக்காவீட்டை போகப்போறன்னன்.

பறை. வச. :- அடியே மச்சான் கறுப்பி! நீ ஒரு இடமும் போகாதே, நான் விளையாட்டுக்குச் சொன்னேன். கறுப்பி உன்னைப் பார்க்க எனக்கு உன்னிலை ஐமிச்சமாய் இருக்கு.

பறை. பா. :- நெற்றியில் இட்ட நீல வர்ணப் பொட்டு நெசமழிவானேன் என்சிங்கி நெசமழிவானேன்

கறு. பா. :- வெயிலைக் கண்டு வீசிவந்தேன் வேர்வை தட்டினது என்சிங்கா வேர்வை தட்டினது

பறை. பா. :- காதிலே இட்ட கனகப்பொன்தோடு கழண்டவிதமேது என்சிங்கி கழண்ட விதமேது

கறு. பா. :- கோவிலைக் கண்டு கும்பிடப்போனேன் அப்ப கழண்டத்தா என்சிங்கா அப்ப கழண்டத்தா

பறை. பா. :- ஆலமிலைபோல் அமர்ந்தவயிறு அதைத்துக் கிடப்பானேன் என்சிங்கி அதைத்துக் கிடப்பானேன்

கறு. பா. :- பாங்கிமாருடன் பாலையும் சோற்றையும் உண்டேன் அப்ப அதைத்தத்தா என்சிங்கா அப்ப அதைத்தத்தா

பறை. வச. :- என் கண்ணல்ல கோவியாதே, நான் சும்மா சொன்னேன்.

கறு. வச. :- சபையோர்களே என் சிங்கனேடை வாழ்ந்த வாழ்க்கை பற்றிச் சொல்லுகிறேன் கவனமாகக் கேளுங்கள்.

கறு. பா. :- குண்டாள்சட்டிக்கு ஆசைப்பட்டு ஒரு குசவம்பையைன் வைத்திருந்தேன் கோதாரி விழுவானைத் தேடித்திரிந்ததில் குசவம்பையைனைக் கையை விட்டேன்.

தாவிக்கொடிக்கு ஆசைப்பட்டு ஒரு தட்டாரப்பையைன் வைத்திருந்தேன் தாவிஅறுப்பானைத்தேடித்திரிந்ததில் தட்டாரப்பையைனைக் கையை விட்டேன்

பட்டுச்சிலைக்கு ஆசைப்பட்டு ஒரு பார்ப்பாரப்பையைன் வைத்திருந்தேன் பாழ்படுவானைத் தேடித்திரிந்ததில் பார்ப்பாரப்பையைனைக் கையைவிட்டேன்.

பறை. வச. :- அடியே இந்தச் சபையிலே என்னை மானம் கெடுத்துவிட்டாய். போதும் போய்க் கொஞ்சம் வெந்தீர்வை அல்லது சடுதன்னீர்வை. போன்னை கறுப்பி.

கறு. வச. :- சரி போய் வருகின்றேன். சணங்காது வந்துவிடுங்கோ மச்சான்.

### கழுமரக் காட்சி

பறை. வச. :- உதென்ன தம்பி?

காத். வச. :- பச்சைக் கூட்டுடன் கயிலாயம் செல்கின்றேன்.

பறை. வச. :- அங்கே கள்ளுத்தண்ணி கருவாடு கிடைக்குமோ தம்பி?

காத். வச. :- கள்ளு கருவாடு ஏராளமாய் எடுக்கலாம்.

பறை. வச. :- அப்படின்றால் நான் போகப்போகின்றேன்.

காத். வச. :- இல்லை நான் போகப்போகின்றேன்.

பறை. வச. :- இல்லை வாழுகிற, உண்ணுகிறவயச. நான்போ க ப் போகின்றேன்.

காத். வச. :- சரி இதில் ஏறிக்கொள். நான் போய்வருகின்றேன்.

பறை. வச. :- ஐயோ எட கொள்ளோயிலே போவானே ஏன் இந்தக் காரியம் செய்தாய்? ஐயோ! என்றை பறைச்சி ஐயோ.

பறை. பா. :- கடாரத்துச் சோத்தை எல்லாம் சாம்பாத்திப் பெண்ணே — நீயும் 1

கவுட்டுக்கொட்ட நாளாச்சோ சாம்பாத்திப் பெண்ணே

### 1. மு. பி: பறையன் பாட்டு :-

மாஞ்சிரேன் மாஞ்சிரேன் சம்பாத்திப் பெண்ணே  
மழுமரத்தில் மாஞ்சிரேன் உத்தமியே கண்ணே.

கூறை பறிபோகுதடி சம்பாத்திப் பெண்ணே — உன்னுடைய  
கொழுந்தனிங்கே மாஞ்சிரேன் உத்தமியே கண்ணே.

தாவிபறிபோகுதடி சம்பாத்திப் பெண்ணே — உந்தன்  
தலைவன் இங்கே மாஞ்சிரேன் உத்தமியே கண்ணே.

அந்திரட்டி திவசமெல்லாம் சம்பாத்திப் பெண்ணே  
அடுக்குக்காய்ச் செய்திடடி சம்பாத்திப் பெண்ணே.

மாதமொரு திவசம் சம்பாத்திப் பெண்ணே — நீயும்  
மறக்காமல் செய்திடடி உத்தமியே கண்ணே.

வருஷமொரு திவசம் சம்பாத்திப் பெண்ணே — நீயும்  
வடிவாகச் செய்திடடி உத்தமியே கண்ணே.

திங்களொரு திவசம் சம்பாத்திப் பெண்ணே — நீயும்  
திதி முறையாய் செய்திடடி உத்தமியே கண்ணே.

என்னும் இளநீரும் சம்பாத்திப் பெண்ணே — நீயும்  
இன்பமுடன் வைத்திடடி உத்தமியே கண்ணே.

கழுமரத்தில் மாஞ்சிரேன் முத்துமாரித்தாயே — என்னை  
மழுமரத்தால் இறக்கிவிடு முத்துமாரித்தாயே.

எட்டுவிட்டுச் சோத்தை எல்லாம் சாம்பாத்திப் பெண்ணே  
நீயும்

எடுத்துக் கொட்ட நாளாச்சோ சாம்பாத்திப் பெண்ணே  
அந்திரட்டிச் சோத்தை எல்லாம் சாம்பாத்திப் பெண்ணே

— நீயும்

அடுக்கிவைக்க நாளாச்சோ சாம்பாத்திப் பெண்ணே  
அந்தரித்த வேளையிலே முத்துமாரித்தாயே — என்னை  
ஆதிரிக்க வாவேணமொ முத்துமாரித்தாயே.

தாங்க முடியவில்லை முத்துமாரித்தாயே — என்னைத்  
தாபரிக்க வாவேணனை முத்துமாரித்தாயே.

முத். வச. :- சாம்பான் எதற்காக இக்கழுமரத்தில் இருக்கின்றாய்?

பறை. வச. :- ஆரோ ஒரு கொள்ளோயிலே போனவன் என்னை இக்கழு  
மரத்தில் ஏற்றிவிட்டுப் போய்விட்டான் அம்மா தாயே.

முத். வச. :- சாம்பான் இப்படி இறங்வொ. அடே சாம்பான்! இன்  
றைக்குக் காத்தவராயனுக்கும் ஆரியப்பூமாலைக்கும் விவாகம்  
என்று பறைசாற்றிவா.

பறை. வச. :- சரி அப்படியே செய்கின்றேன் அம்மா..... எல்லோரும்  
அறிவது எப்படியென்றால் காத்தவராயனுக்கும் ஆரியப்பூமாலைக்கும்  
இன்றைக்குக் கவியாணம்! கவியாணம்!! கவியாணம்!!!

### முத்துமாரி மாளிகை

காத். பா. :- வென்றுவந்தேன் அம்மா வென்றுவந்தேன் — நானும்  
கழுமரத்தை அம்மா வென்று வந்தேன்  
வென்றுவந்தேன் அம்மா வென்று வந்தேன் — அந்த  
மழுமரத்தை அம்மா வென்றுவந்தேன்

முத். வச. :- நான் கழுமரத்தடியில் வரும்போது நீ எங்கே சென்  
றிருந்தாய்?

காத். வச. :- அதாலே ஒரு பறையன் பறைசாற்றி வந்தான். அவனைக்  
கழுமரத்தில் ஏற்றிவிட்டு உங்களிடம் வந்தேன் அம்மா.

முத். வச. :- இப்போ உனக்கு என்னவேண்டும்?

காத். பா. :- போகவிடை அம்மா தாவேணனை — எந்தன்  
பொற்கொடியான் ஆரியப்பூ மாலையிடம்

முத். வச. :- மகனே அந்த ஆரியப்பூமாலையைக் கவியாணம் சொல்  
தாய் இருந்தால் உனக்கு இன்னும் ஒரேஒரு கட்டுப்பாடு வைக்கப்  
போகிறேன். எப்படியென்றால் நீ வளையல் செட்டிவேசம் தாங்கி  
நான்தரும் வளையலை ஆரியப்பூமாலையிடம் விலைக்கற வேண்டும்.  
காத்—13

அப்போது அவள் உன்னைக் கூப்பிட்டு வளையல் போட்டச்சொல்லுவாள். நீ வளையல் போடும்போது எல்லாவளையலும் ஒடிந்துவிடும். ஒரே ஒரு வளையல் உடையாமல் இருக்கும். அது போடுவதாய் இருந்தால், கலியாண வீட்டுக்கு ஆகவேண்டிய எத்தவங்கள் செய்யதால், கலியாணத்தை முடித்துக்கொண்டு வாடா மகனே.

காந். வச. :- சரி அப்படியே சென்று வருகின்றேன் அம்மா.

### வளையல் செட்டி

செட்டி பா. :- வளையல் வாங்கலையோ அம்மா வளையல் வாங்கலையோ பலநிற வளையல் மஞ்சள்நிறப் பஞ்சவர்ண வளையல் பார்த்து விலைகேட்டு மகிழ்வீர் வளையல் வாங்கலையோ கையில் கீர்த்தி பெறப்போட்டு மகிழ்வீர் மகிழ்வீர்.

(வளையல்)

ஆரி. வச. :- சேடிகாள் வாசலில் ஒருவன் வளையல் கூறிவருகின்றான். அவனை இவ்விடம் அழைத்து வாருங்கள்.

சேடி :- செட்டியாரே எங்கள் அம்மா உங்களைக் கூட்டிவரட்டுமாம். வாருங்கள் செட்டியாரே.

செட்டி வச. :- இதோ வருகின்றேன் அம்மா.

ஆரி. பா. :- வாரும் செட்டியாரே, வளையல்வகை உரைப்பீர்?

செட்டி பா. :- வங்கக் கலிங்கமராட்டியத்தினிச் சிங்களக் கங்கணச் சீனத்துக் கொலுக் வளையல் வாங்கலையோ.

### 1. சா. பி : ஆரியப்புமாலை பாட்டு :-

வாருமையா வளையல் செட்டி / நீரும் வளையல்விலை கூறும் நீரும் மகிழ்ந்து களைஆறும் / பசிக்கொடுமை தீரும் — எந்த மாநகரம் பேர் இனங்கள் வகையுடனே கூறும்.

செட்டி பா. :- மங்கையரே நானிருப்பது வடபழனித் தேசம் அதி தொழில் பெரியவர்கள் நேசம் வளையல் செய் பிரகாசம் ஏழை வருத்தத்தினால் காட்டு நடைவழியில் வந்தேன் மோசம்.

ஆரி. பா. :- வளையல் செட்டியாரே மோசம் வருவதொன்றுமில்லை அன்னைன்மாரும் இல்லை இது நான்வசிக்கும் எல்லை! -இங்கு குறமாதுமாலை நானே காவல் வனத்தில் என்ன தொல்லை.

ஆரி. வச. :- செட்டியாரே எனக்கு வளையல் போடுங்கள்.

செட்டி வச. :- சரி போடுகின்றேன். அம்மா எல்லாவளையலும் உடைந்து விட்டது. இன்னும் ஒரே ஒரு வளையல் இருக்கின்றது. இது போடுவதாய் இருந்தால் கலியாண வீட்டுக்கு ஆகவேண்டிய எத்தனம் செய்யவேண்டும்.....

ஆரி. வச. :- சரி அப்படியே செய்கின்றேன்.....

செட்டி பா. :- கலியாண காலத்திலே மாமாவே நீங்கள் கருணை தரவேண்டுமையா மாமாவே நீங்கள் மணமாகும் காலத்திலே மாமாவே நீங்கள் மனம் இரங்கவேண்டுமையா மாமாவே நீங்கள்.

கிருஷ். வச. :- மருமகனே உனக்கு இப்போ என்னவேண்டும்?

செட்டி வச. :- கலியாண வீட்டுக்கு ஆகவேண்டிய தாலிகளை தர வேண்டும்.

கிருஷ். வச. :- சரி இதோ பெற்றுக்கொள் நான்வருகின்றேன்.....

செட்டி பா. :- அரகரா என்று சொல்லிக் காத்தலிங்கசாமி — நானும் அணிந்து கொண்டேன் மாங்கலியம் காத்தலிங்கசாமி.

சிவசிவா என்று சொல்லிக் காத்தலிங்கசாமி — இப்போ அணிந்து கொண்டேன் மாங்கலியம் சாமிதுரை நானும்.

### (முன்தொடர்)

சட்டி பா. :- அணிவயிரம் பொன்னன் நடைமாதே — விலை சொன்னால் தப்பாதே — ஓளிமின்னல் ஒப்பாகாதே இதை அணிபவர்க்கே கலியாணமாகிடுமிப்போதே

ஆரி. பா. :- வார்த்தை மெத்தப் பேசுகின்றீர் வளையல்செட்டி நீரும் உமக்கு

அழிகில்லைத்தான் வாரும்வாரும் கைக்கு வளையலைப்போடும் அன்னைன்மார் வரமுன்னம் விலைத்திலைச்சொல்லும்.

செட். பா. :- தங்கவளையல் கங்கணங்கள் உனக்கினமாய் நானும் தருவேன் நல்ல குணமாய் நீயும் அணிவாய் மனமகிழ் அணிந்து நல்ல சுகந்தருவாய் நீயும். [ வாய்

ஆரி. பா. :- போங்கானும் வயது சென்ற புத்திகெட்ட செட்டி ஊரைச் சுற்றிடும் காமாட்டி காமப் புத்திகொண்டு வீட்டில் வளையல் பொருந்தி வந்தீர் ஒடிப்போடா மூடச்

ஆரி. வச. :- சரி வளையலைப்போடு ... என்னது! வளையல் எல்லாம் உடைகிறது?

அம்மி மிதித்தெல்லவோ காத்தலிங்கன் நானும்—இப்போ  
அருந்ததியும் பார்க்கலுற்றேன் காத்தலிங்க சாமி.

செட்டி வச. :- பெண்ணே அம்மாவிடம் செல்லுவோம்.

செட்டி பா. :- தாயாரைத் தேடியெல்லோ காத்தலிங்கசாமி - இப்போ  
தயவுடனே போறேனல்லோ காத்தலிங்க சாமி  
அம்மாவைத் தேடியெல்லோ காத்தலிங்கசாமி — அவர்  
அன்புடனே போருராம் சாமிதுரை நானும்.

### முத்துமாரி மாளிகை

காத். பா. :- வென்றுவற்தேன் அம்மா வென்று வந்தேன் — எந்தன்  
வேல்விழியை அம்மா வென்றுவந்தேன்  
கொண்டுவந்தேன் அம்மா கொண்டுவந்தேன் — எந்தன்  
கொம்பனீயாள் நல்ல மாலையரை.

காத். வச. :- அம்மா தாங்கள் சொன்ன முறைப்படி இதோ என்  
மாலையைக் கொண்டுவந்திருக்கின்றேன்.

முத். வச. :- மருமகளே இவனேரு ஏன்வந்தாய்?

முத். பா. :- சந்தியிலே கள்குடிப்பான் மருமகளே இவன்  
சாவல் நல்ல இறைச்சி தின்பான்  
முச்சந்தியிலே கள்குடிப்பான் மருமகளே — இவன்  
முயிலிறைச்சி தின்பான்டி — இவன்  
ஊரெல்லாம் கூத்திவைப்பான் மருமகளே — இவன்  
உன்னையுமோ தாற்றிவைப்பான்  
தெலுங்கள் மொலுங்கண்டி மருமகளே — இவன்  
தேவடியாள் கூத்திக் கள்வன்டி  
தாய்கொல்லுக் கேளாத மருமகளே — இந்தத்  
தறுதலையன் உனக்கு வேண்டாமடி  
வேண்டாமடி வேண்டாமடி மருமகளே — இந்த  
வேசிமகன் உனக்கு வேண்டாமடி

காத். வச. :- அம்மா நான் எவ்வளவோ கஸ்டப்பட்டு ஆரியப்புமாலை  
யைக் கொண்டுவர, இதுதானே உங்கள் வாழ்த்துரைகள். ஆன  
படியால் நான் இருந்தென்ன இறந்தென்ன?

காத். பா. :- ஈட்டிமுனை ஆச்சி என்று சொல்லி — என்னை  
இசுக்கியெல்லோ இரங்கி நீ வளர்த்தாய்  
கத்திமுனை ஆச்சி என்று சொல்லி — என்னை  
கருதியெல்லோ கருதி நீ வளர்த்தாய்.  
நாண்டுகொண்டோ பெற்றவளே நிற்கிறேன்- எந்தன்  
நல்லுயிரை இதோ மாய்க்கிறேன்பார்.

முத். பா. :- நாண்டு கொண்டோ மகனே நிற்கவேண்டாம் — உந்தன்  
நல்லுயிரை என்ராசா மாய்க்கவேண்டாம்.

காத். பா. :- அம்மா வாள் நிறுத்திப் பெற்றவளே சாகிறேன் — எந்தன்  
வல்லுயிரை பெற்றவளே மாய்க்கிறேன்

முத். பா. :- வாள்நிறுத்தி மகனே சாகவேண்டாம் — உந்தன்  
வல்லுயிரை என்துரையே மாய்க்கவேண்டாம்

காத். பா. :- உசக் கெறிந்தோ பெற்றவளே சாகிறேன் — எந்தன்  
ஒருயிரை நானும் மாய்க்கிறேன்.

முத். பா. :- உசக் கெறிந்தோ மகனே சாகவேண்டாம் — உந்தன்  
ஒருயிரை நீயும் மாய்க்கவேண்டாம்

காத். பா. :- கத்தியெல்லோ பெற்றவளே நானெடுத்து — எந்தன்  
கழுத்தரிந்தோ பெற்றவளே சாகிறேன்

முத். பா. :- கத்தியெல்லோ மகனே நீயெடுத்து — உந்தன்  
கழுத்தரிந்து மகனே சாகவேண்டாம்

முத். வச. :- மகனே மருமகளே உங்களைச் சோதிப்பதற்காகத்தான் இவ்  
வளவு கட்டுப்பாடு வைத்திருந்தேன். இனிமேல் நீங்கள் மதனும்  
ரதியும் போல் வாழ்வீர்களாக. 1

முத். பா. :- மதனும் ரதியும்போல் மருமகளே — நீங்கள்  
மங்களமாய் வாழுவீரே 2

கந்தனும் வள்ளியும்போல் மருமகளே — நீங்கள்  
கலந்து ஒன்றுய் வாழுவீரே

### 1. சா. பி : முத்துமாரி பாட்டு :-

வெள்ளிமீலைக் கற்பாறையில் முத்துமாரியம்மன்  
அள்ளி வந்தா வெண்ணீரு மாரிதேவி அம்மன்  
வெண்ணீரு அள்ளிவந்தே முத்துமாரி அம்மன் இருபேர்க்கும்  
கண்ணூறுதான் கழித்தா மாரிதேவி அம்மன்.

### 2. சா. பி : முத்துமாரி பாட்டு :-

நீர் வாழ்வீர் வளர்ந்திடுவீர் என்மகனே பாலா  
இந்த வையகத்தை ஆண்டிடுவீர் என்மகனே பாலா  
நிற்பீர் நிலைதரிப்பீர் என்மகனே பாலா நீங்கள்  
நிறேழி வாழ்ந்திடுவீர் என்மகனே பாலா.

ஆல்போல் தளைத்து தம்பியரே — நீங்கள்  
அறுகதுபோல் வேருன்றி

முங்கில்போல் முசியாமல் — நீங்கள்  
முறையாக வாழுவீரே. 1

1. மு. பி : முத்துமாரி பாட்டு :-

பத்தும் பெறுவாயெடி என் மருமகளே நீயும்  
பதினாறும் பெண்பெறுவாய் என்மருமகளே  
எட்டும் பெறுவாயெடி என் மருமகளே நீயும்  
இணைக்கிணையே ஆண்பெறுவாய் என் மருமகளே  
தங்கைச்சி பிள்ளையரே என் மருமகளே நீயும்  
இங்கேநீ வந்திடடி என் மருமகளே  
மாதாவும் நானென்லவோ என் மருமகளே  
பிதாவும் நானென்லவோ என் மருமகளே  
வாறவழி பார்த்திருந்து என் மருமகளே நீயும்  
ஆதரவாய்க் கூட்டிவந்து என் மருமகளே  
செம்பிலே தண்ணீரும் என் மருமகளே நீயும்  
கொண்டுபோய்க் கைக்கொடும்மா என் மருமகளே  
முக்காலி மேலே வைத்து என் மருமகளே நீயும்  
குண்஠ குணிவாக நின்று என் மருமகளே  
அமுது படைத்திடடி என் மருமகளே நீயும்  
அடைக் காயும் வெற்றிலையும் என் மருமகளே  
அன்பாகக் கைக் கொடுடி என் மருமகளே நீயும்  
பஞ்சணை மெத்தையிலே என் மருமகளே  
பாங்காக வாழ்ந்திடுவீர் என் மருமகளே நீயும்  
பொருந்தியே வாழ்ந்திருப்பீர் என் மருமகளே.....  
மாதம் மூன்றுமழை பொழிந்து வாழ்க வாழ்கவே  
வருசம் மூன்று விளைவுமாகி வாழ்க வாழ்கவே  
போதும் மூன்று சிவநாமம் வாழ்க வாழ்கவே  
பிரணவழும் வாழ்க வாழ்க வாழ்கவே  
ஆடினேரும் பாடினேரும் வாழ்க வாழ்கவே.

காத். பா. :- முக்கால் வலமாய் வந்தோ காத்தலிங்கன் — நானும் தாயாரை

முடிவணங்கித் தெண்டனிட்டேன் காத்தலிங்கன் நானும்  
ஆரி. பா. :- முக்கால் வலமாய் வந்தோ ஆரியப்பூமாலை — மாமியை முடிவணங்கித் தெண்டனிட்டேன் ஆரியப்பூமாலை

காத். பா. :- நாற்கால் வலமாய் வந்தோ காத்தலிங்கன் நானும் தாயாரை

நமஸ்கரித்தே தெண்டனிட்டேன் சாமிதுரை நானும்  
ஆரி. பா. :- நாற்கால் வலமாய்வந்தோ ஆரியப்பூமாலை — மாமியை நமஸ்கரித்தே தெண்டனிட்டேன் ஆரியப்பூமாலை

காத். பா. :- ஐங்கால் வலமாய்வந்தோ காத்தலிங்கன்நானும்-தாயாரை அடிவணங்கித் தெண்டனிட்டேன் சாமிதுரை நானும்

ஆரி. பா. :- ஐங்கால் வலமாய் வந்தோ ஆரியப்பூமாலை — மாமியை அடிவணங்கித் தெண்டனிட்டேன் ஆரியப்பூமாலை

காத். பா. :- கும்பிட்டேன்மமா என்று காத்தலிங்கன் நானும்-இப்போ குறுக்க வந்து நான்விழுந்தேன் சாமிதுரை நானும்

ஆரி. பா. :- கும்பிட்டேன் மாமியென்று ஆரியப்பூமாலை — இப்போ குறுக்க வந்து தான்விழுந்தேன் ஆரியப்பூமாலை

காத். பா. :- சரணம் சரணமென்று காத்தலிங்கன் நானும் — இப்போ சரணமிட்டேன் திருவடியை மாரிப்பிள்ளை நானும்

ஆரி. பா. :- சரணம் சரணமென்று ஆரியப்பூமாலை — மாமியைச் சரணமிட்டேன் திருவடியை ஆரியப்பூமாலை

காத். பா. :- பிடிக்கின்றேன் பாதமென்று காத்தலிங்கன் நானும் — இப்போ பிடித்துக் கொண்டேன் திருவடியை மாரிப்பிள்ளை நானும்

ஆரி. பா. :- பிடிக்கின்றேன் பாதமென்று ஆரியப்பூமாலை — மாமியின் திருவடியைப் பிடித்துக்கொண்டேன் ஆரியப்பூமாலை

முத். வச. :- மகனே மருமகளே நீங்கள் சதா நீடுழிகாலம் வாழ்வீர களாக.

பித்தாபிறை சூட பெருமானே அருளாளா எத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்துணை வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணைய் - நல்லூர் அருட்டுறையுள்

அத்தா உங்க்காளாய் இனி அல் வேண்ணலாமே.

மங்களம்.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
2	31	காருமயோ	காருமையா
6	15	சென்னூல்	சொன்னூல்
7	23	காவழி	காதவழி
13	14	தவசின்	தவசியின்
16	10, 12	தொண்டனிட்டா	தெண்டனிட்டா
24	1	வேண்டியளதும்	வேண்டியதும்
26	20	இணைக்கத்திலி	இணைக்கதலி
27		பூவோகத்தில்	பூலோகத்தில்
27	36	போறேன்	போறேன்
32	14	மல்வர்	மல்லர்
46	9	மைத்துணர்	மைத்துனர்
46	23	நல்த	நல் ல
57	3	வசல்வே	வாசல லே
59	11	கண் ளாய்	கண்வளர்ய்
63	22	மு. பி. கெங்காகதலி	மு.பி. :- கெங்காதேவி
63	27	கெங்காவேவி	கெங்காதேவி
64	15	போதேடா	போகுதடா
68	21	ராக மூல்	ராகமுமல்
82	4	திறத்தல்லவோ	திறந்தல்லவோ
82	32	காத்தடிங்க	காத்தலிங்க
89	4	எங்காமி	எங்கமாமி
92	32	பெற்வவளே	பெற்றவளே
93	6	காரியை	காரிகையை
95	18	வணசம்	வசனம்
98	26	தெருயுது	தெரியுது
127	20	தேடியெய்லோ	தேடியெல்லோ
144	11	சீலையைத்	சீலையை
154	13	பிரண்மாய்	பிரணவமாய்

யாழ். மாவட்டக் கலாசாரப் பேரவை  
வெளியீடுகள் — 1986

1. காத்தவராயன் நாடகம்

2. மணித மாடு

[அ. செ. முருகாணந்தன் - சிறுகதைகள்]

கொஞ்சம் தமிழ்த் திட்டம்  
வளர் திட்ட கலை,  
மதிரி திட்ட... 73  
மூன்றாவது திட்ட திட்டம் 1950  
ஒத்துப்பான் திட்டம்  
ஒத்துப்பான்... 748.05  
ஒத்துப்பான்... 74. 1968

புனித வளர் கத்தோலிக்க அச்சகம், யாழ்ப்பாணம் 1986.